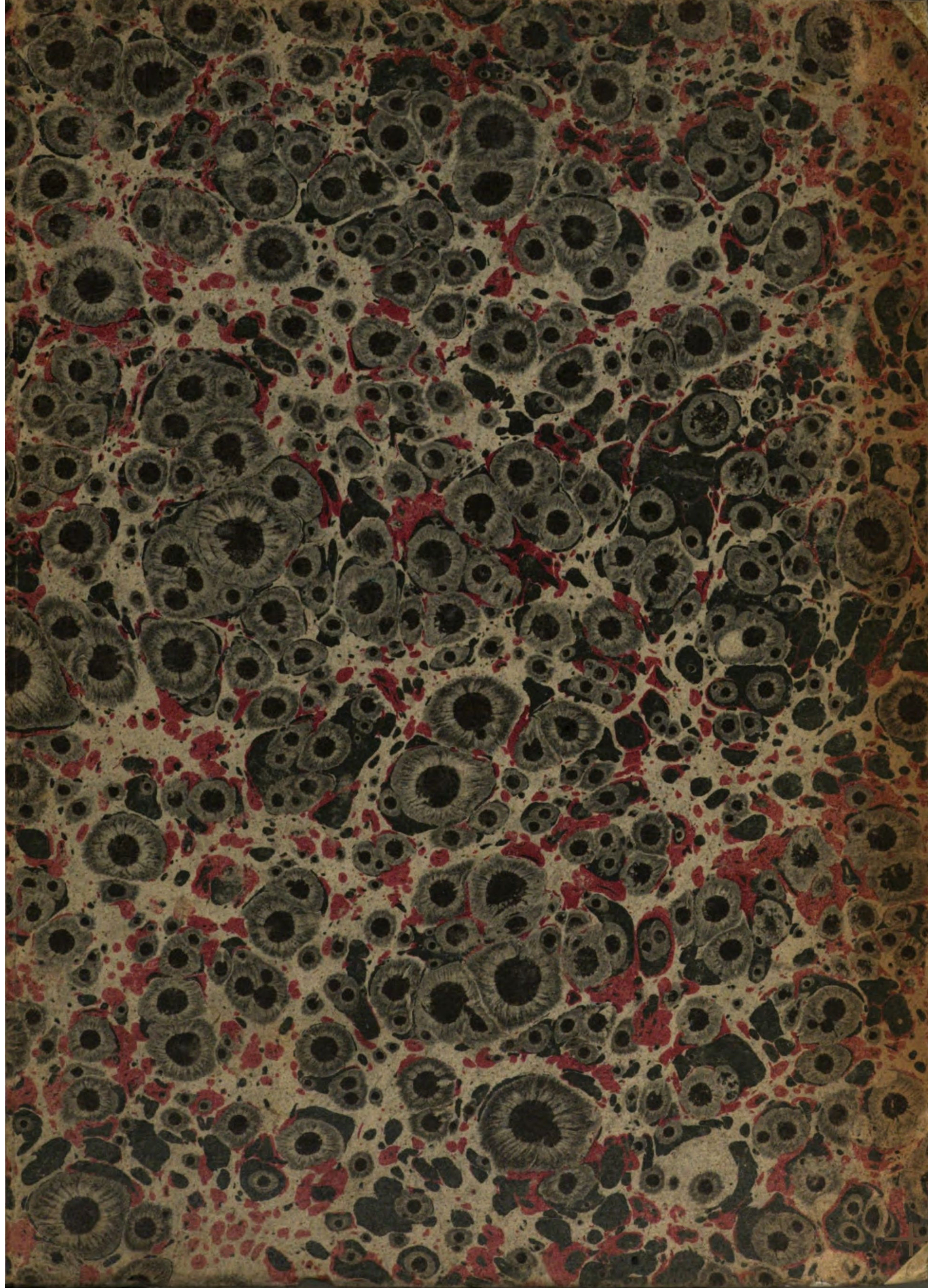

P.O. vol. 760

Althuyssen

THE UNIVERSITY OF

CHICAGO

LIBRARY

OF THE

CHICAGO

UNIVERSITY

OF THE

CHICAGO

UNIVERSITY

OF THE

CHICAGO

UNIVERSITY

OF THE

CHICAGO

UNIVERSITY

OF THE

CHICAGO

UNIVERSITY

OF THE

CHICAGO

UNIVERSITY

OF THE

CHICAGO

UNIVERSITY

582
F R I E S C H E
R Y M M L E R Y

P.O. rel. 40
760
Yn twaa DIELEN bystende,

Wier fin it EERSTE bystiet

Yn FORJYERINGS RYMMEN, BRUL-
LOFTS RYMMEN, FORSTÆRRINGS
RYMMEN, in MINGEL RYMMEN;

It OORDE DIEL bystiet uwt dy

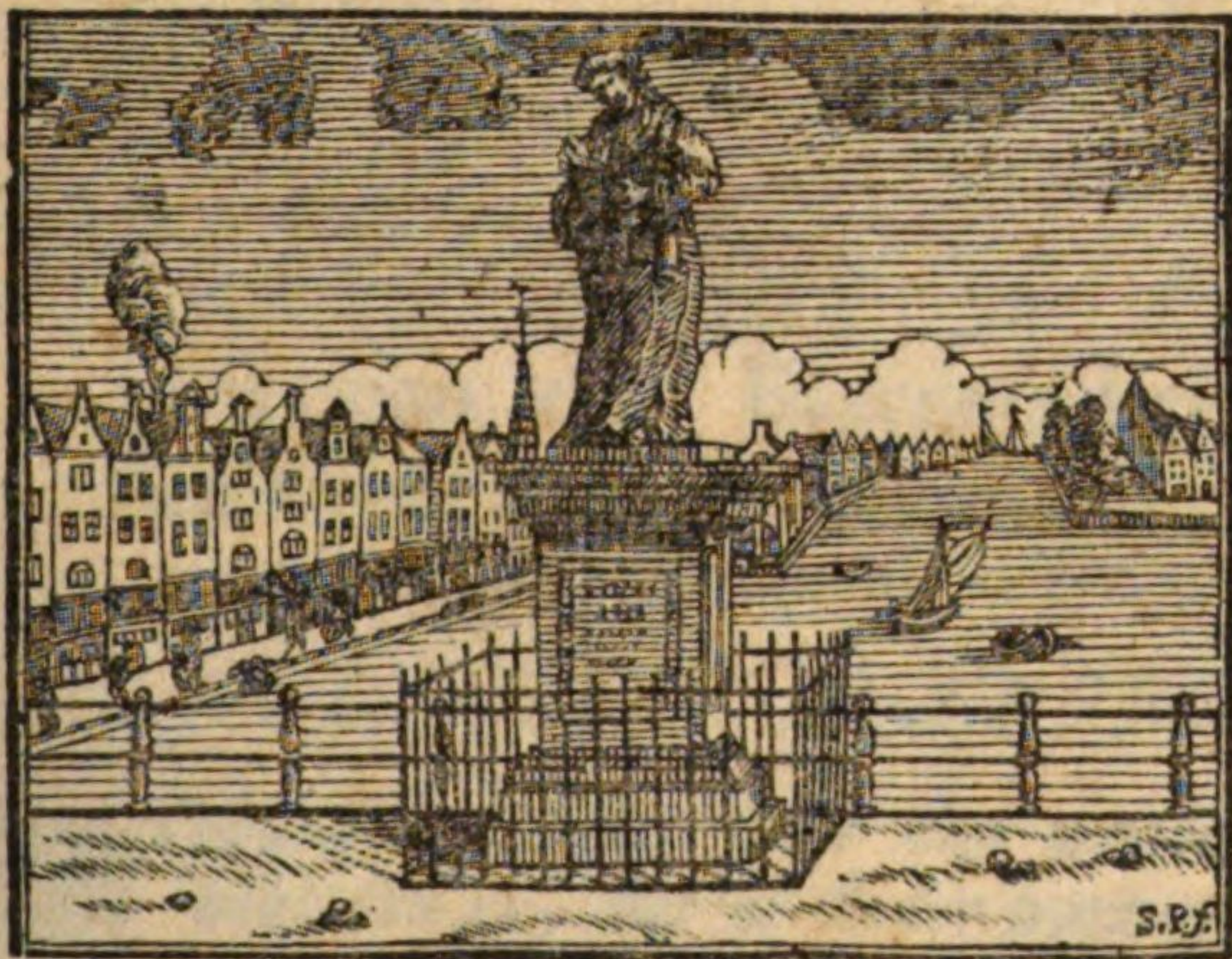
150 PSALMEN FIN DAVID
Mey dy oore LÔFZANGEN,

For ien diel by ien forsammele, in for ien diel byrymme

Trog

JAN ALTHUYSEN,

Finwurdig Pastoor op dy Lytze Jouwer.

T O A L I O U W E R D,

By WYGER WYGERS, Boekedrukker, Bynder in Forkæ-
per oppe Kelders, it Fyourde Huwz fin dy Kuwrmeyt-
fers Pyep, der dy Rotterdamse Erasmus uwthingget.

1755.

332. H. A.

TO A E G E N I N G
O O N
Dy HÆG WOL BERNE HÆRREN

Jr. *HESSEL DOUWE ERNST* *fin*
AYLVA, Grietman oer West-
Dongerdiel &c. &c.

Jr. *EDUARD MARIUS* *fin* *BUR-*
MANIA, Ried Ordinaris yn't Hôf
fin Frieſlân.

I N

Jr. *ERNST FRANS* *fin* *AYLVA*,
Grietman oer Baarderadiel, &c.
&c.

HÆG WOL BERNE HÆRREN.

Oarwol it zykker wier ten uwtterſten toa
bykleven is, dat'er ûnder uwzeyn Frieſen
zoa folle binne, dy har eyn âdde moers taal
ynne gruw foragtje; ja dy it byney ſchân-
ne for har miene toa wæzzen, om boersck
(:zoa as min't nêmt:) toa ſprekken; O nee! dat is
ien taal, dy is for folle Stædjers fiers toa min, dy is't
lang

T O A E G E N I N G.

lang nê wurdig, om ien der mey op toa hâdden, dit mey for Boerren, in gemiene lieuw jyet ien byttie binne rinne, mar for dy ien byttie meer binne stiet it (:ney har tinken.) bydroefde lîts Boers toa sprekken, in zokke, dy dit dwaanne, kinne by folle lang nê for fatzoenlyke lieuw trog gæn; In doz wurt dy âdde Friesche taal nê allinne by folle lîtz rekkene, mar joa wurt æk zoa dwaande meyer tyed alleheel as wwt dy wrâd bând:

In schien it zoa al mey folle yn uwz Lângiet, zoa binne der luwkwol ônder dy Friesen ywet æk al oorre, in wol brauwe Lieuw, oprieugte lyæfhabbers fin dy Friessche taal, in dy'er folle âgting for hadde, in dy it har yn't minst nin schanne rekkenje, om dat lîts byttie, dat wy nog yn't Friesch byschraun hadde, toa læzzen, in toa ôndersiekken; onder zokke mey ik mey rieugt Jimme telle Hæg Wol Berne Hærren! Jimme wit ik, fin Jimme bin ik forzykkere, dat Jimme'er grætte Lyæfhabbery for oer hadde; in wierom zoene Jimme æk nê? dit boewe Jimme for zykker wier (:ney myn tinken:) Jimme æk nê toa schamjen, it is ommers ien taal der Jimme âdders, in forâdders finne âdde tyeden ôf toa byney oon dizze tyedden toa zels sprutzen hadde, wier yn æk (:in buwtten twyeffel æk mæ oorre dingen, dy trogge tyed forlern gien binne:) dy âdde Friesche rieugten byschraun binne, zoa as min by Schotanus, Gabbema, in meer oorre syæn kin; dit tinkt my jout ien klær byweyz, dat joa doa nin oorre taal, as allinne uwz eyn Friesche, yn uwz Lân bruwkt hadde: Dog dy is meyer tyed zoa schien buwtten dy mode rekke (:wier dat it fin dinne komd is, lit ik jinwurdig oon zyn plæts:) dat 'er nuw al folle yn uwz Frieslân binne, dyze nog sprekke,

T O A E G E N I N G.

ke, nog forstæn kinne, in dy doz syker wier allyk as fræmdelingen yn uwz eyn Lân binne, in dy dy Friesche taal zoa mislyk in zoa tyoed foorkomt, allyk as it æk dy Hæglærrir C. H. Trotz dien het, dy 'er yn zyn wurk, dat hy Schreun het oer dy gruwetwetten fin nws Lân, fin zeyt, dat min wol ien OEdypus fin dwaan het, om uwz Boeren, as joa mey eltzoor sprekke, toa forstæn, hoawol it mey him lang zoa folle nyeget næt is, as mey nws eyn Lânslieuw. Mar mey Jimme is it heel oors steldat Hæg Wol Berne Hærren! Jimme binne Lieuw, Dy ik by ônderfynning wit, dat ze 'er har wurk fin meytze, om it jinge yn dy Taal byschreun is toa læzen, in toa ônderzieken, dit dan dræuw my oon, om dit myn wurk oon Jimme toa toa egenjen, nim it yn ginste oon zoa folle as it is H. W. B. Hærren? intink, al is it ienfâddig, dat it fortkomt uwt ien oprieugt, Jimme toadien hart, in læuw fry, dat it fen my om oors nin ding dien wurt, as oon dy iene kant, om dy bægagting, dy ik for Jimme alle trye hab, as Lieuwe næt allinne fin forstæn, mar wier yn æk dy ruwnne Friesche oprieugtighet trogstrielt, in Dy noyt oors mey dy muwle zisse, asse yn it hart tinke, in wier yn, om it mar mey ien wurd toa zissen, by it iel bloed, æk ien iel gemoed huwzhâdt, in oon dy oorre kant, om doz ienigzins myn tankbaarheyt oon dy âdste Grietman Aylva toa bytyuwggen, dy ik yn it byzonder oon him forschieldge bin, in it spruwet fort uwt oonmerking fin dy gentlethet, dy Hy al fin myn Stadinte jyerren ôf toa aadizze tyed toa my toadrægen het, in om doz dy woldieden, dy ik fin tyed toa tyed fin Him forkrygge hab, ienigzins toa forjyelden; Ik hab næt oors Hæg Wol Berne Hær, æk wit ik, in bin wol forzykkere, dat I

T O A E G E N I N G.

oors nêet byjêrje, in dat ien oprieugt hart yn dissen Jou
genôg is.

Het myn Rymlery oongiet, al is it ienfâddig, rieugt
in sliengt, hoopje ik lûkwol, dat Jimme, dy gansch
nêet op grêtsheyt, in swier fin wurden geset binne, 'er
ienig genuwgen yn fynne zille, want zoa ik mar oon
Lieuw fin forstân ienigzins foldwaan kin, jaan ik 'er
nêetten byt ney het ien party oorre, dy lêst allis, het
nêet ney har smaak is, bygnibbelje wolle, 'er fin zizze
meye; Dôgs om jimme nêet langer mey disse toaegening
lêstig toa wêzen, slûwt ik mey dizze winsk in bê
oer Jimme Hæg Wol Berne Hærren, Dy grætte Hym-
mil Keuning, Dy dit heelle wrâds ruwn riggærret, in
bystyoert, Dy stirte fin tyed toa tyed zyn mylde zeyne oer
Jimme uwt, Hy bystriete Jimme mey dy gæst fin wyz-
heyt, in forstân yn dy bytyenningen, wier yn Jimme
trog it wêez bystyoer fin dy Hægste steldt binne, Hy
nim Jimme Personen, in Jimme huwzgesinnen yn zyn
Hymmelsche hoede, in war fin Jimme ôf het ôf ney
lighaam, ôf ney gæst schæ dwaan kin, mar zeynigje
der tyen Jimme allegærre stadig mey zeyningen fin it
goede, in forhêffe oer Jimme it lyægt fin zyn ænschyn,
yn 't kort, Hy lied. in bystyoer Jimme byer al trog zyn
gæst, in ney zyn ried, in nimme byer ney Jimme op yn
zyn iewige heerlykheyt. In byer mey bin in blieuw ik

Hæg Wol Berne Hærren

Jimme Tyenstfurdige
Tyenner

Juwn op dy Lytze Jouwer
(oors Hiaura) dizze fân-
tiende finne Wyoed-
moanne yn't Jyer

JAN ALTHUYSEN.

1755.

FOR.

F O R R E D E N

Oon dy Lyæfhabbers fin dy

F R I E S C H E T A A L.

D T gemiene sprekward zeyt, dy oon dy wey tim-
mert stelt him oon folle berispingen, in opspraak
blæt, in zoa giet it zyker mey bar dy boeken
schrieuwe, in uwtjaane, dy onder 't æg fin alle
man komme, der zille altyt wæzze, dy 'er it
ien of oor op toa zissen hadde; dy foragting, der ienige zommes
for dy schrieuwer zels hadde, in it forordiel, der joa mey tyen
him ynnomd binne, dogt bar folle tyeds al bet fin sokken ien of-
komdt, forsmaadjn, in forsmytten, schien er juist oors op it
wurk zels zoa folle næt toa zissen salt, in zoa zil it buwten alle
tweffel mey my æk wol gæn, ik stelde my zelver æk al foor, al
ær ik dit wurk uwtjoeg, dat it lang by eltz næt allyke goed op-
nimd wurde zoe, mar wa dog is yn stæt, om it alle man ney it
zin toa meytzen, der is byney niet ien minsche ynne wråd, of by
zil altydt fin dy iene of oore bynyed, byrabbele, of op dy iene, of
oorre weyeze hoffene wurde, dit bet my de onderfynning zelver
mar al toa wol leerd, zels fin zokke dy ik miende tyenst toa
dwaan; dit schrikte my eerst al ien bytie of, om mey dit myn
wurk toa forschyn toa kommen, mar my loekwol ney'er bytin-
kende, steur ik my oon zokke blaffers nætten byt, in waarde op
it oonrieden fin oorre brauwe, in oprieugte Lieuw toa riede,
mey myn Friesche rymery onder uwz oprieugte, ruwnaardige
Friesen yn it iepenbier toa forschyn toa kommen, der ik nog zoa
folle toa ærder toa oerbelle waarde, om dat'er buwten Gysbert
Ja-

F O R R E D E N.

Japiks zyn rymlery by myn witten nin ien Friesch wurk apart ærnse toa fynnen is, 't jinge min ommers by Winsemius, Schotanus, Gabbema, in oorre fynt, tyennet myns tinkens mar allinne, om ienige staaltjes fin dy âdde taal, wetten, in bet meer is, oon toa toonen, in zoa'er dogs fortoon nimmen meer wier, dy'er jyet ien lytz byttje wurk fin makke, zoe uwz eyn âdde Lantaal mei er tyed allebeel in 't forjyetboek reytze, in zoa dwaande zoeze nyeunke lytzen zoa schien wey wurde, dat min op it læst næt ien Fries yn Frieslandn meer fynne koe.

It wurk zels bystiet uwt forschaatte rymmen, as forjyeringsrymmen, brullofts-rymmen, mengel-rymmen, en bet meer is, dy for ien diel fin myn brauwe Heyte (dy ik dy ærre moat jaan, gelyk as ik æk jern dog, dat Hy yn 't rymjen fierre wey myn mårster is, allyk as æk eltz, dy'er ien byttie forstån fin bet, beel wol zyæn kin, in dat ik my yn 't minst næt schamje toa bykinnen,) makke binne, in dy oorre hab ik zelve yn myn stadinte jyerren op dy iene in oorre gærrymme, in schien'er õnder binne, dy al hette klugtig in korswylig binne, zoa bin ik loekwol wol forzykkere, dat'er næts yn is, wier oon immen him yn opsigte fin dy deugd, in goede manæren zoe stiette kinne; trouwens dat zoe my (:buwtten dat ik der altydt fin jongs of ien grætte jinnigheit yn bån hab;) jinwurdig as Pastoor yn 't minst næt slije; in ien kortswylig praat, of ien kortswylig rym toa meytzen, of toa læzzen, tinkt my kin for uwz lieuw, as 't mar binnen dy pællen fin ærbarheit blierwt, yn 't minste nin kwæ: It oorde diel binne dy Psalmen fin David, wier fin myn forgonger G. Japix al yn dy âdde tyedt ienige fin yn Friesche rym brogt bie, dy zoa kinstig makke binne, dat ik nin kans zæg, om Him dat toa forbetterjen, in derrom hab ik dy zoa asse yn order moasten folgje, yn myn druwk oernomd, in, omse zoa folle better te õnderschieden, hab ik õnder eltz zyn namme zette litten.

Het dy spiælding oongiet, hier yn hab ik my ney dy jinwurdige uwtspreek flyd, zoa folle muwlyk wier, ien byttie moat min doggers yn 't Friesch oongænde it schrieuwen, in uwtsprekken toajaan, meer zil ik'er jinwurdig næt fin zisse, in hier mey dy goedginstige Læzers Gode byfellen, bin ik (:om dy sprekwyze fin Gysbert Japix toa gebruwken:) Jimme oerbådige Tjenner

J. ALTHUYSEN.
NEY-

AAN DEN HEERE
JAN ALTHUYSEN
N E Y B Y R I E U G T
O O N D Y
F R I E O N L Y K E L Æ S S E R.

DY goedginftige Læzzer bylæwe it næt kwælluk toa nimmen, dat dy Psalmen as ien oorde diel, æfter dy oorre Rymmen komme: dit is næt fchyed (zoa 't eltz dy mar ien lytz byttie forftân byzit, in næt mey al toa grætte haadt in nyed tyen my ynnomd is wol tinke kin) uwt ienige foragting for dy Psalmen; Nee! ik forklærje mey oprieugte wierheyt, dat ik der for, næt as for ien minfche wurd, mar zoa as it zykker is for Goadts wurd zoa folle agting hab, as oyt ien minfche kin hadde, in dit wier æk dy reeden, wierom ik nuw in dan myn ledige uwrren byfteegge omze yn Friefche Rym toa brengen. Mar datze æfter oon ftænne is komd, oon dy iene kânt, om dat G. *Japix* it æk zoa dien het, der ik noyt fin hêrd hab dat immen op jin hân het, in oon dy oorre kânt, om dat dy Psalmen jyette allegærre næt klær wierne, doa wy mey it wurk bygônne toa druwkken. Nimze dan, forziekje ik frieonlyk fromme in oprieugte Lânslieuw yn tank oon, in læzze's næt allinne uwt nyschierigheyt, mar æk om 'er jimme gæftlyk in iewig forndiel mey toa dwaan, in hyer mey farwol.

*Oppe Lytze Fouwer dizze 25 finne
Rifpmoanne ynt Jyer*

1 7 5 5.

AAN

A A N D E N H E E R E
J A N A L T H U Y S E N ,

Als hy zyne

F R I E S C H E P O Ë Z Y ,

En eenige Vaarzen van zynen Vader
in 't licht gaf.

D Raagt Bolswert zynen roem op JAPIKS braven Zoon,
Die aller Friezen oor met keurmuzyk kon streelen;
Nu zal ook Franeker in deze glorie deelen,
De ALTHUSENS steeken bel dien GYSBERT na de kroon.
Hoe wort myn geest vermaakt, myn Vrind, door uwen toon!
't Zy ik uw lier den lof van groote liën hoor speelen;
't Zy ik uw Zangster zie by 't sterfbed zitten kweelen;
't Zy my uw harpsnaar voert naar 's hemels hoogen troon.
'k Vind hier 't natuurlyk fraai, dat Theocryt deed pryzen:
'k Vind hier een deftigheid van Maroos herderswyzen:
Hier maakt der Boeren spraak den Stedeling beschaamd.
Oprechte Friezen, kust deez' dichterlyken veder.
Bedilzucht, snoer uw tong. Betweeters, buigt u neder.
Hy zwerve balling 's lands, die zyne Landtaal blaamt.

ERNST WILLEM HIGT.

Alkmaar
den 9 van Oogstmaand
1755.

N A K L A N K

Op den

S L O T R E G E L

van het Nevenstaande

K L I N K D I C H T.

HY zwerfe balling 's Lands, die zyne Landtaal blaamt;
Klinkt straf, geleerde HIGT, aan 't hof, en op saletten:
Doch hoe zich 't wangebruik hier ook moog' tegenzetten,
't Wort echter, braave Fries, door 't Hollandsch' hart bedâmd.

Die zich zyn moederspraak, uit loutre grootsheid, schaamt,
En, om der mode will', zich bindt aan vreemde wetten;
Dewyl hy 't zoet niet kent van eigen taalbanketten,
Schendt de eer zyns Lands, dat nooit een eedle ziel betaamt.

ALTHUYSEN! waardig Zaad van vrygebleeven' Friezen!
Gy zelfs wilt vryheidsmerk niet uit uw taal verliezen;
Maar staat, op GYSBERTS trant, der oude Friezen toon.

Dit Konststuk zal zyn' roem bestendig met zich draagen,
En 't schranderst Friesch' vernuft, door 't fraai verrukt, doen
vraagen:

Wien komt de Zangprys toe, den Vader, of den Zoon?

JAN DE KRUYFF.

.A. 3

MOO

** 2

OP

FRIESCHE RYMLERY

FIN

JAN ALTHUYSEN.

UWZ âdde Friesche taal waard mey 'er tyed forgotten,
 In yn ien tyeuster hól bydobbe, in bysletten,
 As immen der nêet mey yn 't fyld toa forschyn kaam,
 Dy dit wer as ien twâde Gysbert ondernaam,
 Om uwz Forâdders spraak wer libbendig toa meytzen,
 Om nêet stilswyend yn 't forjyettelbuwk toa reytzen:
 Zoa ruwn Dy Bolserder wol ær mey 't Friesch for wey,
 In Jan trooyt Japix Zoon, Dy brauwe Gysbert, ney;
 Hier kin ien fromme Fries blyer, in golbartig Syonge
 Dy Psalmen Davids mey uwz âdde Lântæls tonge,
 Hier fynt men yn dit buwk meer Friesche Rymlery
 Fin Boaskjen, Stærren, in meer oorre Rymkes by,
 Hier yn wurt immen nêet mey guwttery uwtstritzen,
 In yn syn namme nêet byneydiel, in mispsritzen,
 Hier stiet nin ontyuwg yn, of fuwl slabittig praat,
 Nee! dat bin dingen der æk dizze Schriewer haat,
 Sòks hoeft min æk fin Him yn 't minste nêet toa tinzen,
 Syn ægmerk wier hier mey syn Lânsliuw toa byschinzen,
 't Is yn ienfâddigheyt gærmakke, in byschraun,
 In dy 't nêet læzze wol, der is nêet oon misdraun,
 Der zille byer in der jyet wol lyæfhabbers wæzze,
 Der uwt nyschierigheyt dit Friesche Buwk troglæzze,
 't Is æk by âds zoa wæst, allyk as 't jyette giet,
 Forandering fin kôst dy smakket mennig swiet.

S. A.

OON-

O O N W Y E Z I N G

E I N D Y

F R I E S C H E R Y M M E N.

FORJIERINGS RYMMEN.

Blædz.

O P dy Munstersche Freede, in it ynne wrâd kommen fin dy Jonge Prins, Graaf fin Buren.	1
Op dy Forjierdey fin Japik Tiboel.	8
Op dy Zelle.	11
Op Gærtie Pôthôf.	14
Op dy Zelle.	17
Lokwinsk oon Japik Tiboel op zyn 52 Jyerdey.	23
Op dy Forjyerdey fin Freerk Crab.	26
Op it ynne Wrâd kommen fin Maryke Crab.	29
Forjyer Rym op Knilliske Crab.	31
Toajæfte oon Japik Tiboel.	34

BRULLOFTS RYMMEN.

O P Zyn Hægheydt W. K. H. Friso. &c.	37
Op Tyærd Sægman in Aeltje Midverda.	41
Op Japik fin der Kolk in Kaatje Hofftede.	45
Op Klaas Ypei in Lyske Smit.	51
Op E. W. Higt in Dieuke Lemke.	55
Op dy Zelle.	58
Op Jan de Krûyf in Antje Tiboel.	63
Op Japik Braam in Aukjen Fontein.	68
Op dy Zulvere Brulloft fin Japik Tiboel in Gærtje Pôthôf.	73
Op it Zelle.	75

** 3

F O R-

DOON W T E Z I N G.

FORSTÆRRINGS RYMMEN.

Blædz.

B Yklächte fin dy Hægge Schoalle toa Fræntier, oer it forstærren fin Willem Muys.	77
Op it droevig ôfstærren fin Gowert du Boys.	80
Rouklægt oer it ôfstærren fin J. K. Balk.	84
Op it Zelle.	87
Oer it ôfstærren fin Douwe Balk.	90

MINGEL RYMMEN.

T Oajæfte oer it Boosk fin Zyn Hægheyt W. K. H. Frifo. &c.	93
Langænne oer dy Fortziesing fin Zyn Hægheyt. &c.	97
Gelokwinsk oon Harmen Venema.	105
Op Freerk Winter, in Samuël Koenig. &c.	107
Gelokjouwing oon Douwe Balck.	110
Op it oersetten fin dy Redenfierig fin S. Werenfels trog E. W. Higt.	114
Op it Dispuwtterjen fin Jurjen Limke.	119
Lofgyealp oon Jan Schrineri.	121
Gelokwinsk oon Claas Lambsma.	124
Ærre Bôgge for Japik fin der Kolk.	129
Lokwinsk oon Pytter Bondam.	132
Græffchruft op myn Blommen.	134
Ien Friesk Rymke oer it nyes buwtten Harns oppe Zee.	136
Oon E. W. Higt op it zeynen fin ien Boek.	139
Oon it Pastorye Huwz op dy Hyaura.	140
Op dy Jinwurdige tyed.	140
Ien gærsprek twiske ien Huwn in ien Kat.	142

FRIESCHE

FRIESCHE RYMLERY.

's Hægstens Lôf in Pryez.

Soa

Oer it Sluwttten fin dy MUNSTERSCHE
FREEDE nuw krekt hondert jyer lyn.

As æk

Oer it oppe Wråd kommen fin dy

JONGE PRINS

GRAAF FIN BUREN.

Dy 8 finne Linte moanne int jyer 1748.

Ynt Friesch uitgjealpe.

P, op, myn Sjong-faam, nuw ist tyed,
Wæz nuw næt sluwg, lit uwz opweytze;
Kom litte wy fin harten blyed
Dy Floyt, in Pieppe wer klær meytze:
Op, op, wy habbe duwbbeld stôf
Toa Sjongen toa dy Hægstens lôf.

Uwz blydschip wier oonier wol græt;
Wy mogten Goad wol jaan dy ærre,
Dat WILLE M oer uwz heelle Stæt
Ynt kort Sædhâdder waard forklærre:
Mar dit jyer jout uwz duwbbeld stôf
Toa Sjongen toa dy Hægstens lôf.

F R I E S C H E R Y M L E R Y.

't Is nuw forlyn krekt hondert Jyer,
 Dat wy uwt Spânjens twinglândye
 Wey rekken, dat hy twongen wier,
 In uws forklærje moast for frye,
 Ja Lânnen, der dy Spaansche rie
 Nin kerl meer oon toa sizzen hie.

For Lânnen, siz ik, dy trog 't swurd
 Har fryheyt hiene kluwk byhelle;
 Al foel dit Flippes jyet soa hurd,
 Hy koe er dôg him nêst tyen stelle;
 Hy moast toa Munster ien bestân,
 In freedde meitze mey uws Lân.

Dôg 't is uwz Lâns-lieuws kluwkheit nêst,
 Dy dit uwtwurke het allinne:
 It is dy Hægste, dy uws Stêst,
 In Lân forkarde al lang forhinne;
 Der Hy zyn Tjerke plantje soe,
 In min fry uwt Him tyenje koe.

Fry folle Jyerren æfter ien
 Wiern al uwz eerste, in âdde ynwenners
 It heelle Lân trog ynt gemien
 Fæst allegærre ôfgoden-tyenners;
 Toa dat dy Roomske Goadstyent kaam,
 Dy neyerhân dy oerhân naam.

Doa fyeugten joa lang ônder 't juwk
 Fin Romen, in zyn flawernye,
 Ær dat joa mogten 't rieugt gebuwk
 Fin 't Byebel-buwk for har forkrye:
 Joa wierne lang yn sokken stêst,
 Dat joa fin Goads wurd wisten nêst.

Mar Him dy wônder yn zyn dwaan,
 In kræftig is yn al zyn diedden,

Bylyæfdend har dy ginst toa jaan,
Yn plæts fin tzæf mey koon toa fiedden;
Hy joeg zyn wurd har ynne hân,
Dat brogt har yn ien oor forstân.

Dat makke dat uwz folk byguwn,
Hoa dat joa wiern fordwaalt, toa merken;
Men zæg ynt fyeld faak buwn by buwn,
Der preekken joa yn plæts fin tyerken:
Dit kaam dy Roomske hwnling oer,
Dit joeg ynt Lân ien græt rimmoer.

In 't gyng næt freedig juyft, foa 't eltz
Ligt by him selver kin oertinke,
Dit naammen d' oore byeuster kweltz;
't Wier næt as Galge, Ræd, fordrinke:
Hyer toa kaam Alva yn it Lân,
Dy foe it hâdde ynne bân,

Doa karde min ien bloerie uwt,
Wier yn (wa is it næt ien walge)
Hy, dy dy rieugter wier, 't beslûwt
Al sliepend naam fin ney dy galge,
Ney Galge mar mey dat gespuwz,
Rôp hy faak nog al ynne zuwz.

In Alva, snurke dat hy hie
Wol agtien tuwzzen fin uwz zielen
Kort witten trog dy hêlsche rie,
In trog Beuls hannen toa fornielen:
Al wer min Reysge, gyng, ôf tæg;
't Wier næt as mordjen het min sæg.

Dog dit wier juyft dy rieugte wey
Om onder Spânjen wey toa reytzen;
Dy tyende penning wurke mey,
Om uwz ien frye stæt toa meytzen;

Jo koen nêst dielde fokkin lêst,
Dy noit yn 't Lân soa grêst hie wêst.

It eerste wurktjuwg, dat Goad woe
Toa beste fin uwz stêst gebruwkke,
Dat wier Prins WILLEM, WILLEM soe
Uwz ônder 't Twingelâns juwk weyluwkke;
Ien Prins, wâns roem noyt sil forgæn,
Soa lang dy wrâd sil blieuwe stæn.

Hy is 't mey zyn Zoannen kluwk,
Dy 't trog dy Hægste der toa brogten,
Dat Gielæg soa fier for uwz buwk,
Dat joa op 't lêst sels Freede sogten:
't Wier Munster der min Freede stêst,
Doa waarden wy ien frye stêst.

Het tinkt 'er Lânslieuw jimme fin,
Bin wy dan nêst for fokke dingen,
Soa grêst as min bytinke kin,
Dy Hymmel schieldig tank toa bringen,
Dy uwz nuw Hondert Jyer oon ien
Het mey zyn krêft, in ginst bystien.

't Is wier it gyng juyft forre wyn
Trog al dy tyed nêst, mar wy kinne,
Soa 't wy uwz sels nêst hâdde blyn,
Wol witte wer dat komt fin dinne;
Wy hellent uwz sels oppe læ,
't Wier om uwz zuwnnen, om uwz kwæ.

Mar Hy, dy allis styoert, het uwz
Wer altydt mey woldieden zeyne;
Wy habbe stoffe by de ruwz,
Al wer dat wy uwz æggen weyne,
Om Him toa jaan lôf tank, in pryez,
For zyn bystyoer soa goed soa wyez.

Twaa

FRIESCHE RYMLERY.

Twaa moannen wierner nauw forby;
Fin dit Jyer, ôf wy kryeggen reedden.
Fin blydschip alwer oppe ny;
Eltz is yn schik in wol toa freedden.
Uwz WILLEMS ANTJE kryeg ien Zoon,
Dit nuwggit uwz, dit stiet uwz oon.

Nuw is uwz bæ, nuw is uwz winsch,
Der wy forschaatte Jyerren hiene
Forhærd, nuw is 'er næt ien minsch.
ôf rôpt, dy Hymmel wol forliene;
Dat dit Jong Prinske libje mey,
In brauw oongroeye dey by dey.

Hoa blyed wier eltz soa gauw hyer kaama
Dy mie, dat ANTJE wier byfallen,
In doa min 't fin ien Prins fornaam;
Dy Stikken tongren finne Wallen:
't Ien Burwyef rôp tyen 't oor, dat's schoon,
Har Hægheyte het ien Jonge Zoon.

Nuw bloeyt dat Huwz wer oppe ny,
Nuw griennet wer d' Oranje-Stamme;
Ja, brauwe Prins, nuw meye wy
Bly fyæn, dat jens Nassousche Namme
Op ny wer libbet yn jens bern,
Dy oors yn Heyte gyng forlern.

Næt dat dy brauwe Namme kin
By minske huwgggen oyt forstærre;
Soa lang dy Sinne nîet zyn rin,
Sil min der wol fin sprekken hærre:
Mar datter nimmen meer oerblæuw,
Dy Him Oranje-Nassouw schræuw.

Dôg der omtrent is nuw uwz noed
Eordwun, dy wuwne is genæzzen;

Nuw hadde wy wer grætte moed,
 Bliuwt mar dy Jonge Spruwt yn wæzzen,
 Groeyt Hy mar brauw wurt hy mar græt;
 Oors is fortoon uwz winschjen næt.

D' Alsyænde Goad; dy mey zyn æg
 Uwz yerdryk fin ruwnom byglurket,
 In uwt zyn Winplæts fin om hæg.
 Het oyt ien minske dogt, ôf wurket,
 Sjogt in bystyoert dy wrâd ynt ruwn,
 Is dit wurk fin, dy het dit juwn.

Kom lit uwz dan yn dizze tyed,
 Myn brauwe Lânslieuw allegærre,
 Dy Albystyoerder blier, in blied
 Jaan for zyn wyez bystyoer dy ærre;
 Lit uwz Him tankje ier, in let,
 Dy uwz za folle goed dien het.

Mar lit uwz æk gelykker hân
 Uwz bæen ney dy Hymmel zeyne.
 O Hymmel Keuning! sparje uwz Lân;
 In lit jens æg fin uwz næt weyne;
 Bywarje uwz dôgs for it swurd,
 Dat uwz reeds driegget wreed, in hurd.

Jens hân is ommers næt forkort,
 Dat y næt soene helpe kinne;
 Sprek y dan moat dy fyân fort,
 Hoa sterk in magtig datse binne:
 Blies uwt blies uwt it Oorlogs-fyoer;
 Jaan uwz næt oon uwz fyân oer.

Lit dôg foral jens frienlyk æg
 Uwz Huwzlieuws stallen æk byweytze;
 Nim fin uwz wey dy swiere plæg,
 Der folle ærm in blæt trog reytze.

FRIESCHE RYMLERY.

7

Sjôg del, in sparje dôg uwz Ky,
Dy stomme Bisten, sparje dy.

Nim Uwz Stædhâdder æk toa wagt;
Lit Him jens ginste noyt ontbrekke,
Zyn dwaan in litten nim yn agt:
In soa 't Hy (as dy lieuw nuw sprekke
In 't joa byhægt) komt mey ynt Fyeld,
Wæz y dan zyn byhâd, in schield.

Bywarje æk zyn Huwzgezin,
Dat har nin kwæ oyt mey ontmiette;
War fin har ôf het schædde kin:
Mar wol jens zeyne dog uwtjiette
Oer dit jong bern, oer WILLEMS Zoon,
Bywarje dy foral fortoon.

Y hadde Him zyn Adders juwn;
Wy hadde Him fin joa forkrygge.
Alzeyner sparje Him dan zuwn
Ien tel fin Jyerren oppe rygge:
Bywarje dy Oranje Spruwt
For alle kwæ Jyer yn, Jyer uwt.

Lied, in bystyoer Him mey jens hân;
Jaen dat jens lyægt zyn Gaest bystriellet,
Dat Hy æk krye mey 't forstân,
Wier mey zyn brauwe Heyte priellet,
Zyn Heyt, ien Prins der eltz fin sprekt,
Dat næts zyn gau forstân ontbrekt.

Stirt æk yn Him dy Helden moed,
Dy zyn For-âdders kluwk ontbritzen
Noyt het, dy Har noyt, om Har bloed
For uwz toa stirtten, hadde ontlitzen;
Aft is byfletten by jens Troon,
Dat foks mey Him 'er kaam op oon.

M

8 FRIESCHE RYMLERY.

Mar kin it mey jens Rie bestæn,
Jaan Freedde dan trog al zyn Dæggen;
Lit Him lâns rieugte paden gæn,
In leer Him dwaan jens wolbyhæggen:
Ynt 't Kort jaan, dat dy Jonge Læt
Toa forndeel dy for Tjerke in Stæt.

I. A.

Ien lyts Friesck Rymke

Op dy Forjyer-dey fin myn græte Fryeon

J A P I K T I B O E L,

Doa hy zyn Fyftig Jyerrigge libbens dey
byritlen hie, op dy alfte fin dy
Sprockkel-Moanne, ynt Jyer fin
Sântien Hondert in Sæg-
fen Fyertig.

Sljoegt in rjoegt, plegt Gysbert Japiks
toa fiffen.

Op zyn Boersck wey, Harkjer mar swydet ney.

WA helpt dizze dey toa fyerren,
Wa Sjongt nou yen nochlik liet,
Nuw 't myn Frjeon mey Fyftig Jyerren
Fix, in firdig ftrykken giet.
Nuw 't wy yimme fjæn, in hærre
Wyef, in Berntjes, lyts, in græt,

Dy

Dy ienwurdig allegærre

Binn. Suwn, in wol in yn stæt.

Wa foe nêst forhuwgge wæzze

Op dy Yyerdey fin myn Frjeon;

Wa foe nuw nin Rymkes læzze,

Derrom hab ik æk ien Schrjeon.

Derrom koe 'k it nêst ney litte

Om ien byttje mey toa dwaan;

Derrom, Frjeon, soa moat y witte,

Sil ik joa dit Rymke jaan.

Læzzet, in oerlæzzet tygge;

Frjeonnen lit uwz wæzze blyed.

Fyftig Yyerren op ien rygge;

O! dat is ien schoonne tyed.

Folle dy 'er nêst toa reytse,

Jaa dy mæste fierre wey,

Der sân libbens tyed nêst smeytse

Fin yen Fyftig-Jyerrig dey.

Frjeon, y habbe nêst toa kleyen,

Dog y dat, it is jen schyld:

Giettet Friessen, giettet teyen,

Y habb' yttten, klæn, in Jyld.

Mar y mey dy Hymmel tankje,

Der joa hyer oon toa het brogt:

Ney Goad moast jens hart mæst jankje.

Hy wurt noyt toa folle sogt.

Dy Him siekket fil Him fynne,

Rop him oon, Hy is ney by:

Al it Wrâdsche moat fordwynne

As ien blætte Schildery.

'k Wed y mey my zisse fille,

Japik Frjeon, ik liæuw it wis.

Dat dy korte Wrâdsche wille

Nêst ien ortzen wurdig is.

As y nuw jen tyed oertinkje,

Der y libbe habbe Frjeon,

Wiert nêst as ien Sinne blinkje.

B

A

As dy riek, dy is fordrjeon:
 Hoa red giet dy uwz ontduwkken,
 Sjog him oors reys æfter ney:
 Hoa 't hy fjeugt mey Ærne wjuwkken;
 Ært me 't wit, soa is hy wey.
 Libje mey jen Wyef, jen Ingel,
 Simmers buwtten yn jen Tuwn,
 Dy forfjoen is mey ien Singel,
 Jyerren lang, dy Wråd toa huwn.
 Lit jen Bern der Simmers ploytze
 Aap'len, Parren, Kers in Bey;
 Litse ney jen Blommen loytze,
 Soa lang as 't har barre mey.
 Ha dy schoonne Romske Bænnē,
 Mey Yerdbeyen swiet as Wyn;
 As m'er ruwnom hinne gænnē,
 Man der waagst fin allis yn.
 Der jaan y uwz faak toa beste
 Mennig glæske fin dat swiet;
 Wa soe næt soan libben leste,
 Aft joa neye Wråd hyer giet.
 Nim nuw fort jen tyed toa reytsen;
 Soa lang aft joa barre mey;
 Mar foral soa siek toa weytsen
 Ær dat komt dy nærre dey:
 Dat y fæst fin hyer moat hinne;
 Håd dy Hymmel yn jens æg;
 Tink, myn Frjeon, jens libbens Sinne
 Is oont duwkken ney om læg.
 Fyftig Dæggen, Fyftig Wykken,
 Fyftig Moannen, Fyftig Jyer,
 Sjog soa giet uwz tyed fæst ftrykken;
 In uwz libben mey dat's wier.
 Wier ien Sprekwud fin dy ådden,
 Fyftig Jyer dy hægste kræft,
 In, soa ik 't wol hab onthådden,
 Meyer tyed soa giet me fæst.

'As dy griese Tjærkhoafs Blommen
 Om jens âdde hôle flæn,
 In dy dey bygint toa kommen,
 Dat y mey ien Stoak moatt' gæn;
 Om jen Schonken t' onderschroarjen
 For it fallen, in meer kwæ,
 As jen Flæsch komt toa fortorjen
 Om jen âdde stramme læ;
 In dy Dæd bygint toa tromjen
 Oon jen Wenning, wurd næt kel:
 As y reytse oont forklomjen,
 Lis jen holle flyttig del.
 Træstje dan mey Poulis zissen,
 Brekt dy Dæd dit Yerden huwz,
 Ik gæn stil, in ræstlik lissen,
 Nim dy Hymmel for myn tuwz.
 Nuw hyer mey soa fil ik eyngje:
 Gæn fort lâns dy rieugte wey;
 D' Alderhægste wol joa feyngje
 Hyer, in Eeuwighk hyer ney.

Nuw ist allegærre toa eyn. S. A.

Ien Frielch Deuntje, om toa Sjongen
 op dy

F O R J Y E R D E Y

Fin myn Græte Stalke

I A P I K T I B O E L,

Ney dat hy Fyftig Jyer ynne Wråd wæst hic.

't Giet ney dy Wyse: Wer fil ik myn kleyen eynje

't **H**Uwgt my fin ien Jyer twaa trye,
 Fader Tyboel, Grætte Frieon,

Hoa 't ik my by jou kwaam flye,
 In jou lekkre Wyn hab prjeon;
 Hie ik nuw reys wer ien Fleske
 Uwt jens Kelder, grätte Stalk,
 Wel ik likte mennig Gleske;
 Dan foe 'k prate as ien Alk:
 Dan foe ik ien Rymke meytse;
 Dats nuw wer dy rieugte tyed,
 Nuw 't y 't Fyftigts Jyer byreytse;
 Bloed! het bin ik derrom blyed.
 Dogs dat helpt nê; ik draeyt 't lerre
 Nuw reys op ien oorre buwg:
 Kom Sjong-fammen, allegarre,
 Slaan dy hânnen oonne pluwg,
 Help my Japix Jyerdey fyerjen,
 Help myn Penne oppe gleed;
 Sonder guwchjen ôf malyerjen,
 Der op hab ik t juyft nê breed!
 Fyftig Jyerren mey y telle
 Fin jen libbens tyed nuw joed,
 In y kin it heel wol stelle,
 't Giet joa fykker jette goed,
 Harke nammers ney myn ziffen,
 Mæstyts bin y fuwn in fris:
 Nagts ien Wyef om by toa liffen:
 Sægs Bern habje oon iens dis,
 'k Teller ônder fjour Zoannen,
 Gau in fris fin lyef in læ,
 Rêp in rêd as jonge Hoannen,
 Nê toa stout, nog nê toa blæ;
 'k Tel twaa Dogters dat bin Famkes,
 Puwkjes fin uwz heelle Stæd;
 O! 't bin fokke læwe lamkes,
 Altydt even nê in glæd:
 Mogt my fok ien Famke bârre,
 Der woe ik it wol om dwaan;

'k Wed ik dan nin pânt, es spârre,
 Tuwzen, tuwzen woe k har jaan.
 Ik woe dan hou: fæft myn Pinne,
 Dit rint al toa fier fint Spoor,
 Keer wer ney myn Stalke hinne,
 Praat him jyet ien byttie foor,
 Wol y ney myn ziffen hærre,
 Soa forfjoen fin Bern in Wyef,
 Habje Frjeon for allegærre
 Ytten yn, in Klæn om 't Lyef;
 Der by is jen Souder, helder,
 Brauw, forfjoen fin Turf in Hout:
 Loyts ik fort reys yn jens Kelder,
 Tuwzen Botzes der ist smout,
 Wynnig mien ik, hou soa foe ik
 Wol hâft reytze ynne baan,
 Hien wy der reys uwt, dan woe ik
 Jou for 't lêst ien Zeynwinsch dwaan.
 'k Sjog y Schinke hark dan tygge.
 Het ik nuw fort ziffen fil;
 Fyftig Jyerren op yen rygge,
 Moat y jyette libje ftîl,
 Mey jens Gærtje, in noyt kibje,
 Mar fin moeyt' in læst ôntblæt.
 Dat jen Berntjes meye libje,
 In y bringe har toa Stæt:
 Dat it jou noyt mey ôntbrekke
 Nog oon ytten, jyld nog klæn;
 Dat jens Turf jou lang mey ftrekke.
 As y ney jens Kelder gæn,
 Dat jym' altydt meye fynne,
 Fol fint fwiette druywe wiet:
 Dat nin Rôt jens Koon mey flynne:
 Dat jens Urwurk noyt ftîl ftiet:
 Dat nin tjenft nog fwierre plæggen,
 Jouw oerkomm' oon lyef ôf læ;

14 FRIESCHE RYMLERY.

Dat nin hurde onwaars flæggen,
 Oon jen Huwz in Hoof dwaan fchar;
 'k Winschje Frieon jou for it leste,
 Het oyt immen winschje kin,
 Allis dy jou toa jens beste,
 Alles gæn jou ney jou fin.
 As jens Urglæs dan ofruwn is,
 In jou libbens tyed forfleyen;
 As it dan jou Stærrens stuw is
 Winschje 'k jou ien Zillig eyn,
 Dat joa bly in blier hyer ney,
 Meye hâdde 't græt Jyerdey.

J. A.

Ien lyts Fryesch Rymke,

Op dy Forjyerdey fin

G Æ R T J E P Ô T H â F,
 JAPIK TIBOELS Wyef,

Doa se Fyftig Jyer âd wurden wier, dy ien-en-
 twintigste fin dy Winter-moanne, ynt Jyer
 fin Sântien hondert sægfen firtig.

Harkje Swiet, hoat giet.

IS jyet nin Jyer forlyn, doa wy dy Jyerdey fyerren
 Fin Japik Tiboel; hey het wierne wy doa blied:
 It huwgt my jyette wol, dat wy doa næt malyerren,
 Min iet in dronk der swiet, nuw ist syn Gærtje tyed.
 In derrom moast ik æk mey Frysche Rymlerye
 Har Jyerdey fyerje, 't is nuw joed dy rieugte Dey

Om

Om hette mey toa dwaan, ik koe dôgs nêst stilswe,
 Nuwt Gærtje Japik troyt mey Fyftig Jyerren ney.
 Hoa, togt ik, is dit Wyef dy nêst ien rymke wurdig;
 For Japik, for har lyæf hieste ommers strak ien klær:
 Ik rekke oonne gong, myn Gaest dy waarde furdig,
 In fruffele ynt kort dit Rymke for har gær.
 Het fil ik nuw toa lôf fin Gærtje Pôthôf fchrieuwe;
 Sil ik mey wjoeken ney dy Sinne ôf Moanne flæn:
 Nee dat wier al toa hæg, ik fil hyer onder blieuwe,
 In swiëtties lânse gruwne mey fæfte tredde gæn.
 Allyk wol moast ik æk ien byttie fin har zisse,
 It mey dan wæzze æk zoa bryk alt wæzze wol;
 Nuwt ik bylibbe hab zân blyden dey as disse:
 Ik myet ney myn forftân har dan dy myette fol.
 Hoa hetse Jyerren lang oon Japiks holle blonken
 Allyk ien kroon, joa is fyn træst, in oorde hân:
 Noyt het me Gærtje fjoen as menning frommensch dronken;
 O nee dat frieonlik Wyef is yn ien oor forftân.
 Joa hâdt har brauwe Man, har Japik lyæf for æggen,
 Forsjogt har Huws, in klayt har Bern mey duwbbel klæn;
 In Japik fynt him mey fyn Gærtje nêst bydræggen.
 O lokkig der fân Wyef fjogt oon fyn fydde stæn.
 Min meye har æk wol ien twâdde Lea næmme,
 As joa har Japik ney fyn golle æggen fjogt.
 Syn Gærtje het him brogt fægs Bern, ien moye tæmme,
 Joa libje mey eltjoor ienfâddig, in oprieogt.
 Wa foe dan fokken Wyef for him æk nêst byjærje,
 Wa foe om fokken buwt nêst fier toa fyelde tjæn:
 My togt mey fokken ien koe ik it æk wol klærje,
 In menning as hy koe foe him 'er fin forfjæn.
 Mar dat mey eltz in ien hyer ynne Wrâd nêst barre.
 Hoa menning is hyer faak fæst keppeld oon ien dyer;
 Dy har wol tygge tjæn har Manminsch door forwarre,
 In flæn him as ien Kat by tyedden wol ynt hyer.
 Mar fokken Manminsch is forfykker toa bykleyen,
 Der foa oonhelle is mey fokkin liltzen fnol;

Ik zis soan Griet, ôf Lys dy hêrdme wey toa jeyen,
 Der altyt ynne huwz for mâster spylje wol.
 Mar Gærtje is ien Wyef blierhartig, in sêstfinnig;
 Har wæzzen stiet nêst stjoers, har muwle sprekt oprieugt;
 Noyt isse tyen har Man balstjoerig, fuwl, nog finnig.
 Min hêrt ooyt nêst dat Man, in Wyef, ôf Bern hyer fieugt.
 Dy Goadstyensst stiet joa foor, in styoert har Bern ney Tyerke;
 Joa lit har tyed nêst loy, nog liddig gæn forlern.
 Har Man giet Tongerdeys mey pongen Jyeld toa Merke,
 In kâppit yttien for syn Gærtje, mey har Bern.
 Goadts wurd dat smakkit har altydt soa swiet as huynig,
 Joa hâdt har yn har Huws, in by har Berntjes stil.
 Ja Gærtje is ien Wyef æk ynt Huwshâdden suynig:
 Ien Wyef der Japik mey byhâdden blieuwe fil.
 Mogt dit nuw jytte ien tel fin folle Jyerren duwrje,
 O! mogt it komme dat myn winschjen waarde wier;
 Dat Gærtje jytte lang har Japik mogt oongluwrje,
 In libje mey eltjoor nuw jytte Fyftig Jyer.
 Hoa weynig binner der soan langen libben smeytze.
 Dy mæste reytze yn har jonge Jyerren wey,
 Hoa folle binner dy nin Fyftig Jyer byreytze,
 Dy soa lang libje om toa fyer, en fokken dey.
 As disse o! it is ien zeyning fin dy Hægste,
 As eltz it yn syn ginst soa lang bysitte kin;
 It libben smakket swiet sels for dy alderlægste,
 As hy mar libje mey, soa giettet ney syn zin.
 Nuw Gærtje harke toa, 't wurdt tyed, ik moat uwtfschiedde,
 Myn Rymlery rint ney it eyn, uwz libben mey;
 In derrom wol ik joa fort alderlæste riedde,
 Soa lang 't joa barre mey gæn lâns dy rieugte wey.
 Y fille dan ynt eyn ien better libben fynne,
 As dit jien libben hyer op Yerden is fordwuwn,
 Ien libben wier yn plæts dat nimmer fil fordwynne;
 Soks winschje ik joa toa mey Man in Bern ynt ruwn.

S. A.

Myn Rymlery is uwt.

Ien

Ien Fryesk Rymke

op dy Forjyerdey fin

G Æ R T J E P Ô T H Ô F

Wyef fin JAPIK TIBOEL,

Doa joa Fyftig Jyer âd wurden wier.

IK Siet læst op ien Juwntyedt let;
In woe ien Rymke meytze

Op Gærtje, 'k hieter fæst op zet
Mar koe 'er næt toa reyze;

ôft ik al gyng, ôft stoe, ôft ziet,
ôft het ik die, ôft het ik liet,

Ja fels ynt hyer omfchurde,

Der koe dôg næt fin wurde.

Der stoe ik doa in wier bydæst;

Dôg doa it næt woe glydde,

Lay ik myn holle fwiet yn ræst;

Der Weyn nog Zyæffen rydde,

't Wier æk try let al oppe juwn:

Mar klugtig ist my doa torruwn,

Ey harke nammers tygge,

Het droom dat ik doa krygge.

My togte ik wier yn ien Wâd

Fin Palm, in fin Lourieren,

Dy joeggen der ien læflik Schâd;

Ik fæg hoa dat dy Dyierren

Der hipplen by eltjoor yn 't grien:

It Nagtegæltie song mey ien:

C

'k Hærd

'k Hærd oorre mey har keellen,
Fry lawd dôg læflik kweellen.

Ik togt ik wol reys fierder gæn,
In syæn dit Bosk trog hinne:
Doa sæg ik der ien Famke stæn,
Næt fier fin my fin dinne,
Joa sæg my oon in laakke blier,
Ik læuw't ien fin dy nieogen wier,
Dy der soa as my togte,
Har toa formeytzen sogte.

Hôa! spriekse my dôg frieonlik oon,
Komst' hyer soa om toa rinnen?
Het tinkt dy ist dyn tyed næt Zoon,
Ien Rymke toa byginnen?
Nuwt Japiks Gærtje Jyerrig is,
Dit tinkt my is for dy heel mis:
'k Sey jaa: 'k woe wol ien Schrieuwe,
Mar kin nuw næt bydrieuwe,

Dit lykket ommers nærnse ney,
Wier wol dit mey dy hinne?
Togt my dat joa wer tyen my sey:
Dan moat ik wol byginne,
Ik bin it Rymjen heel wol wind:
'k Hab Gærtje æk fin jongs op kind?
My tinkt ik firt wol bakke;
Hark nuw reys hetsê makke;

Lit uwz bærre lit uwz tyerje,
Lit uwz Gærtjes Jyerdey fyerje,
Dy nuw Fyftig Jyerren âd,
Joed is wurden ynne Wrâd.

[t Huwg:]

't Huwggit my hoa ik for dizzen
 Har fæg ynne widze lizzen;
 Joa wier altydt stil in froed,
 Joa wier noyt forkeerd nóg tyoed.
 Doa joa wind wier finne Taatte,
 Koe joa aardig snappe in praatte;
 Joa wier Heyt in Memme pop,
 Dy hien mey har folle op.
 Hetse ádder waard in gretter,
 Hetse waarde folle better;
 Joa die allis foor in ney
 Het Heyt woe, ôt Mem har fey:
 Doa joa koe allinne finne,
 In reeds wier ien stikje hinne,
 Habbe d' ádders wol bytogt,
 Har æk oppe Schoalle brogt,
 Der joa sonder har toa drieruwen,
 Læzzen leerde Fiks, in Schrieruwen;
 Ja it gyng soa brauw, dat fy
 Kort har makkers ruwn forby:
 Mar Mem liet it soa næt zitte,
 Gærtje moast meer dingen witte,
 Woe æk datse Breydje koe,
 Datfit Naeyen har verftoe,
 Dit æk slagge har byfônder,
 In it lykke eltz ien wônder,
 Hoa't loan jongen Famke koe;
 Naeye in Breydje hetse woe.
 Der mey moaste joa oont slobjen,
 Mem dy lærde har Schurjen, Schrobjen;
 Waschjen, Lægjen, in al het
 Dy Huwshâdding meer byfet.
 Doa joa yn har Fryfter Jyerren
 Kaam, hoa't har dy Feynten tyerren;
 Wit ik, eltz hie fin oon har,
 Eltz dy naam har forre kar:

Wier fin Japik ônder allen,
 Gærtje beft kaam toa byfallen,
 Dy har lang in hurd oonftoe;
 Dat joa mey him booskje loe:
 Joa wift eerft nêr hetse dwaan loe,
 Oft joa him it Jawurd jaan loe:
 Mar hy ward him foa onfoeg,
 Datte 't him toa leste joeg.
 Doa wiert wurkje ynne fâdden,
 Gærtje paste op Huwshâdden:
 Mar mæft Jyerliks ynne Kræm;
 Brogt joa him ien moye tæm:
 't Wiern nin prullen, nee het pokken!
 Allegærre Barn as blokken,
 Derrer lægs rôg libje fin,
 Dy ik allegærre kin:
 Fjour Jongers mey twaa Fammen:
 Harke toa foa bin har Nammen,
 Antje, Dânjel mey Hendryn,
 Lammert, Cobis, Boudewyn.
 't Eerste Berntje der joa brogte
 Wier ien Famke, Japik togte,
 Hie ik der ien Jonge by,
 Bloed het loe ik wæzze bly:
 Doa moast Heyte moat joa witte,
 Sommis oon it Wids-tou fitte,
 Dy hy kloek houd oonne gong,
 Wylt Mem fuyenany fong.
 Joa droeg torg for alle dingen,
 Om har Bern wol op-te bringen,
 Dyse jytte Dey oon Dey
 Leert dy deugt toa folgjen ney,
 Joa lit har ynt wyld noyt rinne,
 As 'er sommis folle binne,
 Dy 'er nættenbyt ney jaan,
 Het for kwæ dy Bern æk dwaan.

Hoa 't se mey har Japik libbet,
 Der se noyt oer grauwt nog kibbet,
 Folle minder flokt ôf fieugt,
 Dats ien lust for dy it fjieugt.
 Om har hartlaaps fin toa troyen,
 Wisset altyt wol toa rojen,
 Makkit it al is hy tyoed,
 Altyt mey ien Pâttje goed.
 Wol hy reys ien minsk traktærje,
 Joa sil oyt nêst krimmenærje,
 Noyt ien fuwr gefigt him jaan,
 As wol sommis oorre dwaan,
 Dy mey har forkcerde holle,
 Ruwnom mâster wæzze wolle,
 Der ien Manminsk nêst dwaan kin,
 Oft moat wæzze ney moers fin.
 Der kin Japik soa fin sprekke,
 Dat byney dy Balken brekke,
 'k Hab ien Wyef ik pog 'er op,
 O! 't is my fan lœuwen pop.
 Joa wit wol soa goed as immen,
 Dy Huwzhâdding waar toa nimmen,
 Der mey sâgs Bern wier in wis,
 Fry al hette wurk oon is.
 Mar dat moast ik nêst forjyitte,
 Har kin loekwol tyed oersyitte,
 Dat joa har schikt ynne klæn,
 Om ney Tyerke toa toa gæn.
 Dog lit ik mar fort stil swye,
 'k Soe oors nau it eyn æk krye,
 'k Hie wol wurk ien heelle dey,
 Soa 'k fin Gærtje allis fey.
 Jyet ien wurdje twaa ôf trye,
 Eert ik alleheel kin swye,
 Moat 'er by nóg toa ien winch,
 For dit alderlæfste Minsch.

Mogt it ney myn winschjen barre,

Dat dy Hymmel har suwn sparre,

Datse jyette Fyftig Jyer,

Mogte libje mey pliffier:

Datse mogte lyæn in lneyrse,

Dat har Bern toa Man brau reytse:

Datse Japik hâdde mey,

Jyerren lang ney disse dey:

Dat altyt har Kas fin binnen,

Is forsyoen fin Jyld in Linnen:

Dat har Faam oppast soa krekt,

Datse oyt nin Schoetels brekt.

Dat it eyndling in ynt korte,

Gærje nærnle oon mey schorte,

Joa al wurts jyet soa ad,

Altyt goed giet neye Wrâd.

In as joa fin hyer moat schiedde,

Wol uwz læwen Hær har liedde,

Yn dat Zillig Hymmels pleyn,

Der it libben het nin eyn,

W

Ylt ik der alsoa by har stoe,

Gyng dit mar uwtte holle,

Ik togt dat ik soa Rymje koe,

Het soe ik dat jern wolle,

Mar joa hie 't leste wurd nau seyn,

Oft droommen hie mey my ien eyn.

Uwz kammer liltze rakker,

Dy blafte my toa wakker.

It Rymke wier my næt ien hyer,

Dy Moarns nog fin forgotten,

Ik krygge strak ien stik Pompyer,

Om heel fort toa byletten,

Dat

Dat dat my næt forjyette foe,
 In schæuw 't soa gau op as ik koe,
 Ik togt ik kint nuw klærje,
 Dit fil ik har forærje.

Ik wol nuw fort ynt Famke dwaan;
 For dizze reys byræste,
 Woen y uwz Gærtje nuw reys jaan,
 Nuw foe my wol reys læste,
 In der mey winschje ik æk dan,
 Dat jou fort meye mey jen Man
 In Berntjes allegærre,
 Lang Libje in Zillig Stærre.

J. A.

L O K - W I N S K

Oon myn Græte Stalke

J A P I K T I B O E L,

Op zyn 52 Jyerdey.

Dat wy joed dy âlfde hiene,
 Schæt my by gelok ynt zin,
 Jister juwn, soa as wy ftiene
 Forre Porte, ik oppe rin
 Gau ney Huwz, der ik myn zinnen
 Kort forsammele by ien,
 Om ien Rymke toa byginnen,
 Nuwt y binne Fyef reys tjien,
 In twa Jyerren nog 'er boppe:
 Meyertyed soa wurd y âd.

Had

Hâd joa Friçon nags wol bystoppe,
 Sparlje nêst, oors wurdie kâd.
 Stek nêst tolle æk toa Fyelde,
 Hâd joa mæst by Truyke moer;
 Al moat it dy Turf ontjyelde:
 't Is nog best by ien moy Fyoer.
 Mey ien Pypke, mey ien Glæske,
 Fin it Frans dolhollig wiet,
 ôf nuw lærre mey ien flæske
 Dimter-bier, dat smakket swiet:
 In der by ien Spekkam t' yttien,
 ôf fin ien fet Schiep, ôf Kuw
 Ien brauw Hagje toa ontbyttien,
 ôf oors wække bôle, ôf struw.
 Friçon dit mey joa allis barre;
 Jaanne dan dy Hymmel lôf,
 Tank him dat y' nog wol farre,
 O! y hadde duwbbeld stôf.
 ônder meer as tuwssen lieuwe
 Fynt min twaa nauw, ja faak nin,
 Dy san âlderdom byklieuwe,
 Der toa Fyftig reytze kin.
 Hoa giet minnig minsche hinne
 Eert hy pas it liægt syæn mey,
 Eert joa tweintig Jyerren binne
 Reytze hyer al folle wey.
 Mar y binne fiks, in furdig,
 Suwn, in wol mæst trogge tyed;
 In jens Truyke æk tjenwurdig
 Brauw yn stæt sjogt blier, in blyed;
 Soo 't ik reys myn ægge weyne
 Ney it oorre Huwzgesin,
 Man der bin y wol yn zeyne,
 Fin jens sægs Bern is 'er nin,
 Der y hoeve oer toa kibjen,
 Dy zyn dwaan nêst wol stelt oon,

(Bloed

(Bloed hoa fwiet ist foa toa libjen)
Nog oer Dogter, nog oer Zoon.
Dy tjen Heyt, nog Mem opstænne,
Dy joa fels nog dizze dey
Suwn, in wol oon Tafel syænne,
Op dy brauwe Lammert ney.
Mar it fil næt lang oonhâdde,
Hoopje ik, dat hy sjogtig is;
In dat y ney winsch, in wâdde
Him wer syænne suwn, in fris.
Sæft mar sæft al nôg uwtschetten,
Het ik princepælst moast dwaan
Hie ik wrammels hâst forgotten,
Om ien Zeynwinck joa toa jaan.
Wol ik jou reys Stalke fize,
Het ik jou nôg menning Jyer
Mey myn winschjen toa foe lize,
Soa't 'er mey toa kryen wier.
Dat joa it noyt minder krye,
Aft joa nuw giet oppe Wrâd.
Dat jens nye Klæn noyt lye,
Dat jens Nagtrok noyt wur dâd.
Dat joa s' loekwol meye bruwkke
Lange Jyerren oer ien buwg.
As y lotje moat y luwkke.
Dat nin Flie jens Bloed oyt fuwg.
Dat jens Okse op jens Stalle
Brauw mey groeye, dat nin Muwz,
ôf nin Rôt ontkom jens Falle,
Soa dat bart dan kry har Puwz.
Dat joa krye Swolm, nog Wuwnnen;
Dat joa nimmen makket kel.
Dat jou Friem toa ninter stuwnnen
Oyt dy Portegra wer kwel;
Dat 'er tuske jou, in Truyke
Nin forscheelig wurd onstiet;

Noyt oervalle jou ien buyke
 Fin it minste Huwz-fortriet.
 Dat ynt korte heel nin plæggen
 Jou oyt treffe oppe Wrâd;
 Dat joa as je zed fin Dæggen,
 In fin Jyerren binne âd,
 Sæft finne Yerde meye schiedde,
 Buwtten pynne, buwtten læst;
 Dan wol joa dy Hægste liedde
 Yn zyn Zillge Hymmel ræst.

J. A.

Op dy Forjyerdey

Fin

F R E E R K C R A B,

Doa hy Sån in-tryttig Jyer âd wier.

HOa ræd flieugt uwz tyed hyer hinne, Hoa ræd rinne
 Hyer uwz libbens dægen wey.
 Mogt min dat mar wol bytinse, Want min kinse
 Næt wer helje æfter ney.

Mânning sluwte faak har æggen Yn dy dæggen,
 As min Jong in sterk fin læ,
 't Alderminste tinkt om Stærren, Of fordærren,
 Joed faak libben, Moarn is 't dæ.

O! hoa mânning hurde holle; O! hoa folle
 Stærre ærtze wurde âd;
 Ærtze tinke om toa ærre Fin uwz Hærre,
 Hyer toa libjen ynne Wrâd.

Moast

Moast uwz dit dan næt opweytze, Ært wy reytze
 Onforsyoens faak hyer æk wey:
 Dat wy ney Goads wolbyhæggen Al dy dæggen
 Libben, dy 't uwz barre mey.

Min mey wol agt jaan yn diffen Op it ziffen
 Fin dy Keuning græt, in wyez;
 Hâd Goad yn dy jonge dæggen Dôgs for æggen,
 Ær dat jimme ad, in gryez.

Wurde; ært min zoa fier rekke, Dat min sprekke
 Zoe ik hab der oon nin nogt.
 Ært min styef, in swak fin holle Wol zoe wolle,
 Dat min Goad hie ærder zagt.

Tink dan FREERK oertink dit tygge, Nuw 't y krygge
 Habbe 't Sân in tryttigst Jyer.
 Tink hoa kort uwz tyed flieugt hinne, Wylt wy binne
 Hyer onfyker fyker wyer.

Tinke reys hoa ræd jens dæggen Hinne flæggen;
 Loerze mar reys æfter ney,
 Moat y dan næt zels bykinne, Datze rinne
 As ien Zinneblinkje wey.

Wol y reys jens æggen weyne Ney Goads zeyne;
 Het al goed hy jou het dien,
 Hoa dat zyn alfyænde æggen Yn dy dæggen
 Zorgen, dat joa næddrust hien.

Dat joa Wyef æk mogte krye By jou trye
 Berntjes, fiks fin læ, in zuwn;
 Dat hy jou altyt bywarre, In jou sparre
 Æk nog zuwn toa disse stuwn.

Binne, tink dit oer, nin dingen Om toa bringen
 Oon dy Hægste tank, in lôf;

28 FRIESCHE RYMLERY.

Habbe y, om oon uwz Hærre Toa jaan ærre,
Zykker wier nin duwbbeld stof.

'k Wol derrom, ær dat wy schiedde, Jou eerst riedde;
Hād dy Hymmel yn it æg:

Libje wol, in dwaan it goede, Lit it tyoede,
Wylt y binne hyer om læg.

Libje ney Goads Wet in Wille; O! y zille

Zykker lokkig wæzze man;

Libje ney Goads wolbyhæggen Al jou dæggen,
O! it fil jou wolgæn dan.

In zoa wiert, dat ik zoe wolle, Dat it folle

Jyerren mey joa komme woe,

In yn allis het joa diene, Zeyne hiene,
Dit wiert dat ik winskje zoe.

Zoa 't ik der mey koe bydye; Hy zoe krye
Het zyn hart fornuwgje kin.

Al ding him toa goede tygge, Ja hy krygge
Allis stadig ney zyn zin.

As hy hyer dan fry fin plæggen, Zæd fin dæggen,
In fin Jyerren hæg, in âd;

Zoa tit giet mey allegærre Reys moat stærre
In moat schiede uwt dy Wråd.

Dan zoe Goad him for it læste, Dat ist bæste,
Dat ik winskje kin, ôf mey,

Brenge lôs fin 't Ierdsch gewymmel Ynne Hymmel
Der nin plæggen folgje ney.

J. A.

Op

Op it ynne Wrâd kommen fin dy

Brauwe Eryfter

M A R Y K E C R A B,

Ney dat joa 'er Fyertig Jyer
yn wâst hie.

'k **S**Chied 'er uwt mey Farfe meytzen,
Zey ik wol hâst, wierner nin
Die my wisten op toa weytzen.
Want min kin't dôgs nêst ney 't zin
Fin eltz meytze, min zoe gryezje;
Want al dogt min, het min kin,
Dat dy iene faak zil pryzeje,
Sprekt ien oor wer lœbbig fin.
Makkit min op dy, of disse
Ien forjyerring Rymke klær:
Wol min reys ien Rym opzisse
Fin ien tygge brauw jong Pær.
Toont min ien dan ree, in furdig,
Om toa sprekken toa har lôf,
d' Iene zeyt joa bin it wurdig.
d' Oorre jout 'er brauw op ôf.
d' Iene zeyt, dat is wol rekke.
d' Oorre zeyt, der zit nêst yn.
d' Iene zil toa lôf faak sprekke.
d' Oorre smyt it ynne wyn.
Schient joa zoa dy Rymmers plægje,
In har wurk faak smyte wey.
Wol ik it dôgs jyet reys wægje
Op uwz MYKE har Jyerdey.
Mar hoe zil ik dat bylisse?
Zil ik fin har jonge Jeugd

It ôfhælje? zil ik zisse

Hoaze d' âdders wier toa freugd.

Hoaze al hetze woe koe lærre,

Hoaze yn het har æg mar sæg,

Har spyl-fammen allegærre

Fyerre wey toa boppe tæg.

Doaze ien byttie fyerder hinne

Wier, hoa datze doa næt woe

Oyt toa wylde jeyen rinne;

Hoa kluwk datze zitte koe

Ynne huwz, om brauw toa lærren,

Het it æk mar wæzze mogt

Fin dy fammen har affærren.

Hoa dat wier har grætste nogt.

Hoaze altydt by âd, in jongen

Het ien brauwe Fryster wæst,

In zoa rieugte het har gongen

Dat 'er nêts is toa har læst.

Nee: hier wol ik mar fin swye,

Dit lit ik mar æfter ney;

'k Zoe oors nau it eyn æk krye,

Zoa 't ik hyer fin allis zey:

'k Zis for disse reys allinne,

Datze is ruwnom klær, in kânt:

Datze noyt ynt wyld zil rinne;

Noyt stiet as ien wiete wânt.

Datze yn deugd, in goe manærren

Mak'lyk streek kin hâdde mey.

Noyt komt min fin har toa hærren

Datze giet ien kwæde wey.

Datze eynling in tot læste,

In meer zis ik 'er næt fin,

Æk mey ien is fin dy bæste

Jonge Frysters dy ik kin.

Wol ik nuw reys frieonnen zisse,

Het ik har toa winskje zoe;

Het

Het dat ik har toa zoe lifse,
 Aft mey winskjen komme woe.
 Datze jytte lange Jyerren
 Mogte libje ney har zin;
 Datze noyt mey Roos, of Blyerren
 Kweld waard, in dat har æk nin
 Oorre plæggen oyt ontmetten,
 ôf æts dat ien schædde dogt.
 Dat (dit hie ik hâft forgetten)
 Joa ien Man hâft krye mogt;
 Der har hart mey wier fornuwgge,
 Dy har trog har libbens tyed
 Altydt flyde, in altydt fuwgge,
 Dan wier ik fin harten blyed.
 Dat joa ('k wol 'er my ôfmeytze)
 As har libbens draeybæm fluwt,
 Yn it Hymmelryk mogt reytze,
 In der mey schied ik 'er uwt.

J. A.

Forjyer Rym

Op

K N I L L I S K E C R A B,

Jonge Fryster toa Liæuwerd,

Op har Fyef-in-tryttigste Jyerdey, dy âlfde finne
 Sprokkel-moanne, ynt Jyer 1753.

't **L**Æst my nuw ik wol reys Syonge;
 Harkjer nammers tygge ney;

'k Wol

'k Wol reys Rymje fin ien Jonge
 Brauwe Faam, op har Jyerdey.
 Hie ik nuw reys eerst ien dronkje
 Fin jou swiete Ræde Wyn,
 Dat zoe my dy Gæst ontfonkje;
 KNILLISKE kom schink reys yn.
 Syog nuw glyt it folle glædder,
 Syog hoa rint myn Pinne fort,
 Syog nuw Schrieuwt hy folle rædder,
 Nuw zil ik 't wol klærje ynt kort.
 Nuw zis ik, dat Mæm for diffen,
 Kaam oer Fyef in tryttig Jyer,
 Fin dy ynne Kræm toa liffen;
 Doa zæg Heyte bly, in blier,
 In nin wonder 't wier ien Famke,
 ôfze uwt it waegs wier draeydt,
 't Wier ien lyæf, lyts, loddrig lamke,
 Doa joa wier ynt Kap-ruft klaydt.
 Ynt opwaegfen gyngt nog better;
 KNILLISKE dy woegs moy op,
 't Waard ien Famke glæd as Wetter,
 't Waard ien Famke as ien top.
 Doaze ien byttie fierder hinne
 Wier, in krygge meer forstân,
 Kaam joa, zoa 't min tinke kinne,
 Heyt, in Mæm gâns ynne hân.
 't Famke, om 't mar kort toa ziffen,
 Woegs yn goe manæren op;
 KNILLISKE oerwuwn yn diffen
 Fyerre wey dy græfte trop.
 't Die my yn it eerste wônder,
 't Die my zyker ynne gruw
 Bieufstre ny, dat nimmen ônder
 't Liæuwerder jong Feynte buwn
 Kaam, om zok ien Faam toa fryen,
 Dy al die, al het hy koe

Om har toa zyn Wyef toa kryen,
 Dy mey har jern Booskje woe.
 Mar 't hoeft my næt toa bynyen,
 Dit schort oon dy Feynten næt,
 Joa jout zeytz' har næt ynt lyen,
 Joa is æng for d' egte stæt.
 Joa mey fin nin Booskjen hærre,
 ôft min hette praatte mey,
 Joa blieuwt zeytze folle lærre
 Fryfter al har libbens dey.
 Joa wiert loekewol wol wurdig;
 Datze hie ien tygge Mân;
 Joa is yn it praatten furdig,
 In joa het ien goed torstân
 Fin Huwzwurk, in oorre dingen;
 Noyt komt joa har kostle tyed
 Loy, in liddig trog toa bringen,
 As wol zommis folle schyed.
 Sneyns zil joa it næt neylitte
 Om ney Tzerke toa toa gæn,
 In dan klaytze har, moat min witte,
 Næt yn malle oerdwælske klæn.
 Hægger wol ik nuw næt klieuwe,
 Meer wol ik 'er næt toa dwaan;
 Ien ding moast ik nog bydrieuwe,
 In dan wol ik it op jaan.
 Hær reys hoa 't ik dat zil meytze,
 Hark reys het dat wæzze mey;
 Mogt it ney myn winskjen reytze,
 'k Winske dan op har Jyerdey.
 Datze jyette lange dæggen
 Mogte libje ynne Wråd,
 In ney 's Hægstens wolbyhæggen
 Wurde stil, in noglyk âd.
 Datze ynt korte mogte krye
 Ien brauw jong Tzerl ney har zin,
 E Dy

Dy har schikke, koe in flye
 Der it har noyt mey gyng jin.
 Datze hyer op ierden krygge
 Het har hart fornuwgje mey;
 Dat næts har toa kwædde tygge,
 Hyer, of iewiglyk hyer ney.
 Dat, as joa fin hyer moat schiedde,
 Goad har fry fin alle kruwz
 Mey zyn kræftge hân wol liedde
 Yn zyn Zillig Hymmelhuwz.

J. A.

TOA : JÆFTE

Oon myn Græte Stalke

J A P I K T I B O E L.

MAr ien liltz ongelok kaam juyft dy tyed toa barren;
 In makke dat wy doa næt by eltjoor forgarren,
 In winschen har gelok. doa 't wier dy rieugte dey;
 In derrom fyerje wy nuw Japiks Jyerdey mey.
 Dy 't ieninfyftigft Jyer nuw joed wer het byritzen,
 In 't het him neye Wrâd oon nin ding nog ontbritzen.
 Zyn âdste Dogter, dy lest zuinig wier yn stæt,
 Is nuw wer zuwn, in fris, in har mankærret næt.
 Zyn oorre Berntjes æk dy syogt hy nog yn wæzzen:
 Hoa 't mey zyn Gærtje stiet der hab ik strak fin læzzen.
 It giet him neye Wrâd toa disse tyed toa wol;
 Fin huwzrie is zyn huwz, fin Flesk zyn kuwppen fol.
 Hy kin zyn dwaan ruwnom zoa wol as immen klærje.
 Om immen kwæ toa dwaan dat fil hy noyt brabærje.
 Het krye d' Ærme lieuw fin him faak manning byt,
 Hoa blyed gænze uwt zyn huwz, het laytze joa dan wyt.

Hoa

Hoa lyæf æk hadde him zyn boden allegærre,
 Joa zoene mey eltzoor for him byney wol stærre.
 Zyn Frieonnen draagt hy toa ien oprieogt Frieonnen hart;
 Het æk dy nyed mey dwaan om har toa meytzen swart
 By him, hy lit him trog nin nyeders praat ferliedde,
 Het datze æk meye dwaan dat joa goe frieonnen schiedde.
 Nin æfterklapper is by him der toa yn stæt;
 O! nee: Frieon Japiks Deugd is der toa al toa græt.
 Min hært him oer nin lieuw oyt flokken, raten, kibjen.
 Min fjogt him mæst altydt heel wol fornuwgge libjen.
 Tjæn Gærtje, ôf zyn Bern is hy næt liltz, ôf styoer.
 In wurt hy al reys kwæ, dat is æk strak wer oer.
 Dôgs lit ik langer him næt oon zyn ærren lelje,
 Lit ik toa Japiks Lôf nin dingen meer ophelje;
 Mar lit ik lærre him toawinskje, dat hy mey
 Nog libje Jyerren lang, ært hy hyer rekket wey.
 Dat wy nog menning reys zyn Jyerdey meye hâdde;
 Dat him nin kwæ oyt mæt, noyt plægje him dy kâdde.
 Dat him æk Simmerdey nin mig oyt stek, ôf byt.
 Dat nin ding fin zyn klæn oyt trogge mot forflyt.
 Zyn bier wurd oyt næt zuwr, zyn flesk mey noyt fordærre.
 Zyn bræ noyt schimmelje, zyn blommen noyt forstærre.
 Zyn scharrir sny him noyt as hy him 't burd ôfschart;
 Hy kry noyt ongelok, ôf dat hy rydt, ôf fart.
 Hy wæz altydt byfryd for swierigheyt, ôf lyen.
 Dy Hymmel dog zyn dwaan toa bæste altyt dyen,
 Dy warre fin him ôf al het dat schæ dwaan kin,
 ôf oon him zelve, ôf æk oon zyn huwzgesin;
 Dy lit him, in zyn wyef nog lang it libben smeytze,
 Ien hægge âdderdom har beydegær byreytze.
 As joa toa leste dan it libben binne zæd,
 Bring hy har beyde yn dy græte Hymmel Stæd.

J. A.

E 2

Gelok

Hoe veel ick hadde him zyn boden allegaer,
 Ios zonne mey elzoor for him bytely wot thare.
 Zyn Frencken dregt hy tot in elzoor Frencken land,
 Hier en dy nyed mey dwan om het tot overen land.
 By him, by in him tog om nyeders gant turlidde,
 Hier daze ick mey dwan dat jos gae Frencken liden.
 Nin elzoor elzoor is by him der tot in thar;
 O! mee: Frencken Japiks Dregt is der tot al tot gae.
 Min land him oer in land oer doken, talen, liden.
 Min liden him want elzoor elzoor elzoor liden.
 Tien elzoor, of zyn elzoor is by nel liden, of elzoor.
 In wart hy al elzoor kwar, dat is ick thar wart oer.
 Dags in ik langer him het om zyn witten liden,
 Ie ik tot Japiks tot in elzoor meer elzoor;
 Mar in elzoor him elzoor elzoor, dat hy mey.
 Nog liden elzoor elzoor, dat hy elzoor elzoor.
 Dat wy nog elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor;
 Dat him in kwar oer mee, moyt elzoor him dy liden.
 Dat him ick elzoor elzoor elzoor elzoor, of elzoor.
 Dat in elzoor in zyn elzoor oer elzoor elzoor elzoor.
 Zyn elzoor elzoor elzoor elzoor, zyn elzoor elzoor elzoor.
 Zyn elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor;
 Hy elzoor elzoor elzoor, of dat hy elzoor, of elzoor.
 Hy wot elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor;
 Dy elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor;
 Dy wot elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor;
 Of om him elzoor, of elzoor om zyn elzoor elzoor;
 Dy in him, in zyn wot elzoor elzoor elzoor elzoor;
 Ios elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor;
 As jos tot elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor;
 Bring hy in elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor elzoor.

J. A.

FRIESCHE RYMLERY.

Gelok - wensching

Oer dy Boosck

Fin Zyn Trogloftige Hægheid

**WILLEM, KAREL, HIN-
DRIK, FRISO,**

Trog Gods belæven Prinse fin Oranje
en Nassou enz. enz. enz.

Mey har Keuninglyke Hægheid

A N N A,

Kroon Prinsesse fin Græt Brittanje
enz. enz. enz.

Teck nou piktonnen oon in lit dy klokken klinke;
Sjet dattet davert, slag op trommen lyts in græt,
Blies op trompetten, lit Oranje findels blinke,
Yn Friesslân wier min noyt yn sokken blyeden stæt
As nuw, tis nuw dy tyed Prins FRYSO fin Oranjen,
Dy brauwe jonge Spruyt het Him trog Boosck
forbuwn

Mey ANNA, Kroon-prinses fint Keuninkryk Brittanjen;

My tinkt Zyn Hægheid het it der moy tyge fuwn;

Koe ik dy Wetter Goad Neptuyn yn d' æren knette,

As WILLEM mey zyn Breyd oer 't Noorder pykkel-schom

Mot farre, dat hy dan dy Way-Goad mogt belette,
 In riærre net toa hurd dat fâte wetter om,
 Dat foe dat jonge Pær forsyker net fwiet smeitse,
 As 't wetter finne Zee fa bærde tjenne stjuwn,
 Dan koe'n dy jonge Ljeu ligt oon it korjen reytse;
 Joa hebbet farren dogs net folle uwnderfuwn:
 O woe dat wyntje dan ney har bylæven draeye,
 In bliese seftjes yn de zeylen fin har schip,
 Dat WILLEM mey Zyn Pop heel makklik oer mogt waeye!
 Hey man oon 't roer pas op formy dogs strân in klip!
 Der hært min al ramoer dats in byhâdden haaven;
 Wæs wolkom, ropt it folk Prins Frieso's brauwe Soon!
 Der leyt dy wangunst nuw ynt mæggre fân begraaven;
 Nuw WILLEM mey zyn Breyd byhâdden lânnet oon;
 Meyts hynst in weynen klær in tjoegge Har toa miette;
 Ik hær joa benne alreeds ney Ljeuwert oppe wey,
 Pas nammers tygge op dat jimme Har næt fjette!
 Kom mey dat liltse fioer Har doggers net te ney,
 Kom fromme Friesen! kom! kom nuw fin alle kântên;
 Tis ommers jimme Prins forwolkomje dit Pær,
 Wæs nuw net sluwg of loy stan net as wiete wântên,
 Kom frisselje mey my Oranje krânsen gær,
 In setse oppe kruwn fin disse twa Parsoonen,
 Uwt Hæge Huwsen teyn, der eltz mey lof fin sprekt;
 Joa bin it wurdig om toa fieren Keunings Kroonen,
 GOAD jou dat disse Boosck uwz Lân toa forndel strekt!
 Ik tjoeg ney Lieuwert toa dy dey is nuw op hannen,
 Dat dit troglottig Pær har yntred sille dwaan,
 Der gæne har al tjen fae'n hoopen Grette Mannen,
 Om oon dit ljæve Pær har Zeegen-winsck te jaan;
 Hyr bin ik ynne Sted wer fil ik nuw best rinne,
 Om 't ien soa wel as 't oor for ægen klær toa sjæn;
 Ik jou my ney it Hôf dit kin ik wol forsinne,
 Dat der dy soljers mey dy stedljeu brau op tjæn:
 Myn tyed het fjog ik der fin fyerren al oon kommen!
 Dat binne raere ljeu, wol dat stiet sykker môy,

Joa fiere op har kop ien hoopen goefle Plommen,
 Ik ljew je hebbe west yn d' ien of d' oore kôy,
 En het gefoeggelt der har tærren schien uytlitlen;
 Mar as ik my betink om wa it is te dwaân,
 Al hienfe dan mey iens har âyen stikken britsen;
 Wa foe om hondert gies of eynen hette jaan?
 Je meye oppe ny wer farsfche ayen lifse,
 In briede meyer tyed wer pykken uyt dy dop.
 Mar harke dygger toa het der dy ljeuwe fisse!
 Sjoeg nammers tygge toa der jinder komt ien trop,
 Soe der uws Prins æk by mey Zyn Prinsesse wesse?
 O ja je bint, wyk! wyk! meyts romte for dit Pær!
 Soa KAREL FRIESO koen Y disse Blom belesse,
 Dat joa soa gau dy Boofck mey jae moast meytse klær?
 Is dit dy farsfche Roos yn ALBJON ontlitsen,
 Dat Keunings Bærn om wa it FRISO wier te dwaan:
 Is dit dy Britze styr al lang oon Him by spritsen,
 Der nuw as Lân-vorstin Zyn fyde mey beslaan?
 Kom lit ik nuw myn luwd mey oorre ljeu forminge,
 In roppe: Libje lang Prins HINDRIK fin Nassou;
 Dy Hymmels hæge GOAD wol allis oer har bringe,
 Het zeegen hiette mey in bljeu jen ANTJE trou!
 Smeyts nuw it egte swiet by Hærfscher finne Friesen
 Mey ANNA puwk fint Lân op 't ærlík Brullofts bæd!
 Trompetters wakker op nuw oont Wilhelms bliesen,
 Meyts freugde lyts in græt yn disse grætte Stæd!
 Het sjogtme hyr al nys yn steegen in op strietten,
 Al wert min 't æg mar weynt tis ruwnom fol ramoer;
 Het sjogtme ynne Loft al gljuwne styrren sjetten,
 Hoa knapt in kræket' it wer bergje ik my fort fjoer;
 Dat om ien hinne fjoegt? der barnne dy Piktonnen,
 Snaphornnen by dy ruwz dy staene gled net stil,
 Mar jinder fin dy wâl der kraekje dy Kanornen,
 Tis ôf de heele Staed oon flarden schuwre fil:
 Nuw woe ik brauwe Prins mey jin brauwe Prinsesse!
 Dat my dy aere æk mey menning barre mogt,

In ik tjenwurdig hie ien tygge græte flesse,
 Der wol forfjoen wier fin dat swiete druyve fogt,
 Hoa hartlyk foe ik mey op jin wolwassen drinke;
 De toskjen joekjer my al reeds al ney, ik ljeuw
 Dat ik tjen oore foe mey folle glæsen klinke,
 In likkese soa fchien datter nin drop in bljeu:
 Mar oft ik dit al woe dat kin my net formeytse,
 Aft winskjen helpe koe in 't der mey wier toa dwaan
 Ik foe æk wol by 't ien of 't oor gefelschip reytse,
 In æk in byttie mey trog 't droegge keelgat slaan:
 Dat winskjen helpe koe in 't der mey wier toa kryen,
 Dan woe ik wol dat GOAD, der magtig is toa dwaan
 Meer as min winskje kin, for swierigheit in lyen
 Har mogt bewarje, in dan æk ney winskjen jaan,
 Dat dy Oranje-bæm toa simmer fleurig bloeyde,
 In fjette meyer tyed haest jonge Looten uwt,
 Dat ANTJE WILLEMS Wyef ynt korte soa oon groeyde,
 Soa datter binnent Jyer in lyts Oranje spruwt
 Toa forschyn komme mogt, der Heyt of Mem gelykkt,
 Wer fin min sisse koe dit is dy eerste frugt
 Fin dy Oranje-bæm, der GOAD har mey forrykkt;
 Wa wit hoa gau dat dan der fin it blyed gerugt
 Trog klang fin klokken oer heel Frieslân foe forspriede,
 Mey bolder-balken dat it Iertryk dreunt der oon;
 Soa koe ien boer ynt Lân dan wis in sykker ryedde,
 Dat uwz Prinsesse hie ien Dogter of ien Soon;
 Dan sil dit treftig Huws wer oppe ny florærje,
 In kriele meyer tyed fin Prinselelyke Bærn;
 Oors foe dat aad Geslagt toa folle dicklenærje,
 In Nassous hæge stat gyng buwten dat forlærn:
 GOAD wol dit jonge Pær for ongelok bywarje,
 In dogse hyr foral op rjoegte pæden gæn,
 Hy wolse beyde lang hyer suwn yn 't libben sparje,
 In jouwese hyer ney dy Hymmel toa har læn!
 Der mey soa brek ik of in littet hyr by bljeuwe,
 Forguwn it my dat ik dy hikke nuw toa fluwte,

Ik hab nêet meer besjoen het soe ik dan meer schrjeuwe,
For disse reys genôg myn Rymlery is uwt.

S. A.

Lok, in Zeynwinsk

Oer it Boosk fin dy twaa brauwe Jonge Lieuw,

T J Æ R D S Æ G M A N S

Apteker toa Frantjer, oon dy iene kânt,

In

A E L T I E M I D V E R D A

Oon dy oorre kânt yn dy zelle Stæd.

Yn dy egte stæd forbuwn dy 29ste finne Sprokkel-
moanne, ynt Jyer 1739.

Min zoenet æk fyonge kinne ney dy wyeze:
Rosemuwle lay byditzen.

D At oonhâdden fyeld dogt winnen
Is ien sprekward wier, in âd:
Dat forlies faak folgt op 't rinnen
ônderfynt men ynne Wrâd.
't Eerst het uwz dy tyed nuw leerd
Mey uwz Appeteeker Tyærd.
Tyærd der het min faak mey tuwle.
Tyærd dy doarst nin Fammen oon.
Tyærd dy laey it ynne muwle.
Tyærd uwz âdste Preekers Zoon
Wit me nuw dat Booske het
Oon ien Famke glæd in net.

'k Wol æk fyæn ien Wyef toa kryen
 Togte Tyærd, it giet hoa 't mey;
 'k Sil næt langer wæzze myen,
 Schæmte moat nuw uwtte wey;
 Stoep doa mey dy holle kruwz
 Ney ien Borgemâsters huwz.
 't Lok foel toa, hy waard ynlitten;
 Doa 'er by dat Famke wier,
 Gynger tigte by har zitten,
 In joa laakke alzoa blier,
 In joa harke, in joa hærd
 Ney it swiete praat fin Tyærd.
 Aeltie Lieuwes lit uwz pærje
 Bæ 'er har fin harten myld.
 Lyæf ik kint mey dy wol klærje;
 't Ienssem libben is faak wyld;
 Mey 't my barre diffe dey
 Styoyer my dôgs mey 't jawurd wey.
 Tyærd dy koe zoa moy næt fjonge,
 Dat hy 't Wyld ney huwz toa dræuw:
 't Famke hie zân læzzen tonge,
 In joa stoe æk lang næt slæuw;
 Mar joa warde har zoa taey,
 Dat ze 't Tyærd for eerst ontlaey.
 Mogt hy lypje, mogt hy pypje,
 Hy moast ongetræst wer gæn:
 'k Sil myn tonge better slypje,
 In wer ney it Famke flæn,
 Togte Tyærd, it giet hoa 't mey
 Op dy iene, ôf oorre dey.
 Hy waard meyer tyed æk dryfter,
 Flæg alwer op Aeltje oon:
 Lyæf ik kar dy for myn Fryfter,
 Lit uwz Booskje joed, ôf moon:
 Wotte Famke ik bin ree?
 Aaltje spylje wer fin nee.

Tjærd dy helle wer twaa schynnen
 Fin zyn Liæf zoa blauw as læd:
 Dat brogt him byney oon 't kwynnen;
 Dog zyn Kruwden tyen dit kwæd
 Wurkene, dat dy Lyæfde sprong
 Him wer ney zyn Aeltie twong.
 Hy stoe oon, myn Lyæf mey t wæzze
 Zis dog ja, dat bid ik dy;
 Kin ik dy dan næt bylæzze,
 Suwkkertuwt, kom pättie my.
 't Lokte Aeltie Midverda
 Smiet har Tyærd it jawurd ta.
 Blyeder wurd, door ik wol zisse,
 Hie 'er yn nin wykken hêrd;
 Æk nin blyeder dey as disse,
 Hie min syoen hoa blier dat Tyærd
 Laakke, doa't har wier ontfleyn
 'k Hie wol mey oon't laytzen teyn.
 Der mey waard dy knoop toaltizen,
 Dat s toa zissen t Boosk wier klær;
 Lok in Zeyne waard uwtspitzen
 Fin dy âdders fin dit Pær;
 In joa juwggen hart, in hân
 Frieonlyk oon eltzoer toa pân.
 Lok, in zeyne hært min roppen
 Oer dit brauwe jonge Pær.
 Jyet jen zeyne del fin boppen
 Oer har dôg Zeynryke Hær.
 Litze zylle forre wyn,
 Zeyne hâd zyn namme yn.
 Zeynje al har dwaan, in litten;
 Jaanze beyde gær t forstân,
 Dat har gæn, in stæn, in zitten,
 In bystyoer stiet yn jens hân.
 Zeynje har yn disse stat,
 Meytze fort jens Zeyne græt.

Mar foral zoa litze prieuwe,
 Hymmelkeuning, dat jens wurd
 Har fwiet smakket, in trog drieuwe
 As ien fcherp twaafnyend fwurd.
 Litze smeytze dat jens fwiet
 Huyning fier toa boppe giet.
 Mar dat moast ik nêst forjyette,
 Hark reys het ik zisse zil,
 't Mey æk wol ien zeyne hyette,
 Stænne mar ien byttie stâl;
 Wiert mey winskjen oors toa dwaan,
 Woe uwz lyæwen Hær har jaan
 Oer it Jyer ien lytze Jonge,
 ôf ien Famke; as it krit
 Dan koe Mæm fin nany fyonge,
 Affe oon it Widstou zit,
 As dy Widze sniddig giet
 Sæft myn Bærntie fliep mar fwiet.
 Jyet ien wurdtie twaa, ôf trye
 Wol ik zisse, læuw it fry,
 Kin min juyft altyt nêst krye
 Zuwkker ynne ryfenbry;
 Mey it Booskjen komt ien oer
 Sommis fwiet, in sommis foer.
 Wæz dan mey eltzoor fornuwgge,
 Tink fry dat uwz liæuwen Hær
 Jimme het toa gærre fuwgge,
 In it Boosk het makke klær;
 Ziek oon Him allinne træst,
 Tyænje Him dôgs aldermæst.
 Kibjen, tyarjen moat min mye,
 Frieonlyk mey eltzoor omgæn,
 Eltzoor fuwgje, eltzoor flye,
 Tyen eltzoor nêst op toa stæn.
 O dy freede mey eltzoor
 Sluwt alle onræst buwtten door!

Lit dan nyed, in wanginst grinsje,
't Rekket jimme ynt minste nêst;
Lit dy Wrâd der buwtten brinsje,
Jonge lieuwe jimme stêst.
Is gelokkig ast zoa giet,
't Suwr dat ytme dan for swiet.
Schepper, dy it al riggærret
Het op ierden giet of stiet,
't Binnenst yn dy minsk formærret;
(O! it libben is zoa swiet,)
Litze libje buwtten twang
Yn jens ginste Jyerren lang.
As har dæggen dan fêst rinne
Ney it eyn, ja as har tyed
Is forruwn, dat elz moat hinne
Meytze har dan iewig blyed.
Bring har dan yn ræste stit,
Der min noyt wer stærrer zil.

Nuw ist allegærre uwt.

S. A.

Ien Fryesck Rymkê

Oer it Boosk fin dy twaa brauwe jonge Lieuw

J A P I K F I N D E R K O L C K

Oon dy iene, In

K A A T J E H O F S T E D E

Oon dy oorre kânt.

't **B** Arde læsten dat ik hærde,
Hoe dat Venus oer har Zoon
Rase, kibbe, tyerde, in bærde,
Ja mey kleyen him spriek oon.

Ruwnom rinste, ruwnom flieugste,
 Ik fjog trog ien heelle dey
 Dy nauw ien reys, oeral tjeugste;
 Mar fin Fræntjer blieuste wey.
 Hoa lang fitte my wol plægje
 Mey dat dyioen, mey dat flæn,
 Sittet dan næt ien reys wægje
 Om der reys ney toa toa gæn.
 Fræntjers Fammen allegærre
 Wolle oyt byney nin wurd
 Fin toa Booskjen praten hærre,
 Altyt even ftyoersch, in hurd.
 Dôg lit ik fin Booskjen swye;
 Zelle komt it der soa fier,
 Dat ien feynt dit kin forkrye,
 Dit bart nau om trye Jyer.
 't Ienigst dat har mey formeytze
 Is, (in dat lok is fry græt)
 Dat joa reys har zelschip smeytze
 Op ien Brulloft, oors nau næt.
 Komt ien feynt him dan toa flyen
 Om ien Pättje har toa jaan,
 Dat is for har næt toa lyen;
 Nee joa gryezje fin soan dwaan
 Soa 't joa bærre, in tyerje, in guwlle,
 Oft joa wierne mâl, ôf dol;
 Jinder rint 'er ien toa schuwlle
 Der nin Pattjen lye wol.
 Dan ist wyk, ey; lit my zitte,
 Dan luwkt min dy holle wey,
 Dan ist jonge wottit litte,
 'k Wol 't næt lye het mienster mey.
 't Is al tyed dat wy uwz wrekke
 Oon dy trotze Fammen der;
 'k Lit my langer næt bygekke,
 Kom bytelje har dit wer.

Cupido hie ônderwyllen,
 Dat hy zoa ynt Wyld omflæg,
 Mey ien fin fyn grætste Pyllen
 Kolk al fchetten, ær 't hy fæg.
 Dy wist eerst næt het him fchorte;
 Mar doa hy toa Fræntjer kaam
 Sæg hy Kaattje der ynt korte;
 Dy zyn hart foa fchien ynnaam,
 Dat hy Nags nôg Deys koe ræste,
 Dat hy libben hie, nôg tyer,
 For 't him barre mogt toa læste,
 Dat Hy reys by Kaattje wier.
 Bloed het hie 'er al ien drokte
 Ær dat hy it foa fier brogt,
 Dat it him for eerst mar lokte,
 Dat hy har forfiekke mogt.
 Hy gyng oon har zyde sitten,
 Mey ien laytzend muwle blier.
 Die 'er har ynt kort toa witten,
 Dat fyn kommen om har wier.
 Kaattje tierre, Kaattje bærde
 Strak tyen fin der Kolk as dol,
 Doa joa dit wurd fin him hærde;
 Mienste dat ik Booskje wol,
 Spriekse, in joa woe 't nauw lye
 Dat hy reys wer by har kaam,
 Dit koe hy nauw fin har krye,
 Doa hy ôffschied fin har naam,
 Hoa dat hy him æk mogt warre,
 ôft hy hæg, ôf læg opsprong,
 Næt ien nagtfoen mogt him barre;
 Gæn mar feyse juwn dyn gong.
 Der koe næt ien byt fin wurde,
 Hy moast fort der wier næt op:
 Mar hy koe t næt heel lang hurde,
 ôf hy moast wer ney zyn pop,

Hy byguwn alwer toa fryen;
 Mar joa hyette Him ynt kort
 Der tyen har mar fin toa fwyen:
 Hy moast ongetræst wer fort.
 Hoa 't hy song, ôf hoa't hy pyeppe,
 't Holp him doggers nêst ien hyer;
 Eltz in ien kin ligt bygryeppe,
 Hoa mistræstig dat hy wier.
 As ik sil dy wierheyt sprekke,
 Hie Kolk læuw ik nêsts bydræuwn,
 Hie har Cupido nêst rekke,
 Wier dy guwt fin Fræntjer blæuwn.
 Mar wylt Mæm foa kibbe, in tyierde,
 Naam hy ær joa 't wist ôf fæg
 Strak fyn, Koker finne yierde,
 Der hy mey ney Fræntjer tæg.
 't Eerste Famke dat wier Kaattje,
 Dy him ynne Stæd kaam foor,
 Dy mey immen hie ien praattje
 Oppe stuwppen for har doot.
 Hyer oon sil ik my eerst wrekke,
 Dit is togt hy ien 'er fin;
 Hy laey oon, dy Jonge rekke,
 Der mey tæg hy oppe rin.
 Hoa it fort mey him bysleyn is
 Wit ik nêst toa sizzen klær;
 Hy het ært hy wer forteyn is
 Buwtten twyeffel rekke mæ.
 Dôg dit wit ik wol toa sizzen,
 Dat doa Kaattje rekke wier,
 Joa (heel oors as wol for dizzen)
 Kolk toa laakke bly, in blyer.
 Het hy æk sogt toa bydrieuwen,
 Hy moast alwer by har gæn,
 Langer fin har ôf toa blieuwen
 Koe dy jonge nêst uwtstæn.

Hy kruwp har tigt ûnder zydde;
 Lit uwz Booskje liæwe Faam,
 Lit Dôg 't Jawurd dy ontglydde,
 Sey hy, suwkkerfwiette laam.
 Al dat rasen, al dat bærren
 Wier doa oer, in joa byguwn
 Doa meer ney zyn praat toa hærren;
 Doggers op dy zelle juwn
 Koe hy it soa fier nêst krye,
 Dat joa 't Jawurd him toa sey;
 Hoa dat hy æk mogte frye;
 Mar ien Pâtte kryeg hy mey.
 Doa wier hy soa schien oonstitzen,
 Dat soa hy ynt kort nêst hie
 Wer zyn alderliæfste spritzen,
 Hie ik witten him nin rie.
 Der koe nauw ien dey forrinne,
 ôf hy wier alwer by har.
 Sil ik dy dan noyt forwinne
 Swiette tuwt hoa 't ik my war,
 Spriek hy, in it Famke fwygge;
 Hy nêst fluwg, ôf ynne fliep
 Naam, in pátte har reys tygge;
 Jaan my 't Jawurd dôg myn schiep.
 Lit ik dy reys tigt oonkruwppe,
 Ingel liæf, ey jaan it my.
 Kaattje liet har 't Ja ontsluwppe,
 Der mey wier hy wol soa bly.
 Doa joeg hyse har by bosken,
 Doa joa dit wurd tyen him sey.
 't Wetter rint my omme toskên,
 Hie 'k fok ien, ik die 't him ney.
 d' Adders moasten dit nuw witte
 Oftit wol wier ney har zin.
 Kolk zyn Heyt woe 't jern toallitte;
 Kaattjes hie 'er nêst op jin.

Ær dat ik nuw uwtſchied, woe ik
 Dat ik reys ien tygge klok,
Hie fint druywewiet, dan ſoe ik
 Der mey winſchje har gelok.
Ha der hab ik, bloed dat ſmakkit,
 Dat glyd trogge keel fry glæd;
Ik moat nog wol reys dat makkit
 My op ny dy muwle ræd.
Mogt it ney myn winſchjen barre;
 'k Winſche har dan dit toa ſoor,
Dat dy Hymmel har bywarre
 Lange Jyerren by eltzoor.
Dat joa altyt mogten libje
 Ræſtig, freedig, ſtil, in ſwiet,
In noyt mogten knorje, ôf kibje
 Hoa tit ynne Wråd har giet.
Dat trog al har libbens dæggen
 't Jonge Pær mey wæzze fry
Finne tyenſt, ôf oorre plæggen,
 In nin ongelok oyt kry.
Dôg het mey ik al uwtſyette;
 't Beſte ſoe ik fykker wier
Soa mey gauwigheyte forjyette,
 Dat (toa witten) oer ien Jyer,
 Ôf ien Moanne twaa 'er binnen,
 't Komt ſoa nauw 'er næt op oon,
Joa him komt toa miette rinnen
 Mey ien fikſe jonge Zoon.
Dan kin Heyt oont widzjen reytze,
 Dan kin Mæm reys helje op,
In mey 't deuntje har formeytze,
 Zuyenany, ſliep myn pop.
Mar ik wol uwt Rymjen ſchiedde,
 'k Læuw joa bin it æk al zæd,
In forlangje al dat wy liedde
 Har ney 't eerlyk Brullofts Bæd.

J. Althuysen.

Ien

Frieske Rymlery

Oer it Boosk fin dy twaa brauwe jonge Lieuw

K L A A S Y P E I

Hæglærrir ynne Wiskinf,

In dy lange Jiffer

L Y S K E S M I T

Yn dy egte stat forbuwn dy 7 finne Hæmoanne
ynt Jyer 1748.

Læsten doa dy lytze knewel
Kupido toa Fræntjer wier,
Naam dat guwttje, naam dy schewel
Trogge heelle stæd zyn gier,
Alle Feynten dy him metten,
Hy mogt wæzze wa it woe,
Waarden fin dy jonge schetten;
Wier ien famke gyng ôf stoe,
Laey hy strak op oon, in rekke
Æk forschaatte, soa ik wit;
Mar ik wol fin nimmen sprekke,
As YPEI, in LYSKE SMIT!
KLAES wier trog, in wer trog hinne
Fin him schetten; KLAES fordwuwn
Juist as stôf dogt forre finne,
Hie nin tjyer, nog wier næt zuwn.
LYSKE wier al zyn formeytzen,
Der hie Hy zyn æg op fleyn:
Om by LYSKE reys toa reytzen,
Hie Hy faak al lagen leyn.
Dog dit woe ynt eerst næt flye,
Soa it KLAES wol hadde woe,

Eynling 't lokte; der mey frye,
 Oft Hy 't Famke krye koe.
 LYSKE, fey Hy, liæwe Famke,
 'k Hab foan bieustren zin oon dy,
 Lit uwz Booskje myn swiet Lamke,
 Suwkkertuwte litte wy
 Yn dy egte-stæt forgærie,
 't Is soa nochlyk, 't is soa swiet,
 Lit uwz dôg toa gærre pærje.
 Mar zyn LYSKE SMIT dy liet
 Dat mar bye ræg del glydde,
 Het dat Hy æk die, ôf fey,
 Hoa 't Hy Har kruwp ônder zydde;
 't Lykker LYSKE nærnse ney.
 Swy dôg stil, in gæn mar hinne,
 'k Mey næt oer fok mislyk praat,
 Lit uwz blieuwe der wy binne,
 Fryster ik; duw Fryer maat.
 Mar KLAES liet it juyft næt sluwpppe,
 Oft it doa næt lokke woe:
 't Barde juyft datse oppe sluwpppe
 Op ien juwn allinne stoe.
 Hy wer ney zyn LYSKE ynt korte,
 Biste lyæf nôg næt byret,
 Spriek Hy, bern het meyer schorte,
 'k Hab op dy myn zin dôg fet;
 Wurd myn wyef dôg mey it wæzze,
 Siz dôg ja, forsiek ik dy,
 Lit ik dy myn Pop bylæzze,
 Swiettertje kom pättje my.
 Joa wist eerst næt het se dwaan foe,
 't Famke stoe ien torn forsleyn,
 Oft joa Him it jawurd jaan foe;
 Dôg toa læste, in ynt eyn
 Spriekse, KLAES, ik moat forklærje,
 Wiste toa myn Heyte rie,

Woe hy lye dat wy pærje,
 'k Læuw æk dan dat ik it die.
 KLAES ney Heyt ôft Hy 't woe lye,,
 In it wol wier mey zyn zin,
 Dat Hy mogt zyn dogter krye,
 Heyte hie er næts op jin.
 Doa wiert wurkje ynne fâdden,
 Der mey wier it Boosk strak klær,
 In min hærde jong, in âdden
 Strak lokwinskjen oon dit pær.
 Nimmen blyedder kin min tinke
 (In nin nyegget fykker wier)
 As YPEI, Hy koe nauw drinke,
 In nauw ytte, Hy hie tjyer
 Ræft, nóg libben fort Him barre
 Mogt toa hærren, dat dy Faam:
 Him for Breegeman woe karre,
 Him for Man, in Lyæffte naam.
 Nuw giet KLAES mey 't puwkje strykken
 Fin al, dy m'yn Fræntjer fynt,
 Dy for nimmin hoeft toa wykken,
 Nuwt Har LYSKE oon Him forbynt.
 Twuzzen botzes; 't is ien Famke:
 Altydt ewen net, in glæd,
 't Is foan lyæf, foan loddrig lamke,
 't Is dy gnæpste uwtte stæd.
 Dôg YPEI is Har æk wurdig,
 Brauwer fynt me nauw ynt Lân,
 Fiks fin lyæf, in læ, in furdig,
 In der by fin græt forstân.
 Brauw jong Pær nuw moast, nuw woe ik:
 Jimme jern ien zeinwinsk jaan;
 Doarste ik it wægje, in koe ik
 Dat mar foa t byhærde dwaan.
 Mar dôg better wægge, as swygge,
 Hark dan het ik sizze fil:

Folle jierren op ien rygge
 Moatte jimme libje stil
 Mey eltzoor, in freedde, in ræste,
 Buwtten ienig huwz-fortriet.
 Dattet fin it eerst toa t læste
 Jimme neye wrad wol giet.
 Libje altydt zonder kibjen,
 Al wurd jimme jyet foa âd;
 Freddig mey eltzoor toa libjen
 Is mey 't beste oppe Wrâd.
 Dy Alzeyner jaan dat jimme
 Syeugten, tyenst, ôf oorre kwæ
 Beyde gærre noyt fornimme
 (Jonge Lieuw) oon lyef ôf læ.
 Ien ding moast ik næt forjyette,
 Dat, toa witten, oer ien jyer
 LYSKE mey YPEI ontmiette
 Mey ien jonge mey krol hyer.
 Dan kin Mæm ien deuntje sjonge,
 Wylt Heyt oon it widstou sit,
 Sliep myn berntje, sliep myn jonge,
 Jaan hem taatte as hy krit.
 Dog 't is tyed ik wol æk eynne:
 'k Siz allinne toa byfluwt,
 Hymmelkeuning stirt jens zeynne
 Oer dit jonge Pær dogs uwt.
 Lit har lang jens ginste smeytze,
 Wol har beyde gær bystæn,
 Jaan har asse hyer wey reyrtze
 Dan dy Hymmel toa har læn.

J. Althuysen.

FRIESCHE RYMLERY.

51

Ien lyts Frysk Rymke

Oer it Boosk fin dy twaa brauwe jonge Lieuw

ERNST WILLEM HIGT,

I N

DIEUKE LEMKE,

Yn dy Egte stêdt Forbuwn dy 9 finne
Slagtmoanne ynt jyer 1749.

Dy oors nogt oon Sjongen het kin it æk wol opnæuntie,
it giet ney dy wyeze finne Tuwr fin Babel, of
oors æk ney Polifemis oon dy strânnen.

LIt uwz nuw wer rymje, in schrieuwe, In bydrieuwe
Freugde; HIGT is Breegeman
Mey ien Famke hegt in Furdig, Him æk wurdig,
't Is ien puwkje mey fint Lân
Doa ik dit eerst kaam te hærren Mey myn ærren,
Togte ik dit jonge pær
Is æk wol ien rymke wurdig, Ik waard furdig;
Der mey makke ik ien klær.
'k Sil næt fin zyn fryen sprekke, Oors soa rekke
Ik fier búwtten myn byfet;
Mar ik tink dat HIGT dit Famke, Zyn swiet Lamke,
Onderwyl reys patte het.
Doz bygin ik op toa nieontjen, Of toa rieontjen,
Zoa ast eltz liæft habbe wol;
WILLEM HIGT du brauwe Jonge, Lit uwz sionge
Mey dyn DIEUKE fwiet, in bol.

DIEUKE

DIEUKE het ik æk reys wægge, Joa byægge
 Har toa jaan yn d' egte stæt,
 Mey it putkje fin dy Rymmers, Letter Lymmers
 Wiert dat joa har boosk byflæt.
 't Booskjen sil dog næt op hâdde, Jong in âdde,
 Dogge 't zommis beyde mey;
 Der trog wurt dy wrâd forsterke, Zoa ik merke
 Kin, zoa giet it foor, in ney.
 Lit eltz roppe lit eltz bærre, Wa wol hærre,
 Het Jan fin der Veen reys song,
 Zoa ast wæst is silt wol blieuwe Meye lieuwe,
 't Booskjen giet zyn wrâdske gong.
 Oors zoa moast dy wrad uwt stærre, In fordærre,
 Muwlyk dat m' oer hondert jyer
 Næt ien libben minsk soe fynne, 't Moast fordwynne
 Al het hyer op yerden wier.
 't Booskjen kin min næt mispryezje, Of fin gryezje,
 As it mey ien goe byschie
 Onder nomd wiert, by zyn zinnen Toa byginnen,
 In ast giet mey âdders rie.
 Sil it booskjen wol gedye, In wol flye,
 Silt ney winsk, in wâdde gæn;
 Altydt wol toa akkirdærjen, Ney by jærjen,
 Tyen elzoor næt op toa stæn.
 Lit uwz nuw dan lok uwtroppe, Lok fin boppe
 Reyne fin dy Hymmel ôf
 Oer haar dwaan, in oer har litten, Gæn in sitten,
 Ja oer allis huwz, in hôf.
 HIGT ik moet æk lok opfjonge Mey myn tonge,
 't Kinner ommers wol opstæn,
 Mey jens watterlânse schoalla; Maar fæst hoalla,
 't Beste soe my wol ontflæn.
 Derrom HIGT dan mey jen DIEUKE As ien mieuke,
 Dog nuw æk mey jimme bæst,
 Datter ytters komme meye, Dy næt kleye,
 Litze ytte het har læst.

DIEUKE

Alder-

Alderhægste litze libje, In noyt kibje;
 Jouze beyde it forstân
 Om har bern wol op toa bringen, Toa bytwingen,
 Al wiert æk ien stik sægs, lân.
 Der trog wurt har huwz formætre, In forgærre
 Oon har tafel yn it ruwn;
 Heyt in Mæm dy jouwe yttten, Zonder krytten,
 Oon har feynt, in famnebuwn.
 Dat har zoannen meye groeye, In æk bloeye
 As dy roosen oonne bæm.
 Dat dy âdders mey har famkes, Liæwe lamkes,
 Groeye mey har berne tæm.
 Jonge Lieuw, eer dat wy schiedde Wol ik riedde;
 Hâd foral dy Goadstyent fæst;
 Tyenje Him, dy 't al riggærret, In formærret;
 Lit dat wæzze 't eerst, in læst.
 Libje ney zyn wolbyhæggen Folle dæggen,
 Zoa lang 't jimme barre mey.
 Hymmelkeuning wolze zeyne, Ik moat eyne,
 Styocerse lanse rieugte wey.
 As har dæggen dan fæst rinne, In byginne
 Meyer tyed ney 't eyn toa gæn,
 Litze dan yn freedde ræste, In op 't læste
 Zillig stærrre, in opstæn.

S. Althuysen.

Brullofts-Kranse

Op 't Friesk Gær Frussele, for

ERNST WILLEM HIGT,

Rectir fin dy Latynsche Schoalle toa Alkmaar,

I N

D I E U K E L E M K E,

Jonge Jiffer toa Fræntjer,

Trog boosk forbuwn dy 9 finne
Slagtmoanne 1749.*Labor omnia vincit**Improbis*

VIRG. GEORG. L. 1.

°k

H

Ab al oer ien jyer for dizzen,

°k Læuw næt dat ik flouwe zoe

Zey ik twaa, wol hærren sizzen,

Dat myn Stalke booskje woe.

Nuw ist wier, nuw sil it jyelde,

Nuw ist boosk forsykker fæst;

Op nuw rymmers, nuw toa fyelde;

Nuw oon 't rymjen al uwz bæst.

Spylfeynt, nim it næt yn 't tyoede,

Is myn rym ienfaddig sljeugt;

Ien ding kin it al forgoedde,

't Is uwt frienschip, 't is oprieugt,

°k Hie al stalke lang bymurken,

Da jens zinnen dey by dey

Bieuster

Bieuster mælden, mislyk wurken;
 'k Frægger ien, in oorre ney;
 Het dat HIGT dôgs mogt mankærje,
 Hy waard mægger, bleek fin kleur;
 Woe min reys mey him riggærje,
 't Hie nin fal, it hie nin flur.
 Kuyrren hie 'er ynne holle,
 Knorrig, grantig, zommis kwæ,
 Zommis goed, Hy wier al folle
 Ziek, oft ziet Him ynne læ.
 Mar as ik it fil byschrieuwe,
 't Wier ien siekte zuwnerling,
 Der nin Doktirs koen fordrieuwe:
 Liæfde is ien mislyk ding.
 Liæfde wiert æk, dy Him kwelde;
 Dy trog al zyn zinnen sluwp;
 Liæfde wiert dy Him ontstelde,
 Dy zyn hart, in læ bykruwp.
 DIEUKES liæwe loddrige æggen
 DIEUKES wankjes bol in swiet
 Makken, dat hy krygge flæggen,
 Dat hy faak by nagt opfiet;
 Of æk zommis laey toa weytzen
 Hælle nagten zonder sliep;
 Dan wiert wurk ien rym toa meytzen
 Op zyn Engel, op zyn schiep.
 Folle deys ien reys twaa, trye
 Wier zyn gong forby har door;
 Oft hy reys it lok megt krye,
 Dat zyn DIEUKE liæf wier foor;
 Barddet dan datze oppe stuwppe,
 Of allinne ynt forhuwz fiet,
 Kort koe hy by haar yn sluwppe,
 Eer joa 't wist, ôf him yn liet.
 HIGT, het mienste mey dat rinnen;
 Spriek joa him toa læste oon.

Bern duw spylleste yn myn zinnen
 Juwn op juwn, in moon op moon;
 'k Soe jern mey dy booskje wolle,
 Wier zyn antwurd, in der mey
 Krygge hy harr by dy holle:
 Mar joa staa't him fin har wey.
 Sæft ik wol nin pattjen lye
 Wier it wurd, 't sil loa næt gæn,
 Booskjen meyste wol fin swye,
 'k Wol zok praaten næt forstæn.
 Min kin tinke hoe dy wurden
 Sneyen trog zyn flesk, in bloed;
 Mar om 't fin har of toa hurden
 Wier ommuwlyk. Hy mey moed
 Wer mey gauwigheyt ney **DIEUKE**
 Mey ien wæzzen blier in bly,
 In forærrer har ien prieuken
 Fin zyn swiette rymly.
 Der hy brauw zyn næl yn klagge,
 Dar it mey him sliugtjes stoe,
 Dat zyn hart, in pòls him jagge,
 Dat hy næt lang libje koe,
 Buwtten har, dat joa it puwkje
 Wier fin Fræntjers famme buwn;
 Dat 'er nærnse yn ien huwkje,
 Ja op Frieslans heelle gruw
 Sok ien wier, as dizze jonge
 Faam, in joa dy pryez wey striek;
 Dat ynt praat haar swiette tonge
 Fier wey boppe ien oor uwtstiek;
 Mey meer oorre fokke dingen,
 Dy ik juyft næt næmme kin,
 Wiste hy 't zoa fier toa bringen;
 Dat joa, yn it kort fin zin
 Heel foroorre, in haar ærren
 Weyne ney zyn swiette praat;

Zonder meer zoa luwd toa bærren;
 Horreys zey ze beste maat:
 Soest dy wol forbyrne wolle,
 Zoa 't dy mode ynt booskjen is,
 Om toa flyen ney myn holle,
 Oors ist uwr, oors is it mis.
 Der wit ik my ney toa zetten
 Spriek hy, 'k wit het ik moat dwaan
 'k Wit my heel wol neye wetten,
 Ney 't gebuwrk fin 't lân toa jaan.
 Nimmén fil oyt fyaen toa uwzzers
 Dat dy reek rint tyenne Wyn,
 'k Sil as oorre neyllepluwzzers
 My, as mannig taye gryn,
 Mey nin ding fint huwz bymuye,
 Mey nin koyttzen finne pôt;
 Master zittuw wæzze Duye,
 Master zittuw wæzze rôt.
 DIEUKE wist næt meer toa sizzen,
 't Jawurd moast 'er eynling uwt;
 Doa wist hy wol oon toa lizzen,
 Der mey kryeg hy tuwt op tuwt.
 Lokkig HIGT mey ik wol sizze,
 Lokkig spylfeynt is dy dey,
 Dat soan brauwen Faam as dizze
 Toa jens wyef joa barre mey.
 Hoa fil Alkmaars folk uwtroppe,
 Komme joa der beyde gær,
 Frieslans jeugd giet uwz toa boppe;
 Het is dit ien brauw jong pær.
 Oft ik nuw al meer ophelle,
 Oft ik fin zyn græt forstan
 Spriek, in folle woe fortelle,
 't Holp næt dit wit alle man.
 Derrom lit ik dat mar blieuwe;
 Ien ding moast ik nammers dwaan

(Mogt ik dat nuw wol bydrieuwe)
 Dat ik har ien zeynwinsk jaan,
 Dy Alzeyner lit zyn zeyne,
 Folle jyerren oer ien buwg,
 Op har beyde gær del reyne.
 Heel oerfloedig, in onfuwg.
 Dat joa mogge 't libben flytte.
 Buwtten kibjen, in eltzoor
 Oyt nin liltzigheyt forwytte
 Zoa wol thuwz as buwtten door;
 Allis het foe kinne schaedde
 War dy Hægste fin har ôf,
 Nin ding dye har toa kwaedde;
 Mar dat allis toa har lôt
 Mey forstrekke, mogt it barre,
 Dat it ney myn winskjen kaam;
 Dan soen joa noyt kwælyk farre,
 Dan foe dizze jonge faam,
 As dy moanne mey har striellen
 't Yerdryk ruwnom oppe ny
 Het forlieugte nieoggen miellen,
 Har hartlaappe meytze bly
 Mey ien Jonge, krol fin hyerren;
 Suwn in fiks fin lyef in læ;
 Komme 'er dan op oorre jyerren,
 Nog forschaatte, 't kin nin kwæ.
 Het meer jimme kin fornuwgje,
 Brauw jong pær, hyer of hyer ney;
 Dat Goad jimme dat toa fuwgje
 Is myn winsk, der sluwst ik mey.

J. Althuysen.

Brul-

Brulloftz - kranse

Op it Friesk Gærfrussele

For

J A N D E K R U Y F F,

IN

A N T J E T I B O E L.

W

A hie it oyt zyn libben togt,
(Hoe mislyk kin it zommis barre)

Dat JAN DE KRUYFF hie ANTJE sogt,
Dat Hy om Har oer zee foe farre;
Koe Hy yn heelle Leijen nin
Ien Fryfter fynne ney zyn zin.

Wel 't is hâft nêst om oon toa fyæn,
It is for uwz hâft nêst toa lyen,
Uwz fok ien brauwen Faam toa ontjæn,
Uwz fok ien Fryfter toa ontfryen;
Mar ôf 't uwz spyt, Hy nimtze mey,
In wy, wy loerre æfter ney.

It dogt my nattenbytte ny,
Dat Hy dit famke læf het krygge;
Doa Hy Har mar reys fin ney by
Byfæg, in Har bylökke tygge;
Het isze blank, het fjogtze gol,
Het hetze wankjes fwiet, in bol.

Het

Het isze kânt fin læ in lyf,
 Het gietze libben oerre striette,
 Ik liæuw Hy foe nin better wyf,
 Yn Hollân oyt heel ligt ontmiette.
 'k Wed dat Hy der noyt better sæg,
 Het loertze loddrig uwt Har æg.

Mar der Har aerd in ynborst kin;
 In al wa mey Har oyt het spritzen,
 Dy moat, dy zil 'er zisfe fin,
 Dat joa yn 't minst næt is ontsitzen
 Fin wittenschip, in kennis, in
 Dat joa wol fiks mey praatte kin.

Het isze frieonlyk tyen eltzien,
 Het isze ruwnlyk, in oonminnig
 Yn 't sprekken, grutsch næt, mar gemien;
 Byleefd, goedaardig, in sæftzinnig;
 It is ien tamke as ien top,
 It is ien puwkje, der 's næt op!

In derrom is it fykker wier
 Nin nyeggit, moat ik jyet reys zisfe,
 Dat, doa Har JAN kryeg ynt forzier,
 Hy strak zyn zin op Har moast lisse,
 In as Hy zin oon booskjen hie,
 Dat Hy 't næt lang naam yn byrie.

Joa koe 't juyft æk næt lang uwtstæn;
 Doa Hy Har 't fyeor læy oonne schynnen,
 In hoa joa 't fogte toa ontgæn,
 Doa Hy it wurk kaam oon toa bynnen,
 In Har ien pättje joeg, der mey
 Zoa krygge ANTJE 't æk schien wey.

In het for faam wier æk yn stæt
Om tyen de KRUYFF it uwt toa hâdden;
Syek ônder lytz, fyek ônder græt,
Syek ônder jongen, ônder âdden,
Wier fynt min brauwer oppe wrâd,
It is ien man ney wînsk, in wâd.

It is ien dy fin allis wit,
In dy ien wurdje mey kin sprekke,
It is ien der forstân yn zit,
It is ien dy fin nimmen lekke
Mey grûwn kin wurde, 't is ien dy
Altyd fjogt frieonlyk, blier, in bly.

Ynt kort dit is ien brauw jong pær,
Dy beyde eltzoor wurdig binne,
Wier foe min as joa beyde gær
Oyt ærnse fokke twa byrinne;
Fin moijens, fin forstân, in deugd
Bin joa it pronkje finne jeugd.

Mogt ik nuw komme soa ik woe,
Dan soene jimme wol fornuwgge,
Jong pær, lang libje; ja ik foe
Æk wæzze op it hægst forhuwgge
As ik mogt hærre oer ien jyer
Dat ANTJE mæm, JAN heyte wier.

ôf fin ien jonge, ôf ien faam;
In as 'er jyerren meer forrinne,
Der nôg ien brauwe buwn bykaam
Fin bern, der joa mey pronkje kinne,
In het dy tæm æk grætter is,
Het grætter æk dy zeyne wis.

Pas ANTJE, pas forâl wol op,
Dat joa jens JAN mooy folle strielle;

Draag zorg fin joa kant dat jens pop
 In joa toa gærre noit krakkielle;
 Lis noyt toa pruwljen, fyæn noyt foer
 Komt Him ien goede Frieon reys oer.

Koyts Him it yttten tygge swiet,
 In pas soa 't hært brauw op huwshadden;
 Meyts dat it yn jens huwz wol giet,
 Dat allis wol blieuwt ynne fadden:
 Oertyoeg zoa trog jens wurk eltzien,
 Dat Hy ien brauwe kar het dien.

It is dy Hymmels wyez byfityoer,
 Dy hyer op ierden t al formærret;
 Dy alle dingen trog it roer
 Fin zyn forsyænigheit riggærret,
 Dat y jens hân nuw zille jaan
 Ien man, oprieugt yn al zyn dwaan.

Mar JAN y moatte æk tyen Har
 Zoa folle aft muwlyk is dit mye;
 Bring zels jens huws næt ynne war,
 Ien byttje moat y Har ynflye
 Aft al reys barde yn ien jyer,
 Dat it næt ney jens zin juist wier.

Dy frouwlieuw habbe har gebrek,
 In 't kin dy manlieuw æk wol barre,
 Dat joa reys buwtten it bystek,
 In juist næt neye streek rieugt farre;
 Gong dan toa wurk æk mey byfschie,
 In hâd jens wyef æk wol toa rie.

Joa zil it, læuw ik, næt heel gauw
 Zoa liltz, zoa mâl, in bot fordærre,
 Dat joa fortyenje foe ien grauww,
 ôf dat joa kibjen moatte hærre;

Bruwk

Bruwk dan oer Har, bruwk dan æk y
Zels næt toa folle heerschippy.

War æk fin joa kânt allis ôf
Het ruwzje, in onræst kin forwekke;
Jaan Har nin reedden, jaan nin stôf,
Dat joa ien kwælyk wurd kin sprekke;
Dog beyde gærre for it læst
Yn alle dingen jimme bêst.

Nuw Goad dy folle meer kin dwaan,
As oyt ien minske kin byjærje,
Dy winskje ik dat æk sil jaan,
Dat jimme lang, in lokkig pærje;
Dy schinfe jimme dey oon dey
Het lok, het zeyne hiette mey.

Dy winskje ik, war fin jimme huwz
Al het toa neyddiel kin forstrekke,
In alle jinspoed, alle kruwz;
Dy litte jimme noyt ontbrekke
Zyn gunst; zyn zeynryke æggen gæn
Oer jimme zitten, in opstæn.

Hy hoopje ik, hy sil noyt zyn hân
Ynt ien, ôf oor fin jimme luwkke;
In as reys, ney ien lange wân
Fin jyerren, 't libbens liægt moat duwkke,
Dan bring Hy, fry fin druwk, in kwæl,
Jimme in zyn zillig brulloftszæl.

J. Althuysen.

Frieske Rymlery

Oer it Boosk fin

J A P I K B R A A M

Doctir ynne beyde Rieugten.

In dy brauwe jonge Fryfter

A U K J E N F O N T E I N,

Yn dy Egte stæt forgærre toa Fræntjer, dy 24.

finne Oegftmoanne, ynt jyer Sântien-
hondert-nieogen-in-fiertig.

J O U K E.

W

El Burman Wouter, hoa doz ier
Al oppe wey, wier wol dit hinne;Hoa laytze y zoadanig blier,
Hoa komt dat y zoa pronke binne:

Het nyeggit is 'er oppin baan,

Het isser ynne Stæd toa dwaan.

ôf het Lânherre joa ontbæn

Toa gast om swiet by him toa yttien;

My tinkt ik fyæn it oon jens klæn;

Y hadde zelle zokkē rytten,

Dat y zoa moy, zoa gnep, zoa glæd,

Moarns ier al gæne neye Stæd.

WOUTER.

W O U T E R.

Nee Jouke Frieon, nee, nee ik fil
 Næt ytte joed by uwz Lânharre;
 Der is al heel hette oors yn til:
 Het nimmen joa dat noyt forklærre.
 Uwz JAPIK is dy Breegeman
 Mey AUKJEN 't puwkjen fin uwz Lân.

Nuw fil ik joed toa Brulloft gæn
 Mey 't jonge pær, in my reys tygge
 Formeytze, 't kin 'er nuw op stæn
 Nuw't JAPIK zok ien Wyef het krygge,
 As AUKJEN is, der hy by dey
 Forfyker wol mey pronkje mey.

J O U K E.

Het hær ik hyer, noyt better pær
 Koe min hyer ærnse ynt ruwn bygryppe;
 Hy is æk ruwnom kant, in klær,
 In yn zyn dwaan heel wol trog slyppe.
 Wit y æk næt, fortel 't dôgs my,
 Ien byttje fin har fryery.

W O U T E R.

Ja, JAPIK hie al lang omruwn,
 It wier of't libben him forfeelde,
 In of't dy Jonge wier forjuwn;
 Min wiste næt het dat him scheelde:
 Nin ding koe Him fornuwggen jaan;
 Mar 't wier Him om ien Wyef toa dwaan.

Hy hie zyn zin op AUKJEN fleyn,
 Ney dat hy har mar nau hie spritzen;

It wier dy Dogter fin FONTEIN,
 Dy hie zyn hart yn liæfd ontstitten;
 In 't is nin nieggit æk dat BRAAM
 Forliæwe waard op zokkin Faam.

Joa spylle Him, alwer 't Hy wier,
 Geduirig om, in ynne holle
 Toa læste freegge hy Har heel blier,
 Oft joa mey Him zoe booskje wolle.
 Mar hoa bydest stoe dizze Faam,
 Doa joa dit wurd fin Him fornaam.

Zels waarde joa ynt eerste kwæ,
 In woe æk uwtersteed næt lye,
 Dat Hy Har reys kaam oonne læ;
 Nin Pättje koe Hy fin har krye:
 Het dat Hy bæ, ôf die, ôf zey,
 Der harke joa næt ien reys ney.

Mar loekewol joeg Hy 't næt op,
 Hy togt ik wol it al wer wægje;
 Hoa kinste, spriek Hy liæwe pop,
 Hoa kinste my zoa bieuster plægje;
 Ey hab meylyen dôg mey my,
 Ik kin næt libje buwtten dy.

Ik fil dy as ik Booske bin
 Altydt, zoa 't hært, for æggen hâdde;
 'k Sil al for dy dwaan het ik kin,
 Ik fil dy altydt hyette âdde,
 Fin Tutte, Liæf, fin Bern, in het
 For nammen meer dy liæfd byfet.

Ik fil dy liæwe Bern altyt
 Yy dy Huwzhâdding mâster litte,
 'k Sil hoa 't gæn mey nattenbyt
 Fin kibjen, nog fin knorjen witte;

FRIESCHE RYMLERY. 71

'k Sil altyt ziekeje zoa toa dwaan;
Dat ik dy Liæf genuwggen jaan.

Hy wiste trog zyn liæfdesfloer
Har yezkâd hart zoa toa oerwinnen.
Joa rekke trog zyn praat oerstyoer,
In oon it mællen al har zinnen.
Hy kryeg zoa dra dit næt ynt æg,
ôf Pâtte har ien tygge flæg.

Der mey ontsluwp it Jawurd Har,
It Famke koe næt langer swye;
Ik bin, spriek joa, hoe 't ik my war
Oerwuwn, wol Heyt it nammers lye.
Hy strak ney Heyte oppe rin,
In dy wiert æk wol ney zyn zin.

Nuw rint dy heelle Stæd Hæft gær;
Eltz toont him ewen fiks, in furdig
Om toa lokwinskjen oon dit pær:
Nin wonder æk joa binnet wurdig.
Lit uwz dan mey dy heelle rest
Æk hyer toa dwaan uwz goeder best.

J O U K E.

Ja Frieon y habbe græt gelyk,
Wier foe min better pær al fynne;
Ik wol æk Har al giet it bryk,
In juyft zoa rieugt næt lânse lynne,
Loekwol, zoa folle ik kin, in mey
Myn zeyne jaan op disse dey.

Dy Hymmel jaan har beyde gær
Ien lang, ien bly, ien lokkig libben;
Noyt wurdse mey eltzoor onklær:
O! woe Hy jaan dat joa noyt kibben.

Aft zoa giet wurt min nochlyk âd,
Dan ist ien Hymmel oppe Wrâd.

W O U T E R.

Dy Hymmel jaan har al it swiet
Altyt fin d' egte stæt toa smeytzen;
Hy jaanne dat it har wol giet,
Hy jaan har altyt fry toa reytzen
Fin ziekten, zieugten, of oor kwæ,
Fin læsten, muwllykheyt, in schæ.

J O U K E.

Dy Hymmel lit zyn frieonlyk æg
Oer al har dwaan, in litten rinne;
Noyt treffe Har ien swiere plæg
Zoa lang as joa op ierden binne;
Noyt litte Hy Har lye brek
Of oon it fiedsel, of oon tek.

W O U T E R.

It Jyer is hoop ik næt forruwn,
ôf AUKJEN sil æk Mæm al hyette,
In mey ien Jonge fiks, in zuwn
Har JAPIK frieonlyk gæn toa myette,
In dat joa æk forschaatte Bern
Fortoon dan krye woe ik jern.

J O U K E.

Ja Wouter Frieon, der dog ik by,
Dat joa zoa lang ynt libben blieuwe,
Dat joa har Berns Bern (ôf wol y
Oors nog ien graadtje heegger klieuwe)

Æk meye syæn, in groettje fry
Foral dy jonge lieuw fin my.

W O U T E R.

Dat fil ik Jouke heel wol dwaan,
Der fil ynt minst næt oon mankerje;
Ik fil Har æk wol kinschip jaan
Dat y Har mey zân wînsk forærje.
Allinne zis ik for it læst,
In der mey fluwt ik æk dy ræst.

Dy Hægste jyette oer Har uwt
Ien grætte oerfloed fin zyn zeynne,
In as dy dæd Har æggen fluwt,
Lit hy syn gunst oer Har næt eyenne:
Mar jaan Har 't Hymmelsk swiet hyer ney.
Dey Jouke Frieon, ik gong myn wey.
J. Althuysen.

Freugde Gyealp

Op dy ZULVERE BRULLOFT Fin dy Heer

J A P I K T I B O E L,

Mey zyn Wyef

G Æ R T I E P Ô T H Ô F,

Dy nuw trog ien Fyef-in-tweyntige Jyerige
boosk oon eltzoor gær frussele binne,

Dy 19 Finne Foarjyrs moanne
ynt Jyer 1744.

GElokkig dy zyn Schiep hyer drienwe kin op 't druwgge,
Dy mey zyn Wyef, in Bærn hyer libbet wol fornuwgge;
Dy hyer Goads waar, in wyn, lit oer zyn zyeding flæn,
In as ien Ieken-bæm tyen hurde wyn blieuwt stæn.

K

Dy

Dy mey yn ræft in free zyn libbens tyed forflytte,
 In mey zyn Wyef, in Bern har buwkken fwiet fol ytte.
 Dy fluwttte tyanterbek, in grymæg buwtte door,
 In libje binnens huwz yn frieonschip mey eltzoor.
 Wier zoe min better pær hyer ærnse ynt ruwn byrinne,
 Dy zoa golhartig mey eltzoor fornuwgge binne,
 As JAPIK TIBOEL, dy dit lok het ônderfuwn,
 Nuw Fyef-en-tweyntig Jyer oon ien trog boosk forbuwn
 Oon GÆRTIE PÔTHÔF, blier fin wæzzen, fæft fin zinnen,
 Ienfaddig, in oprieugt fin buwtten, in fin binnen.
 Har blier, in frieonlyk æg dat laakket JAPIK oon,
 In GÆRTIE tinkt myn Man myn JAPIK is myn kroon.
 Yn lyæfdens ienigheyt fæft trog, in trog bywortelt,
 Zoa hadde 's Jyerren lang dy kibbers buwtten fchortelt.
 In ganne mey eltzoor as lammen oerre wey,
 In foa dy iene wol, zoa wol dy oorre mey.
 Joa witte wol eltzoor dy holle, in zin toa troyen;
 Gelokkig, dy zoa wit dy myette hyer toa royen.
 ôf faak om 't ien of oor ien byttie huwzkrakiel
 Ontftiet, min yt wol reys ien onfolmakke miel.
 Zoa giet it ynne Wrâd tyen zinnen fyeouwer æggen,
 Wier fynt me's' dy altydt allyke blier wol zæggen.
 't Is wier it bloed dat kin wol ien reys wurde hyet,
 Der rint æk næt ien Weyn zoa ftîl, of jout ien ftiet.
 Min kin ien hâftig wurd toa hyet, in glyeon uwtsprekke;
 Mar fæfte tongen kinne hurde wurden brekke.
 Der mey is huwz, in bern, in allis wer yn ræft.
 O! zokkin libben frieon dat tyennet jimme bæft.
 Dy Hymmel het jens huwz zoa zeynge, in oergetten;
 In het joa ney dy wrâd dy myette rom toametten.
 Mar 't princepælste, der dy Hægste joa het juwn,
 Is, dat y by jens Lyæf, jens GÆRTJE hadde wuwn
 Zægs libbendige bern, zoa fet, in glæd as ielen,
 Dy fyæn y dey oon dey ruwnom jou tafel krielen.
 Y binne wol forfyoen fin yttten, jyeld, in klæn;
 Het minske foe it hyer op ierden better gæn.

Y kinne hyer jens dwaan fier boppe immen klærje;
 Y habbe huwz, in hôf, het zoen y meer byjærje.
 O! TIBOEL Frieon wæz myld, in tank uwz lyæwen Hær;
 Jaan Him dogs for syn onfortyenne jæft dy ær.
 Hy het joa t libben juwn, in jout joa dey, in stuwne
 Jens næddruft mey jens bern tank hem uwt's harten gruwne,
 In fied jens bernties op for him, næt for dy wråd.
 Hy wæz yn nêd jens træft, jens toaflæcht, in jens schâd.
 Jens Wyef jens oorde hân hâd dy zoa lang for æggen
 Aft lyægt joa barre mey, al kommer styoere flæggen
 Jens huwz oerwaeyen trog Goads albystyøerend æg.
 Zoa tink it Sprekwurd oer, nin huwz is zonder plæg.
 In derrom Japik Frieon, dit moasten y æk witte,
 Dy Goad hyer tyennet zil Hy ommers næt forlitte.
 Hy jout it folle tyedts zyn bern as ynne sliep;
 Hy wekket nags, in deys for zyn onwerbre schiep.
 Al waarde æk dy wråd forwritzen uwt zyn fadden,
 Hy hâdt zyn trædden fæft, dy't mey Him tinkt toa hâdden.
 Ziek yn zyn wurd jens træft, in yt allyke swiet
 Yn foor, in jenspoed, man, it giet æk zoa aft giet.
 Nuw Goad dy wol fort for jens huwz in wolfært weytze,
 In lit joa mey jens wyef it guwne Jyer byreytze.
 Zet op Goadfreesentheyte jens alderhægste pryze;
 Zyog Frieon al meyer tyed zoa wurdme âd, in gryez.
 As dan jens libbens tyed ney d' eynpæl komt toa roljen,
 In dat dy Dæd bygint toa wringfien, in toa bôljen,
 Stæn dan foral mar fæft, byfæl Goads Hân jens Ziel;
 In smeytze mey eltzoor zyn iewig Brullofts-miel.

S. A.

O P I T Z E L L E.

TIBOEL schink uwz nuw ien Flæske
 Fin jou lekkre swiette wyn.
 Lit uwz nuw reys priewe ien glæske
 Uwt jou kelder, der is yn.
 Lit uwz nuw reys wæzze blyed,
 Nuw is 't dæg dy rieugte tyed.

K 2

Lit

Lit uwz uwz nuw reys formeytze,
 Wylt it jou joed barre mey,
 Dat joa mey jou wyef byreytze,
 Frieon, dy Zulvere Brullofts dey.

Joed ist nuw dy rieugte tyed,
 Lit uwz nuw reys wæzze blyed.
 Nuw 't y meye zyæn fin fyerren,
 Het y habbe ônderfuwn

Yn dy fyef-in-tweyntig Jyerren,
 Oon eltzoor trog boosk forbuwn.
 Jaan uwz dan ien glæske wyn
 Uwt jens kelder der is yn.

Wier is ônder hondert immen,
 Dy dat mey jou barre mey,
 Ônder tuwzzen wit ik nimmen
 Dy bylibbet zokkin dey.

Derrom TIBOEL Frieon wæz blyed,
 Joed ist nuw dy rieugte tyed.

Wolje uwz nuw Karstânjen briedde,
 Bin jou Wâffelkoeken gær,
 ôf wol jou ien Spekham ziedde;
 JAPIK Frieon wy binne klær,
 In der by ien glæske Wyn
 Uwt jens kelder der is yn.

Koe 'k mey winskjen dan bydye;
 'k Winske dat joa mey jens Wyef
 Mogten 't Guwnne Jyer forkrye

Ney nog tweyntig jyer, in fyef.
 Dan wiert wer dy rieugte tyed,
 Dan koen wy wer wæzze blyed.

Mogt it ney myn winskjen barre,
 Dan zoe 'k winskje dat Goad jou
 Lange jyerren zuwn nog sparre

Mey jou wyef, in lit uwz nou
 Hier op drinke ien glæs fort læst
 In der mey gæn ik toa ræst.

J. A.

FRIESCHE

FRIESCHE RYMLERY.

B Y K L Æ C H T E

Fin dy Hægge Schoalle toa Fræntier,

Oer 't Forstærren fin dy Brauwe in
Troggeleerde Man

W I L L E M M U Y S,

Proafester yn dy Medycynen &c. &c.

Uwt dit Libben Schaat dy 26. fin dy Gærsmoanne,
yn 't Jyer fin Sântienhondert fioer-in-firtig.

Er sil ik gæn, wer sil ik rinne?

Ik bin fin ræst in træst ontblæt.

Wer sil ik mey myn kleyen hinne?

Wa træstet my yn disse stæt?

Der tijeustre wolken my oerkomme,

Ien kâdde ængst byklieut myn læ:

Myn æg dat moat yn triennen swomme,

Ien fin myn braufte lieuw is dæ.

Ien MAN, der fêys in tryttig jyeren

Ien kroon het op myn hôle wæst,

Ien MAN, wâns lôf klieut oonne styieren,

Dy Leyt nou yn syn swyette ræst.

Hoa het hy menning dey in stuwnen

Forflytten, om my tyenst toa dwaan.

Hoa het hy menning nagt in juwnen,

Der 't oorre hâr ney fliepen jaan,

Wol trog brogt, fonder fliep toa kryen;
 As hy mar by fyn boeken fiet,
 Ontfæg hy noyt nin moeytt ôf lyen:
 't Stoeđerjen fmakk' him altyt fwiet.
 Syn Schruften kinne dit bytjoege,
 Der eltz tyenwurdig læfe kin,
 Fin him bywurke, in trog ploegge:
 Dy fprekker ney 's Mans dæd nóg fin.
 Hoa het Hy faak dy dæd uwtftriften,
 In by dy fiekke lieuw weydræun,
 Æk menning trwt fyn tōsken litfen:
 Dy Dæd is eyndling mæfter blæun.
 Dy Dæd kwaem æk by WILLEM bōljen,
 Mar dy wier for fyn luwd næt bang;
 Al kāmmer yn fyn tuwt toa rōljen,
 Hy bæ nin war, hy die nin dwang.
 Hy ftoar, in reysge foa gewillig,
 Hy laey fyn Hōlle ftil om læg;
 Dy grætte MAN dy ræfte Sillig,
 Hy hie ien better Stæt ynt æg.
 Mar 'k hab allinne næt toa kleyen.
 'k Sjog æk dy Widduw, mei hār bērn,
 Dy tryennen finne æggen feyē,
 Joa hadde MAN in HEYT forlern.
 Joa hadde reden æk fin gōesjen,
 't Forlies dat is al fry wāt hurd;
 Dy fteun fint huws, dy gyng forhoesjen,
 Dy is hār trog dy dæd ôntfchurd.
 Gier dōg foa næt om jou forliesen.
 Ey Bernties, goesje dog foa næt,
 MUWS het it beſte dēel fortjelen:
 HEYT is nouw yn ien better ftæt.
 't Is wier, 't is hurd as min moat fchiede,
 Aft beſte pān fin hyer moat wey:
 Soa fwier, dat nimmen dat foe riedde,
 Der noyt het ônderfoun dy dey.

Mar as wy 't ien reys wol oerlisse,
 Hoe Sillig dat hy is forstoon,
 Wy meye mey eltyoor wol fisse,
 Hy isser fierrewey best oon.
 Hy ræst nuw by dy filge Zielen,
 Fin alle ônræst fry, in stil,
 Hyer bopp' yn 'shymmels lustprijelen;
 Der eeuwige freugde wæsse fil.
 Hyer moatte wy fort yn byræste,
 Dat's beste dat wy kinne dwaan,
 In dat men dan, fort alderlæste,
 Dit Græf-schrufft op syn Stien lit slaan.

GRÆF-SCHRUFFT.

Hier leyt it puwk fin Fræntjers Schoalle,
 Ien Man fin Wysheyt, in forstân;
 Wâns wærga men noyt fuwn ynt lân.
 Al is syn libbens blôm fortoalle:
 Syn namme dôgs oer 't yerdryk flyeugt,
 Der 't wurdt oerstried fint Sinne-Lyeugt.

Op it droevig Ofstærren

Fin dy

Brauwe in Troggelærde Man

G O W E R T D U B O I S,

Hæglærrir yn dy Wyezbyjrrte, Genæz-

Ontlied- in Kruwdkunde,

Oerlyn toa Fræntjer dy 18 finne Louwmoanne

ynt Jyer fântien hondert fân in firtig,

ynt 47 Jyer fin syn âdderdom.

Vitæ summa brevis spem nos vetat inchoare longam. Hor.

DY dæd, dy mæggre schraeyts mey syn fortorre schonken,
 Mey æggen ræ fin bloed ynne holle dyiep wey fonken,
 Fin moardjen, deyen, in forwoastjen altyt fol,
 Kaam mey ien fuwle tjiensl læst uwt syn tjuster hol.
 Joa sæggen lange tyed ruwnom har fræslyk hinne
 Toa læste spriek dy Dæd: wier komt it dôg fin dinne,
 Myn græte kammeraat, dat dey oon dey nuw fæst
 Myn kræft formindert, dy altyt soa græt het wæst;
 It pligte allis, wer ik kaam, for my toa wykken;
 Nuw twingt me sommis my byschæmd wer trog toa strykken.
 Soa hab ik reedden fin toa kleyen wol toa rjeugt:
 Toa Fræntjer boppe al, der giet it mey my sljeugt,
 Der kin ik nimmen yn it græf byney meer krye.
 Dit stiet my lang næt oon, dat ik dit soa moat lye.
 Hyer briek dy Gorre doa dy Dæd syn kleyen ôf;
 In spriek: t is wier, ô Dæd; wy habbe grætte stof
 Toa kleyen, dat uwz kræft der dey oon dey formindert;
 Dog dat scheelt mar oon ien, dy uwz der yn forhindert.
 Dat is dy grætte man du BOIS, dy dogt uwz schæ,
 Dy fiert dit wûrkjen uwt, dy brout uwz al dit kwæ.

Dy

Dy het ien græt forstan om syekten toa fordrieuwen;
 Der hy komt, ist nin tyed for my om lang toa blicuwen.
 Hy het zoa menning reys my trog syn kinst fordræun;
 Al woe ik jyet soa nêd, in jyet soa jern hie blæun.
 Næt ien der soa as hy, ien syekte kin genæzze,
 Fin het for slag se æk is, hoa swier se æk mey wæzze.
 Hy wit de nammen finne kruwdden stik for stik;
 Hy kin har wurking, in har kræften op ien prik.
 Næt ien is hyer omtrent, nóg ærnse ynt ruwn toa fynnen,
 Dy 't mensche lichem, soa as hy, wit toa ontbynnen,
 In speurre d' orspronk finne kwællen der yn ney:
 Der dogt hy sykker wier uwz grætte ôfbreuk mey.
 In der toa boppe nóg, soa lærre alle dagen
 Dit oorre fin him. Wel dit is næt toa fordragen;
 Hyer moat min yn forsjæn; (nam doa dy Dæd it wurd)
 Dit wurk rint al toa fier, dit is for uwz toa hurd.
 Dit stekt my ynne krop, dit kin ik næt forswolgje;
 Kom fal him selver oon, ik silder kort op folgje.
 In hyer op foel dy Tjyenst æk aanstonts op him oon:
 Mar disse brauwe man dy warde him soa schoon,
 In twong dy Tjyenst faak, dat hy him wer moast forlitte;
 Dôg dy kaam strak alwer, in liettet æk næt zitte.
 Dit durre rieuw ien tyed; mar op it lange læst
 Houd hy geduyrig oon, in joeg dy man nin ræst.
 Mar ien allinne nog koe him næt ônderkrye.
 Der folgen op eltjoor aanstonts ien stik twaa, trye,
 Of muwlyk nog al meer; toa læste kaam dy dæd:
 Doa kryeg dy brauwe man du BOIS it al toa kwæd.
 Het foe hy tjyenne dæd, in Tjyensten allegærre
 Doa dwaan; der wier næt op: dy man dy moast doa stærre.
 Hy joeg har loeke wol opt læst nog gâns toa dwaan,
 Ær dat hy 't libben liet, ær dat hy 't op koe jaan.
 Mar doa toa læste al syn kræften him ontfæggen.
 Doa joeg hy 't op; doa slæt dy brauwe man syn æggen.
 Soa stoar hy, der dy Tjyenst soa menning reys for wiek.
 Der laey hy, dy dy dæd wol ær soa faak uwtstreek.

Der leyt dat græt forstân, der flieugt it allis hinne.
 Wier krye wy sân man oyt ærnse wer fin dinne;
 't Wier næt yen Wittenschip, der hy mar flieugts forstoe;
 Der wierne meer, der hy mey grwn fin sprekke koe.
 Het wier hy oongenaam, in læflik om toa hærren,
 As hy dy Wiesbyjært syn Feynten kaam toa lærren.
 Hoa harken wy dan toa, hoa sæggen wy op him!
 Hy wier ynt sprekken klær, syn wurden hiene klim.
 Hy wist dy dingen finne grwn ôf uwt toa lizzen;
 Hy wist fin wetter, yes, fin heyl, in snie toa sizzen.
 Hy sogte hoa 't alding syn eerste orspronk naam,
 Wier tonger, bliksem, wier dy reyn fin dinne kaam.
 Dy eygenschip fint fyeor het hy uwz læst forklærre,
 In hoa 't dy dauw' oer 't fyeld æk simmers wurt formærre,
 Hoa't min ien lichem ynt oneyndig dielje kin:
 Fin Tyed, byweeing, plæts, ja oeral wist hy fin.
 Oer dy Ontliedkund koe hy buwnnig riddenærje,
 In hoa't dy Minsch is steld fin binnen brauw forklærje.
 Hy hie fin bæm, fin blom, fin kruwdden græt forstân,
 Toa't minste onkruwd toa, dy min fynt yn it lân.
 By syekke lieuw toa gæn, dat soe hy noyt ontwykke;
 Hy sægger oyt næt ney ôft ærme wiern, ôf rykke:
 Al wiert ien kalis huwz, hy die 't allyke bly,
 As hy mar helle waard gyng hysc noyt forby.
 Wa soe dan 't græt forlies fin sân man næt byguwzje;
 Wa soe 't næt muye, dat hy moast soa gauw forhuwzje;
 Syn widduw boppe al dy muyt it aldermæst;
 Joa mist har læwe man, joa mist har help in træst.
 Hy laey har ney oon't hart; joa houd fin him soa folle.
 Hy wier har wurdste pân, dy krone fin har holle.
 Hy gyng ynt bæste fin syn libben hyer soa wey,
 Bydroefde Widduw, dat is wier: mar fey ey fey
 Jens tryennen ôf, in lit joa meertyed wer træste;
 Tink fry jens mans gelok is jyette al it græste.
 Syn libben yane Wråd dat het nuw wol ien eyn;
 Mar hy is toa gelyk fin alle læst ontsleyn.

Het

Het is dog ynne Wrâd, mey al har græt byflommer,
 Mæstyts næt as fortriet, as fwierigheyt, in kommer.
 Dôg, al ist lichem dæ, syn namme wurt oer d' yerd
 Op wyeukken finne Fæm trog alle lannen fyerd.
 Soa lang min pinnen fynt, dy fin geleerden schrieuwe,
 Sil syn gehuwggen wol by eltz yn wæzzen blieuwe.
 Mar dat joa boppe al fortræste moat, in kin
 Is, dat syn gaest aenstonts naam ney om hæg syn rin,
 In flæg dy Hymmel yn; der hy al mey forlangen
 Finne Ingels waard forwagt, in mey gesjong ontfangen.
 Der libbet nuw jens Man, der is hy yn ien stæt
 Fin alle sorgen fry, fin moeyte, in læst ontblæt.
 Lit dit jens græste træst dan yn jens droef heyt wæzze;
 Lit dit jens wuwnne dan wer hilje in genæzze.
 Lit uwz fort mey eltzoor byræste yn 's Hymmels dwaan.
 Mar lit uwz lockewol dit Græffschruft him nôg jaan.

GRÆF-SCHRUF.

Hyer leyt hy, dy dy dæd wol eer soa taak trotzærre;
 In menning ien wol uwt syn mægre kloerren luwk.
 Dy dæd het cyndelyk oer him æk triomfærre;
 Doa hy op 't læst tyen him syn græste kræften bruwk
 Gier Frantjer; guwzje fry, nuwt fokkin Man is dæ;
 's Lans Schoalle, in dy stæd dy lye grætte schæ.

J. Althuysen.

R O U W K L Æ G T

Oer it muwlyk ôfstærren fin dy alderbraufte

J O N G E F E Y N T,

JOHANNIS KNILLIS BALCK,

Ienigste Zoon fin dy brauwe Man

D O U W E B A L C K,

HÆGLÆRRIR YN DY RIEUGTEN,

Oerlyn toa Fræntjer dy 10 finne Gærsmoanne
ynt Jyer 1747, ynt 23 fin syn âdderdom.

MOast dan dy dæd æk fokkin jongen spruwt fordærre,
JOHANNIS BALCK dy fromme, oprieugte, in brauwe ziel;
Moast dy æk trog syn hurde, in scherpe zeyne stærre,
In ployrte dizze blom æk fin zyn griene stiel.

Ien jonge Feynt wier fin soa tolle waard forwagt.
Hy is nuw al toa ier uwz trog dy Dæd ontlitzen,
Zyn libbens Gaest fordwun yn fokkin nærre nagt;
As hieme Him noyt sjoen, in nimmer mey him spritzen.

Mar syn gehuwggenis fil my næt ligt forjyette.
Hy wier ien jonge Feynt fin kennis, in forstân,
In koe syn mienning alsoa klær, in blæt uwtmiette;
Ja alsoa wol as menning âdde fin uwz Lân.

Dy opkomst fin uwz Lân dy wist Hy op ien tried,
Der hadde Hy, in ik soa faak oer riddenærre;
Hy joeg æk wol ien schien forleeggen minsche ried,
As hy syn mienning uwt har stikken moy forklærre.

Noyt

Noyt hêrdme gikkery , ôf flokken uwt syn muwle,
 Syn wurden joegen kræft, syn sizzen dat hie klim.
 Ik hab noyt hêrd dat Hy mey oorre lieuwe tuwle;
 Mar eltz dy Him mar koe, dy achte in ærre Him.

Hy het soa folle oon myn huwz forkeerd, ik wit
 Hy wier ien spieggel finne Deugd, Hy wier ien bækken
 For alle jonge lieuw om ney toa folgjen: dit
 Joeg har ien spoor, ja dit wier har ien sykker tækken.

Goadts alderheylygst wurd der mogt Hy jern fin hærre,
 Dat smakke Him altydt swiet, dan wierrit ney zyn zin:
 Al hie 'er menning jyer æk yn dy kinst stâdærre,
 Soa spriek hy mey forstân, in wyezheyte der æk fin.

Nuw is dat græt forstân allyk as schâd fordwuwn,
 Zyn Adders rôlje fæst dy triennen oer har wangen.
 't Wier læst as ôft hy har wer uwt dy dæd waard juwn;
 Der leyt nuw al har træst, har blyedschip, in forlangen.

Goadt ropt syn bern faak thuwz eert kwæ har mogt ontmiette;
 Hy spriet zyn alforforgbre wieukken oer har uwt.
 Al wa Hy toa him nimt, dy fil hy næt forstietre:
 Dit zillig deel falt æk jens liaewen zoon toa buwt.

O Adders, ik bykin, it is ien grætte smart,
 Jens alderliæfften zoon ynt bloeyen fin syn dæggen
 Toa missen; jens forlies dat giet my oon it hart:
 Dôg d' Alderhægste dogt syn frye wolbyhæggen.

It principaelste is hyer ônder stil toa swyen,
 Toa zissen mey eltjoor, dy Hærre het it dien;
 Dy jonge BALCK is wey, dy is næt meer toa kryen,
 Al is me muwlyk, in al kostit menning trien.

Byræft, byræftje dan yn Goads alwyez bystjoer;
 Al is syn yerdsche huwz hyer trogge dæd forbritzen,
 Syn Gaest dy libbe doa Hy ney dy hægte foer,
 Dat huwz for Him, in al dy zil'gen lang byspritzen.

Al het dy dæd syn yerden fet oon stikken buwkke,
 (It langste libben is dogs mar ien korte tyed
 Tyen eeuwigheyt) Hy sil wer as ien roos opluwkke:
 O; guwzje dan soa næt, wæz blyed mey Him, wæz blyed.

't Is wier 't is hurd for 't flæsch, syn alderwurdste pân
 Toa missen; mar 't is oon dy oorre kant wer træstlyk,
 As me oertinkt dit komt fin Goads lyæfderykke hân,
 Al is it stærrren hurd, al is dy dæd soa fræstlyk.

Al folle better schat het Goad for Him bywarre,
 As Heyt, in Mem Him hyer op yerden koene jaan;
 Ien schat der rift, nog môt, nog ondyier kin fortarre:
 Ik zis dan jyette reys, by-ræstje yn zyn dwaan.

O; lokkig, lokkig, dy fân schat byritzen het;
 Zyn lok is mey nin strælings tonge uwt toa sprekken,
 Ien lok der nimmens æg, nog hart, nog zin byfet,
 Dert eûwig oon nin lok sil komme toa ontbrekken.

Goad sil jens zoon zyn stôf soa wol for Him bywarje.
 Der sil nin krisseltje hoa lytz æk gæn forlern;
 In mey dy læste dey wer schien by ien forgarje:
 O; dan, ja dan soa sil jens alderlyæfste bern

Ontweytze uwt it stôf, in farre ney om hæg;
 Der sil mey oorre æk Hy uwtblinke as dy styerren
 Oon Jesus rieugterhân, fier boppe 't menschlyk æg
 For euwig, in altæs, ja sonder tel fin jyerren.

S. A.

OP

O P I T Z E L L E.

IEn grætte in nêrre ængst komt al myn læ bykruwppen;
 Ik fiel ien kadde schrik trog al myn ierren sluwppen.
 Jyet triennen fry, gier, gier myn æggen jimme ræ,
 Myn græste, lyæfste, myn oprieugste FRIEON is dæ.
 Ja Adders Hy is wey, Hy is uwz æg ontlitzen,
 Zyn jonge libbenstried is trogge dæd ôfbritzen.
 Wy binne Him nuw kwyt, Hy is fin uwz forteyn;
 Zyn frieonlyk zelschip het mey uwz hyer nuw ien eyn.
 Wy hadde rieuw ien tyed as broers toa gærre libbe,
 Wy hadde mey eltjoor oer nin ding knorre ôf kibbe,
 Nin onforscheelig wurd wier tusche Him, in my:
 Soa Hy woe soa woe ik, soa ik woe soa woe Hy.
 Ik kint næt kropje, nee, ik kin it næt forswye;
 Ik kin hyer oppe Wiâd fan lyæwen FRIEON noyt krye.
 Gier uwt myn æggen dan, soa lang tot datter romt
 Yn myn byængde borst trog kræft fin guwzjen komt,
 Dan moat, dan wol ik Him myn læste schield bytelje:
 Mar sil ik zyn forstan, ôf eerst zyn deugd ophelje?
 Wier fynt min fan forstan, dat zis ik, ja tis wier,
 Yn ien jong minsche fin ien twaintweyntig jyer.
 Zyn ienigste formaak wier altydt by zyn buwkken,
 Der wist Hy mey forstan it kræftigst uwt toa luwkken.
 Dan wier Hy best yn stæt, dan hie hy nin fortriet,
 As Hy allinne mar op eyn zyn kæmmer siet.
 Yn Rieugten kwaam Hy eltz soa't hyer uwtte æggen strykken,
 Dat fin uwz jonge lieuw næt ien wier zyns gelyken:
 Næt ien, dy soa as Hy dy wittenschip forstoe,
 Næt ien, dy der as Hy mey grwn fin sprekke koe.
 Dat puwkje fin uwz jeugd hie yn zyn jonge jyerren
 Ien schat fin wyezheyt, ja 't forstan fin grieze hyerren
 Ja jonge BALCK, dy nuw mey fletten muwle leyt,
 Dy wier ien wurdig zoon fin sokken brauwen Heyt.

Ik wit hoe swiet dat Him Goads wurd altyt het smakke;
 Ik wit hoe faak dat Hy Him der mey het formakke:
 Dy kennis finne schruft waard by Him næt formist,
 Wier fin Hy buwnnig zels toa riddenærjen wist.
 Hoe faak het Hy der fin tyen my, in oorre sprutzen;
 Hoe faak het uwz dat for tyedkorting wol forstrutzen;
 Hoe folle hab ik fin dy brauwe jonge lærd:
 Tink ik der oon, dan wurt my 't hart ynt lyef omkærd.
 Mar slieugts næt dat Hy wist der fin toa riddenærjen,
 Myn FRIEON kwaam der æk by ien wierre deugt toa pærjen.
 Zyn Goad, zyn Makker, der him 't libben hyer hie juwn,
 Dy tyenne hy oprieugt toa alle dey, in stuwn.
 Oprieugtigheyt stiek uwt yn al zyn dwaan, in litten;
 Nin Minsch op yerden soe hy kwæ dwaan by zyn witten.
 Zyn frieonlyk wæzzen stoe altydt allyke blier,
 Oft hy by hæg, ôf læg, ôf ærme, ôf rykke wier.
 Ik kin næt swye, neen, ik kin my næt ynbyrne,
 San jongen deugdsim minsch wier kin min dy meer fynne;
 Mar zil'ge schim! het wol, het wol ik ærme dwaan?
 Ik kin ney wierde dy dyn ærre, in pryez næt jaan.
 Ik bin næt nog yn staet, dat door ik fry forklærje,
 Dat ik joa ney fortyenst soe hægger nôg wirdærje.
 Ik hoef 't æk næt toa dwaan, eltz ien dy wit it wol;
 Fin rouwbyklægte bin nuw alle muwllen fol.
 Dog falt it for my swier, soa kin ik wol bygryppe,
 Dat Adders jimme hart is folle meer bynype
 Fin droefheyt om san brauw, san ienigst lyæffsten zoon,
 Dy Him hyer oppe Wråd soa deugdlyk stelde oon.
 Y mogten Heyte fry mey fokkin zoon wol prielle;
 Y mogten æk fry Mæm jou selver mey Him strielle:
 Ja jimme mogten fry mey Him wol wæzze blyed,
 Dy brauwe jonge wier ien wonder fin zyn tyed.
 Hy wier næt as 'er faak wol folle oorre binne,
 Dy yn har jeugd mar ney har druften libje hinne.
 Fin ynborst wier hy heel goedaardig, waard noyt kwæ;
 Nin wreksyeugt wier yn Him: Hy litte lærre schæ,

As dat hy oyt ien minsch foe ongelyk bylizze,
 In by zyn witten foe hy noyt onwierheit sizze.
 Het hie hy jimme lyæf, næts foe hy fykker dwaan,
 Dat jimme Heyt, in Mæm koe ongenuwgen jaan.
 O! 't wier ien nogt toa sjen, hoe Hy zyn Adders ærre;
 Ynt kort min fil Him noyt fin immen lækjen hærre.
 't Forlies fin fokkin bern, soa brauw, soa lyæf, soa wurd,
 Forsyker ja, dat falt for jimme bieustre hurd.
 Dit is sãn swierren slag, as jimme krye kinne;
 Der rolje wol toa rieugt lâns jimme wangen hinne
 Soa folle triennen, nuwt dat liæfste pân is wey:
 In nuwt ik der oon tink, nuw guwzje ik alwer mey.
 Mar Adders lit uwz næt yn droafheyt heel wey finke,
 Lit uwz oon 't græt gelok fin jonge BALCK reys tinke,
 Lit uwz reys tinke oon zyn eyn, hoe brauw, hoe schoon,
 Hoa wol byret dat Hy, in zillig is forstoon.
 Hy wier Goadzillig nuw op 't læste næt allinne;
 Soa is hy altyt wæst trog al zyn libben hinne:
 In hyer uwt meye wy bysluwtte klær, in wis,
 Dat Hy nuw by syn Goad fæst ynne Hymmel is.
 In hoe foe fokkin minsch dy zilligheyt næt smeytze,
 Wa is op yerden dan, dy der oyt kin toa reytze,
 Mar nee, o! nee der is ynt minst nin twyeffel oon,
 Of BALCK dy pronkit nuw reedts mey dy Hymmel kroon.
 Fin al it wrâdsch ontsleyn, in los fint yerdsch gewymmel,
 Nut Hy for ewig nuw dy blyedschip finne Hymmel.
 Der libbet Hy nuw yn ien swiette ræste stil,
 Der smakkket Hy ien freugd, dy oyt næt eynje fil.
 Dit moat opbarre uwz forsleyn, mistræstig harte
 Dit moat forsæftje uwz oergrætte druwk, in smarte:
 Dit moat opdruyen dwaan allinne uws triennenwiet:
 Dit moat wer meyertyed fordrieuwe uwz fortriet.
 Wy kinner næt tyen dwaan, wy kinner næt tyen sizze:
 Lit uwz dan fort dy hân mar oppe muwle lizze,
 In tinke dat it is dy Hymmels riebyfluwt:
 Mar houwe yn Mormerstien dit Græffschruft for Him uwt.

GRÆFSCHRIFT.

Hyer ræft ynt Græf dy Blom fin Friellâns heele jeugd,
 Ien wonder fin zyn tyed, der alle lieuw fin sprekke,
 Der al toa ontyeddig fin dy yerde hyer weyrekke.
 Ynt kort hyer leyt forftan, in wyezheyt, hyer leyt deugt.

Maestus Cecinit

J. Althuysen.

ROUWKLÆGT

Oer it Offtærren fin dy brauwe Heer

DOUWE BALCK,

Proafester yn dy Rieugten fin dy
 Hægge Schoalle toa Frantjer.

W

Urt dan dy dæd næt fêd dy menschen toa forflynnen,
 En dogse as dy riek trog hurde wyn fordwynnen.

Wiert jyette næt genôg it alderliæffte wyff

Fin DOUWE BALCK soa wreed toa fallen op it lyff.

O nee! hy kaam æk by har liæffte man ynsloeppe,

Dy fogte hy mey har æk stiltjes toa bykroeppe.

En tæfte doa onfæft hâr brauwe man æk oon.

Soa 't hy forhinne die æk mey zyn brauwe zoon.

Ien man yn rieugten en geleertheit soa trog slyppe,

Dat eltz it koe forstæn, dat eltz it koe bygryppe.

Gier Hægge Schoalle, gier, dit jouwt ien swierre slag.

Min kin er næt toa dwaan al ist ien hurd gelag.

Dit fil dy jonge lieuw forsykker næt swiet smeytze.

Dit fil har hart wol trog en wer trog tygge reytze.

Wer fynt min fokkin man wer as hâr maester wier,

En, as min siekke foe wa wit hoa menning jyer

Min

Min wurk hie, ærtme fokken man as BALCK soe fynne,
 Dy trog de wierheyt soa dy leugen koe fordwynne.
 Nuw is dat grætte lieugt allyk ien damp fordwuwn,
 Hy hie nin langer tyed, syn oerglæs wier forruwn.
 Het stæt fil immen dan op mensche libben meytse.
 Dý dæd, as hyse fynt joa slieppe of joa weytse,
 De grætste keuning as hy hyr sit op syn træn,
 Ryk, ærrem, jong, of âd kin noyt dy dæd ontgæn.
 Wa libben het ontfæn, dy fil æk 't libben litte.
 Der helpt nin sissen oon, dy dæd wolt 't al bysitte.
 Hy taast mar happig toa, en tinkt it is myn bûwt.
 Har tyed dy is forruwn, it libben moat er ûwt
 Mar lit dy dæd it al fordærre in fornielle,
 Hy is nin mæster oer dy libbendige ziele.
 Of hy 'er al op mikt, syn pyllen wurdde stomp.
 Hy nimt hyer oors næt mey as mar ien torre romp.
 Dy leyt me dan ynt græf, mar fil æk wer forrysje:
 En dan yn ewigheyt syn schepper lieuwe en prysje.
 Ien wurd heer Reetir BALCK, myn rym rint ney it eyn,
 Al is jens broer forstoon, wës derom næt forsleyn.
 Hy het hyer boppe fry wat better schat forgærre,
 Der nimmer fil forgæn, der nimmer fil fordærre.
 Byræst yn Goadts bystjoer en wæffer ônder stil;
 Jens broer bysit ien schat der ewig durje fil.

S. A:

FRIESCHE RYMLERY.

T O A - J E F T E

Op de Gelok-wensching oer de Boosk fin

ZYN TROGLOFTIGE HÆGHEID

WILLEM KAREL HENDRIK FRISO,

Trog Goads belæven

PRINSE FIN ORANJE EN NASSOU
ENZ. ENZ. ENZ.

Mey

HAR KEUNINGLYKE HÆGHEID

A N N A,

KROON PRINSESSE FIN GRÆT BRITTANJE
ENZ. ENZ. ENZ.

Jong nuw op uwt luwde keelen!

Dattet oer heel Frieslân klinkt,

Stryk mey kræft op gledde Feelen,

Nuw dat uwz Prins Fryso tinkt,

Mey syn Liæf haest oer toa kommen

Tjen dy folle may tyeds fleur,

Struy dan palem-bled en blommen

Mey ien fris Oranje kleur;

Ik wol graeg fin alles bringe

Hetter yn myn blomtuin bloeyt,

M 3

Kroed

Kroed en blom trog ien formenge,
 En het datter meer yn groeyt;
 Dat heb ik for har ten besten,
 Dit Hæg-loftig Jonge Pær,
WILLEMS ANTJE fæg ik lesten
 Yn myn Huwz for ægen klær;
 It wier fokken loddrig Famke,
 'k Heb har op pompier byfjoen,
 Hie æk menning boer faen Lamke,
 'k Wed joa krygge menning soen.
 Mar dit mey ien boer næt barre,
 Dy kent æk wol minder dwân,
 Lyk by lef wol maklikts farre,
 Sokken boosk fil best byflân;
 Boeren motte boeren blieuwe,
 Dat het æk by âds foa west,
 Prinzen motte hæger klieuwe,
 Boeren foegje Wobbels best.
WILLEM foeget by fyn **ANTJE**,
 Dat is æk foa Goads byftjoer,
 Wobbel pafte ney myn forftantje
 By ien Fjouwer-kantig Boer,
 Wobbel dy mot boetter meytfe,
 Der ien Prins fin ytte ken,
 Prinzen motte for uwz weytfe,
 Oors foa giet ien Boer forlern.
FRIESO'S ôf-komft is uwt ftyllen,
 Wer op lân- en wol-fært ftoe,
 Dat men dy mey ftielen byllen
 Næt om-ftikken boetfe koe.
 't Heugt my pas fin **NASSOU'S** Stamme,
 'k Heb Syn oorre Heyt yn 't æg,
 Hoe 't hy flæg trog fjoer en flamme,
 En nin fwurd nog dæd ontfæg:
 Mar wa is foa gau en furdig
 Om de dâden fin Syn Heyt

Uwt te sprekken, der tjenwurdig
 Mey bylitsen muwle leyt,
 'k Wit syn dâden sille sprekke,
 Sa lang as dy Sinne schynt,
 En ynt ney-geflagt forwekke
 Læssens druft der noyt fordwynt.
 't Wier en straffe for uwz Friesen,
 Doa dat Leuwen Hart fordronk,
 'k Wit hoa swier uwz dit forliefen
 Droevig ynne ærren klonk,
 Mar ynt midden fin uwz smarte
 Waerd dy wuwne wer forbuwn
 Yn Syn Soon, der eltz yn 't harte
 Liæf het; Goad dy sparj'e hem suwn.
 'k Wed dat hy syn Heyte lykket,
 't Isser makklik oon toa sjen,
 Datter æk ien hart yn stykket,
 Der ien hægge flegt sil sjen:
 'k Wed hy fjeugt trog fjoer en flamme,
 Baernt it oorlogs fjoer mar hurd,
 'k Wed hy lykket æk syn namme
 WILLEM, dy soa faak mey 't swurd
 Menning Frans syn puggel schoerre,
 Datter bloedig swit ney ruwn,
 Der te Namen for dy moerre
 Fogt; en sa dy Sted oer wuwn
 Rekket hy mar mey te Fielde,
 As syn Adders ærtyeds dien,
 'k Wed it foe dy Fransen jilde,
 As wy mey har quesje hien;
 'k Wed hy waard dan al soa fjoerig
 As syn Heyte wier wol eer,
 Der yn 't fjoegten soa balstjoerig
 Wier; ik hoop uwz Lieuwenheer!
 Dy wol hem yn 't Libben sparje,
 As it oppen knypen giet,

En for Fyants fjoer bywarje,
 Wert hy giet, en wert hy stiet,
 Boppe al as hy te wetter
 Tjoegt oer Zee of binnens Lân
 Dat nin hurde wyns gekletter
 Hem mey komme oere hân;
 Dogs nuw ist nin tyed fin gieren,
 Nuw 't uwz Prins wer better is
 Soa 't min sissen hârd fin fieren,
 Is hy nuw wer Suwn in Fris;
 Dat is trêst for uwz toa hærren,
 Nuw 't hy yn dy Egte stæt
 Is forbuwn trog Goads byjærren,
 Soks toa hærren, lyts in græt:
 Sjog hem dey by dey toa mitte,
 Wel wae kin dan sitte stil.
 Bern! dy roppe oerre stritte,
 Dat uwz Prins tuwz komme sil:
 Libje lang rop ik fort leste!
 Jitte reys toa ien bysluwt!
 Hâd myn stoutigheid toa beste,
 Brauwe Prins. myn rym is uwt.

Trog ien Rieugte Ljæfhebber fin Syn Hægheid

SYMEN JANSEN is syn namme,
 Hy is uwt nin boere stamme,
 Mar toa Frëntjer op it Vliet,
 Der ist, dat syn Wenning stiet.

LANGÆNE

L A N G Æ N E

Oer dy FORTZIESING fin SYN
TROGLOFTIGSTE HEGHEYT

WILLEM KAREL HENDRIK FRISO,

PRINS FIN ORANJEN IN NASSAU,
ETC. ETC. ETC.

TOA STÆDHADDER OER ALLE
SAN FORIENIGDE PROWINTJES.

WA foe nuw stil zitten blieuwe,

Wa nin freugde nuw Bydrieuwe,

Wa foe nuw næt wæzze blyed,

Wa foe nuw næt sjonge, in raeye,

Nin Oranje Findels Swaeye

Yn sân blyedden stuw, in tyed?

Alle lieuw bin wol fornuwgge,

Eltz in ien dy is forhuwgge

Ruwnom trog uwz heelle Lan;

Lytz, in græt, in âd, in jongen

Hært me nuw fin blyedschip Sjongen,

In fæst klappen yn har hân.

Soen wy Fryesen dan stil zitte,

Soen wy næt fin freugde witte,

Wy uwz næt oont Sjongen jaan;

Hoa soen wy 't fin uwz forkrye,

Dat wy nuw stil soene swye,

Nee; wy wolle 't æk næt dwaan.

N

Nuw

Nuw 't wy meye fjân, in hærre,
Dat uwz Prins fân grættten ærre

Dien wurt trog uwz heelle Lân;
Nuwt uwz dat gelok mey barre,
Dat him toa Stædhâdder karre

Dy Prowinties alle fân.

Dy oprieugte brauwe Zeuwen,
Dy har moedig toonne as leuwen,
Wiern dy eerste oppe baan.

Doa dy tyddingen oerkwaammen,
In s' yn Hollân dat fornaammen,
Woene joa 't æk aanstonts dwaan.

Doa dit Utert kwaam toa witten,
Blæuwen joa æk næt stil zitten;
Mar joa dien 't æk aanstonts mey.
't Moast næt oon Oeryffel schorte,
Nee; dy folgen æk ynt korte
Zeelân, Hollân, Utert ney.

Nuw hært min nin ôf joa roppe
Allegærre, Oranje boppe
't Heelle Lân trog wyed in zyed;
Nærnsfe fynt min dy tyenstribje,
Lang moat uwz Stædhâdder libje,
Ropt eltz uwt allykke blyed.

As wy by uwz Zels reys gannê,
As wy hyer reys stil by stanne,
In dit wurk reys tinke oer;
Bin wy twongen uwt toa roppen,
Dit komt trog Goads hân fin boppen,
Dit komt trog zyn wyez bystyoer.

In my tinkt wy habbe reeden,
Dat wy binne wol toa freedden,

Dat

Dat uwz Prins dy ærre kryeg,
 Dat Hy wurdt Stædhâdder hyeldigt;
 Tink het bin wy al forfchyeldigt
 Oon dy Prinzen oppe ryeg.

Komme wy reys oer toa tinsen
 Al dy diedden fin uwz Prinzen,
 Fin dy âdde tyedden ôf;
 Hoa 't joa for uwz Lân har wæggen,
 Hoa 't joa fyoeer nog Swurd ontfæggen;
 Wa fprekt dan næt toa har lôf.

Komme wy dy âdde Schruften,
 Fin uwz Lân reys trog toa Schuften,
 Wierren it dy Prinzen næt,
 Dy, dat joa it Lân bywarren,
 Goed nog bloed nog muytte fparren,
 Mar 't al wæggen for uwz ftæt.

WILLEM d'eerfte fin dy namme
 Uwt dy brauwe Oranje ftamme,
 Het Him tyenne Spanjert fteld;
 Doa dy 't Lân kwaam t' ônderdruwkken,
 Doa dy tyen uwz kwaam toa bruwkken
 Grætte wreetheyt, in geweld.

't Is Prins WILLEM dy dy ærre
 Toa komt neyft uwz oerfte Hærre.
 Dat uwz Lân eerft waarde fry
 Fin dy Spaanfche, dy næt fogten,
 As allinne dat joa brogten
 't Heelle Lân yn flawerny.

Om zyn libben ôf toa brekken
 Wiften joa 't foa toa by-ftekken
 Dat toa læfte ien mordner kaam;

Dy, wa foe 'er nêst fin gryezze,
Op ien heel morddadig wyezze
't Libbens lyægt dy Prins bynaam.

Mar dy Spanjert, der meermiellen
WILLEM fôgt hie toa forniellen;
Het der by nin zyde spuw;
Om dy Prins zyn dæd toa wreken,
Kwaammen der nêst toa ontbreken,
Soa 't hy neyerhâns by fuwn.

Strak ney dat hy dæ wier kaammen
Oorre, dy wer 't swurd opnaammen,
Uwt dat zelle Oranjebloed:
Dy ynt fyeld as murren stoenne,
Al fort Lân dien hetsse koenne,
Der for wægen lyef, in goed.

't Wier Prins MAURITS ja dy zelle,
Dy har dit foa wol bytelle,
Dat it har nog huwgge mey:
't Wier Prins MAURITS fin Oranjen,
Dy zyn HEYTE dæd op Spanjen
Brauw toa wreken nêst liet ney.

Tæg Hy mey zyn folk toa fyelde;
Dan moast gielæg it ontjyelde;
Dy fin Him foa bang as fyoe
Wiern, in faak oont rinnen tæggen,
Affe Him fin fyerrren sæggen,
Of dy spullen joeggen oer.

Doa kwaam ien, dy die nêst minder
Uwz tyenstribbers grætte hinder,
FREDRIK HENDRIK, MAURITS broer;
Dy Syn fyân stoe trozt immen,
Wierner stædden yn toa nimmen,
Spey hy nêst as flam in fyoe.

Næt

Næt ien stæd hoa sterk fin murren,
Hoe forsjoen mey hægge turren,
Of hy wiste loekewol

Har wol hâst ynt nau toa bringen:
Hy wiert dy kwaam toa bytwingen
Weezel, in it grætte Grol.

Diffe hadde mey har tryen
Uwz for swierigheit, in lyen
Altydt toa bywarjen sogt:
'k Sis it komt fin har fin dinne,
Diffe trye hadde allinne
't Lân yn ræst, in freedde brogt.

WILLEM, d' oorde oppe ryegge,
Het ney FREDRIK HINDRIK kryegge
It Stædhâdderschip der ney;
Dy it yn zyn tyed mogt barre,
Dat nin Spanjert uwz koe darre,
Of meer wæzze ynne wey.

Keuning WILLEM, dy dy tredde
Fin dy namme wier, dy redde
Uwz tyen Keuning LODEWYK;
Dy yn Frankryk doa riggarre,
Doa dy uwz byney oerhærre,
Doa stoe t mey uwz Lân fry bryk.

Mar Prins WILLEM makke kort wer,
Dat dy Fransien moasten fort wer
Gauwer as joa wierne komd;
Dy trog har Lân toa byspringen
Har ynt kort soa wist toa twingen,
Dat joa uwzzers hadde romd.

Doa it neyerhân soa slagge,
Dat hy uwt syn Lân forjagge
Keuning JAPIK, ist wer bard,

Dat Prins WILLEM fin Orânjen
Keuning fin it Græt Brittânjen
Waarde bly fin eltz forkard.

Disse hadde allegærre
Altydt brauw har spullen klærre:
Soe dan FRYSO 't æk næt dwaan,
Der næt komme yn uwt toa blinken;
Nee, dat hoeftme næt toa tinken,
Nog der twieffel oon toa slaan.

Habbe næt zyn brauwe Adders,
Dy allinne mar Stædhadders
Oer ien diel fin 't Lân bin wæft,
Loekwol altydt for uwz wekke,
Soe 't oyt wol oon har ontbrekke,
Dien joa næt altydt har bæft;

'k Wol nuw heegger næt fin dinne
As zyn Orre HEYT byginne,
Ik mien HINDRIK KASIMIER;
Dy liet noyt zyn fyan ræste
Der dy Fransman op it læste
As it fyoeer soa æng for wier.

Hy bytwong æk ônder allen
Namen wol forsjoen mey wallen,
In mey græften djiep, in hol:
Mar dy koenne Him næt dærre,
Græft nog wallen koen Him kærre,
Hy kryeg kort dy Stæd loekwol.

HEYTE wier for 't Lân ien styllen,
Dy het æk næt swak byspylle,
Mar ien namme litten ney:
Uwz folk hie wol stôf toa gyerren,
Dat in fokke jonge jyerren
Sok ien man hyer rekke wey.

Hoa het Hy faak menning Stædden
Uwt dy Fransche kloerren rædden,

Dy hy har ontwritzen het:

Dit kin Ryffel wol bytjuwgge;

'k Læuw it fil har nog wol huwgge

Fin dy slag by Malplaket.

Dit wiern WILLEM zyn forzietten,

Diffe brauwe lieuw dy lietten,

As it Lân yn onræft wier,

Noyt yn fwierigheyt uwz zitte;

Lærre woen joa 't libben litte,

Dat joa wæggen bly, in blier.

Mar fyn Adders allegarre

Binne toa foan trêp fin ærre,

As uwz brauwe Prins noyt komd.

Hie dit muwlyk Frankryk witten,

Hie 'er uwz yn freedde litten,

In nâts tyen uwz ondernomd.

Komt hy dit nuw reys toa hærren,

't Sil him klinke ynne ærren

As ien hurde tongerflag:

'k Wed joa wol oont rinnen tyænne;

As joa WILLEM kommen fyænne

Tyen har mey d' Oranjeflag.

'k Sil har togt hy gau forflynne,

Mar hy fil nuw onderfynne,

Dat uwz Prins ien man æk is:

'k Sil har togt hy gau bydotje;

Mar it fil him nuw nêst flotje,

WILLEM feyt nuw; man, dats mis.

Dit Lân der fil ik for weytze,

An ast muwlyk is wol meytze,

Dat nin Fransche hoanne oyt

Dat

Dat sil yn fyn kloerren krye,
 Dat kin FRISOOS bloed nêst lye,
 Nee; dat kin ik toastan noyt.

Goed, in bloed wol ik opsette,
 As ik nammers mey bylette,
 Dat it Lân nêst giet forlern:
 Ik wol as ien brauw Stædhâdder
 Der for forgje, foa 't ien Adder
 Dwaan moat for zyn liæwe bern.

Om uwz fryheyt toa bywarjen,
 Sil ik siekke noyt toa sparjen
 't Læste bloed, dat yn my sit;
 Lærre woe ik aanstonts stære,
 Ær dat ik foe moatte hærre,
 Dat dy Goadtstyent ynbreuk lit.

In as wy it wol oerlizze,
 Hoa foe fokkin Man as dizze
 Mey fân wyezheyt, in forstân,
 Dat 'er fok nin folle binne,
 In der by uwt uwz fin dinne,
 Nêst zyn bêst dwaan for uws Lân.

Lit uwz Lânslieuw allegærre
 Fin dit heelle wurk dy ærre
 Oon dy Albytyoerder jaan;
 Lit uwz mey eltyoor tyenwurdig
 Uwz alwezze Schepper furdig
 Bly bytankje oer syn dwaan.

't Is fin Him, fin Him allinne
 Al dit heelle wurk, wy kinne
 Nêst genôg dy Hægstens ær,
 In zyn grætte lôf uwtmyette,
 For dy woldied; ik zis jyette,
 Lit uwz tankje uwz liæwen Hær.

Jyet ien wurdje for it læste,
Brauwe Prins, ær dat ik ræste

Kin, in dit myn rym byfluwt,
Lok Stædhâdder fin uwz Lânnen,
Lok y bint nuw oer har fânnen,
Lok dan, lok dan rop ik uwt.

'k Wol dy oerste fin hyer boppe
Æk uwt 's harten grwn oonroppe,
Dat hy joa bywarje mey;
Noyt mey y hyer kwællyk farre,
't Libbens lyægt dat mey joa barre
Jyeren lang ney dizze dey.

Hy wol WILLEMS huwz formærje,
In Him mey ien Zoon forærje;
Hy wol Him yn al zyn dwaan
Altyt mey zyn gunste zeynje,
Hy wol Him, wier mey ik eynje,
Het min oyt kin winschje jaan.

J. Althuysen.

G E L O E K W I N S C H

Oon dy HÆGGELEERDE MAN

H A R M E N V E N E M A,

Doa Hy 't Opperbystyoer fin dy Hægge
Schoalle toa Fræntjer oonnam.

MYn fjongfaam het lang reedts fwygge
Mar het eyndeling nuw tygge

O

Wer

Wer forkrigge nye stôf,
 Om, toa brauwe Lieuw har lôf,
 Reys ien deuntje op toa fjongen;
 Lieuw derm' adden, der me jongen,
 Der min eltz fin sprekken hært:
 Beyde trog in trog gelært.
 D' yene wit uwz fin dy Gryeken
 Al it âds by ien toa fyeken;
 Het ynt Testament is scrieon,
 Der is VALKC'NAER yn bydrieon.
 Der it âdde Gryecks wol lærre,
 Moat him oer Homerus hærre:
 Wer soa fynt men fokken ien,
 Dy dat oyt het better dien.
 'k Sil der fin nêet meer oplêzze;
 't Koe dan fykker æk nêet wêzze,
 Der sân wyas man siet oont roer;
 Dat it der soe gæn oer styoer.
 D' oorre dy wit tijstre dingen
 Sinne klær oont ljægt toa bringen,
 Dat eltz moat forwondre stæn
 Dy der oer fyn æg lit gæn,
 Uyt Historjen, Profecyen:
 Selfs al bin it fyn Partyen
 Moattis him dy ærre jaan,
 Dat hy 't fierwey best kin dwaan.
 Hoa dy Tjerke waerd reggerre,
 Wa toa Bisschop waerd forklærre,
 Het for Paus dat zyet oont roer,
 Wa dat hie it Ryksbyftyoer:
 Hoa dat, yn dy letter dægen
 Luther him kaam toa gedrægen;
 Hoa dat hy 't eerst oundernaam,
 Dat dy Riformatie kaam:
 Der kin VENEMA fin sprekke.
 Dôg 't soe my oon tyed ontbrekke,

Soa ik oorre dingen mear
 Woe ophelje toa fyn ær.
 't Kimint fil dan næt forlærje,
 Of sân man moat wol riggarje,
 Nuw 't hy styoer kryt ynne hân
 Fin dy Schoalle fin uwz Lân.
 'k Wol dan æk myn post volbringe,
 'k Wol myn luwd mey oorre minge,
 'k Wol him lûk toa rôppe, dat
 Hy it Schoalbystyoer oonfat;
 In der mey wol ik nuw eynje:
 d' Hymmel wol jen dwaan oerzeynje,
 Lok, in zeyne, VENEMA,
 Winsch ik jou fin harten ta.

J. Althuysen.

F R E U G D E G Y E A L P

Op it ynheljen fin dy twaa brauwe Lieuw,

F R E E R K W I N T E R

HÆGLERRIR yn dy Genæz- in Stoffschied-kunde,

I N

S A M U E L K O E N I G

HÆGLERRIR yn dy Wiezbyjærte.

Oppe Hægge Schoalle toa Frentjer.

Dy Hægge Schoalle Spreekt.

't **A** Dsprekward dat is wier: ney storm in onwaars flæggen,
 Komt stilte in moywaar, dit fjogtme dey oon dey.
 Soa giet it mey alding: ney swierre læst, in plæggen,
 Der komt gemienlyks ræst, in grætte blyedschip ney.

Soa giet it æk mey my, mey my, der oer twaa jyerren
 Ien slag kryeg, dy my rekke ynt binnenst fin myn hart;
 't Huwgget my hoat wyef, in bern, in ik ûwz tyerren:
 Hoa wy fin nêrre rouw uwz klaydden yn it fwart.
 't Wier nau sêgs wykke lyn, der folge wer ien oorre:
 Ien brauw man waardde my wer trog dy dæd ontschurd.
 Ik togte moat ik dan yn tryennen nuw forsmoorre,
 In tink of fan forlies næt læstig foel, in hurd.
 It gyng my fykker wier wol kræftig æk toa harte;
 Dogs, doa der ney dy tyed yen byttje wer forruwn,
 Kryeg ik wer help, in trêst, yn dy oergrætte smarte:
 My waarden yn har plæts twaa brauwe lieuw wer juwn.
 Twaa lieuw, der ik nuw wer mey pronkje kin in pryelle,
 Dy as twaa pærrels nuw wer blinke oon myn kroon.
 Twaa lieuw dy mey har lijeugt uwz lan nuw wer bystryelle;
 Dat bringt my nuw wer trêst, in grætte blyedschip oon.
 Dy brauwe WINTER, dy de kunst om toa genæzzen
 Dy fykke, in fyeugtige hem ynne gruw forstiet,
 Ien kunst dy blyeuwe fil yn agting, in yn wæzzen,
 Soa lang dy wrad stiet, in 'er fyeekte in tyenst omgiet.
 Dats d' iene, dy nuw wer uwz jonge lieuw fil lærre
 Soan nutte wittenschip, soa nodig for ien stat.
 Ik ried har dan dat joa kloek ney syn leksums hærre,
 Forsomje joa dat, dan soa giet it mey har næt.
 Hy fil har for har æg, in klær, in net byschrieuwe;
 Hoa min op d' ôrspronk fin ien fyeekte agt moat slaan,
 Mey het for middels min soan fyeekte moat fordrieuwe,
 Hoa folle min fin eltz ien fyeekte yn moat jaan.
 Hoa dat dy lytze wrad, ik mien dy minsch, fin binnen
 Is steld, wier dat it hart, wier long, wier lever zit;
 Hoa dat it bloed trog al dy yerren komt toa rinnen,
 Toa 't lytste yertje toa: hy wit nog boppe dit.
 Æk toa byschrieuwen, het for wurking, het for kræften
 Soan kruwd, soan struwk, of sok ien blom yn hem byfet;
 Fin het op yerden groeyt, yn slætten, of yn græften,
 Dy d' Alderhægste forre minschen makke het.

Dy brauwe KOENIG, mey ien gauwe in schrandre holle,
 Dat is dy oorre, der ik fry mey pronkje mey:
 Hy het ien gau forstân, hy wit forsykker folle,
 Ja het Euclydes oyt, in het æk Wolf oyt zey.
 Al het Natuyrkund lært, der wit hy fin toa sprekken:
 Hoa dat dy zinne, hoa 't dy moanne nimt har rin,
 In hetter ynne loft al meer falt toa ontdekker,
 Hoa 't fok, of fok ien styer wirt næmd, der wit hy fin.
 Dy wyezbyjærte dy wit hy æk toa forklærjen
 Soa kræftig, dat eltz der moat oer forwondre stæn.
 Dy kunst forstiet hy him om wol toa riddenærjen;
 Ik ried dan jonge Lieuw om æk by him toa gæn.
 Dit binne dingen, der ien minsche wol mey witte,
 Wier uwt min 's Hægstens kræft, in wyzheyt kinne fyæn;
 Hy fil it dan der æk allinne næt bylitte:
 Mar fil toa hægger wurk har gæft op liede, in tyæn.
 Hoa min dy Schepper klær lært kinnen uwt zyn wurken,
 Trog wans oergrætte kræft, in wyzheyt dat it kaam,
 Dat wetter, loft, fyoe, yerd, in het m' oyt het bymurken
 Zyn eerste wæzzen kryeg in zyn bygin eerst naam.
 Mar sæft het wol ik dwaan, het wol ik dogs bydrieuwe,
 Het onderwyn ik my, dit wurk dat flyt my næt:
 Soe ik har græt forstân ney har fortyjens byschrieuwe?
 Der fyn ik fykker wier my lang næt toa yn stæt.
 Dogs lit uwz joed dy dey mey har uwz reys formeytse;
 Kom âdde, wyzze, lytz, in grætte disse moon:
 Lit uwz ien prieuwke fin har græt forstân nuw smeytse,
 In hærre mey eltjoor har reedinfiering oon.
 Dan liæuw ik fil it næt, in 't kin dan næt forlærje,
 Of joa fil beyde uwz dan wol genoegen jaan;
 Wy fille har dan sæft for schrandre lieuw forklærje,
 In wy fin blyedschip yn uwz beyde hânnen slaan.

J. Althuysen.

G E L O K J O U W I N G

Oom dy trogwezze, in brauwe Man

D O U W E B A L C K,

HÆGLERRIR YN DY RIEUGTEN;

Doa hy REKTIR waarde fin dy Hægge Schoalle
toa Fræntjer.

Op dy eerste finne Wyoed-Moanne, yn 't
Jyer fin sântien hondert sægs in firtig.

GElokkig is sân Mietschippy,

Der wezze lieuw riggærje;

San græt gelok, dat kinne wy

Næt ney fortyenst wirdærje:

Der lieuw riggærje wez, in âd,

Der giet it mæst ney winsch in wâd.

Soa giet it uwz æk hyer toa Lân,

Der fokke noyt ontbriekken;

Wy hoewe næt oer zee, in strân,

Om wiezze lieuw toa siekken:

Uwz Mietschippyen lytz, in græt,

Bin fin nin wyzze lieuw ontblæt.

Ik wol fin 't hægge Lâns bystyoer

For dizze reys næt sprekke,

Der fykker wyzze lieuw oont roer

Uwz jyette næt ontbrekke,

Dy 't Lân riggærje stil, in swyet,

Nog hoa 't yn eltze Stæd toagyet.

Ik lit nuw mar myn æggen gæn
 Oer 't Schoalbyſtyoer allinne,
 Der wy forſyker wol byſtæn,
 Soa lang 'er fokke binne,
 Allyk as wy nuw mey pliffyer
 Oon 't roer faſt fyænne jyer op jyer.

Forlynne jyer doa mogten wy
 ('t Sil my næt ligt forjyette)
 Uwz VENEMA (het wiern wy bly)
 Yn 't Rektirs plæts ontmyette;
 Ien Man der eltz fin ſprekke mey,
 In as min kin wol folgje ney.

'k Wol mey nin læffe flayery
 Him lælje oon 't ær, nee: lærre
 Sis ik allinne dit mar fry,
 Hy het ien ſchat forgærre
 Fin wyezheyte, helle uwt Goads buwk,
 Soa græt as immen der uwt luwk.

Wol immen hyer ien Staaltje fin,
 Dy hær him riddenærjen,
 In him oer dy Tyenchrift ſyn zin
 Brauw, buwnnig, klær forklærjen;
 Wier oer hy het al meer as yen
 Trog ſchrandre Reedenfierig dyen.

Wy hiene fykker wier wol ſtôf
 Miſtræſtig nuw toa wæzzen,
 Nuw t VENEMA wurt Rektir ôf:
 Dog dit ſeer wurt genæzzen,
 In dy miſtræſting fin uwz werd,
 Nuw d' âdde BALCK wurt Rektir kerd.

Ien man it Roomsche rieugt trog kruwpt,
 Soa kræftig door ik fize,

Dat

Dat næts fyn gauw forstân ontfluwpt,

Dat hy næt kin uwtlizze:

Ja hy forstiet him ynne gruw,

Het yn har Rieugtbuwk wurdt byfawn.

Dy wetten kin hy op ien prik

Trog 't heelle Rieugtbuwk hinne;

Hy wit toa sizzen stik for stik,

Wa dat har makkers binne,

In hoe 't yn d' âdde tyed bykaam,

Dat fok ien wet fyn orspronk naam.

Het oyt Justiniaan ney liet,

Der m' ynt Rieugtbuwk kin fynne;

Het sin Papinian der stiet,

Kin hy uwz wol ontbynne:

Het Theodosius der het,

Dy Juliaansche of oorre wet.

Dog dit ist næt allinne sliengt,

Hoe wol hæg toa wirdærjen;

Dy orspronk fin it Fryesche Rieugt

Wit hy æk toa forklærjen.

Hy wit toa sizzen mey forstân,

Hoe dat dat eerst kaam yn uwz Lân.

Dit Fryesche Rieugt forstiet hy him,

Soa ast by uwz tyenwurdig

Styet yn fyn folle kræft, in klim.

Ynt korte hy is furdig,

Om mey fyn ried har by toa stæn,

Der mey eltyoor oont pleytjen gæn.

Sân man dy fok ien schât, as dit,

Fin wyezheyt het forgærre;

Dy 't Rieugt soa trog, in wer trog wit,

As dy næt wol riggærre.

Dan

Dan frægje ik fry, wa foe 't dan dwaan,
Wa foe min it bystyoer dan jaan?

Dog der slag ik nin twieffel oon,
In 't mey my heel wol huwgge,
Doa hy læst Rektir wier, hoe schoom
Wy mey him wiern fornuwgge:
Ja der by het hy, buwtten læst,
Al meer as ien reys Rektir wæst.

Lit uwz æk allegærre dan
Him nuw wer wolkom hyette,
Lit uwz nuw oon sân brauwen man
't Lok winschjen næt forjyette:
Lok brauwe BALCK, lok, lok, nuwt y
Wer Rektir wurde oppe ny.

Dy Alderhægste dy dy wråd,
In 't Hymmelhōf hyer boppe
Riggærrit, in jout ônderhåd,
Dy wol ik nuw oonroppe.
Dat hy jou lang ney dizze dey,
Ynt libben jyette sparje mey.

Fin plæggen hād hy jou æk fry;
Jou gæn jou stæn jou zitten
Bystyoer hy, in hy stæn jou by
Yn al jou dwaan, in litten:
In as y fin hyer moatte gæn,
Jaan hy dy Hymmel toa ien læn.

J. Althuysen.

FRIESCHE RYMLERY

Op it oersetten fin dy Redenfiering fin

SAMUEL WERENFELS

Oerre C O M M O E D I E S,

Uwt it Latyn ynt Duyts oerbrogd trog dy
brauwe jonge feynt

ERNST WILLEM HIGT,

In op it rymmen oerre Lof fin dy Toneel-Pöëzy
trog dy zelle.

W

A twingt myn Friesche feer toa rymjen, in toa
fchrieuwen?

Der foks nêst wier fen zins, mar togte stil toa bliuwen,

In littet ræg myn Pyep bystuwwe oonne wân?

't Is HIGT myn Friëon, der my bringt yn ien oor forstân:

't Is HIGT it puwk fin har, dy rymmen kinne meytse,

Wâns wurk eltz prysje moat, wâns rymmen eltz swiet smeytse.

Dit nêst allinne, dy yn tællen æk uwtstekt,

As m' yn d' oersetting fin dit wurk fort æg ontdekt.

Ien wurk, wer yn uwz klær byschreyon wurt for uwz æggen,

Dat yn Comædjes (soa 't ik oors nêst bin bydræggen)

Nin kwæ kin stykje, soa min 't wurk mar wol toa rieugt,

In, soa 't byhært, mey onforscheeligheyt oonsjeugt.

Soks toont uwz WERENFELS yn disse Riddenæring,

In jout fint wurk (soa t hært) ien buwnnige forklæring.

Hy wol nin fokke, der allinne uwt fuwl gewin

Har ôfkomst hadde; nee: dy bin nêst ney syn zin;

Mar der fin jonge lieuw, dy oors har tyed toa reytsen

Wol nimme, wurde dien, om har mey toa formeytsen.

Het

Het fil uwz jonge lieuw, het fille's feyt hy dwaan?
 Ney frouwlieuw rinne? fille's har ney fuwppen jaan?
 Soks doog næt, rôpt min ftraks, soks moat min næt brabærje;
 Dat foeggit nimmen, in altæft næt dy ftaddærje.
 Het fille fy oors dwaan: het filse freeggit hy,
 Aysiekke, fischje, of wyldfyette? fis it fry.
 Mar nee: dat is toa boersk. Of filse trokketylje,
 Of mey oor dôbbeljen har tyed, in jyld forspylje?
 Hyer fart min ftraks op uwt, in makkit græt getyer:
 Soks doog næt; fôk ien dwaan is kwæ: in 't is æk wier.
 Joa kinne loekewol, in dit fil eltz wol witte,
 Altyt æk meye noos næt ynne boekken fitte.
 Dy boagge kin altyt allykke spand næt ftæn;
 't Swiet dat m'er oors yn fynt, dat foe 'er dan ôfgæn.
 Der moat dan, foa t min hyer by WERENFELS kin læzze,
 Op d yene, of oorre buwg reys ien uwtspanning wæzze.
 In as min mey forftân dy spullen wol trogfsjukt,
 Soa fynt m'er nin, wier uwt min grætter forndeel tjogt.
 't Is wier, dy Schilderkinft dy kin wol t æg fornuwgje,
 In mey dy Spylkinft kin min wol it ær forhuwgje.
 Mar diffe kinft dy jout fornuwggen beyde gær,
 In ftryellit toa gylyk it hart, it æg, it ær.
 Mar t tinkt him dat hy hært forfchaatte, der al fiffe:
 Hyer wurt dy rieugte jeugd uwz klær fortoont fin diffe;
 Toa laytzen, tuwljen, in gekjeyen lykket fchoon,
 Soks fyekjes aldermæft, der wolle joa læyft bon.
 Joa wolle næt as nôcht, as bortjen in formeytzen,
 Hyer spylje har zinnen op yn flyepen, ôf yn weytzen.
 't Is wier, in ik bekent, it bart wol, dat dy jeugd
 Meer op t tyenwurdig fjukt, in der yn ftelt har freugd,
 Al het toakommend is ynt minste næt omjouwe:
 Mar loekwol foe ik dit fin alle næt fortrouwe.
 Joa binne allegær oont bortjen foa næt fæft,
 Dat joa har eyn wurk heel forfomje foen opt læft.
 Mar feyt hy foa 'er næt, as nôchlykheyt, yn ftykke,
 Hoawol dat oorre nôcht for diffe fyer moat wykke,

Soa woe ik nê, dat dit uwz jonge lieuw soen dwaan:
 Joa kinne, boppe dat, æk nut, in forndel jaan.
 Hyer wit hy nê, wier hy byginne sil, ôf eynje,
 ôf oon het kânt dat hy him keere sil ôf weynje,
 Wa fin har uwt dit wurk wol 't mæste forndel tjugt;
 Dy 't selver dôgt, ôf dy it mar fin oore fjugt.
 Hyer hært min faak, hoa moy dat fôlle praatte kinne,
 Fin het for adderdom, ôf stæt, ôf lân s'æk binne.
 Min kin hyer oorre lieuw har libbens wyze fyæn,
 Har ynborst, har forstan, wier uwt min nut kin tjæn.
 Dy deugdt, dy wurt hyer æk opt alder moyst oonpryzze,
 In der him fôlget læn toafeyd, in ær bywyzze.
 Dy ondeugd wurt der tyen opt likste hyer fortoond,
 In der se folgit strast, in 't minste nê forfchoond.
 Hyer lærd min myen t kwæ, it goedde ney toa jeyen;
 Dy onryeugt wurde dien opt hægste toa bykleyen.
 Het dat min prysje moat, het stætsch is, fry, in heeg,
 ôf het toa lekjen is, het boersch is slaefs, in leeg:
 Het immen past, of nê, wa sluwg is, ôf wa kriegel,
 Wurt hyer fort æg fortoond, as yn ien klærre spiegel.
 Soa toa dy kennis æts Histoarjen bringe by,
 Soks wurt hyer æk al lærd. In wa wit nê, feyt hy,
 Dat, as min fjugt ien ding toa bâren, in yn wæzen,
 Dy minsch meer oondôgt, as fortellen, ôf æk læzen.
 As immen sprekke wol brauw neye styl, in kunst.
 Soks wurt hyer æk al lærd, soks fynt hyer æk dy gunst.
 Hyer, feyt hy, silt him oon getjoegen nê ontbrekke.
 Fin fokke, der mey lôf æk fin Comædjen sprekke.
 Min tink it fissen mar fin STURMIUS reys ney,
 In het COMEEN wol eer fin disse stoffe fey:
 Joa roppe beyde gær, in werrom soen s' it swye?
 Lâns disse wey kin min wolsprekken theyt forkrye!
 Der min Comædjes het, in spyllet bly in stil,
 Dat minse der mar fry, in frank æk dylde sil;
 Ja fokke plætsen, dert nê dien wurt, mar ynfierre:
 Der min 't nê lye wol, dy soense wol bygierre:

Wier hadde ERASMUS, GRÆT, in HEYNS, der eltz om kryeg
 Wolsprekkend hadde wæst, mey oore op ien ryeg,
 Der w' yn har schruften oer forwôndre stæn oors krigge,
 Har heeg, har klugtig, in har swiet? mæst fin dy igge.
 In soa fart hy al fort, in bringt meer dingen by,
 Der eltz fort læzze kin, in ik mar stil fin swy.
 Dôgs, ært ik uwtschied, in myn wurk hyer by lit stekke,
 Moat ik fort leste nôg fin HIGT ien wurdje sprekke,
 d' Oerfetter fin dit wurk, in makker fint gedigt
 Æk oer dy stoffe schreyon; wyer uwt eltz ien heel ligt
 Kin fjæn, dat hy næt hoeft for immen toa byfwykken
 Ynt rymmen, der yn hoeft hy nimmen oyt toa wykken,
 Wol min ien staaltje fjæn, dat hy it brauw kin dwaan,
 Het min it æg mar flieugts op dit fyn wurk toa slaan.
 It læst him d' opkomst fin Comœdjes toa byschrieuwen:
 Hoa dat dy jeugd by âds har tyed sogt toa fordrieuwen.
 Hoa dat m' ast deywurk wier folbrogt, saak ynne juwn
 Ien nochlyk deuntje song; in as dy tyed forruwn,
 Int hæ, in koon wier moy forsammle ynne schurren,
 Dan kwaam min by eltjoor, dan ruwn min lânse burren,
 In spylle mey eltjoor dy yen, ôf d' oore klugt:
 Joa wierne stil, in swiet, in makken nin gerugt.
 Dit wier yn d' âdde tyed, min wist jyt næt toa meytzen
 Ney ryggels, in ney kunst; mar om der toa toa reytzen,
 Soa joeg min him (dit wier nog ney dy âdde wyez)
 Dert beste makke ien kroes, ôf laam, of kuw toa pryez.
 Dit wier dy riengte wey dy jeugd brauw oon toa fetten,
 Dy neyerhân doa meer kwaam op har wurk toa letten;
 In schikten ney dy kunst, soa 't eltz best koe, fyn dwaan:
 Soa kwaamen meyer tyed Comœdjes oppen baan,
 Wier mey dy jonge lieuw dan fommis 't hart ophellen.
 Dit wit HIGT, yn fyn rym, uws aardig toa fortellen,
 In hoa dy namme fin Comœdjes eerst æk kwaam;
 Om dat min fjongend lânse ryeg fyn gongen naam.
 Dog neyerhân byguwn dy kunst meer oon toa groeyen,
 In meyer tyed kwaam æk it Treurspul oon it bloeyen.

Om dat it wol gæn soe, forbuwn fin har opt læst
 Oon, fykker dey, in plæts, oon fykkre ryggels fæst.
 Hy hellet op in toont het âdde Letterhelden,
 Æk op het wyzze joa by âds dit wurk opstelden:
 Hoa 't har doa fry stoe eltz toa hikkiljen mar bly,
 Dat nau ien man fin stæt, ja de Oerheyd nau gyng fry.
 Dog dit ruwn al toa fier, in om foks toa byletten,
 Forbuwn min har wol nau oon pællen, in oon wetten.
 Atheen mey Romen laey oont wurk dy leste hân.
 Dog hyer fin dinne tjugt hy ney uwz eygen lân:
 Hoa 't Treur- in Blyspul der æk har bygin eerst naammen,
 Fortoont hy uwz, in hoa dy Rederykers kwaamen;
 Dat ien eertyttel wier, der har fels foeggen by
 De Oersten fin it folk, in braufte borgery.
 Wa wy it hæl, in hæl, wol hadde tank toa wytten,
 Dat uwz folk 't tyentbre jok kwaam fin har hals ôffmytten.
 Soa jout hy uwz toa sjæn (dat is al hette græts)
 Hoa al yn d' âdde tyed Comædjes hiene plæts.
 Int waerde doa æk fels ynt minste næt mispryzze
 Fin lieuw, der bin bynæmd for âdde, in for wyzze.
 CALVYN, in BEZA, in MELANCTHON mey eltjoor,
 Mey oorre op ien ryeg, dy sprekke dit wurk foor:
 In fin har jonge lieuw woen joa it jern ynflye.
 Wierom soe min it dan fin uwzzers nuw næt lye?
 Dogs foa 'er immen æk hyer hadde mogt op yin,
 Misprysje, in lekje 't wurk, in sprekker spyttig fin.
 Het fokke altemets him soene wol forwytte,
 In mey ien wærmoed him dwars forre futten smytte:
 Der sil hy yn syn rym har goed byschied op dwaan,
 In 'k twyeffel næt oft sil har wol genoeg en jaan.
 Hyer lit ik it fort by, om næt toa lang toa wæzzen;
 Mar ried uwz lânslieuw oon dit wurk reys trog toa læzzen.
 Joa sille, læuw ik, dan mey my bytankje HIGT
 For dy Oersetting, in syn treftig puwkgedigt.

J. Althuysen.

I E N

I E N E E R E K R A N S E

Fruffele omme HOLLE fin dy
Brauwe Jonge TZIERL

J U R J E N L I M K E,

Doa hy, ônder dy Wydbynâmde

H A R M E N V E N E M A,

Toa Fræntjer yn dy hægge Schoalle dispoetærre.

ZOe 'k fin bônthe Rokken sprekke,
In ien wytte Proek der by,
Mey oor liefelæffery;
Soe 'k der mey myn holle brekke?
Nee hier fyn ik better stôf;
Liæer Sjong ik HARMENS Lôf.
VENEMA, dy wyese holle,
Het soa folle letters præun,
Is yn 't âd, in 't ny bydræun;
Wer sa fynt min fokke folle?
Fin soan græt in gauw forstân,
Ynne Stæd, of yn it Lân.
Wolme fin Histoarjen hærre,
Hetter ynne Bybbel stiet,
(O dat smakket altyt swiet!)
Gæn by him, hy sil jou lærre,
Het dat Danjel uwz forseit,
Dat hy blæt, in iepen leit;
Danjels djiep', in tjeustere schruften,
Der min oors by ney næt wit,
Het der fykker wol yn sit;
Dy wit hy soa moy toa schuften,

Klær,

Klær, in blæt for eltz fyn æg,
 Dat min dat noyt better fæg.
 Wyse Man, mey ik wol fisse,
 Ja Troglærre **VENEMA**;
 (Sjog dy namme komt joa ta;)
 Wa kin soa dy schruft uwtlisse;
 As Y dwaan oer Danjels boêk,
 Wa is fin forstân soa kloêk!
 Iffer fin jou feinten nimmen,
 Der jou folget yn jaens spoor?
 Der y trouw har gænnne foor;
 Mar my tinkt, ik sjog al immen;
 Sæft stæn stil, der komt ien oon;
 't Is dy âdde Limkes zoon.
JURJEN dy doort wol byginne,
 Om tzin oore blæt toa stæn,
 Der soa folle Wurden flæn,
 Der soa folle Lyeuw gærrinne,
 Om toa hærren hoa 't al giet,
 Oft hy 't wurk him wol forstiet
 Rep nouw man mar red dyn muwle,
 War dy as ien brauw mans bern,
 Jou dyn stik næt ligt forlern;
 Dat nin oore der mey tuwle,
 Hâd dyn knotte tygge fest,
 Pas wol op in dog dyn best.
 Litter komme nou Partyen,
 Lit eltz fisse hetter wol,
 Litse bærre mâl, in dol;
 Wæs mar næt forslein, nog myën,
 Mar stæn mey dyn antwurd klær:
 Sjog nuw door 'er nimmen mæ.
LIMKE is dogs fiks, in firdig,
 Ruwnom gauw yn al fyn dwaan,
 'k moat him æk dy ærre jaan:
JURJEN LIMKES dy ist wirdig,

Dat

Dat min him ien grien Louwrier,
 Frusselt om syn kroes bosch hier.
 't Koe æk næt heel ligt forlærje,
 Der syn tyd foa nimt toa wagt,
 Der foa op syn dwaan jouwt agt,
 Of dy kin syn stik wol klærje,
 Dy silt læuw ik noit foa gæn,
 Dat hy fil byschæmme stæn.
 Far foa fort ynt Dispoettærjen,
 Folgje foa dyn Mâster ney,
 Der dy oppe rieugte wey
 Forgiet, ney dyn eyn byjærjen:
 Sjog foa krye oore stôf,
 Om toa sprekken fin dyn Lôf.
 Lokkig dan, der uwt eyn ægen
 Soa kin fjæn, het wierheit is,
 O dy slagt foa felden mis!
 Dy wurt næt heel ligt bydrægen,
 Mar wit Rekkenfchip toa jaan,
 Fin syn Wurd, in fin syn dwaan.

J. Althuysen.

L O F G I E A L P

O O N

J A N S C R I N E R I,

Doa hy 't oundernaam, om ounder dy

HÆGGELÆRDE PROFESTER

H A R M E N V E N E M A

Toa Fræntjer yn dy Hæge Schoalle ynt
 yepenbier toa Dispoettærjen.

H Et soemen hyer oyt better krye
 Op yerd', as wysheyt in forstan;

Q

Næts

Næts kin ien minfche better flye:
 O! dat is fier it beste pân.
 Lit jild, lit grætsche Stæten blieuwe
 For liæfferts, in lieuw neye wrâd;
 Ien brauwe ziel moat hæger klieuwe,
 Al 't oor is dogs mar fchom, in fchâd,
 In fmelt allyk as for dy finne
 Dy fnie, in buwtter for it fjoer:
 As m' ommers reys fin hyer moat hinne,
 Soa helpt ien doggers næt ien ftoer.
 Nin wysheyt æk, der ney dy wrâd is,
 Der ligt allyk dy riek forflag,
 In oors æk næt as fchom, in fchâd is:
 O! nee, foks hab ik næt ynt æg.
 Mar dy, der ik nuw fin wol fprekke,
 Is, der min uwt ien dyep fonteyn,
 Dy 't noyt oon wetter kin ontbrekke,
 Altyt oerfol in fonder eyn,
 Fry helje kin; ik mien dy boekken
 Fint âd, in æk fint ny forbuwn,
 Om der it kræftigst uwt toa loekken,
 Moarns yer, of let faek oppe juwn.
 Allyk ien by uwt blom, in bloeyfel,
 Syn huyning gærret fimmers dey,
 In tjugt der uwt ien fiedfim groeyfel:
 Soks bringt gemienlyks winfte mey.
 Soa giet it æk mey him, der foegit
 Uwt Goads wurd 't alderfwietste fwiet;
 Der mey dy fchyl him næt fornoegit:
 Mar dy fyn Gæft mey 't binnenst fiet.
 Der hyer foa bringt fyn tyed toa fiekken,
 Het is dat for ien minfche fchoon;
 In foa 't 'er fokke oyt ontbriekken,
 't Ontbrekt 'er uws ynt minst næt oon.
 Wol immen frægje wertse binne:
 Soa 'k my oors fykker næt bydræg,

Min kinse hyer ynt kort byrinne;
 Eltz slag op VENEMA syn æg.
 Lit Romen mey har Cato priede,
 Der grætte wrâdsche wysheyte hie.
 Lit Griekenlân har Nestor striele,
 In snurkje op syn wyese rie.
 Ja lit dy âdden allegærre,
 Æk fin allyke folle wa,
 Mar hæg ophelje, litse bærre;
 Wy hâddit mey uws VENEMA.
 Ien man, der al dy Bybelschruften
 Soa krekt uws toa forklarjen wit;
 Dy 't koon wol wit uwt tzjæf toa schuften,
 In der dy schyl noyt kert fort pit.
 Syn feynten kinne dit bytjoege,
 Der kluwk by him toa Schoalle gæn,
 In huyning uwt syn wurden foege;
 Ja der mey Ærne wjeuken flæn,
 Om toa dy wysheyte æk toa reytsen,
 Al jout it folle moeyt, in læst,
 In menning nagt forflyt mey weytsen,
 Mæst sonder slyep, in sonder ræst.
 Soa giet 't æk JAN, hy folgit furdig
 Syn mâster, yn dat wierheyts spoor,
 In makkit him ien namme wurdig:
 Soa giet JAN brauw syn makkers foor,
 Dert om it rieugte wyt toa dwaan is,
 Allyk as æk SCRINERI dogt,
 Der hyer tjenwurdig op dy baan is,
 In springt mey sniddig ynne bogt.
 Forschaate jouwe har toa fyelde
 Yn wurden stryde, wer bist nuw **JAN**;
 Stan nammer fæst, it sil dy jyelde:
 Kom war dy as ien tygge man.
 Oerrompelje dyn tjenpartyen,
 Forwar dy mey it wierheyts schyeld,

Meyts al dyn kæklaers oon it fwyen,
 Taaft toa, in jeyse uwt it fyeld.
 Der fjog ik him al triomphærjen,
 Forwinner oer dy heele trop;
 Doz wit hy brauw fyn ftik toa klærjen;
 Dy ore jaan al 't praaten op.
 Far soa mar fort, dan fil min tinke,
 JAN het fyn dingen hyer wol dien;
 Dan fil dy namm' om fyerrens klinke,
 In duwrje as it hurdste ftien.
 Nuw spylfeynt, ik winfch dy it beste,
 Meer kin ik 'er nuw næt toa dwaan,
 As dat ik yjette dy, fort lefte,
 Ien griene louwer kranse jaan.

J. Althuysen.

G E L O K W I N S C H

O O N

C L A A S L A M B S M A,

DOCTIR YN DY WYESBYJÆRTE
 TOA FRÆNTJER.

Forklærre dy 15 fin dy Wyoedmoanne
 yn 't Jyer 1745.

SJogt min al dy wurken græt,
 Fin Goads hân formærre,
 Hoa 't hy 't allis hadt yn ftæt,
 In hoa 't wurt riggærre,
 Hoa 't hy 't allis hâdt yn ftyoer,
 Wetter, yerde, loft in fyoyer,
 In al hetter kriellit
 Mey fyn gæft byfiellit;

As

As me al 't gediert oonfjeugt
 Dat op yerden libbet;
 Hoa 't gefoeggelt tierrit, fjeugt,
 Nezzelt, yt in gnibbet;
 Hoa 't gebæmt uwt 't yerdryk luwkt,
 Hoa dy sinne klieuwt, in duwkt,
 Soa moat allis kærre
 Toa fyn Scheppers ærre.

Mar dy minsch, 't yelste dier
 Der ik wit toa fynnen,
 Dy oerklieuwt it allis fyer,
 Der yn fjogt me schynnen,
 As yen spæggel sinne-klær,
 D' Alderhægstens lof, in ær,
 Der yn is toa læzzen
 Goads folmakke wæzzen.

Wier dat allis yn bystiet
 Sil ik næt uwtlizze;
 As eltz toa him fels mar giet,
 Moat hy dan næt sizze;
 Dat hy alt onrid'lick fee
 Op dy yerd, yn loft of zee,
 Kin in mey allinne
 Fierre wey oerwinne.

Ien foorrieugt (dat is æk 't græft,
 Der ik wit toa kryen,
 Der dy minsch yn uwtblinkt mæft.)
 Kin ik næt forfwye,
 't Græfte foorrieugt dat ik wit
 Is dat hy ien ziel bysit,
 Dy noyt kin fordærre,
 Dy æk noyt fil stærre.

Der mey d' eygenschippen prielt,
 Wollen, ordinærjen,
 Wier yn æk 't forstân trog strielt,
 Tinken, riddenærjen,
 Dat hy uwt ien fry bygin
 Handelje, in wurkje kin;
 Soa 't min 't al trog klurket,
 Æk opt lichem wurket.

Moast min dan nêst mey forstân
 Al dit wurk oertinke;
 Moast dan nêst Goads wyse hân
 Yn dy minsch uwtblinke,
 Boppe al het rint, in krouwpt,
 Hetter trog it wetter fluwpt,
 Jaa bopp' al dy stjerren,
 Der me fjogt fin fjerren.

Moast min dan nêst al syn dwaan
 Altyt foa oon lizze
 Dat wy him dy ærre jaan;
 Moast eltz, moat ik zizze,
 As mint rieugt oertinke woe,
 Al nêst dwaan al het hy koe,
 Dat hy 't foa fyer brogte,
 Dat hy wol oertogte,

Wer toa eltz, nêst is forbuwn
 Trog dat græt formeyen,
 Myld him fin dy Hægste juwn,
 Dat nêsts fâlt toa kleyen;
 Dat min, eltze dey der kwaam,
 Der ien rieugt gebruwk fin naam,
 In nêst yn dy yerde
 As ien mol omrierde.

Mar min fynter næt heel tjuwk,
 Dyer oyt toa reytse,
 Datse der it rieugt gebuwk,
 Soa 't byhært, fin meytse:
 Jaa dy mæste fierre wey
 Giet it soa tyenwurdig mey,
 Dat fer noyt ney tragkje,
 Jaa dat faak foragkje.

Dog der binne yn uwz Lân,
 (Binfer juyft næt folle)
 Jonge lieuw fin græt forstân,
 Fin ien gauwe holle.
 Sok ien is æk LAMBSMAAS Zoon,
 CLAAS dy stelt zyn dwaan brauw oon,
 Der hy, soa 't byhærrit,
 Nags in deys staddærrit.

Het Euclydis het byschrieon
 Wit hy uwt toa lizzen,
 Wiskinst is hy yn bydrieon,
 Hy wit wol toa fizzen,
 Hoa 't min lân, in stædden myet,
 Hoa 't min dy fins hægte fyet,
 Æk fin tryehuwkken,
 In fint wortelluwkken.

Soa laey CLAAS for eerst dy gruw,;
 Der hy fæst op boudde,
 In dat het hy næt opjuwn,
 For 't hy 't him fortroudde;
 Doa hy dat wurk wol forstoe,
 Stoe hy jyette oon, in woe,
 Eer hy 't soa liet zitte,
 Hægger dingen witte.

Wyesbyjærte wier fyn fin,
 Hæg fchat by dy âdden;
 Doa hy der dy smaek kryg fin
 Wier hy nêst toa hâdden:
 Hy trog snuffe buwk op buwk,
 Al wiert læstig hy byluwk
 Dog nêst, der faak oorre
 Gau ynt wurk forsmoorre.

Mar myn frijeon dy liet it nêst
 Oppe ryemmen drieuwe;
LAMBSMA fynt him wol yn stat,
 Dat hy mey op klieuwe
 Toa dy ærre trep, dat hy
 Doctir yn dy Fylsiffy
 Joed nuw wurt forklærre,
 Dert eltz oon kin hærre.

Sok ien âdder der zyn bern
 Har soa brauw oon stelle,
 ('t Tyendiel sjogt min nêst heel jern
 't Bart ten minsten zelle)
 Is gelokkig; fok ien Zoon
 Is ien pærrel oon fyn kroon:
 Sân Heyt zis ik jyette
 Mey gelokkig hyette.

'k Wol for 't læst nuw æk myn luwd
 Mey ien oor forminge,
 Winschje lôk, in fin grien kruwd
 Dy ien krânse bringe,
 Juyst nêst frusseld neye kunst,
 't Is allinne frijeon uwt gunst,
 Hâd dat my toa beste;
 'k Winsch dy lôk' for 't leste.

J. Althuysen.

Æ R R E.

Æ R R E - B O G G E

Oprieugte for dy brauwe jonge Tzierl

J A P I K F I N D E R K O L C K,

Doa hy, mey ien yepenbier dispuwt, fin dy
beyde Rieugten Doktir waard forklærre.

IT læst my nuw, ik wol fin FINDER KOLK reys sjonge,
Mar jimme moatte myn Sjongfamkes my bystæn,
In helpe my dy lôf fin dizze brauwe jonge
Uwtgjaelpen ney fortyenst, oors fult mey my næt gæn.
Der tinkt my hær ik har al roppen, wy stæn furdig
Om dy toa helpen, jaan dy moed mar næt forlern:
Dy brauwe jonge Tzierl dy ist forsyker wurdig,
Sels is hy ommers æk ien fin uwz liæwe bern.
In 't is æk foa, Hy blonk al yn zyn jonge jyerren,
Doa Hy nog ærste op dy leegge Schoallen wier,
Allyk dy Sinne blinkt fier boppe minder Styerren,
Æk yn it lærren uwt boppe al zyn makkers fier.
Om yn zyn jonge tyed oon græt forstân toa reytzen,
Der laey Hy it op oon, dat wier zyn hart in zin;
Om rymleryen ynt Latyn, ôf Duyts toa meytzen,
Der wist Hy doa al, in nuw folle meer nog fin.
Mar doa Hy neyerhân oppe Hægge Schoalle rekke,
Der nimmen foa 't Latyn, in Grieks as Hy forstoe,
Moast eltz in ien toa lôf fin dizze jonge sprekke;
Fin zyn Spylfeynten wier næt ien, dy 't Him dwaan koe.
Histoarjen lærde Hy, Hy wit hoe d' Adde Griekken
Ien kræftig folk wiern, der min jyette nôg fin sprekt;
In Romens âdheyt kaam Hy foa wol trog toa siekken,
Dat der næts yn is, ôf dy jonge wit it krekt.
Wolsprekkenheyt moast næt by Him forgetten wæzze,
Om dy toa kryen laey Hy it mey kræft op oon,

Woe næt as Cicero, ôf fokke fchrieuwers læzze;

Dit gyng æk brauw mey Him, dit slagge Him æk schoon.
Fin oorre dingen wit æk KOLK al mey toa sizzen,

Hy snuffle allis trog het Him mar tyenst koe dwaan
Toa 't Prinsepælst, der Hy Him kaam op uwt toa lizzen,
Dit wiern dy Rieugten, dy koen Him fornuwggen jaan.

Der het dy brauwe Tzierl mey al zyn kræft op wurke,
Der het Hy menning nagt wol mey toa siekken brogt;
Hoa het Hy menning buwk, in fchrufst op fchrufst trogklurke,
Dat Hy ien græt forstân der fin forkrye mogt.

Dit slagge Him soa brauw, dat Hy zyn gauwe holle

Fier boppe oorre yn it kort toa stekken kaam:
Nin wonder æk min fynt 'er fokke næt heel folle,

Dy soa har tyed toa wagt wol nimme as Hy se naam.
Nuw is Hy brauw yn stæt, nuw kin Hy riddenærje;

Dy Rieugten boppe al der wit Hy folle fin:
Hoa dat Hy fok, ôf fok ien wet æk moat forklærje,
Dy tyeustre wit Hy toa jaan ien goede zin.

Ja yn it Roomsche Rieugt is Hy soa wol trogslippe,
Dat min byney næts yn har heelle Rieugtbuwk fynt,

Dat FINDER KOLK næt kin uwtlizze, ôf bygryppe,
Nin fwierigheyt ôf Hy wit wol hoa minse ontbynt.

Dôg 't is næt nodig, dat ik Him hyer meer yn pryzejje,
Der ommers (buwtten dat eltz dy Him kin dit wit,)

Zyn fchrufst dat Hy uwz jout kin klærrir nôg uwtwezejje,
Dat dy jong Tzierl hyer fin ien græt forstân bysit.

Ien fchrufst dat Hy næt het (allyk 'er oorre binne,
Dy dit næt fchamje) uwt zyn Mâsters fchrufst uwtfchrieon.

Nee, nee, læz fry dit wurk mar trog, in wer trog hinne,
Dy brauwe FINDER KOLK is fels toa wol bydrieon.

Mar onderwyllen woe Hy 't hyer nog næt bylitte,
Der mey is al zyn tyed allinne næt forruwn:

Hy moaste in Hy woe 't Natuirlyk Rieugt æk witte,
In derrom ônderfagt Hy dit brauw ynne gruw.

Hy wit hoa min, (allyk it zommis wol kin barre)
As immen ney ien oor zyn Lân, ôf libben stiet,

Ien dan rieugtfurdig wol, in mey, in moat forwarre;
 Hoa fier dat fort it Rieugt fin freedde, in oorlog giet.
 Oft it ney Rieugt fin dy Natuyr foe wæzze meye,
 As der ien minfche kaam ien oorre dæ toa flaan,
 Of min wol fry dan wer fân dæflagger mey deye,
 Of oors moat straffe, ôf zyn fryheyt him moat jaan.
 Hy wit, komt ærne ien fchip trog hurde wyn toa ftrânen,
 Of ftiet it ftikken op dy iene, of oorre klip,
 In dat dy lading op dy druwgte komt toa lânjen,
 Hoa dat min bærre moat mey 't goed fin fok ien fchip.
 Oft it wol fryftiet, as by nagt, ôf by ontyegge
 Ien immen æts uwt Huwz, ôf Hôf wol nimme wey;
 In min him dæ fchæt, ôf oors trog in wer trog ryegge,
 Of min dan, fiz ik, fry fân minfche deye mey.
 Wel 't is nin wonder dan, dat fân jong Feynt as dizze,
 Dy yn zyn jonge tyed al fokke dingen fchrieuwt,
 As dit zyn fchrufst is, in al het Hy wol kin fizze,
 Mey rieugt æk dizze trêp fin ærre nuw byklieuwt.
 Der tinkt my hær ik al uwz Spitsbroers allegærre
 Mey folle muwllen Him lokwinfchjen foor, in ney;
 Wel lok æk **FIN DER KOLK**, lok Man mey dizze ærre,
 Der y foa wurdiglyk forkrye dizze dey.
 Dy Hymmel wol oer joa zyn zeyne fort uwtjyette,
 Dy litte jyerren lang joa libje yn uwz Lân,
 Dy jaan dat ik joa mey ynt korte wer ontmyette
 Heel wol fornuwgge mey ien famke oons jens hân.
 Dan fille wy uwz wer toa tænnen uwt formeytze,
 Dan hadde wy op ny wer ftoffe brauw, in fchoon,
 Dan kin wy mey eltjoor wer oon it rymjen reytze.
 Dan fjongt myn Fryefche faam alwer fin foorren ôf oon.

J. Althuysen.

Oon dy brauwe, in schrandre Jongfeynt

P Y T T E R B O N D A M,

Doa hy dy wurdigheyt fin Doctir ynne
RIEUGTEN forkrigge.

W

A wit my wer op toa weytzen, In toa meytzen,
Dat ik næt stil fwye kin:
't Is BONDAM, ja fin dy jonge Wol ik sjonge;
PYTTER wol ik rymje fin.

Woene nuw dy nieogen fammen, Woen dy Lammen
My tyenwurdig wer bystæn;
Woen joa my wer allegærre Hette lærre;
Dan foe t mey my heel wol gæn.

'k Jou my onder har toa fyelde, 't Moat wer jyelde
PYTTER jout my duwbbeld stôf;
Ik kin dan æk næt stil zitte, In 't næt litte
Om toa sjongen toa fyn lôf.

Mar wer wol ik best fin dinne Nuw byginne;
Wol ik sprekke fint Latyn,
Dat forstiet hy him trots immen, Ja for nimmen
Hoeft hy der toa wykken yn.

Fint Grieks wit hy (buwtten gekken) Soa toa sprekkèn,
Dat min rieugt uwt zisse mey,
Ja it æk wol fort fortelle, Min fynt zelle,
Dy him der yn folgje ney.

For ien staaltje kin uwz wæzze, Soat wy læzze
Dit wurk, dat hy het byschrieon;

Wier

Wier uwt min klær kin bygryppe, Hoa trogflyppe
Hy is, in ynt wûrk bedrieon.

Hyer yn wit hy lyægt toa zetten By dy wetten
Fin it âdde Roomsche rieugt,
Der oors faak ynt tyuster lisse Ik moat zisse,
't Giet mey uwz BONDAM nêst flieugt.

Mar wer wol myn Friesche pinne Dit wer hinne?
Dit rint lyæfferts wer toa heeg,
Der fin nyed har heelle holle Is opzwolle,
Dôg 't forstân in moed is leeg.

Duwbbeltongig, rieugte uwllen, Der nin smuwllen
Of ast tjuster is op dwaan;
Rieugte blæmans, der nêst doorre, Sa as oorre,
Yn it yepenbier har jaan.

Mar 'k hoef my oon fokke leuren Nêst toa steuren:
PYTTER ik keer wer toa dy,
Dat ik dy nuw mey ontmiette, In mey hiette
Docktir, der om bin ik bly.

Sjog, dat komt fin flyttig wæzzen, Folle læzzen,
In stâdderjen nagt, in dey;
Der soa noyt fyn tyed forsomme, Hoa foe 't komme,
Dat it der nêst goed gyng mey.

Ly dan Docktir, ly fin my æk, Dat ik dy æk
(Der eltz drok is ynne baan,
Toa lokwinschjen, der oer striette Dy ontmiette)
Nuw ien lytz lokwinschje dwaan.

Wel gelok, gelok dan lærre Mey dy ærre,
Trye reys gelok myn Friëon,
Der (dit wol ik jern bykinne) Fin myn pinne
Ney fortyenst nêst is byschrieon.

J. Althuysen.

FRIESCHE RYMLERY.

IEN GRÆFSCHRIFT

Op myn

B L O M M E N,

Forstoon yn dy **HURDE WINTER** fint Jyer
Sântien hondert firtig.

't **S** Antien hondert firtigst Jyer,
Doa 't sân hurden Winter wier;
Dat dy lieuw fin kæld byfwyeken,
Dy oer 't yes toa fyelde styeken,
In fin kâdde waarden styef,
Weynig yn, in om it lyef,
Ik, doa mey myn fyower berntjes
Kruwppen ney dy waarme hernties,
By ien tygge barnend fyœr
Brogme mæst dy Winter oer;
Mar ik rekke kort oont gyerren,
Dat myn **BLOMMEN**, ærme dyerren,
Moasten blieuwe buwtten door
Yn dy Winter kâd, in goor.
Yn dat Ierdryk styef byfersen,
In ontblæt fin grient, in gersen,
Yn dy kâdde blætte loft,
Heyl, in snie faak op har schoft.
Mey nin tekkens waarrem ditzen.
Fin har ônderhâd ontstutzen,
Zoa 't ik neyerhân byfuwn,
Doa dy Winter wier forruwn.
Der mey ruwn dy tyed fæst hinne;
Doa dy mylde zuwdder Sinne
't Ierdryk swietjes iepen luwk,
Hœa 't ik neye gruwnt toa duwk;

Der

Der ik ney myn Hiesinten
 Lôkke, oft ik zogte krinten:
 Mar wer dat ik stoe, of zæg,
 'k Kryeg nin BLOMMEN yn it æg.
 Doa oont schraabjen ynne ierde,
 Dy ik trog in wer trog rierde;
 Mar der fuwn ik it zoa kwæ,
 Al myn BLOMMEN wierne dæ.
 Der laey doa al myn forwagting,
 In ik rekke yn foragting
 By my zels, in stoe bydæst.
 Mar ik spriek tyen my op 't læst.
 Siekste yn zokke ydele dingen
 Dan dyn dægen trog toa bringen;
 Tinke nimt næt eltze dey
 Ien stik fin dyn libben wey.
 Hestuw dy næt nôg forgappe,
 In æk menning stoer forsnappe
 Oon ien BLOM, of oon ien leur,
 Dy zoa faak zyn moyste kleur
 Yn it kort komt toa forliesen,
 Of trog reynen, of trog friesen,
 Of trog heyl of hurde wyn,
 Of ien hyette finneschyn.
 Der ien BLOM trog komt toa stærrer,
 In forliest zyn moyste færrer;
 Doa oertogt ik myn gebrek,
 Biste mâl, of wurdste gek,
 Binner dan nin nutter dingen
 Om dyn dæggen trog toa bringen;
 Læz dan lyæwer yn Goadts wurd,
 Der yn kinsty meytze hurd
 Tyen dy wrâd mey har byflommer,
 Oors zoa blieuste folle dommer,
 As dy Ky ynt neygærs grien;
 Der mey is myn rymjen dien.

S. A.

IEN

I E N F R I E S C K R Y M K E

Oer it Nyes, dat ik fyoen hab

BUWTTEN HARN'S OPPE ZEE,

Ynt Jyer Sântien Hondert firtig.

Dy nogt oon fjongen het, dy kin it æk op
næuntje, it giet ney dy wyeze, finne
Tuwr fin Babel, in æk ney
Polifemis oon dy Strânnen.

F Romme Fryesen lit uwz fyonge, âd in jonge,
Oer it wonder fin uwz wrâd.
Jannum fantien hondert firtig Foel fortrirtig
For dy ærme lieuw, 't wier kâd.

't Barde yn forlynne wykke, 't Hie nin lykke,
Hoa dat ik my makke ree.
Op twaa houten burden flæg ik, In zoa tæg ik
Mey myn makkers æk ney Zee.

'k Kaam it Zuwddeer hooft lâns rinnen, By myn zinnen
Wier ik wol, doa ik it zæg,
Honderden fin minsche buwnnen, Dy der ruwnnen
Oppe Zee, ik togt myn æg

Is forbieustre, hoa mey 't wæzze, Wa zoe 't læzze,
As dy Zee zoa guwlt, in bærd,
In næt spyet as schom, in wyette; Togt ik jyette
Is 'er nuw yn lân forkærd.

't Wyedde wetter wier byferffen, Kruwd, nog gærsen
Woegsen ærnse yn it ruwn.

Bulten Yes zoa græt as Schippen, Dy as klippen
Wierne tyen eltzoor opschuwn.

Harnser Borgers zæg min stræuwen, Hannen wæuwen
Mey ien nye grienne weyn.

Kæpman Reyers mey ien tromme Zæg ik komme
Ryden mey zyn Harlekeyn.

Jyet ien mey ien modderkarre, As ien narre
Jagge mey ien flag om hæg
Lâns dy wyedde wetter wæggen, Wertme zæggen,
't Wier ien wonder for it æg.

Jiffers mey har wyedde pelsen Glæd as elfen
Zæg ik rinnen op it Yes.

Heeren mey har gräte proekken, Lytze broeken,
Æk Pastoren âd, in wyez.

'k Wit dy Tinten næt toa næmmen, Dy as kræmmen
Op dat barske wetter stoen.

Grätte flaggen zæg ik waeyen, In æk drayen
't Slingerschip, of 't wier getyoen.

'k Kaam for d' aleereerste tinte, Der ien printe
Fin Zyn Hægheyt boppe stie,
Der zoa rekke ik oon 't yttien, Koekebyttien,
Wel ik togt hyer is nin rie.

Jinder by dy grätte troppen, Hærdme roppen
Huwzman, Borger, Boere zoon,
Hyer is Barndewyn, Genever, Kuwt in lewer
Kryet m'er fin, kom lis mar oon.

'k Sæg æk Thee in Coffie drinken, In ynfschinken,
Suwkker Kandel dy stoe klær.
Grätte onbyschofte slônfen, Dy der dônsen
For ien Feeltje pær, in pær.

Glykoeken farsk as mólke Op dy Kolke,
 Allis krygge min for jyeld,
 Koekke, Nuyten, in Karstânjen Malle rânjen
 Pligge min der op dat fyeld.

Kristiaan dy grætte fleeper, Læuw it seeper
 Rôp tyen Borger, in tyen Boer,
 Stap mar op wa wol mey rydde, 't Is nin Slydde,
 Mantje dy jout mar ien floer.

'k Sæg æk yn ien Kakstoel zitten Wol toa witten
 Ien lyts Bærntje, zoan bystek,
 Togt ik better wier soan Berntje Yn ien herntje
 Fin dy hurd, 't wier mál, in gek.

'k Sæg 'er æk ien perk ôfmeytzen Om toa reytzen
 Oon it Kætzen op ien prik,
 In joa rôppen for uwz æggen, Wylt wy 't sæggen,
 Sægs om twa, dat spul win ik.

Swewel prikken koe min krye, 'k Kin 't næt fwyte,
 Krekt ôft wier as ynne juwn.
 Mar it wier dy dey næt tyeuster, In næt byeuster
 Doa ik oppe Zee omruwn.

Der mey ruwn dy tyed fæst hinne, In dy finne
 Kruwp al fwietjes neye gruw.
 Doa kaam ik myn makkers riedde, Lit uwz schiedde
 Finne Zee, it wurdt hâft juwn.

Mar ien goede Friëon op 't læste Spriek toa bæste,
 Eerst by my ien byttie yn;
 Der wy uwz mey Thee verkwikten, In æk likten
 Ien farsk glæs fol Barndewyn.

Doa ney huwz op houten burden, Dy kort schurden
 Fin dat mál, in simpel flæn;

Doa wy tigt oon Fræntjer wieren Naam ik gieren,
Der ik foel, in kryeg myn læn.

Lit uwz dit nuw wol onthâdde, Jong in âdde,
Dat wy ney Goads wille dwaan,
In uwz Scheppers lôf formærre, Him dy ærre
Fin zyn wonder wurken jaan.

Dat wy uwz zoa mal næt tyerje, 't Kin oors wyerje,
O! dan stiet it zommis flieugt,
As dy Zee faak styoers, in byeuster Nagts yn 't tyeuster
Hymmel hæg oer Dyken flieugt.

'k Door wol zisse folle zille Zokkin wille,
Næt wer hadde, der misschien
Menning dan al is forgotten, In bysletten
Yn it Græf, nuw meys ik dien.

S. A.

Oon myn Frieon

ERNST WILLEM HIGT,

Op it Zeynen fin ien Bôek.

Wier Bassa Ibrahim, dat ik joa joed zoe styoere,
Ik hâd dan æk myn wurd, der kin y reys yn loere
In syæn; hoa lyæfde hyer dy harten fæst gær bynt.
Hoa 't Oorlogs fyoer der tyen by tuwzzenen forflynt.
Boppe al hoa Justiniaan forlyæfd op Isabelle
Ney folle moeyt, in stryed dy pryez op 't læst byhelle.
Ik zis hyer meer næt fin, 't oor kin y læsse Frieon.
Forschoon myn lompn Schruft, ik hab it hastig Schrieon.

J. A.

S 2

Oon

Oon it

PASTORYE HUWZ

Op dy HIAURA.

T Oa tyenst fin dy, dy wey uwz lærre
 Ney 't iewig Hymmelsk Huwz om hæg;
 Der Goad wurt fin zyn tyenners ærre,
 Stiet hier dit ierdsche huwz om læg.
 Mar zoa wy wol dwaan, in uwz ney Goadts wille flye,
 Dan zille wy hyer ney ien better Wenning krye.

J. A.

OP DY JINWURDIGE TYED.

N Ey't hyette Oorlogs fyoe, dat fræflyk blækte, in baernde,
 Der 't al forwoastge, in fornielde, brette, in raernde,
 Dat menning huwz, in Stæd yn lyægte loagge stoe,
 Der jong nog åd byney dy dæd ontkomme koe;
 Der fyeld by fyeld as dong mey dæden læy byditzen,
 In tuwzzenen forsleyn, formorde in trogstitzen;
 Der d'ærme huwzman trog dy kryegers yn it fyeld
 Fordruwkt waard, in ontblæt fin Hynfers Ky in Jyeld;
 In hy mey Wyef in Bern forsleyn waard, in forjagge,
 In eltz al guwzjende zyn næd oon oorre klagge;
 Der menning for ien Stæd onsfæft flæg ynne loft,
 In hæl forbaernd forschurd wer ynne ierde ploft;
 In dan wer stormje op Porten, Murren, Græften,
 Mey pestdyers mordgeweer, in tuwzzenen fin kræften;

ôfgries-

ôfgryeslyk for it æg, dat eltz dy moed byzwyek,
 In menning Stæd, in Huwz yn glieonne flamme styek,
 ônder ien græt gekræk fin Bommen, in Grænaten,
 Yn mordjen, dæslaan fin by tuwzzenen Soldaten,
 Mar mey dit allis kaam oonlabberjen dy Free;
 Dit jout ynt heelle Lân, dit jout yn Gæ, in Stee,
 Wer moed, in hart ynt lyef: nuw barste los dy tongen,
 Min hært oeral fin Free, fin Freede bly opsyongen.
 It glieone slagswurd wurt wer stitzen yn zyn plæts,
 Der 't nimmen kwæ zil dwaan, as doa ze 't fierden blæts.
 Dy Kryegslieuw libje nuw wer mey eltzoor as lammén;
 Min hært nin syetten meer, min syogt dy boere Fammen
 Dy Ky wer meltzen as forhinne yn it grien.
 't Is allis nuw yn ræst, it sieugten dat is dien.
 Dy Huwzman kin nuw wer zyn Lannen ræstlyk ploeye;
 Dan sil 'er oppe ny wer Weet, in Koon op groeye.
 Dy Kæppenschip, dy laey forstoon yn 't torre sâ, W
 Wurt nuw wer libbendig toa wetter in toa lân.
 O! woe dy Hægste uwz nuw oppe ny wer zeynje,
 In dat ynt korte al uwz plægen mogten eynje.
 Uwz Kuwestallen, in uwz Fyelden binne ontblæt
 Fin Ky, dat bringt dis tyed æk menning buwtten stæt.
 Mar frieonnen, læuw it fry, 't binne uwz grætte zuwnnen,
 Dy brouwe uwz dit kwæ, dy jaan uwz dyeppe wuwnnen.
 Dy Hægste Hærre hâdt zyn swyeppe nôg om hæg
 Om uwz toa gyzzeljen mey jyette swierder plæg.
 In syker wier zoa wy yn tyeds nog næt ontweytze
 Uwt uwz fuwl zuwnbydrieuw; hy zil uwz swierder reytze.
 Dy zieugten binne hyer by uwz zoa algemien
 Min synt byney nin huwz of der is meer as ien,
 Dy trog ien hyette tyenst wurt oontast, in fæst gæne
 As bleekke dædden, dy wer uwt it græf opstænne.
 Hoa wurde wy bysogt mey plæggen foor in ney;
 Uwz schoonne glædde Ky, dy stærre dey by dey,
 In jyette wol min næt zyn slieugte paden mye,
 Eltz giet zyn âdde gong, ik kin it næt forswye.

Dy Goadtstyent wurt foragt, eltz blieuwt allyke dom,
 In sprektme der reys fin, zoa laakkit min 'er om.
 Het zil 'er eynling nuw, het zil 'er fin uwz wurde,
 Dy minschen algemien, dy bin ynt kwæ forhurde.
 Ien swiere tyeustre wolk dy hinget oer uwz lân,
 In nimmen wol it fyæn nog fielt Goads slaande hân,
 Mar as dit pestfyoer æk reys oerflæg oonne minschen,
 Hoa nêr zoe 't wæzze, ô! hoa wier it dan toa winschen,
 Dat eltz zyn zuwnnen ôfbriek yn gerieugtigheyt
 In ôfstoe fin it kwæ, hyer is it der 't him leyt.
 In dogge wy it nêt, wy zille 't uwz bykleye;
 Lit uwz uwz onkruwd dan uwtwyoedde, in uwtfeye,
 In mey ien britzen hart del falle for zyn træn:
 Lit uwz mey triennen ynne æggen ney him gæn,
 Wa wit dy Hægste mogt uwz wer genadig wæzze,
 In al uwz wuwnnen wer forbynne, in genæzze,
 Zoa zoe uwz lyægt dan æk wer opgæn as dy dey,
 Goad zoe ynt korte al uwz plæggen nimme wey.
 Nuw Lânslieuw ik meyts dien, in littet hyer by blieuwe,
 For dizze reys genôg ik kin nêt fyerder schrieuwe;
 Mar winschje for it læst uwt al myn harten gruw, n
 Goad meytze yn uwz Lân wer minsch, in bisten zuwn.

S. A.

Ien Gærsprek twiske

Ien H U W N, in ien K A T;

Dy Huwn hyet K A M M E R.

K A M M E R.

W

El Puwz het zeyste doarste jyette langer flynne?

P U W Z.

Werrom nêt? kin ik oors mar ærnse hette fynne

Der

Der my mar oonstiet, dat taast ik mar happig oon,
 'k Tink better yn myn lyef as dat it wurt fordoon:
 As ik mar hier ôf der ien byttie wit toa kryen,
 Ik flieug 'er gau op toa, in fal æk næt heel myen.
 As dy Spyskæmmers door mar effen iepen stiet,
 Ik ney dy môlek pôet toa, het slabje ik dan swiet;
 Dat durret dan zoa lang as ik 'er wurd uwtjagge,
 In zoa it dat næt wier, dy pôet waard schien omfagge,
 In roppese kis, kis, der jaan ik weinig ney,
 Ik rin næt fyerder as ien tred twaa uwtte wey;
 Mar kin 'er kort der ney al gluwppend wer yn fluwpppe,
 Fyn ik nin môleke, dan byhelp ik my mey fuwpppe
 Zoa folle as my læst.

K A M M E R.

Wel Kat hoa doorstet dwaan?
 Ik wed as ik it die, ik kryeg dy huwd fol slaan.

P U W Z.

Mar, Kammer goede frieon, dit moaste zykker witte,
 It slynnen kinne wy uwz libben næt ney litte;
 It is uwz âdders erf, uwz sekze bringt it mey,
 Ik kaammer mey toa wrâd, in lit it æk næt ney.

K A M M E R.

As ik uwz Mâster wier, ik smyet dy yn it wetter
 Mey stiennen omme hals, dat wier him folle better
 Az fokken slynschen dyer toa hâdden ynne huwz.

P U W Z.

Het zeyste fluwgge Huwn, dy holle wurt my kruwz;
 Dat moastenze dy dwaan, dan wier ik hyer allinne,
 In koe uwz heelle huwz bysnuwwe, in trog rinne.
 Mar wier dat ik æk rin bistou my ynne wey,
 Oors kryg ik zommes wol ien byttie pankoek mey.

K A M M E R.

Juwn as 'er struwke wurt dan jouwe's my ien stikje,
 Mar 't falt juist næt heel græt in dat giet finger likje.

Mar zetztenze uwz toa gærre ien pan fol forre noos,
 Duw kryegster nêst fin puwz, al waarste jyet zoa boos.
 In kaamster tigte by ik zoe 'er dy wey bytte,
 In zels dat pan fol struw allinne swiet op ytte.
 Ik kin æk wol ien op al wier 'er tygge tyuwk,
 Ik iet him furdig in swiethartig yn myn buwk.
 As dan dy pôt is leeg, hy wurt for dy bywarre,
 It slijkjen fin ien pôt mey my kom zelden barre,
 ôf 't moast juyt wæzze dat Puwz nêst toa fynnen wier,
 Dan bart it zommes wol, dat ik o! ærm dyer
 Ien pôt ôf panne kry, der ik dan schien wol feye,
 In litteze 'er wat yn ik zil 'er nêst oer kleye,
 Mar flynne wol ik nêst, dat wurt uwz hurd forbæn,
 Mar der joustu nêst ney al kinste 't wol forstæn.

P U W Z.

Wel werrom zoe ik zommes nêst ien byttie krye,
 As nimmen my wat jout zoa moast ik honger lye.
 Al meytz ik zommes æk uwz mâtter hette kwæ,
 As hy it wol bytinkt, hy het fin my nin fchæ.
 Ik zuwwerje zyn huwz fin folle fræmde ytters,
 Fin spek, in slæfck, fin tzyes fin bræ in buwtter bytters.
 Doa ik hyer eerst oonkaam, doa wiernser bye ruwz,
 Min fyogt byney nêst meer ien libbendige muwz.
 Zoa lang as ik hyer bin, zoa kinne's hyer nêst durje,
 Dat swiete muwzze slæfck der moat ik my mey furje,
 Dat smakket my zoa swiet as dy ien stikje spek,
 Zoa lang as ik dat hab zoa ly ik nin gebrek.

K A M M E R.

Mar Puwz ien wurt fort læst, wol wy hyer fredig libje,
 Lit uwz dan meytze datze nêst meer oer uwz kibje,
 Ik zil fin myn kant kluwk byweytze mâtters huwz,
 Blieuw duw him æk getrouw, in hâd dy oonne muwz.

S. A.

IT OORDE DIE
FIN DY
FRIESKE RYMMEN,

Toa witten, dy Hôndert in Fyftig
PSALMEN FIN DAVID
Mey dy oorre
LÔFSANGEN.

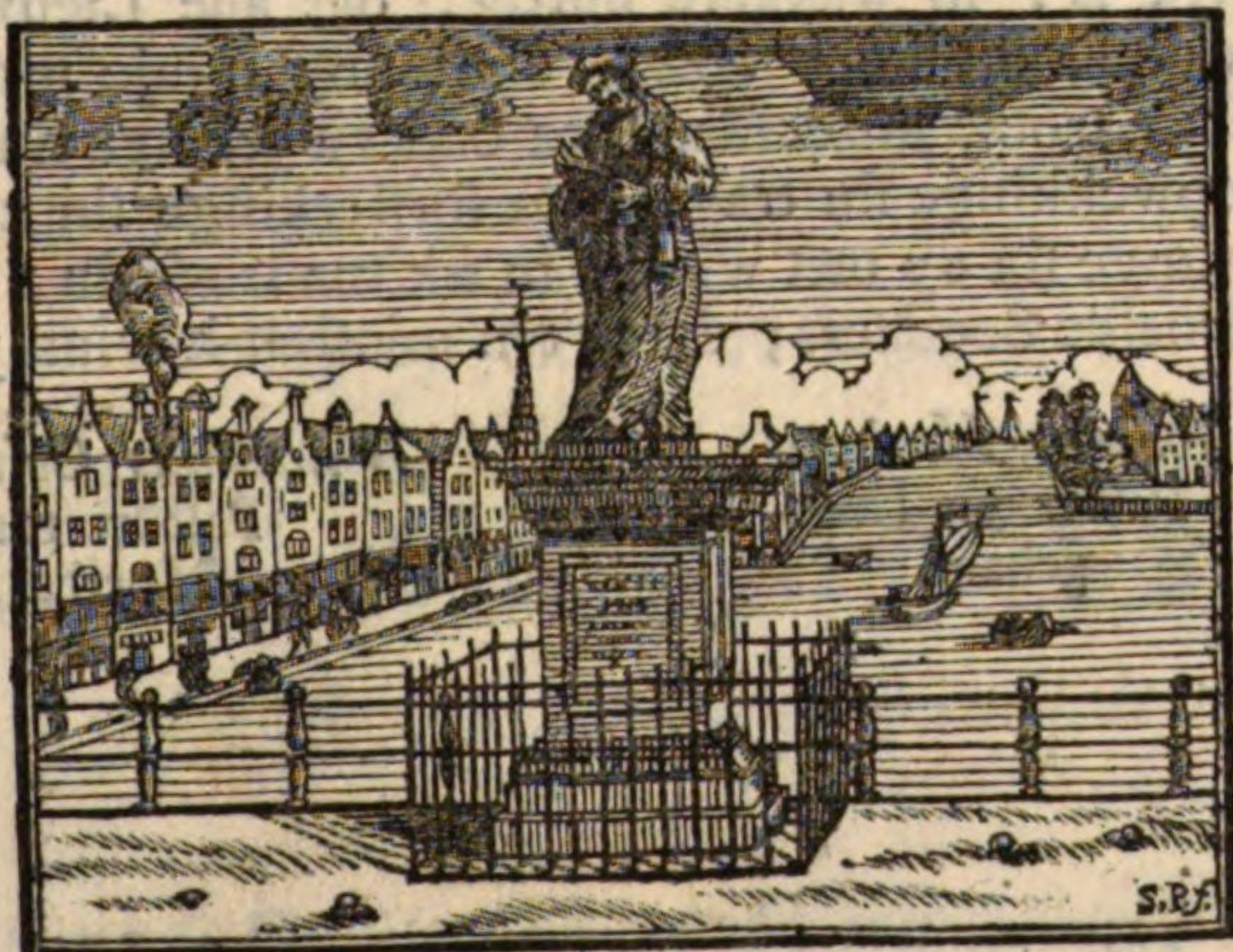
BY RYMMETROG
GYSBERT JAPIKS

By âds Schoaltyenner toa Bolsêrd,

IN

JAN ALTHUYSEN,

finwurdig Pastoor op dy Lytze Jouwer.

TOA LIOUWERD,

By WYGER WYGERS, Boekedrukker, Bynder in Forkæ-
per oppe Kelders, it Fyourde Huwz fin dy Kuwrmeyt-
fers Pyep, der dy Rotterdamse Erasmus uwthingget.

1755.

GOEDKEURINGE.

Dizze Psalmen for zoa fier dy yn Friessche Rym brogt binne trog dy Wyze, in Eerwurdige Man *J. Althuysen*, habbe Wy trog læst fin 't Classis fin Doccum mey oondagt neyzyoen, in mey opmerking trog læssen; Wy habbe der yn alle faken byfuwn næt allinne oerienkommende mey dy Leere fin uwz Tzerke, mar æk toa uwz forwondering byspeurd, dat it mæst dy eygenste wurden binne; Uwz tinkt, dat dit wurk heel stigtelyk is, in wakkere nuttig, dat alle Lieuwe, dy disse taal kinne, dit boek lezze, of it nog tyinje mogte toa delfsettinge fin trotze minschen, toa ônderwyezinge fin ienfâddige, toa opwekkinge fin trage, toa forsterkinge fin zwakke, toa forlyægtinge fin dy næt witte, in æk toa træst fin forleege-
ne, in bydroefde Sondaers; dat is ten minsten it winskjen fin

Jodocus Heringa,
Pastôr yn Droeg-
geham.

in *Wilhelmus Columba,*
Pastôr toa
Morrha.

Wier Gysbert, Japiks Zoon yn't Friesche rymjen furdig,
 Dy eltz ien lóf moat jaan, by is it duwbbeld wurdig,
 Dy rymme ien menning fin dy Psalmen my forr wey.
 Dit dræuw my oon om him der yn toa folgjen ney;
 In derrom gyng ik æk reys nuw in dan stil zitten,
 In makke zoa fort klær, dy by my bie oerlitten.
 Læz Lânslieuw læzzes trog, in ôndersiekes fry,
 Mar wæz dôgs næt forôf ôfginstig niæunke my.
 Dog wol him immen om myn wurk toa lækjen flye,
 Dy dog it mey forstân, dan mey ik it jern lye;
 Mar brauwe Friesen gæn byer yn, dit is myn rie,
 Næt (zoa 't my al is bard) toa wurk mey onbyschie.

J. Althuysen.

Op dy byrymde S A L M E N

fin

D o m. J. A L T H U I S E N,

Pastoor oppe Hiaure en Bornwird.

Sjog nou reis Fryssche Boer, di âde mei di jonge,
 Hoa dat hier ien Pastoor opt Fryssche boers kin sjonge;
 Althuysen is di man, by kennet wakker dwaan
 Hy boeft yn dizze kinst om nimmen næt toa jaan:
 Hy pligt bi Fæbus-om æk altemets toa kommen
 En het op Pindus bigt' forgærre folle blommen;

Hy rymmet forre foest, in makket watter wol,
 Hy schbriewwt fen rymmery æk heele boeken fol.
 Hy kin di miette in tred forschbrikte tygge reitse,
 In oppet aldermoist syn brauwe dig sels meitse.
 Min sæg toa foren æk fen him wol menning stik,
 Soa biuester mooi fen wird, fen ynbaad in fen schik;
 Nou bet by wær dit wirk oer Davids Salmen makke,
 In op di åde groon forschaate ekers bakke;
 Der Gysberts Japiks lang for dizzen lizze liet,
 Dit fangt by nou wer oon, in 't smakket him soa swiet.
 It lykket dat di man næt ræste kin nog sitte,
 Al soe by dei bi dei fen al syn drokte zwitte.
 Soa bliewwt nog in 't forstaan di ade friessche spraak,
 Soa sjonge Lieuwe in 't laan, mei wakker zwiet formaak.
 Ei Lanslieuw lit dit wirk jimme altemets formeitse,
 Forstæn jimm' 't yn dy groon, soa silt toa zwietter smeitse:
 Lit 't wraadsche sjongen oof en læs dit dei bi dei,
 Wa wit wat bettertschiep soks in jimm' bringt toa wei.
 Bitankje Domeni for dit syn brauwe schbriewwen,
 In hoopje dat bi lang yn dizze wraad mei bliuwe:
 Wes blied mei dit syn wirk, en siekje'r nei toa dwaan,
 In bid uws læwen Heer, dat di syn Geest mei jaan,
 Dat di uws allegærr' mei stjoere nei hier boppen,
 Om mei ien moele in hart Him iewig oon toa roppen,
 Der nin foröring is fen wirdden yn di spraak,
 In der min sonder ein bifynt bet græst formaak.

Foeke Sjoerds.
 Schoal-måster toa Nytzjerk.
 yn 't æfst.

It oorde **D I E L**

F I N D Y

FRIESCHE RYMLERY.

Dy Eerste **P S A L M E.**

Y En oor dy't lest, sjong Philips Soon dey dolck' seyn',
Sjong, Cyrilocks-ljep, Bâbels haed rycks eyn',
Sjong 't heag op klieurw fen Romens wrâd fâddye,
Sjong Lân-Sted-See-twang's lock trog minsch' mord' rye,
Isr'els oerst harp sjong-maester acht't nin mytt',
Het eyn't, om-weyn't, mot-scheyn't, roast' byt, tyd sljtt'.

I.

Ock-sillig sjongt dat kroon, salv toalv
stamme Haed,
Lock-sillig dy naet wann'let 't kromme-
uwck-paed,
Nog stiet opp' wey der goad leaz' fuwnne-
uwt-flaebjers,
Nog sit opp' ljaegen bank, by spiijt-spot-raebjers,
Dy, trog fuwl-tuwtjen, scheynje elckx namme in eer,
In 't from folck naet ontsjea, jâ salm naet de **HEER.**

2.

Jâ hy 's, fol lock, mey 't heagst wol-lock omjuwn,
Dy Goadz wird, hertz-njue gruwning oere in stuwn,
Siel-willig djiep oer-koaget yn 't oer-tinkjen,
By 't Sinn'leacht, jâ by Moanne in Stierre eag-pinckjen:

T

Hy

Hy weydet, hy wol-tieret, wol-lust-fet,
Yn 't nea noag oer-koyd wond're- swiet, GOADS WET.

3.

Dit is fijn fill'ge yn-borfts Hijmmelscke huyning-seamm.
Mar, hertse al ford: Hy pronkit as in beam
Dy djiep-gruwn wirrt'let, naet om uwt to wjoeden,
Yn fied-fet klaey, oon swiet-wiet rin-stream-floeden,
Dy frucht yn tijeds jout; bled nog griente ontbeert.
So rint him al fijn dwaans lock ney bejeart.

4.

Mar dit oer-wird lock, nin goad-leaz' by blieuwt.
Jæ binne az tsæf dat d'wijn bliest, stuwt in drieuwt.
For rjuecht rjuecht War forstomjes, t' rjuecht onwirdge.
Jæ eack naet yn 't djoer Buwn Goads rjuechtfirdge.
Want de HEER kin wis t rjuechtfird'ge fromm'ljue paed,
Mar d' Goad-leaz' giet ynn' gruwle' omwey toa naet.

G. Japix.

Dy Oarde P S A L M E.

Het knet't, het bret, het djoeyt, flobt, wadd't in wæz't,
Het rekje in breckes' breyne yn 't leaze oerlizzen,
Het schoerje f' holle, in hottje fin in gaest,
Hoa bossckje all' Naessjen gear, yn dwaen yn fizzoen.
Wradsch Keningen græt Forsten, rijpp' Riedsheren,
Fen east, west, suwd, noard schoalje in troye t' honk,
Om de Al-oerst HEERE, in 's HEERN salv Soon toa keeren,
(O kreftleas dwaan!) in sotte oerders jearm schonk.

2. Jæ

2.

Jæ allje in rallje: ô lit uwz, mey elckoor,
 Forschoere, ploaitfje in brekke, az strie, herr bannen.
 In ræffelje jearm touw-wircks flaegs to loar,
 In wy 'et fen uwz schonke, halze earne in hannen.
 (O slop besluwt!) Dy ynne heagste hymmle sealle
 Sijn onbeklieuwbre feste wen-pleats hadt,
 Tuwlckjet mey jearm ba-heys lit-tinckne prealle,
 Ja laket scheetsck oer fock oerdwaelsck dwijl-kat.

3.

Mar az hy den, mey gleon grijmm'eag-leag, foer,
 Hiet falgjende uwt-breck luwd begint to bromjen,
 So schil hy ze hird, toarn-gleon, az mey holsck fjoer,
 Forschrikje, in blea lea-lilljend lef dwaan schromjen.
 Ick hab (doz eer'nt d' heagste HEER) dy gloar-glanze holle,
 Seyn-fill'g-salve oerstirt, oer-ôalje, yn oer-mienn,
 Mijn Kening hab ik, mey miennleaz gaest op-folle,
 Oer Syon, dy 'k myn heyl'gheyts rest-berg hiet.

4.

Nu sil 'k, yn 't klear, forklearje fen 't besluwt,
 Het d' HEER mey sey, for wradz bouw, tijd in stuwne,
 Mijn Soon binne y, dy 'k alle oer-jouw to buwt,
 Soon dy 'k joed oonfangleaz teyn hab in wonne:
 Dog sliuechs in æsck; 'k sil, fen fiere in heyne,
 All' heyd'nen jo to'n erve, yn eymdomm jæn,
 All' wijd wrad oer, oon all' ig oerd in eyne,
 Sil Jon besit eyn-peall' nog miette ea fjean.

5.

Y sille f' meye hirde yers'ne oer-haed-stoak slaen,
 Dy jo naet tjinje, in Jon bedrieuw jin pielje.
 Oon sticken buwtfje, oon groese in tsæf fordwaen,
 Schille y se, in az glez-bruckle yerd-pôt forniellje.

T 2

Doz

Doz Keen'gen nimme, ô nimmet yn djiep t'hertt'ne,
 't Jilt: bruwk forstan, diff wigte haed-sæke is 't wird.
 O Rjuechters great in wjealdig, wol-lust-dert'ne,
 Ly nolke tuchte, o 't domme hert neat forhirdde.

6.

Tjienje hoafck, otjienje, yn bernne-eangst, nommel njoet,
 Mey djiep ontfjog de HEER, de oer alle Heerne oer-HEERE,
 Buwg, wezlyke, yn gelaets-blier, demmen, froed,
 Buwg for him; libbje in rjuechtgje ney sijn leere.
 Forwolkomje 's HEERN Soon, mey ynfiern druwckjen
 Fen hert-gruwns paey, blier-sillig swiet onthell,
 Op dat hy jimme opp' wey naet kom t'forbuwckjen
 Yn moedz-hietfal, wisp-leagjend gleon az d' hel

7.

O wol-lockfillig! oer-lockfilligh iz dat folck!
 (O locks-lok, fier bopp' wit, forstân, æf tinkjen)
 Dy op him trouwje in bouwje. O 't is in kolck
 Fen on-gruwn swiet, dat Hy jearm myld det schinkjen.

G. Japix.

Dy Tredde P S A L M E.

I.

HOa folle bin 'er wol,
 Wans hart fin nyed is fol,
 Dy my jin binne, in kwelle.
 Oerfloedig wurt byfuwn
 It goaddelæze buwn,
 Dy har tyen my opstelle.

Ik

Ik hær ien grätte trop,
 Dy sprekke kräftig op,
 Dy zisse fin myn ziele;
 Hy, Hy het by zyn Heer
 Nin heyl, nog ginfte meer,
 Lit uwz him mar forniele.

2.

Mar liæwe Heere y,
 Y binne ien schyeld for my,
 For wa soe ik dan buwkke;
 Y binne nuw fortoon
 Myn eerre, in myn kroon,
 Dy my dy holle opluwkke.
 Ik rôp al het ik koe,
 Dat Goad my hærre woe,
 Dat hy him toa my kærde,
 In fin zyn berg, dy wis
 Fin ruwnom heylig is,
 Wiert dat hy my forhærde.

3.

Ik laey my swiet yn ræst,
 In fliepte tygge fæst;
 Mar kort ik wer ontwekke;
 Want Goad dy stoe my by,
 In ôndersteune my,
 Nuw zil my næts ontbrekke.
 Nuw bin ik brauw yn stat,
 Nuw schrik, nóg schroom ik næt;
 Lit mar tyentuwwzen komme,
 Dy nyedig trotz, in kwæ
 My tingje neye læ,
 Joa motte 't fyeld dogs romme.

T 3

4. Ey!

4.

Ey! ſtan dan Hær dogs op,
 In luwk my uwt dy trop
 Fin dy op my oonlizze;
 Jou hadde har forſleyn,
 Har toſken bin yn eyn,
 In derrom mey min zizze,
 Uwz Haed is fin uwz Hær;
 Wy ſjonge toa jou ær,
 Dat jou oermylde zeyne,
 Oer 't folk dat ney jens ried
 Har draagt yn wurd, in died,
 Toa ninter tyed mey eyne.

J. Althuysen.

Dy Fyerde P S A L M E.

1.

AS ik joa rop myn ljæwe Hærre,
 Ey luyſterje dan dogs ney my;
 Y woen jou âdſtyts toa my kærre,
 Doa ik zoa 't lykke moaft fordærre,
 Doa ſtoen y mey jens help my by.
 Lit my æk fort jens ginſte ſmeytze;
 Hoa lang hoa lang zil wol fortoon
 Myn ærre Lieuw toa ſchânne reytze?
 Hoa lang wol jimme oors nat meytze
 As yedelheyt geduyrgen oon;

2.

Mar jimme, jimme moatte witte,
 Dat Goad for him ôfzondre het

Ien,

Ien, dy zyn ginsten zil byzitte,
 Dy Hy noyt zil forleegen litte;
 Hy zil my hærre ier in let.

Wæz dan forsleyn, mar wagtje jimme,
 Zoa 't muwllyk is, for zuwnnen kwæ;
 Sprek nagts ært jimme sliep fornimme
 Yn stilte mey nin luwdde stimme,
 In lit zoa restje jimme læ.

3.

Offerje zoa Goad ôfferhânnen

Op 't Alter Goadts fin rieugtheyt blier;
 Fortrouw op Him yn alle lannen,
 Dan zille wy fin zuwn, in schânnen
 Fry spritzen wurde yn 't iepenbier.
 Der binne folle lieuw, dy sprekke,
 Wa zil it meytze dat wy fyæn
 It goede; lit uwz noyt ontbrekke
 Jou lyægt, jou ænsigt lit dat strekke,
 Dat allis uwz toa beste gæn.

4.

Myn hart hab y mey freugd oergetten

Fry folle meer, dan doa toa tyed
 Har koon oerfloedig wier uwtschetten;
 In joa yn allis lok ontmetten,
 Doa wier ik boppe har nog blyed.
 Nuw zil ik freedig my dellizze,
 In sliepe ræstig swiet in stil,
 Nuw zil y moat ik eynling zizze,
 Nuw zil y meytze, 't zil næt mizze
 Dat ik, ik zykker winje zil.

J. Althuysen

Dy Fyfte P S A L M E.

1.

IK moat nuw al wer toa joa roppe,
 Forstæn reys het ik hab oertogt,
 In wier myn peynsen my toa brogt;
 Wol my Hær der y weynje boppe
 Dôgs næt forschoppe.

2.

Myn grætte Goad, myn Keuning weyne
 Jens ærren dôg ney myn gerop,
 In let der mey ik bidde op,
 Ik zil myn bæ toa jou opzeyne,
 In zonder eyne.

3.

Moarns ier zil ik joa hærre litte
 Myn luwd, ja ik zil dey by dey,
 Zoa 't muwllyk is, gæn lâns jens wey;
 Ik zil toa weytzen boppe ditte
 Æk heel wol witte.

4.

Y habbe ommers gien byhæggen
 Yn fuwlle died, yn goadlæz dwaan,
 In dy him wol ney boosheyte jaan,
 Dy zil forgæn Heer for jens æggen,
 Dy 't kwæ noyt zæggen.

5.

't Uwtlittne folk zil næt bydye,
 It mey æk gæn zoa mál aft wol;
 Y haattje har, in joa dy dol
 Mæst al har dwaan ney onrieugt flye
 Mey y næt lye.

6. Y zille

6.

Y zille har dy leugen sprekke
 Fordwaan; jou gramschip dy zil gae
 Oer har dy ney bydriegen stæn,
 In dy har han ney deyen strekke,
 Dat zil y wrekke.

7.

Om har, dy falsk har tongen spriede
 Tyen my, zoa lied my, dat ik mey
 Myn treden rieugte lâns jens wey;
 Wol my om har dy my forriede
 Jens paad lâns liede.

8.

Næts is 'er yn har tuwt toa fynnen
 Dat rieugt, in wol is, 't hart in keel
 Dat is fol fuwllens alleheel;
 Har tonge flayt om moy toa schynnen,
 Mar stiet toa slynnen.

9.

Zis y mar datze schieldig binne,
 Jaan y ze ney har kwædwaan læn,
 Lit dogs har riedsflaan næt bystæn;
 Drieuw y har dy tyen jou oonrinne
 For jens æg binne.

10.

Mar lit har dy op jou bytrouwe
 Bly wæzze, want y bin har schyeld,
 In litze har formeytze ynt fyeld;
 Lit har jens ginst jens heyl oonschouwe,
 Dy op joa bouwe.

V

11. Jou

I.

Jou zille ommers mey jens zeyne,
 In mey jens goetheyt as ien kroon
 Op him, dy zyn wey wol stelt oon,
 Yn alle oerfloed myld del reyne,
 Wa zil har fcheyne.
 J. Althuysen.

Dy Segste P S A L M E.

*Ten Psalme Dâvids: fore oerste sjong-Maester,
 op Neginoth, op de Scheminitb.*

I.

AL jeld'ne och! Jo myn fuwnen,
 t' Oon-hietgjen azz jiet-uwnen,
 Och! dijlge my naet uwt
 Ynn toar-fjoers gleauwne ontflamjen:
 Och! jou my jon forgramjen
 Naet oer (ô HEER!) to buwt.

2.

Al bin 'k uwt-medd' trog 't fuwnlijk,
 Jiette iz jon gunste, ongruwn-rijk,
 Mijn to-flechte. Het's my bang!
 Mijn bient, mijn siel eang triljet,
 HEER firdd' Jo, heelje in stilje it,
 Och! Y mijn God, ho langh?

3.

Keer weer, litt' naet, (ljeave HEERE)
 Mijn siel jon holpe ontbeere,
 Om jon goertiern'heyts wil,

HEER!

HEER! hâd m'yn lû in wittniss,
Deade iz jons dwaans forjittniss,
't Græf swijget jon lof stil.

4.

'k Bin wirgh, lef, jâ t' uwt-eyne,
Trog trien, eag-dripp-stirt-reyne,
't Bod swomt m'yn sât hiet wiet
Dat 'k (ô hert-brek!) uwt-fluwzje,
Mits 'k nacht oon nacht gâl-guwzje.
O suwn-lest! swierst fortriet!

5.

Mijn eagen binne uwt-litzen.
Och! 't soene iz my tobritsen.
'k Bin, for mijn jiren, âd
Om 't my mijn finne oon-spijtje,
Dy 't jammre yn my gluwp-nijtje.
O! 't hert besjiet m' yz-kâd.

6.

Wijckje, ô fen my, quae-dieders,
Ongerjuechtheyts wirck-beschieders;
Want de HEERE het, ney bejeart,
Mijn neads-rops wolck trog brecken,
Boet-firddigh herts-gruwn sprecken,
Uwt yn-goe njue forheard.

7.

Mijn luwkjen, ljuentjen, trienjen,
Heart God, mey help-forlienjen,
Dy 't hosck-mijld oon-nimt. Wier!
Wier binne nu mijn finnen?
Beschamme, oer-stjealpt mey pijnjen.
Loack, so 's God my goertier!

G. Japix.

Dy Sânde P S A L M E.

1.

IK zil yn need my toa jou keerre,
 Op jou fortrouw ik Goad, in Heerre;
 Red my fin myn forfolgers wreed,
 In meys my fry fin alle leed.
 Lit har nê mey myn ziel wey rinne
 As leuwen, dy forschurrend binne;
 Lit har fyæn dat my nê ontbrekt
 Ien helper, dy myn lyen wrekt.

2.

Jou Hær, wâns æg it al trogklurket,
 Jou wytte het dy minsche wurket;
 Hab ik oyt zok ien spul bygien?
 Het oyt myn han ney onrieugt stien?
 Hab ik har oyt mey kwæ bylænne,
 Dy yn goe freede mey my stænne,
 (Ja for myn haters onbytogt
 Hab ik nêts dan het goed is zogt.)

3.

Dan mey myn fyân my forfolgje,
 Hy mey my dan it hart wol dologje,
 Dat hy my dan mar frylyk dey,
 Hy nim myn ærre dan mar wey.
 Stæn op Hær lit jou gramschip blyke,
 Lit myn bynauwers for my wykke,
 Ontweyts toa my, dat is myn fyeugt;
 Jou hadde Hær byfellen 't ryeugt.

4. Ien

4.

Ien tygge grætte bult fin lieuwe
 Dy zille dan ruwnom jou blieuwe;
 Keer, keer y ynne hægte mar
 Goad Japiks wer fin boppe har.
 Uwz Hærre zil dy lieuwe rieugte;
 Ik bid jou wol myn dwaan byflieugte
 Ney datze is yn oprieugtigheyt,
 In ney it rieugt dat by my leyt.

5.

Lit dôgs dy boasheyt fin dy kromme
 Fin wey reys eynje, slag d' onfromme;
 Mar meytze har dy lyk dwaan fæst,
 Lit allis dye toa har bæst.
 Rieugtfurdig Goad, y Hær, y prieuwe
 Uwz hart, y fyæn het wy bydrieuwe.
 Myn schyeld is Goad, myn winsch, in wâd,
 Der dy oprieugte lieuw byhâd.

6.

Goad is ien Rieugter heel rieugtfurdig,
 Dy eltz bylænt ney 't hy is wurdig,
 Dy dey op dey oer 't kwæ wurt boos;
 Hy fil zyn swurd scherp slypje ien poos.
 Zoa hy næt wurt toa 't goed ontstutzen,
 Zyn boagge het Hy styef oonlitzen,
 Zyn pyllen zille sniddig flæn
 Tyen har, dy kwædde wegen gæn.

7.

Fuwle wapens dædlyk, in gruwlyk
 Het Hy klær makke, der hy muwllyk
 Jin zyn forfolgers hyet, in wreed
 Yn 't eyn zil bruwkke toa har leed.

V 3.

Syog,

Syog, syog reys oon dy nyttelbolle,
 Syog hoa 't zyn læ fin onrieugt swolle,
 Fin klære moeyte giet hy swier,
 In liegt mar fry ynt iepenbier.

8.

Hy het ien dyeppe kuwlle makke,
 Dy het hy liltz, in hol uwthakke;
 Mar yn dy kuwlle as ynne hel
 Foel hy zels fin boppenen del.
 Zyn moeyte zil æk wer del komme
 Op eyn zyn kop, in zyn onfromme
 In kwædde dieden zille fæst,
 In zykker dye toa zyn læst.

9.

Ik zil uwz liæwen Hærre pryezje,
 Ik zil zyn namme lôf byweyezje
 Ney zyn gerieugtigheyt zoa græt,
 For uwz lieuw uwt toa sprekken næt.
 Ik zil, ik wol, op, op myn tonge,
 Ik moat dy Hægste Psalmen fyonge,
 Ik wol, wylt ik hyer bin om læg,
 My buwgge for myn Goad om hæg.

J. Althuysen.

P S A L M E acht.

Ten Psalme Dâvids foor dy oerste
Sjong-maester op dy Gittbith.

1.

O HEER, uwz Heer, ho Heerlijk, ho trogloftig,
 Great-diedig iz jôn Namme; O ho rom-roftig,
 d' Yerde

d' Yerde oer in oer; jôn ontsjoene oonfjean spraet!
 Nin seamme kin 't, fen Wrâd nog Hijmm'len, naet.

2.

Berns muwltkjes, lijtsse bern, ja bern dy fuwgje,
 Goads lof in krest so gruwning-uwning tjuwgje,
 Jin fijne tuwt, waens God-forjitten kât,
 (Jin 't wraeck-swolm hert) 't Goads-lasterjen ijn hâdt.

3.

As ick, mey eag om heag, jôn hijmmel oon-schoogje,
 Dy wond're goog, dear booge oer booge ijn boogje,
 Jôn fing're wirck; dear Moanne in Stijrte ijn giet,
 In trog jon stjoere, uwz jier-gongs stuwne-miett:

4.

Het 's (tinkje ick den) dy naetig earne minsche
 Dat y so gruw-djiep him, to goe, betinse.
 Het 's Adams bern; het, het 's dogg minsche Soon,
 Dat Y him sijckje, in sijn saeck so nimme oon.

5.

Y habb' him lijts, lijts min az de Ing'len macke,
 Mar heachlijk de holle om eer-kransge in om-tacke?
 Y jaene him 't heerfckjen oer jôn han-wirck, 't giet
 Him so dat onder foet him all Djier stiet.

6.

Njuet djier, lijts, great, Schiep, Ogsen ijne weyde,
 't Wijld fen 't Wâd, berg, bosck, Wijldernisse in heyde,
 't Fleand Fuwgge.t dat trog loft in hijmmel wjuckt
 Ja 't Fisck dat djiep ijn sât in swiet wiet duwckt.

7. O

7.

O HEERE uwz Heer, ho heerlijk ho trogloftig,
 Great-diedig iz jôn Namme O ho rom-roftig
 d' Yerd oer in oer jon ontsjoene oonfjean spraet,
 It wit fen boerde, eyne, ig nog miete naet.

*Dy d' eere bellet fen 't Ste-buwz,
 In krodit se, ijn triomphe, t' buwz,
 In swolmt, az wetter-borlle, ijn moed,
 Dy 's pronke az mey ien Podde-boed.*

G. Japix.

Dy Njueggende P S A L M E.

*Ten Psalme Davids, foor de oerste
 Sjong-Maester, op Mutb-Labben.*

1.

UWz ljeav HEER wol ick, to dizz ftuwn,
 Lof-fjonge uwt hert, ja herte-gruwn,
 'k Wol kiel, hert, pin in tomme ijn 't herpjen
 Om 't wond're Goads klear t' uwtten fcherppje.

2.

Yn jo fil 'k steez oon blier in bly
 Opdonstje in gaest-formeytsje my:
 Jôn Namme fil 'k for ad in jonge,
 O allerheagste! lof-psalm-fjonge.

3.

Om dat mijn finne iz efter-beck
 Oer-tomle, in fluechtjend romt it feck,

Hy

Hy ploff 't forfleyen, hy mot fordearre
Fen jon eanfichte holp-redd ljeave HEERE.

4.

Want Y hadde, HEER, mijn lijck, mijn rjuecht,
Mijn rjuecht-fake oef-dien, lijck in ſjuecht,
Y fietene op jon Troon, O Rjuechter!
O rjuechtvirddigheys lijck-beſjuechter!

5.

Dy goadleaz Heyd'nen hadde Y ſchien,
Trog jon gleon ſcheldjen gled fordien,
Herr Namme hadde Y gruw-fordijlge
Ja yvig yvig tor forwylge.

6.

O finne! iz nuw trog leaz beleyd,
't Forwoeftjen eyng yv yvigheyt?
Sint nuw uwz Steden az op-ſchobbe?
In iz herre huwgg'niff djiep bedobbe?

7.

Ne, finne, ô ne: God dy 't al wit,
Al ſjogt, al heart, ſalme yvig ſit;
In het ſijn War to 't rjuecht ontditsen.
In het ſijn Troons gordijnne ontlitsen.

8.

Hy ſchil ſalm rjuechtje d'hele wrad
Nimmen ontfjeande, az oerſte Fâd,
In oere Ljue ſock oordeel lezze,
Dat ſil ruwnom rjuecht-miettig wezze.

W

9. Den

Den iz hy to-flechte, heagte, in schuwll
 Jerm dy fortreaun gâlje yn druwcks kuwll,
 Yn grijme tijd, yn grouwle stuwne,
 Iz hy de oer-lestge yen honck besuwne.

10.

Dearom, HEER, dy jon Namme kin,
 Festlijck fortrouw't, mey hert in sin,
 Om dat Y hadde nea forlitten
 Wa jo sijk't, yn op-rjuecht mey-witten.

11.

Pfalm-fjong, ô sjong in sjong al weer,
 Dy t' Syon wennet, de oerste HEER,
 Forkundje 't folck sijn heage ynsfondre
 Great-diedig boppe-miette wondre.

12.

Hy sijk't, hy tinkt 't fromm bloed forstirt,
 Wier oer hy heftig hiet-fall'g wirt,
 Hy sil forjitt'leaz, wis forhearje
 't Æng rop fen dy sijn holp bejearje.

13.

Wezz my genadig, HEER stea by,
 Loytse het mijn haters dwaene oer my;
 O! Y dy my 't fordear ontsnelje!
 Ja uwt deads portte in græfs-tuwt helje.

14.

Op dat ick jon great lof fortolck,
 Yn Syons portten, oon jon folck.
 Dear bin 'k op 't heaglijckste, hert-folnuwgge,
 Yn jon lock-silligheyt forhuwgge.

15.
d'Onrjuecht wirt homppe yn 't felle wiel
Uwt-yerde for de oprjuechte fiel,
Herr foet wirt finzene yn dy netten,
Dy jae to gluwp for oore uwt-setten.

16.
Doz iz d'HEER kinbar, heag ontfjoen,
Hy het rjuecht hoff'ne mey fetsoen
Dy godleaze iz fortijfd (ô pleagen!)
Yn eyn hann-wirck (ô spijt!) bedreagen. *Higgajon Sela!*

17.
Dy godleaz schil doz yn 't fordear
Oer-beck neye, hol to nimme in keer,
Dy God-forjitt'ne (yn 't quea oer-juwne
't Near-sillig-paed-spoar-bjuestre) huwne.

18.
Mar de earm wirt naet yn 't eyn-leaz foer
Forjitten, hy 's God wird in djoer,
Eack iz d'illind'ge lock-forwachtjen
Forlern naet, mar yn Goads heage achtjen.

19.
Oer-eynje! op, op! HEER lit dy minsch
Naet kreftigje yn sijn gruw'le tinsch
Lit de Heyn'nen foor jon eansicht schoddje,
In trog jon oordeel blea fordoddje.

20.
O HEER! oon-jey-fe bang in blea
Deads kijll'kâdde eangst trog hert in ljea,
Lit-f' so bedearje in rjuecht forsinne
Dat-se earme naet'ge Minsken binne. *Sela!*

G. Japix.

Dy Tjiende P S A L M E.

1.

W

Ierom, uwz God, wierom steane Y so fier?
 Wierom oerschuwlle, yn tijd fen neare nead?
 Och! 't godleas schom, fjoer-hiet, az wreade on-djier,
 Oer-moedsch, forfolgje 't earm from folck to dead.
 D' Illindige achtjef lijts, ja min az neat.
 Litte herre eyne oonslag, herre eyn holle oon-grijpje,
 Litte herre salm-tins 't boof salm-hert trog-knijpje.

2.

Want (ô fordoarne, in ijn 't fordear forhird,
 Dy great op-jout fen 't fuwl trog him uwt-rjuecht)
 Dy godleaz bôlt de uwt-wircke bijse-pertt,
 Hy spijllet raep in schreap het rint œf fjuecht,
 Hy prijs 't helle oon, flock yn al het 'er fjocht,
 Hy âll t, hy mâll 't, hy râl 't smaed, schamme, on-eere,
 (O Hymmel-spijt!) hy lasteret de HEERE.

3.

Hy steckt sijn noaz om heag, yn heag-moed dol,
 Hy ondertaest nog ondersijkt sijn dwaan.
 't Iz jamck, trieut hy sijn blauwe secken fol,
 Hy schil om fromheyt naet in fijtter jaen.
 Hy tinkt: Dear iz nin God yn uwz oon slaen.
 Sijn wey bringt smert: Jôn dwaen ontfijuecht sijn miette,
 Hy bliest, dy him neat lijck 't, az moude oer striette.

4.

Hy kât him salme in moed yn 't hert: Næ, næ
 Forwrickje fil ick, ninter tijd œf stuwn,
 Fen bern to bern fil 'k ford gean, buwtte qwæ.

Sijn

Sijn muwle flockt in swart, yn 't fuwl oer-juwn.
 Hy bijllet list, moeyte, onrjuecht. az in huwn.
 Hy leag-loer 't t' schuwl, onschildge ljoe to deyen,
 Sijn eag mierck't omme earme uwtte wrâd to feyen.

5.

Allijck in Lieuwe, ynn kuwl, oer schuwl, oonloer't,
 (Az hôle hunger, yn sijn termen, kryet)
 In ljeapt op t nin quea tinckjend Schiep: so gloer't,
 Hy op d' illind ge, dy hy 't not oerstiet.
 Hy duwck buwgt, az ien dy wijld fuwggelt sjet,
 Oef az de Lieuw, for feyd, mey deadlijk hapjen,
 Komt hy 't earm folck, mey lobben, sterck fortrapjen.

6.

Hy feyt yn 't hert (ô beestig bot!) hy feyt
 God forjit 't sijnuecht folcks pleag him oon to tjean.
 Hy sjocht neat ney herre om yn yvigheyt.
 Hy draeyt sijn holle œf, 't 's him neat wird to sjean.
 Stan op HEER God, litt dit naet langer schean,
 Litt langer naet, jôn hân ynn boesme fitte,
 Steck se uwt, HEER, wol d' illindge naet forjitte.

7.

Wierom lastret dy godleaz fuwl-tuwt God?
 Sizzende: Y sijkje naet ney het dy det.
 Y sjea lijck wol djiep trog sijn tjock herts slot,
 Y schoagje oon wa 't hy, trog fortriet, forplett;
 Op datme 't op jout, Jo dy 't wreck swird fet,
 Wier de earme him op forlit, ynn nead in freze:
 Y holpje, in blieuwe, in nead-holp fenne Weeze.

8.

Breck, briezje in buwts dy godleaz earm omtwa,
 Sijkje al her dwaan, ey! gryp-knijp se yn 't gemoed.

Fijnne Y fe naet? in grypjes? wis y dwa.
 Jæ stuwe az moal, to trape fen jon foet.
 De HEERE iz Kening, dy uwz yvig hoedt,
 In hoedje fil. De Heydnen hy, to schanne,
 De Wrâd uwtstiet, in driutse uwt al sijn lannen.

9.

O ljeave HEERE! ho goe, ho mild, ho swiet
 Habbe y 't fest moedigh hert sijn winsch forheard?
 Y fil him 't hert sterckje, az mey Hymmelsck wiet,
 Jon eer fil mild to herkje op sijn bejeart.
 Omm' Weez, bedolt yn druwck dat hy kort steart,
 Rjuecht to dwaen: Dat in Minscke, ho hy moacht klieuwe,
 Naet ford ferre om meer booz died to bedrieuwen.

G. Japix.

Dy âlfde P S A L M E.

Ten Psalme Dâvids, fore oerste Sjong maester.

I.

Ick trouwje, ick bouwje, ick hab mijn dwaen gruwndeare
 (It gong, it rin, it druwck, it klieu so 't wol:)
 Yn God, ick stân fest op uwz ljeave HEERE:
 Ho guwchjes' to mijn siel, yn laeyts in schrol,
 OEf immen dy op God stiet aet koe deare:
 Flueg fizzes', fuwggel-faey, berge op, berg dol,
 Uwz sjet-reauw fil dog deadlijk, dy beseere.

2.

Op 't wird de died. Want, loytse! dy godleaze
 Struwp't mouwen op, mey bleak'rende earmen bleat,
 Fet boage in peez, hy spannetse, elck mey freeze,
 De bouten'er op forniynnigd az de dead,

In

In doz oer schuwle, ontfjeande wiet nog weaze,
Om fjietten fo de op-rjuecht neat-tinck-op-nead,
Hy 's rekke, hy leyt, hy 's lijv-leaz wiermen eaze.

3.

Ja fijkker! ja ftiette om dy fuwneminten
Fen rjuecht in war: Het het dy goe bedreaun?
Mar de HEERE iz ijn fijn filligste heylge Tinten,
Sijn Throone iz heag, ijne Hijmmel, onbekleaun,
Sijn eag prieuw't minfche-berne falsche minten.
Hy prieuw de oprjuechte, ijn 't libbens buwck op-schreaun;
Mar fnoeyt dy godleaze uwt, as ontijgge inten.

4.

Hy fchil op de godleaze reine litte
Fjoer, fwevel, ftrijck-jeurn, heylle ijn twierre-wijn,
Dit 's 't eyn-deel foor dy godleaz, God forjitte.
God iz rjuchtfirddig dan 't herre helsche pijn
Hy het gerjuchtigheyt ljeaf, m t elck witte.
Hy laket de oprjuechte oon, mey blier oonfchijn,
Ja fill' ijn him 't heagste yvig wol besitte.

G. Japix.

Dy Toalfde P S A L M E.

*Ten Psalme D vids fore oerste Sjong-maester,
op de Scheminith.*

1.

STea by, beh d, 't iz oertijd, ljeave HEERE!
't Klien heapsen fromme ljue wirt lijts in tin,
De guwt klieut, deugd duwckt, fuwl hietfchien, fchanneere;
Dy trouwe oprjuechte iz, onder tuwzen nin.

2. J 

2.

Jæ sprecke oorz neat az smoar-gled guwchlerye,
 Elck flæy't sijn frjuene, elck schildret wijt sijn swart,
 Mey gledde tong, schien preat, plomstrijkerye,
 Jæ kâtje mey in duwbbel-duwbbeld hert.

3.

Uwz God schil wis, æf-snye, uwt muwlle In wangen,
 d' Oer-guwne lipp, 't oerhuynnigd galle fel:
 God wol uwt-tjean, mey gleone schroey-nyp-tange,
 Dy great op jaende tong njuencke him rebel.

4.

Dy oer-juwn quea hel-huwnen bijlje in râlje,
 Uwz tong jout de oerhân uwz, jild, oonfjean, steat,
 Uwz lippen binne uwz eyn: wy kinnet stâlje:
 Wa 's maester oer uwz? nimmen, nimmen neat.

5.

Mar hertse het God seyt: Om 't illindig lyen,
 Fenne earne onrjuecht-forwoeste neaddrift-leaz,
 Wol ik opftean: Ick ick schilse hoedje in frye
 Fenne herre dy se oon-blieze eangst spijt in freez.

6.

Dy wirdden dy God eernet, ijn sijn sprecken,
 Dy binne nolck, rjuecht, inckel, lott're klear,
 Az 't fulver dat ijnne uwn leyt gleon to blæcken
 Dat sâreysz smelt't, in schom-schien wirt aldear.

7.

Y, ljeave HEERE, Y fille-ze bewearje
 Fen 't fuwl wrad schom, dat jon folck leagen leyt,
 Het hoeder somme, uwz hoederlijk, bejeanje?
 O wisse hoede! uwz haed ijn yvigheyt.

8. Dy

8.

Dy booze binne op 't moed, in ruwn om trôje,
 Jæ bosckje gear, ho! 't rint rom ney bejear,
 Wanneer-se 't schom dear snoodste schodden schoje
 Op 't keffen fen lânz heagste steat, ijn eer.

G. Japix.

Dy Trettiende P S A L M E.

Ten 'Psalmē DAVIDS fore oerste Sjong-maester.

HO lang holp-redde HEER God, ho lang,
 Ho lang, ho lang: (het wirt my bang!)
 Ho lang is 't yn jon rie besletten,
 Dat ick by jo blieuw yn 't forjitten?
 Ho lang jon treaft gljuerck schuwl, so strang.

2.

Ho lang fil 'k, yn siels jam're-kley
 Droaf rie-plachtje? Ho lang dey oon dey
 Mijn hert yn droaffenisse op-jitte?
 Ho lang fil spijt in wrijt my bijtte
 Fen mijn dea-fijnne yn greatsch pohey!

3.

Laeytse oon, forhear, my, ljeave HEER God,
 Forljeacht mijn eag fen 't droaf-schaeds dodd,
 Dear 'k gâlje in, by-ney-blijn, trien-sijpje,
 Op dat my d' lange sliep naet slijpje,
 Yn deads forjitt'le kijl-kâd slot.

X

4. Op

4.8

Op dat mijn finne, al t'onbetocht,
 Neat bijlet: 'k hab im gled oer-mocht,
 Op dat, dy fijkje mijn fordearren,
 Naet guwchje in juwchje, ney bejearren,
 My fjeande oer-wonne in t'onder-brocht.

5.

Mar 'k trouw-bouwje op jon goertiernheyt
 Mijn gaest yn jon feyn laeyts-rijck weydt,
 Ik fil uwt herts-grawn, muwle in tonge,
 For d' oon my wol died, de HEER God sjonge
 Tanck-lof, mey yn-borfts ynfiernheyt.

G. Japix.

Dy Fyertiende P S A L M E.

1.

DY flieugte sprekt (wa trilje næt zyn læ)
 Ynt hart, in zeyt der is nin Goad joa meytze
 Har wurken kwæ, derze oont fordærren reytze,
 Der is næt ien dy goed dogt, mar wol kwæ
 't Is schân in schæ.

2.

Uwz liawe Hær zæg uwt dy Hymmel hæg,
 In lôkke del op 't grætte minfche buwnne,
 ôf der næt ien waard ônder har byfuwnne.
 Dy wyez wier, in of immen wier om læg
 Dy Goad ontfæg.

3. Fiat

3.

Fint rieugte paad bin joa al willens ruwn,
 Joa wyke ôf fin Goadts wey, joa fordærre,
 Joa binne fuwl, ja styonkend allegærre;
 By nimmen, ja nêet ien yn 't minsche buwn
 Wurt goed by fuwn.

4.

Habb' joa dan dy zoa gruwlyk bin fordoon,
 In onrieucht dwaan, nin wittenschip, in wytte
 Joa nêets, dy myn trouw folk as brê opytte;
 Joa roppe dey op dey, ja moon op moon
 Uwz Goad nêet oon.

5.

Der binne joa mey schrik, in ængste fleyn;
 Mar by 't geflagt dat Goad hâdt hæg yn ærre,
 Der zil, der wol hy altydt by forkærre,
 Uwz Goad dy het op 't folk fin harten reyn
 Zyn zeyne leyn.

6.

Fuy, fuy, het binne jimme boose stout,
 Dy ried fin har dy yn elende zitte
 Byfchamje jimme, om dat hy him forlitte
 Wol op dy Hær, wier op hy fæstlyk boudt,
 Dy hy fortroud.

7.

O! mogt 'er nuw reys komme zok ien tyed,
 Dat Isrels lok uwt Zion woe uwtfpringe,
 As Goad it finsen folk zil wer oerbringe
 Yn har eyn lân, dan binse tyegge blyed
 Fin wyed, in zyed.

J. Althuyfen.

X 2

Dy

Dy Fijftiende P S A L M E.

Ten Pſâlme Dâvids.

WA iz dat yvig wol beſcherd;
 Heagſt fillig onforgoncklijke eere,
 't Swiet om-gong ijn jon Tint; wa wirt
 Om wenjen op jon berge uwt-kerd,
 Jon heylge berge ô ljeave HEERE?

2.

Dy from, yenfadig, rjuecht in ſljuecht,
 Yn dwaan in lit, gerjuechtheyt wircket:
 Dy nea uwt hert nog muwle omtſjuecht
 Aet æf it ſeyt ruwn, inckel, rjucht,
 Dy naeckne wierheyte datme 't mercket.

3.

Dy næ ſijn mey-maet, æfter reg,
 Trog laebjen eer ontſtelt in quea det,
 Dy nin ſmaed wirddens ſuwle ræg,
 Az Spinne, uwt wircket, neyſtens plæg
 Forgreatend namme ſcheynjend ſchea det.

4.

Yn waems eag dy forſmijt'ne quea
 Boosdieder wirt onwirdig lecke,
 Mar eere oondien, ijn gaest in ljea,
 Dy de HEERE oonſjocht: het (ſchien eyn ſchea)
 Hy ſwert, wol lijck wol 't lauw naet brecke.

5. Dy

5.

Dy naet bijt-woeck'ret mey fijn jild,
 Nog fchinck nimt jin de onfchildge lyer:
 O dy fo det, God iz fijn fchild,
 God iz fijn treaft, fijn Hijmmel-hild,
 Gods yvig bly fijn yvig blyer.

*Wanneer uwz 't uwnck, op 't gjealpft oerstjolpe,
 Ja d'bele wrád uwz fjinne iz,
 Den iz 't faeck neyft dat God uwz holpt,
 In fierft, az 't neyft ijn fchijn iz.*

G. Japix.

Dy Segftiende P S A L M E.

Ten goune klienoot Dâvids.

BEwerre my, ô God, ick trouwje op Dy,
 Ick gruwne op jo, moed, tinfen, hert in finnen.
 O, fjongt mijn siel, Y binne Heer oer my;
 Dogg mijn goe dwaan kinne Y nin baet trog winne,
 Mar d' heylge Ljue, oppe yerd, jon ljeave uwt-lezzen,
 Wier by mijn tier, wille in formeyts môt wezze.

2.

O! fmerte in wee, oer jerm waems gruwle dwaan
 (: 't Spoar bjuefter fin môt pleage oer pleag bestiete:)
 Moard Ater-jeste oon fuwle OEfgoden jaan.
 'k Schil dat Wierms œffer-bloed wiet naet uwtjiëtte.
 My girzmet, ho se op fnolkje de OEf-goads kreamen,
 Herr nammen ick onwirddigje om to neammen.

X 3

3. O

32

O ljeave HEERE! ô oermijlde yn goe God!
 Mijn eyn deel erv, mijns kroes swiet libbne drippen
 Binne Y; eack onderhâder fen mijn lot.
 't Schied-miëtt-tou koe naet ljafljckers oerglippe,
 Az mijn wirdd Deel. O eyn deel heag fen wirdden!
 In schien erve (ô lock oer lock!) iz mijn werden.

4.

Ick lof fjong de HEERE, ick lof fjongje yer in let,
 God, dy my goe rie jout, yn dwaan in litten:
 Salm yn mijn fliep, yn 't droagjen op mijn bed,
 Driewt 't ynborst my to fill'ge leere in witten.
 'k Wol, onophâdlijck, op mijn goe God mickje,
 Hy laet, mey eyn hân, my; ho foe 'k forwrickje.

5.

Loyts', loyts' mijn siel, het muwle ho bly ho bly!
 Mijn eer gloreret, 't flesck sil sijcker restje:
 't Græf sil naet eynleaz finzen hâdde my,
 Mijn flesck sil 't yvig rottjen naet oer lestgje.
 't Forgean sille Y, wis, fen jon Heyl ge werre,
 Hy schil, yn 't græfs kâd tjesten naet fordearre.

6.

Y sille dy blye, oerblye, hïmmel wey,
 't Rjuecht libbens paed, rjuecht lanz, my liede in stjoere.
 Freugd, dy ear heard, nog tonge uwt sprekke mey,
 Is by jon eanlichte yvig, buwte eynoere,
 Jôn rjuechterhân, to ljeafljckheyt onbuwne,
 Jouwt swiet op swiet, uwt de yvig swiete ongruwne.

G. Japix.

Dy

Dy Sântiende P S A L M E.

E

Y Harkje Heer myn Goad ney my;

Ik wol oors nêst as rieugt bydrieuwe,

Lit dôgs myn bæ toa jou opklieuwe,

In merkje op myn guwzjen fry.

Ik bid mey onbyfeynsde muwle,

Lit y myn rieugt for jou uwtgân,

Lit dôg jens æggen 't goede zyên,

Der ommers nêst for blieuwt forschuwle.

2.

Myn harte hadde Y bepræun

By nagt, byzagt, in my brabærre,

Jou fynne næts min zil noyt hærre,

Dat trog myn muwle is bydræun

Al het ik togt; ik hab my hoede

Ney 't wurd, dat uwt jou muwle giet;

Oongænde het dy minsk bystiet,

For 't fuwle paad fin kwæde in tyoede.

3.

Nauw zorgjende, dat ik mar sliengt

Myn gong kaam ney jens wey toa lieden,

Op dat myn futten nêst uwtglieden,

In wiekken fin jens heylig rieugt.

Jou rop ik oon om dat y 't binne,

Dy altydt my forharket bly,

Hær nuw wer ney it praat fin my,

In nyeg jens ærren myn kânt hinne.

4.

Meytz y jens woldwaan wonder græt;

Jou Heer, byhoeder finne fromme,

Fin

Fin har dy tyen jou hân opkomme
 Bywarje my yn diffe stæt,
 As 't apelswart yn 't æg byditzen;
 Forbergje zoa myn Heer myn Hâd,
 Forbergje my zoa ônder 't schâd
 Jens fleugels myld oer my uwtstritzen.

5.

For 't æg fin lieuw dy nêst as kwæd
 Bytinke, in dwaan, nee nêsts uwt jyette
 As liltzens, in op bloed forhyette
 Mey kreft toalizze op myn dead.
 Joa meytze dat ze ruwnom zitte
 Yn 't fet byduwn, in uwt har smuwt
 Komt nêsts as alle kwæ, in fuwl,
 't Grætsch sprekken kinne joa nêst litte:

6.

Nuw bin wy fin har yn uwz trêd
 Omsingele, joa smytte, in luwkke
 Har æg op uwz yn nêd delbuwkke
 Toa ierden; ja fin moeyte zêd
 Allyk ien Leuw, dy uwt zyn kuwle
 Mey greetigheyt ney roof omflieugt
 Is hy, in zoa 't ien jonge fyeugt
 Fin liltzens yn zyn hol forschuwle.

7.

Kom Y him foor, stan Y Har op,
 Forgroeze har, smyt har toa gruwne,
 Meytz trog jens swurd my dizze stuwne
 Byfrydt fin har; lit op har kop
 Delkomme 't kwæ fin dy onfromme,
 In boose lieuwe finne wrâd,
 Dy 't hyer giet ney har winsk in wâd,
 In dy hyer noyt ynt lyen komme.

8. Har

8.

Har Berntjes wurde zæd, in fol,
 In 't oerschot litte's for har blieuwe;
 Zoa giet it har dy kwæ bydrieuwe;
 Mar ik zil bly toa moed, in wol
 't lyægt fin jens lyæflyk ænschyn smeytze,
 'k Zil forzædd'ge mey jens byld
 Æk wurde trog jens gunste mild,
 As ik mey blytschip zil opweytze.

J. Althuysen.

Dy Agtiende P S A L M E.

1.

IK zil, ik wol mey kræft my Hær uwtlizze,
 Dat ik jou lyæfde toon, ik, ik zil zizze,
 Dy Hær dy is myn sterkte Hâd, in Hyeld,
 Myn borg, myn rotz, myn helper, in myn schyeld.
 'k Oonrop myn Goad, dy lôf in pryez is wurdig,
 In fyelde him om my toa helpen furdig,
 Hy luwk my uwt myn liltze fyene hân,
 In smiet har strak toa gruw yn 't torre zân.

2.

Dædsbannen hien mey kræft my onderdruwkke,
 Ik waard trog beekken Belials delbuwkke,
 Fin helle bânnen hie ik grætte læft,
 Ynne dæds stryken wier ik tygge fæft.
 Ik rôp fin ængst myn Goad oon yn myn lyen,
 Ik rôp toa Him om help by Him toa kryen;
 Hy hærde uwt dy Hymmel myn gerop,
 Myn luwd klæuw der strak toa zyn ærren op.

Y

3. Doet.

3.

Doa dawere fin ængst dy heelle ierde,
 Doa wiert dat him dy Berge gruw omrierde,
 Doa trillen joa fin schrik oer al har læ,
 Om dat Hy dy har fortbrogt hie wier kwæ.
 Zyn noaz dy joeg ien riek, in damp ney buwtten;
 Ien barnend fyoe kaam uwt zyn muwle spruwten,
 Dat baarnde fuwl, in stiek zels kollen oon,
 Hy buwgde 't Huwz dy stanplæts fin zyn troon.

4.

Hy kaam om læg mey tyeufsternis byditzten,
 Dy weyn wier op dy Hægste waarde litzen,
 Dy wurt ien Cherib næmd, uwz Hærre flæg
 Op flænde fleugels finne wyn om læg.
 Hy makke tyeufsternis der hy yn schuwle,
 Der ziet hy yn as yn ien dyepe kuwle,
 Ruwnom him wier zyn tint, hy wier byduwn
 Fin tyeufster wetter in ien wolke buwn.

5.

Fint lyægt, dat for him gyng, as finne zinne
 Gyng 't heelle wolkebuwn for him æk hinne.
 Hy styoeerde tonger, wyn, in blixem oer,
 Mey snie, in heyl, in gliconne kollen fyoe.
 Hy tongere mey grætte kræft fin boppen,
 Min hærde Goad luwd uwt dy Hymmel roppen
 Mey heyl, in fyoe; zyn pyllen dy hy schæt
 Forjaggen har, zyn blikfems waarden græt.

7.

Min zæg ien gruwlyk dyep in gruwnlæz wetter,
 Min zæg wræds gruw ontblæt by 't hurd gekletter,
 In fin jou schelden Hærre fin om hæg,
 Fin hurde wyn dy toa jou noaz uwtflæg.

Hy

Hy zeyne del fin boppen fin dy hægte,
 Hy naam, in luwk my zæftjes uwt dy hægte,
 Fin dyeppe wetters gruwlyk for it æg,
 It wier dy Hægste dy toa fælde tæg.

7.

Dy my forloste fin myn fyene hânnen,
 In fin myn haters, dy Hy brogt toa schânnen,
 In ruwnom fol fin grætte ængst in schrik
 Om dat joa wierne kræftiger as ik.
 Joa hiene my yn myn bynaude dæggen
 Byjegene mey ængst, in swiere plæggen;
 Mar Goad wier zelve my ien steun, in stuc,
 Hy luwk my uwt dy fuwle modderput.

8.

Hy fierde my yn romte doa ney buwtten,
 In ôf joa my al togten toa bysluwtten,
 Hie Hy dog lust oon my, Hy joeg my strak
 Ney al myn dwaan ginst, ærre, in gemak.
 Om dat ik trouw hab yn zyn paadden wânle,
 In tyen myn Goad nê goadlæz oyt hab hânle,
 Want al zyn rieugten binne for my wæst,
 Dat hy my hie bylæstge houd ik fæst.

9.

Ik wier by Him ynt hart oprieugt, in wagte
 My ruwnom brauw, dat ik nin onrieugt plagte;
 Zoa het Hy my wer læn ney wurk toaleyn,
 Zoa ist by Him mey eltz fin harten reyn.
 Jou binne goed by har dy goed zels binne,
 Mey dy oprieugte gæn Y rieugt trog hinne,
 Jou hâdde jou æk by dy reyne reyn,
 In dy forkeerde bin Y zonder eyn

10.

Ien wragfeler, om har toa onderdruwkken.
 Y witte 't folk uwt swiere druwk toa luwkken;
 Dy hægge æggen dy forleegje Y,
 Want trog jou lyægt myn lampe rieugt for my.
 Myn tyeuster klærret trog jou as dy zinne,
 Want mey jou rin ik trog ien græt buwn hinne,
 Ik spring mey him mar oer ien murre wey,
 Goads dwaan dy is folmakke foor, in ney.

11.

Zyn reden is troglottere yn trouwe;
 Hy is ien schield for har dy op Him bouwe;
 Want wa is oors ien Goad as Hy, dat's klær,
 In wa is oors ien rotstien as uwz Hær.
 't Is Goad dy my mey kræft omtyeugt jinwurdig,
 Hy het myn wey folkomen makke furdig,
 Hy het der by my hartefutten juwn,
 Hy zet my op myn hægten dizze ftuwn.

12.

Hy wist myn hânnen zoa toa ônderrieugten,
 Dat nimmen is yn stæt tyen my toa fieugten,
 Ja dat ien boagge schien ruwnom forstield
 Is trog myn ærrem britzen, in forniel.
 Y joegen my jens schield, der heyl yn stykke,
 Jens hân dy steune my, dat ik næt swykke,
 Jou zæftigheyt dy het my makke græt,
 't ontbrekt myn futten æk om romte næt.

13.

Myn ankels binne hin, nog wer forwriggele,
 Myn fyene hab ik onder 't folgjen priggele;
 Trefte ik ze oon ik weyne my næt om,
 Ært ik ze hie fordien toa gruwz, in schom.
 Ik stiekze dat har it opstæn wier forgotten,
 Joa foelen for myn futten bloedig schetten;
 Want jou hien my mey kræft toa stryed om dien,
 Jou diene buwkken ônder my eltz ien,

14.

Dy fuwl in liltz har kop tyen my opstieken;
 Jou joegen dat myn haters nekken brieken,
 In har dy loerden om my kwæ toa dwaan,
 Dy koe ik maklyk trog jens kræft forslaan.
 Joa rôppen, mar joa koene nimmen fynne,
 Dy har woe helpe uwt har grætte pynne;
 Joa rôppen toa uwz Goad, hy spriek nin wurd,
 Doa hab ik har toa klærre stof forschurd.

15.

Ik smietze wey aft fuwllens finne striette;
 Y holpen my æk der toa boppe jyette
 Tyen rabbers, in Y makken trog jens Hân,
 Dat ik waard Oerste steld oer 't Heydens lân.
 Dy my næt koene wiern toa tyenjen furdig,
 In doa joa hærden, dat ik zoks wier wurdig,
 Dien joa it æk; dy fræmde buwgden blier
 For my, hoawol 't næt as byfeynstheyt wier.

16.

Dy bibberen fin ængste uwt har slotten;
 Uwz Hærre libbet om har toa bydotten,
 Myn rôsttien, myn byhåd Goad, dy my bly
 Wraak jout, in 't trotze folk bringt onder my.
 Dy my forloft uwt fyene magt, in bânnen.
 Ja jou forhægje my yn alle lannen
 Fier boppe har, dy trotz tyen my opstæn,
 Y redde my, in jaan dy booze læn.

17.

Derrom zil ik jou onder har nuw pryezje,
 Mey Pfalm gefyong zil ik jou ær byweyezje,
 Dy 's Keunings lok forgrættet dey oon dey,
 In goed oon David dogt hyer in hyer ney.

J. Althuysen.

Y 3

Dy

Dy Nicogentiende P S A L M E.

1.

DY Hymmels hel in klær
 Fortelle 's Hægstens ær,
 In kræft, in wyezheyt græt;
 't Uwtspanfel fin om hæg
 Toont Goads wurk hyer om læg
 Heel iepenbier, in blæt.
 Dy dey bringt oon dy dey
 Oerfloedig sprake mey
 Fin 's Hægstens grætte dieden;
 Dy nagt jout oon dy nagt
 Zyn wittenschip, in magt
 Uwz klær toa onderschieden.

2.

Ynt heelle wraadsche ruwn
 Wurt wurd, nog sprake fuwn,
 Hoa fræmd it oors æk is,
 Der næt wurt hærde har luwd,
 Ja dyer, in blom, in kruwd
 Jaan æk getyuwggenis
 Har hymmelsche rieugtsnoer
 Dat giet dy ierde oer
 Ney 't Noord, Zuwd, Æst in Wæsten;
 Der het dy Zinne bly
 Ien tinte, wier uwt hy
 Opstiet, in wer giet ræsten.

3.

In dy is forre hân
 Allyk ien Breegeman,

Dy

Dy uwt zyn fliepzael komt,
 Allyk ien fyeugter blied
 Rint zy æk trogge tyed
 Har paad oon 's Hymmels romt.
 Fint iene Hymmels eyn
 Toa 't oorre fier, in heyn
 Lit joa har strielen fyette;
 Joa het ruwnom har rin
 Dy wråd oer, in næts kin
 Him bergje for har hyette.

4.

Folmakke is Gods Wet,
 Dy hyer zyn hart opset,
 Dy wurt 'er trog bykeerd.
 Uwz Goads getyunggenis
 Is zykker fæst in wis,
 In makket ien geleerd.
 Zyn wetten binne rieugt,
 Wier uwt min blyedschip tyeugt,
 In dy it hart formeytze;
 Trog zyn gebodt wurt 't æg
 Oplitzen ney om hæg,
 Hyer kin min wyez trog reytze.

5.

Dy freefe Goads is reyn,
 Byftānde zonder eyn,
 In zil æk noyt forgā.
 Zyn rieugt is klār in wier,
 Dat mist æk næt ien hyer,
 In zil æk altydt stān.
 Joa binne for 't gemoedt
 Byjærlyk meer as goedt,
 Of goud hæg toa wirdærjen;

Al het yn Goadts wurd stiet
Is for nin huyning swiet
For immen toa byjærjen.

6.

Jou feynt wurt meer in meer
Hyer trog formoanne klær,
Om 't deugden paad toa gån.
Dat minze hâdt, in dogt
Is næt allinne nogt,
Mar jout æk grætte læn.
Wier stiet of giet of zit
Ien dy zyn zuwnnen wit;
Wa kinze al trogklurkje:
Meytz my 'er zuyver fin,
Lit jou gaest op myn zin,
In harte stadig wurkje.

7.

Had æk jou feynt toa bek,
Dat grætschheyt kwæ, in gek
Nin oerhân het oer my;
Dan zil ik wæzze wis
Troglottre reyn in fris,
Fin alle zuwnnen fry.
Lit het myn muwle zeyt,
In het myn hart oerleyt
For jou byhæglyk wæzze;
O! Hær myn rotz yn nêd
Myn helper uwt it kwæd,
Jou kinne my genæzze.

J. Althuysen.

Dy Tweyntigste P S A L M E.

1.

UWz Hærre Goad wol jou forhærre
Yn dy bynaude tyed,
In oft y libje, in oft y stærre
Meytz hy jou altyed blyed.
Goad Japiks namme wol jou plantje
Yn 't Hymmelhuwz hyer boppe,
In him uwt Zion toa jou kantje,
Joa træstje as y roppe.

2.

Hy tinke oon jou spyez ôffrânnen
ôffre op zyn alter reyn;
Hy meytze al jou ôfferbrânnen
Toa iessche in yn eyn.
Hy jaan jou allis ney jou harte,
Jens ried wol hy wier meytze;
Dan zille wy byfryd fin smarte
Ien grætte blytschip smeytze.

3.

Wy zille yn uwz Hærren namme
It findel swaeye blier;
Wy zille stout in onbyfschamme
For nimmen wykke ien hier.
Nuw wit ik dat uwz liæwe Hærre
Zyn zalfde zil byhâdde,
Alding zil him toa forndiel kærre,
In gæn ney winsk in wâdde.

4.

Hy zil æk trou zyn ærren weyne
Uwt zyn huwz ney zyn stim;

Z

It

186 Dy Tweyntigste P S A L M E.

It heyl wier mey zyn hân is zeyne,
 Zil wæzze æk mey klim.
 Fin weynen sprekke dy, in disse
 Fin hynfers; mar wy roppe
 Zyn namme oon by eltz, in zisse
 Goad Japiks libbet boppe.

5.

Joa hadde har ynt fyeugten kruwmme,
 In binne fallen, mar
 Wy binne doa æk næt forkluwmmme,
 Wy stoene fæst for har.
 O! Hær byhåd in jaan uwz zeyne;
 Dy Keuning wol uwz hærre,
 As wy om help uwz toa him weyne,
 Wol hy toa uwz him kærre.

J. Althuyfen.

Dy Ien-in-tweyntigste P S A L M E.

1.

O! Alderhægste Hymmel Hær,
 Dy Keuning is forhuwgge,
 Dat eltz for jou moat buwgge,
 Nätz dogt him nuw ynwendig zær;
 Mar hy is nuw toa tyed
 Oer jou heyl tygge blyed.

2.

Jou joeggen him al het hy woe,
 Al het him koe fornuwgge,
 Al het zyn lippen tyuwgge,
 Ja het zyn muwle sprekke koe,

Dat

Dy Ien-in-tweyntigste P S A L M E. 187

Dat woen Y yn dy stæt
Fin him ôfwarre næt.

3.

Y komme him al stadig oon,
Ært hy is op zyn hoede,
Mey zeynen fin it goede.
Y zette op zyn holle ien kroon
Fin goud, dat zuiver klinkt,
In as dy zinne blinkt.

4.

Hy byjærre nog doa der by,
Dat Y him 't libben juwggen,
Der Y him æk mey fuwggen.
Æk lange dæggen joeggen Y,
Dat hy næt zoe forgæn,
Mar iewiglyk zoe stæn.

5.

Trog jou heyl is zyn ærre græt
Dy him toa forndiel tygge
Hy het trog jou frokrygge,
In dat wol trog jens goetheyt blæt
Dat hy wurt agte in ærd
Fin dy by him forkærd.

6.

Y meytze ommers him forwis
Toa aller tyed, toa zeyne,
Wa zoe him kinne fcheynne.
Y dwaan dat hy oerstyealpe is
Op ierden hyer om læg
Mey freugde for jens æg.

Z 2

7. Want

7.

Want 's Keunings hart stiet altydt fæst
Op Goad as hy moat lye,
Hy zil him wol byfrye;
't Zil allis dye toa fyn bæst.
Goad hâdt him zoa yn stæt,
Dat hy oyt wankelt næt.

8.

Jou tyenpartyen zil jou hân
Forfyker heel wol fynne,
Y Silze wol forflynne,
Of lisse har fæst oonne bân;
Jou hân zil har toa læn
For ewig dwaan forgæn.

9.

Y zilles meytze as ien uwn
Fin klære fyoer, in hiette;
Y zille har forstiette;
It goadlæz folk fmyt Y toa gruw; n;
Næt ien fin har blieuwt oer
Trog jou fuwl gramschips fyoer.

10.

Har frugten fille Y fordwaan,
Der joa op ierden krye,
Joa zille nêts bydye;
Har zied zil him ney stærrer jaan,
In fin dy minfche bern
Ynt kort gæn heel forlern.

11.

Want joa, joa hadde tyen my sogt
('t Is zykker toa bykleyen)
Oors næt as kwæ toa smeyen,

Joa

Dy Ien-in-tweyntigste P S A L M E. 189

Joa hadde ien fuwle diedt bytogt;
Mar zille toa har læn
Der ſlieugtjes mey byftæn.

12.

Om dat Y trog jens kræften græt,
Har toa ien doelwit meytze,
Y zille har wol reytze,
Har æng'ſigt ſtiet æk for jou blæt;
Jens pyl is der toa weynd
Dat dat trog jou wurt ſcheynd.

13.

Forhæg jou Heer, forhæg jou nou
Yn jou kræft græt oer miette;
Ik zil dan næt forjiette,
Dat ik jou pryez in eere jou,
In jou mey ſyongen blyed
Tyenje al myn libbens tyed.

J. Althuysen.

Dy Twa-in-tweyntigste P S A L M E.

1.

MYn Goad, myn Goad ik rop al het ik kin;
Wierom dat ik fin jou forlitten bin;
Jou hâdde jou, wer ik mey gæn of rinne.
Fin my fin dinne.

Zoa 't lykket wol Y ney myn luwd næt hærre,
Y ſprekke næt hoa dat ik deys mey bærre,
Ik kin by nagt, wier dat ik æk mey wyne,
Nin romte fynne.

Z 3

2. Dog

2.

Dog jou Heer binne heylic loekewol,
Jens muwle is fin rieugt in wierheit fol,
Jou wenje der der Ifrels muwle in tonge,
Jou lof opfjonge.

Uwz âdders hadde mey ien græt forlangen
Op jou fortroudt, om help fin jou toa ontfangen,
In doa joa wiern mey ængst in fchrik oerftyælpe,
Woen Y har helpe.

3.

Joa bæ'en jou yn har bynaude ftryed,
Y redden har, in makken har wer blyed,
In joa, doa joa fortrouden op jou namme,
Bin næt byfchamme,
Mar ik, ien werm, der joa heel næt agtje,
Ik bin gien man, ik moat yn druwk forsmagtje
Forschuwn fin eltz, forgraud, forfnaud, forjyetten,
Forsnuwd, forftietten.

4.

Joa helje faak om my har lippe op,
Eltz dy my fyogt, dy fchoddet mey fyn kop,
Har wurk is, dat joa my dy gek oonftekke,
In kwælyk fprekke,
Hy het ney Goad fyn hart in æggen weynne,
Dy help him nuw, dy jaan him nuw wer zeyne,
Dy red him wylt hy is zyn wolbyhæggen,
Uwt dizze plæggen.

5.

Jou binne altyt myn træfter yn myn druwk,
Jou hadde ommers my tyen uwt dy buwk,
Jou hadde my fin taate of dien fortrouwewen,
In op jou bouwen.

Fin

Fin dat ik hie it libbens lyægt ontfinfen,
Wier æk op jou delfmytten al myn tinsfen,
Y bin dy my fin mæms buwk ôf het sparre,
In my bewarre.

6.

Om dat ik dan dy ginst fin jou genæt,
Zoa wæz næt fier fin my fin hielp ontblæt,
Want nimmen is 'er, dy my oors wol helpe,
Fin druwk oerstiælpe,
Fin malle ky mey nytelige hollen
Bin ik omfingele in liltze bollen
Stæn ruwnom my om my toa fcheynnen hinne,
Wier zil ik rinne.

7.

Joa gapje mey har muwle wyed tyen my,
Joa binne ja joa binne nog der by
Allyk ien Leuw, dy het zyn tuwt bygappet,
Mar liltz ophappet.
As wetter bin ik zykker wier uwtstirte,
Myn bienen foelen fin elzoor ynt kirte,
Myn harte is, as waags smelt forre zinne,
Æk raand trog hinne.

8.

Myn kræft dy is fordruwgge alle heel,
Myn tonge kleeft æk oon myn druwgge keel,
Ik bin trog jou, trog jou hân der toa boppe
Yn 't græf bystoppe.
Want huwnnen hadde har ruwnom my weyne,
Ien hæp kwæddwaanders het my æk omheyne,
Myn hânnen in myn futten bin trogborre,
Ik bin fortorre.

9. Myn

9.

Myn bienen kin ik telle lytz in græt,
 Joa zyæn it oon, in agtje 't fykker næt,
 Joa zyænne op my, in ôft ik kley, joa bærre,
 ôft joa 't næt hærre;
 Joa dwaan der by toa smarte fin myn Ziele,
 Dat joa myn klæn æk ônder har fordiele,
 Der habbe 's oer (tink hoa joa mey my spotte)
 Mey bliedfchip lotte.

10.

Mar jou myn Goad, wans kræft is biefter græt,
 Wæz y næt fier fin my yn disse ftæt,
 Wæz y om my, ik bin it ommers wurdig,
 Toa helpen furdig.
 Red y myn ziel, dat hy næt komt yn 't lyen
 Trog 't fcherpe fwurd fin myn fuwle partyen,
 In dy myn tydt yn ienfaamheyt hab flyten,
 Fint hwnne byten.

11.

Forlos my uwt dy leuwe muwle wreed,
 Forhær my, jaan dat my æk noit fchied leed,
 Fin boofe ienhornen, der heel kom sellen
 Oors dwaan as kwellen.
 Dan zil ik tyen myn broarren fin joa sprekke,
 It fil my dan oon ftoffe næt ontbrekke,
 Dat ik jou yn dy tzerke lof toa wyezje,
 Ik zil joa pryezje.

12.

Al dy Goad freesje jaan him doggers eer,
 In Japiks zied ontfjog uwz liæwe Heer
 Æk Israëls bern, want hy het noyt foragte,
 Dy op him wagte.

Fin

Fin jou zil ik uwtsprekke pryez in lôf
 By folle folk, ik hab der toa wol stôf,
 'k sil him fort æg fin brauwe fromme lieuwe,
 Næts schieldig blieuwe.

13.

't Zæftmoedig folk zil mey eltzoor ontbytte,
 Joa zille dan har buwkken swiet fol ytte,
 Joa zille dan wylt joa Goadts gunste smeytze,
 Forzædge reytze;
 Joa dy dy Hægste ziekje dey oon dey
 Dy zille him dan pryzejje foor in ney
 Yn ewigheyt zil libje jimme harte,
 Byfrydt fin smarte.

14.

Dy ierdryks eyenen zille hyer oon tinke,
 Joa zille har dan ney dy Hær omfwinke,
 't Heydensch folk zil for jou zonder miette
 Har bæ uwtjyette.
 Want 't Keuningryk dat hært uws liæven Heer,
 Hy is byklayt mey grætte kræft in eer,
 Zyn hærschippy, toa 't Heydensch folk uwtsritzen,
 Blieuwt onforwritzen.

15.

Dy fette op yerd zille ytte in drinke,
 In him oonbidde, dy in 't stôf weyzinke,
 Dy buwgge har æk jong of âdde
 Dy næt kin hâdde
 It libben: 't zied dat zil dan wurde drieon,
 Om him toa tyenjen, joa 't zil oonschrieon
 By uwz Goad wurde, wier datze æk winje,
 In him bly tyinje.

16.

Joa zille komme, in zyn rieugt uwtbromme,
Oont folk dat ynne wrâd zil komme,
Om dat Goadt 't is, in oors nin onder zinne,
Dy 't dogt allinne.

J. Althuysen.

Dy Trye-in-tweyntigste P S A L M E.

Ten Psälme Dâvids.

1.

DY ljeave HEERE God mijn haed mijn hoeder.
Ho kin 't my quæ œf quelck? Hy 's salm mijn njoeder.
Hy drienwt, hy weydet my (: naet om forbett'ren:)
Yn fiedsom grien, lanz swiet-rin-ferffche-wett'ren.
Hy macket mijn siel restlyck. Uwt genaden,
Laeytm', om sijn Namme, lanz gerjuechtheyds paden.

2.

Ja schien ick moast deads schaed-schriil dol trog-wanderje.
Schoe 't naet trog eangst klien-moedig lof foranderje
Oermits Y binne mey my, trouwe hoede!
Jon herders-steaf, mijn treast, stjoert my to goede.
Y dekje my mijn Disch, jin 't nijdig pinckjen
Mijns fijnn'-eag, dy 't hert-priemjende fjocht blinckjen.

3.

Mey djoere salv hadde Y mijn holle oer-locht'ge,
Mijn Kroes, oer'ig, mey drippen swiet fol-focht'ge.
My folget naet az goe in goeheyte jiette,
Mijn libbens gong hadde Y mey goe trog-fwiette:

In

Dy Trye-in-tweyntigste P S A L M E. 195

In ijn Jon huwz fil ick, O ljeave HEERE!
Ney winſch in wad, ja yvig bly, forkeere.

G. Japix.

Dy Fjouwer-in-tweyntigste P S A L M E.

Ten Pſalme Dâvids.

1.

d' **H**Eel, great, grouw yerd-kleat, fwier fen fracht,
Beſtiet uwtte HEERE, iz yn Goads macht,
Mey alle yerds oer-floed-folle yn boele;
d' Heel wrâd, d' rom, ring-ruwn wijde wrâd,
d' Heel wrâde het de HEERE yn teamm-twangs wâd,
Mey 't jing er ea djoeye œf kriœele.

2.

d' HEERE het ſe opp Marz hôl-bôl-bruwz focht,
Dy f', mey wiette earm-klimm, ruwn om-bocht't,
d' HEERE hetſe opp weagz weack wiet wôl feſt'ge,
Az op in hird ſtjuwg ſtien-klipp-gruwn:
d' HEERE het f' mey rin-ſtream wiette ombuwn,
In ſo feſt wanck'leaz ſtean beleſt'ge.

3.

Het wol-ſill'g minſch fil kliew om heag,
Wa tocht'gjet op, az fjoer-flamm'-leag,
Fol Goads driftme, oppe haed-ſillige holle
Fen 's HEER'NE berge: O! wae ſil ſtean
Op 's HEER'NE heage heyl'gheyts pleatſe, in ſjean,
Goads ljeaff'lijck, wol-fwiet, miett'leaz folle?

4.

Dy, dy minfche is 't waems hân nog hert
 Mey onrjuechts fuwl bemodd're ea wirt:
 Dy, dy minfche is 't waems Goad fromm siel naet
 Ynn onwirdd weanz on-wier op ftuw't:
 Dy, dy minfche is 't waems yn-borft snuw't
 Nea left, dy leag-fwar uwt fjin kiel laet.

5.

O dizz' Ljue de HEER mey feyne oon-waeyt
 Mey g'rjuecht'gheyt, fen Goadz wol oer-klaeyt.
 Dit 's de æf-komst-ftamm, dy ney de HEER' freje.
 Dit 's de HEERE-hoafck team, dy Goad tanck-ryyck't.
 Dit 's 't folck dat Goads mijlde eanficht fyyckt.
 Dit 's Japick, dy de HEER' God belye.

6.

Tillje hollen op, neye hijmmle, ô red,
 Great Porten Goads, ô wezz naet ted,
 Ontjaene ontwijdje, ô yv'ge Doaren;
 O Porte ô Doare ontjae, meyt's romt,
 Meyt'sje yn-gongs pleat's: de haed-Kening komt,
 Fol eer-glanz-preall fjin huwz yn-gloaren.

7.

Wa iz dy Kening fo fol eer?
 't Iz de Oerfte, alle Heerne oer-HEER, mijn Heer.
 't Iz de HEERE waems fterktme oer alle kreft giet.
 't Iz de HEERE oerwjeald'gjer yn 't gefjuecht,
 Dy fjuecht-wiaft, sonder gæde uwt-rjuecht't,
 O oer-won-feyn dy yvigh heft ftiet!

8.

Tillje hollen op ney wolck'ne, ô red,
 Great Porten Goads, wezz nu naet ted,

Dy Fjouwer-in-tweyntigste PSALME. 197

Jâ wijddje, ontjae jimme yv'ge Dôaren.
Op Porte, op Doar, rom-bean, meytſ' romt,
Meytſ' pleatſ' de haed, feyn rijck, Kening komt,
Meye heagſte eer-preall' ſijn huwz yn-gloaren.

2.

Wae 's dizze haed-Kening ſo fol eer?
't Iz de Oerſt', 't iz de aller Heer-schearne **HEER**,
't Iz de eere ſalme, uwt waems eer de eere
Opp rjuechte eer-ljeafjende eer-ljue ſaey't,
't Iz de eerne **HEER**', dy de haed-eer-steaf ſwaey't,
Hijmm'l, Yerd, mey my, eer-ſjongj' mijn **HEERE!** *Sela!*

G. Japix.

Dy Fijv'-in-tweyntigste PSALME.

Ten Psalme Dâvids.

1.

H **HEER!** to jo, ijnne heegſte heegtme,
Heer mijn God mijn to-forlit,
Wjueckt mijn hert op, uwt druwcks leegtme,
Dear 'k ijn djiepe illind dol-fit.
Lit my naet beſchamme ſtean,
Az yen ijn ſijn hoop bedreagen.
Lit mijn fijne æ wille ontfean,
Noch guwch-donſſje mijnent weagen.

2.

Al dy goe dy jo forwachtje,
Sil nin ſchânn-scheamts rea oer-tjean
Mar dy trouw-leaz hânn'ljē æf plachtje
Mot oon ſchâanne-kaeck tean-ſtean.

A a 3

HEER!

198 Dy Fijv'-in-tweyntigste P S A L M E.

HEER! meyt' my jon fill'ge wey
Kinbar om nea to forbjuefterjen.
Leer my jon paed, klear az dey,
Lanz gean buwtte om-weys fortjuefterjen.

3.

Leer my, lied my ijn jon wierheyt.
Mijn behâd, mijn goed, mijn spoed
Binne Y, God, ijn nead in swierheyt
Toafje ick jon holp, hilde in hoed.
Tinfte, HEER. jon barmhertigheyt
Great, fen âdz, ja great oer miette
In oon jon goertiernheyt beyd,
Want dy binne on-eyngje yn swiete.

4.

Huwgje naet mijn domm' jeugds fuwnne,
Nog mijn oer-tredz gruwle meer;
Tinck m' ijn jon goertiern'e herts-gruwne,
Om jon goeheyts wille ô HEER!
d' HEER iz goe, rjuecht, inckel, fljuecht,
Suwners fil hy onderrjuechtje,
Seftmoed'ge lied't hy yn 't rjuecht,
Seftmoed'ge fil Hy 't paed fljuechtje.

5.

Wierheyt in goertiernheyt binne
All' Goads paden voor dy ljue
Dy sijn wird bewearje, in minne
Sijn tjuechnisse yn heyl'ge njue.
Om jon Namme wille ô HEER!
Och! forjou my, uwt genade,
Mijn on-g'rjuechtheyts fuwn quea-feer,
Dy great, oer-great, my oer-laede.

6. Wa

6.

Wa 's hy dy, mey bernne ontfjogtme,
 Rjuecht ontfjoglijck d HEER ontfjogt,
 Dy wirt wijzge, ijn fill'g'e herts-tochtme,
 d' Wey om tſiezjen, wol-betocht.
 Sijn ſiel ſil fornachtje ijn 't goe,
 O ſijn ney-team ſil op-luweke:
 In 't Lân dat him God mijld joe,
 Ervje eyn-yerdje in ſillig bruwcke.

7.

Goads forborgenheyt djiep-gruwnigh
 Leyt ſijn hoſcke ontfjogh-bern bleat,
 Eack iz ſijn forbuwne oer-buwnigh,
 To jerm witt'niffe oon-waechs great.
 Mijn eag glurckjet op mijn God,
 Op mijn HEER ſen oere t'oere,
 Hy tjogt mijn ſchonek uwt it not
 Dear mijn fijnnen my mey loere.

8.

Loayts genadig, in uwt minne,
 Op my mey jon frijen'lijck eag,
 Want illindig, in allinne,
 Swomje ick djiep ijn pleag op pleag:
 O dy nead! dy nead mijn hert
 Wijd oer-gappet, help' m' uwt neaden.
 Oon-fjea mijn eangſt moeyte in ſmertt,
 Meytf' mijn ſuwn-leſt my ontleaden.

9.

HEER! fjog oon ho wread mijn fijnnen
 Swolmje ijn wreck-fjocht, grijmme in ſpijt,
 In ijn oon-tol; to mijn pijnnen
 Haetjef' my trog-peſt'ge ijn nijd.

Help

Holp redd God! bewerre my,
 Holp mijn siel, lit naet to schânne
 My wirdde, ick betrouwje op dy,
HEER! 'k bejouw my ijn jon hânnen.

10.

Litt' rujecht-uwte yenfâde fromheyt
 My behoedje ijn lit in dwaan.
 'k Wacht fen jo mijn uwncks weerom-stoyt.
 'k Wol 't j' ô God! alheel op-jaen.
 O mijn God', dy 'k my befel,
 Yn jon hoed mijn libbens deagen,
 Forlofje jon Israël
 Uwt all' sijn nead, eangst, in pleagen.

G. Japix.

Dy Segs-in-tweyntigste P S A L M E.

1.

DWaan, dwaan dogs Heere my
 Nuw rieugt, om dat ik bly
 Yn myn oprieugtheyt for jou gæn.
 Op Goad is myn fottrouwen,
 Ik zil dan zonder flouwen
 Næt wankelje, mar wol fæst stæn.

2.

Priew my mar trog in trog,
 Bylôkje my, in sjog,
 Trog siekje my trog al myn læ
 Hoa dat ik bin fin binnen
 Myn nieren, hart in finnen,
 Of ærnse by my schuwlet quæ.

3. Jens

3.

Jens goetheyt Heere græt
Is ommers for my blæt,
Myn æggen meye 't stadig fyæn:
Ik gæn trog jou genaden
Æk lâns jou wierheyts paden,
Der zil ik forndiel æk uwt tyæn.

4.

'k Sit næt by 't yedel bræd,
Fin kwæddwaan altyt sæd,
Ik gæn mey falsche lieuw næt om,
Ik hâddet næt mey zokke,
Dy liltz in grouwlyk flokke,
Of duwbbeldtongig binne in krom.

5.

Ik haatje æk zân buwn,
Der oors næt wurt byfuwn,
As bose dwaan in fuwle died;
Fin har der goadlæz binne,
Der rin ik dwars fin dinne,
In stæn, nog sit næt yn har ried.

6.

Ik wisk myn hânnen ôf,
Yn onschield, in jou lôf
Wol ik uwt gyealpe blier in bly;
Ik gæn fort mar allinne
Ruwnom jou alter hinne,
In fokken dwaan fornuwgget my,

7.

Om jou toa hærren dwaan
Myn luwd, in jou toa jaan

Bb

Dy

202 Dy Segs-in-tweyntigste P S A L M E.

Dy lôf, dy ik jou fchieldig bin;
In om jou wônderwurken,
Fin my zoa faak trogklurken,
Toa uwatterjen zoa folle ik kin.

8.

Dy wenning fin jou huwz,
Der oyt nin druwk nog kruwz
Byfuwn wurt, hab ik liæf ô! Heer,
Yn dy plætz der jou winje,
Der jou joa feynten tyinje,
Dy Tabernakel fin jou eer.

9.

Smyt dog myn ziel næt wey
Mey har, dy dey oon dey
Oors næt as zuwnnedied bygæn;
Lit æk, fchient joa my fcheynje,
Myn libbens tried næt eynje
Mey zokke, der ney mordjen ftæn;

10.

Wâns hânnen binne rieuw
Mey fchandelyk bydrieuw,
Rônom bygriemt, wâns rieugterhân
Stiet iepen mey forlangen,
Om gæwen toa ontfangen,
Om 't rieugt toa buwggen yn it lân.

11.

Mar ik ziek zoks gansch næt,
Ik wânnelje yn ien ftæt
Fin klærre rieugt trog al myn tyed;
Wol my dan Goad byfrye,
Lit my genade krye,
In meyts my diffe ftuwn wer blyed.

12. Myn

12.

Myn foet stiet ynne ræst
Op ien wey effen fæst,
Der wol ik Goad yn al myn dwaan
By alle fromme lieuwe
Zyn lôf in prys toaschrieuwe,
Ik wol dy Hægste eere jaan.

J. Althuysen.

Dy Sån-in-tweyntigste P S A L M E.

1.

Goad is myn liægt, wier zoe ik bang for wæzze?
Hy is myn heyl, myn toaflecht yn dy næd,
Hy is it, dy myn wuwnne kin genæzze,
'k Bin dan næt ængstig sels næt forre dæd,
As 't boos gespuwz in myn tyenstribbers fel,
Myn fyene tyen my kwamen wyed in breed,
Om my mar toa forschurren helsch in wreed,
Doa statense oon, in foelen zelver del.

2.

Of schien ik fin ien leger waard bysletten,
Zoa trillet dôgs myn hart fin ængste næt;
Of schien tyen my ien oorlog him kaam zetten,
Fortrouje ik hyer op dôgs yn disse stæt.
Ien ding hab ik byjærre fin dy Heer,
Dat zil ik zieke, dat ik altyedt mey.
Yn zyn huwz wenje, en der foor in ney
Him tyenje, in der libje toa zyn eer.

3.

Op dat ik der mey bly oonfjæn in merke
 Zyn liæflykheyt, der striedet fin him ôf,
 In dy dan trog toa zieken yn zyn tzerke,
 Der wol ik Him toabringe pryéz in lôf;
 Want Hy forstekt my yn zyn hutte trouw,
 Der bin ik fry, al komt 'er al ien dey
 Fin kwæ, hy bergt my yn zyn tinte wey,
 Hy is 't, dy my zet op ien rots gebouw.

4.

Ik zil nuw bly myn holle æk opstekke,
 Boppe al myn fyene, dy ruwnom my stæn,
 Ik zil Goads lôf yn 's Hægstens huwz uwtsprekke,
 In mey klankoffer Him toa miete gæn,
 Ik zil ien Psalm opfjonge blier in bly;
 Hark! Heere hark! myn stemme doggers oon,
 As ik mey kræft jou rop toon dan, ey toon
 Jou dan genadig in antwurdje my.

5.

Myn harte zeyt toa jou oprieugt, jou zisse
 Ziek My, ik ziekje jou nou dey by dey,
 Lit dan jens ænsigt næt forburgen lisse,
 In schuwlje for my alleheel næt wey;
 Keer æk jou feynt næt ôf yn græt weer moed,
 Jou hadde my trou bystien yn myn dwaan,
 Wol my dan nuw yn diz tyed næt byjaan,
 Forlit my næt ô Goad, mar was my goed.

6.

Want heyt in mem dy hadde my forlitten,
 Mar Goad zil my oonnimme yn zyn haed,
 Leer my, dat ik jens paden kôm toa witten,
 Lied mey jens hân my lâns it rieugte paad.

Om myn forspyers, jaan my æk næt oer
Oon dy byjærte fin myn haters quæ,
Want falsche tyuwggen tingje ney myn læ,
Æk dy der stribbig binne liltz, in styoer.

7.

Zoa ik næt lieuwd hie, dat it zoa zoe komme,
Dat ik it goede zoe op ierden zyæn,
Ik hie al lang dy wrâd dan wrammels romme,
Ik moast dan wol fin klære druwk forgæn;
Wâgtje op uwz Heer, in wæz mar tygge blyed,
Wæz sterk, in hy zal jimme dan it hart
Forsterkje mey zyn gaest tyen druwk in smart,
Ja wagtje op Him toa alle stuwn, in tyed.

J. Althuysen.

Dy Agt-in-tweyntigste P S A L M E.

1.

GOad is myn rotstien hæg grondærre,
Hâd jou næt doaf, mar wol my hærre,
Op dat ik næt, as jou stîl swye,
Mey har mey ien gelyknis krye,
Mey har, dy falle yn it græf,
In zoa ynt kort forgæn as tzæf.

2.

Hark ney myn luwd, ik kin næt swye,
Rop ik, lit my forhæring krye,
Lit my jens ginste noyt ontbrekke,
As ik myn hânnen sil opstekke
Ney it heylig fillig Hymmels Hôf,
Om jou toa jaan pryez, eer in lôf.

Bb 3

3. Luwk

3.

Luwk my næt wey mey al dy kwæde,
 Mey har dy oore lieuw dwaan fchæde,
 Dy tyen har neyften freede roppe,
 Mar 't kwæ leyt yn it harte boppe,
 Jaan har wer har fortyenne læn,
 Forjyeld y har ney har bystæn.

4.

Om dat joa oyt of oyt næt lette
 Op Goads wurk, nog har zinnen zette,
 Dat joa zyn hânnenwurk oonschouwe,
 Derom fil hyze æk næt bouwe;
 Hy zil forbrekke al it dwaan
 Fin dy der him nin eere jaan.

5.

Uwz Goad komt toa dy lôf in ærre,
 Om dat hy wol myn smecken hærre,
 Myn sterkte, in fchiold op wa 'k for diffen
 Al myn fortrouwen del gyng liffen,
 In fol fin trouwe help Hy my,
 In derôm is myn harte bly.

6.

Ik wol Him pryezje nuw mey fjongen.
 Goadt is ien sterkte onbytswongen
 For immen, in hy zil noyt lye,
 Dat zyn gezâlfde fchæ zil krye;
 Forlos jou folk, in jaan har zeyn;
 Weydje, in forhefze zonder eyn.

J. Althuysen.

Dy

Dy Nieogen-in-tweyntigste P S A L M E.

1.

I Aan Prinse bern uwz Heere,
Jaan Him dy fterkte, in eere,
In bern fin hæge fтамme,
Pryzje dy Hægftens namme;
Jaan Him dy lôf fier boppe eltz ien,
(As æk by âds dy fromme dien)
Rop Him oon yn zyn hymmelfch huwz;
Der heerlykheyt is bye ruwz.

2.

Zyn luwd is op it wetter;
Hy is 't, dy 't tonger kletter
Dogt hærren ynne wolken,
Hy is op grætte kolken
Fin wetters dyep, in zonder eyn,
Zyn luwd dat hært min fier in heyn
Mey kræft oer 't heele ierdryk lâns,
Goads luwd is heerlyk in mey glâns.

3.

Hy kin zoa luwd wol fprekke,
Dat Cederbæmen brekke,
Hy kin yn 't kort uwtroeye
Dy op Libanon groeye,
Hy doagtze hippeljen mey ien,
As kællen yn it ny gars grien,
As ien jong ienhôorn Sirion,
Zoa wol as græte Libanon.

4.

A

208 Dy Nieogen-in-tweyntigste P S A L M E.

4.

Al binze hæg fin flammen,
Hy hout 'er uwt fyoe flammen,
As Hy zyn luwd lit hærre,
As Hy reys liltz wol bærre,
Dan trillet dy woestyne græt,
Æk Kades is dan buwtten stæt;
Dy hinden bringe æk yn 't kort,
Trog 's Hægstens luwd har jongen fort.

5.

Zyn luwd is næt toa hâdden,
't Ontblætut fyeld, in wâdden,
Maar eltz ien jout uwz Heere
Nuw yn zyn tzerke eere;
Uwz Heer dy kræftig is, in goed
Het zitten oer dy wetterfloed,
Op Him is dân uwz toaforlit,
Wylt Hy as Keuning iewig zit.

6.

Hy zil zyn folk yn 't eyne
Mey kræft in sterkte zeyne,
Joa Goadt dy zil toa læste
Har dwaan yn freede ræste.

J. Althuysen.

Dy Tryttigste P S A L M E.

Ten Psalme, ien liet toa ynwyeng fin
D A V I D S Huwz.

I.

IK zil jou Heer forhægje bly,
Want Y myn Goad! Y hadde my,

Der

Der ik delbuwkke lay yn 't fân,
 Oplitzen trog jens kræftge hân,
 Y makken, dy tyen my opstiene,
 Dat joa oer my nin blytschip hiene.

2.

Ik rop ô Heer myn Goad toa jou,
 Y hadde my genæzzen trou,
 Myn ziele hadde Y Heere uwt
 It grâf opfierd, in uwt dæds tuwt,
 It libben hadde Y my sparre
 In for dy kuwle my bywarre.

3.

Syong, syong dy Hærre nuw toa tyed,
 Syong Psalmen mey eltzoor om stried,
 Dy ginstgenæten fin uwz Hær
 Sprek jimme lôf, sprek pryez, in ær,
 Kom jimme for syn Træn toa buwggen,
 Toa 's Hægstens heyligheys genuwggen.

4.

Want der is yn syn toorne græt
 Ien ægenblik, der is ien stæt
 Fin libben, yn syn ginst der jin,
 Wier op him eltz forlitte kin;
 Juwns zil min folle guwzjen hærre,
 Mar moarns dan juwchjez allegærre.

5.

Ik zey wol yn myn forspoet wey,
 Ik zil noyt wankelje hyer ney,
 Want Y, Y bin it Heer, dy het
 Myn berg trog jens goetheyt fæst zet,
 Mar doa, doa Y jens frieonlyke æggen
 Forberggen, in fin my ôftæggen.

C c

6. Doa

6.

Doa woarde ik fol ængst, in schrik,
 Toa jou ô Heer, toa jou rop ik,
 Toa Goad wiert, dat ik naam myn keer,
 Ik smeekte toa uwz liæwen Heer,
 Het winst is yn myn bloet toa fynnen,
 In dat my 't græf komt toa forslennen.

7.

Zil jou læuwd wurde fin it stôf,
 Zil 't sprekke toa jens wierheyts lôf:
 Hark Heer! in my genade toon,
 Wæz my ien helper Heer fortoon,
 Yn plætz fin kleyen oer myn lyen,
 Kaam ik wer freugd trog jou toa kryen.

8.

Y habbe Heer myn sek ontbuwn,
 In my mey blyedschip wer omjuwn,
 Op dat myn ær jou Psalmen fyong,
 In næt stilswy by âd in jong,
 Yn iewigheyt myn Goad, in Hærre
 Zil ik Jens namme pryezje, in ærre.

J. Althuysen.

Dy Ien-in-trytigste P S A L M E.

1.

OP jou fortrouje ik al myn dagen,
 Lit dan nin schæmte my
 Bykruwppe oyt, jou Y
 My 't goede ney jens wolbyhægen,

Jaan

Jaan my dogs help toa kryen
Ney jou rieugt yn myn lyen.

2.

Nieg Heer jou ærren ney myn sprekken,
Red my uwt druwk in læst,
Wæz my ien rotstien fæst,
In sterk, dy næt ligt is toa brekken,
Ien huwz, om my fin lyen,
In plægen toa byfryen.

3.

Y binne ommers Heer allinne,
Myn stienrotz, in myn borg,
Lied my dan trog jens zorg,
In fier my om jens namme hinne,
Lit my mey alle fromme
Har tyeuster net ontkomme.

4.

Ik jaan myn gæst oer yn jens hânnen,
Jou helpe my zoa blier,
Jou Goad rieugtfurdig wier.
Ik haatjes dy op zuwn in schânnen
Agt jaan, in dy Goad huynje,
Mar ik wol op him luynje.

5.

Ik zil bly wæzze, in forhuwgge
Yn jens holp-mylde ginst,
Der Y my hadde schinst,
Om dat Y hoasch jou hadde fuwgge
Toa zyæn ney myn elende,
In my yn ængste kende.

6.

Jou hadde my nêst oerjuwn Heere
 Yn fynne hânnen wreed,
 Der sogten, om my leed
 Toa dwaan, in har fin jou ofkeere,
 Trog jou mogt myn foet jiette
 Dy romte fêst ontmiette.

7.

Wêz my nuw Heer, wêz my genadig,
 Ik bin yn disse stêd
 Byset mey ângste grêd,
 Myn âg is fin fortriet oerdadig,
 Trognibbele, in forbyttten,
 Myn ziel, in buwk forytten.

8.

Myn libben ommers is forforre
 Fin droefheyt yn myn tyed,
 Trog sieugten yn myn stryed,
 Myn krêft is alleheel fortorre,
 Trog myn kwê, in myn zuwnne,
 Myn bienen bin trogwuwnne.

9.

Fin weegen har dy tyen my stânne,
 Om kwê toa dwaan bin ik
 Myn burren toa ien schrik,
 Myn frieonen toa ien smaat, in schânne,
 Joa stânne in ja tyanne
 Fin my, al dy my fyanne.

10.

Op my hâdt nimmen 't âg meer litzen;
 Mar ik bin glêd in schien
 Forgetten fin eltz ien,
 Allyk ien dædde yn t grêf byditzen;

'k Bin

'k Bin, zoa dy fetten binne,
Forrædde trogge finne.

11.

Ik hærde ommers fin zoa folle
't Neyrabjen toa myn læst,
Ængst hâd my ruwnom fæst,
Om dat joa mey har boase holle
Tyen my rieslaan in piele,
Dat joa myn ziel forniele.

12.

Mar ik fortrouw yn al myn plægen
Op Jou myn Heer! myn lot!
Ik sis Y bin myn Goad;
Yn Jou hân bin myn libbens dægen,
Red my uwt fyene kloeren,
Der lifse op my toa loeren.

13.

Lit oer jens feynt jens ænzigt schyne,
Red trog jens goetheyt græt
My uwt myn bange stæt,
Lit my fin schæmte næt fordwyne
Want ik, hoa 't æk mey rinne,
Ik rop oon jou allinne.

14.

Lit schæmte it Godleaz folk bykruwppe,
Lit har forflæn as tyæf,
In litze swye yn 't græf,
Lit falsche lippen stom weyfluwppe,
Dy hurd tyen fromme sprekke,
In s' oonsyæn meye nekke.

15.

Hoa græt is 't goed wol mey min zisse
 ('t Is fyker zonder eyn)
 Dat Goad nuw het weyleyn
 For dy har op Goads freefe uwtlisse,
 Dat jou har joegen furdig
 By minfche bern tyenwurdug.

16.

Y binne dy Goad, dy har bergje
 Yn it forborgen tigt,
 Fin jou frieonlyk ænsigt,
 For har dy jou trog hægmoed tergje
 Joa binne yn ien hutte
 For tonge twist byschutte.

17.

Uwz Goad, uwz Heere wæz dan priefe,
 Dy my yn disse stæt
 Zyn kræft in goetheyt græt
 Het trouw, in wonderlyk bywiefse,
 My bergjende for 't fallen
 Yn ien Stæd fæst fin wallen.

18.

'k Zey druftig wol moat ik bykinne
 'k Bin ôffneyn for jou æg,
 Dogs hærden Y om hæg
 Myn bæ, myn luwd klæuw toa joa hinne,
 As ik mey t æg ney boppen
 Jou mar kaam oon toa roppen.

19.

Siek jimme Goad zyn fromme lieuwe,
 Want hy is ommers goetd
 For fromme fin gemoedt,

In

In Hy forjyeld der kwæ bydrieuwe,
Wæz ſterk, hoopje op uwz Heere,
Hy ſil 't toa beſte keere.

J. Althuysen.

Dy Twa-in-trytigſte P S A L M E.

Ten onderrjuechtinge DAVIDS.

1.

W Ol fillig wa ſijn miz-diede iz forjuwne,
Wol fillig wa bedobb'e iz all ſijn ſuwne.
Wol fillig Minfch waems ongerjuechtheyts fuwl
d' Yn-goe Heer God ijnn reck'ning wrieut oerſchuwl.
Wol fillig yn waems ynborſt, gaelt in ſinnen,
Hert in gemoed, ſen buwtte in maelt ſen binne,
Naet wennet, ſchullet, nog to huwzweſt leyt,
Uwtwendig ſchijn-ſchien-duwbbel-hertigheyt.

2.

O da 'k mijn quea fluwp-ſuwne in gluwp-ontijgge
Yn 't hert beſleat, beſtoppe in ſtil forſwijgge,
Da wirdden all mijn bienen âd in tor,
Dey uwt, dey ijn, trog mey-wits bjueſtre gnor.
God! jon feſt treau my, berg'-ſwier, nacht in deagen:
Ick trille, ick ſchodde for gerjuechtsheyts pleagen,
Mijn ſap forſea, forſing're in ging to loor,
So 't fjild trog ſimmer-druwgt tiermt tor in ſoor. *Sela!*

3.

O doz ſen God, trog ſuwne op ſuwn forfiere
Hab ick my ypen-hertig ypenbiere.

Ick

Ick sprijckj O 'k fil klear bicht, fen oer-tred, dwaen,
 For mijn goe God, dy mild iz yn 't forjaen.
 Heer, da forjoene Y mijn gruwle on-rjuechts fuwne. *Sela!*
 Doz jo jon heylge oon-roppe ijn fijns stuwne.
 Al komt den soms druwk, jin-spoeds wetter-gjealp,
 Him sjoerckt forby, dy gapjend wread'e oerstjealp.

4.

Y binne Heer mijn to-flecht honck, in schuwle,
 Y hoedje my for neare miz-moed muwle,
 Y ringje my ruwn-om me blygheyt,
 Mey huwglijck swiet gesjong fen frygheyt. *Sela!*
 Hertse, hertse ô minsche 'k fil dy wijz in ljuechtje,
 Het wey me gān môt: 'k fil dy onderrjuechtje,
 Mey nolcke rie fil 'k dy for hinne geā,
 Sorgfâdig fil mijn eag op dy to-fjeā.

5.

Du moaste 't Horz nog deam-steeg Muwl-djier slachtje,
 Dy, buwtte wit, op goe leer lett œf achtje:
 Waems hirdde Tuwt dy teamm'-twang twingt in schoert,
 In so, ijn 't spoar, jin tanck, me krest, bestjoert.
 Dy godleaz mot sijn quea dwaen hird besoeje,
 Sijn wrâdsche wjeald'e in liette kin naet doerje:
 Mar wa fest op uwz ljeave Heare stiet
 Dy smecket yvig sijn goertier'nheys swiet.

6.

Wezz bly in bly, ijn God, in steez oon blyer,
 Yensâdigh, fromm trouw' oprjuecht God-belyer,
 O fjong fen God, in Goads wirck, uwre in stuwne,
 Sjong uwz ljeav' Heere lof uwt herte-gruwn.

G. Japix.

Dy

Dy Trye-in-trytigste P S A L M E.

1.

MEy siel-wille, herts-njue, muwle in tonge,
 Glier taens-riip Hijmmelsch lof-luwd fol,
 Môt de oprjuecht de HEER' God Lof-Psalm fjonge,
 Goads lof betammet jerm' rjuecht wol.
 To den: d' Gaest opscherpje,
 In de HEER' Goads lof herpje;
 Litt de yn swiete Luwtt
 Litt 't klien Tjien-snaere heare,
 Dat se uwz 't hert, trogge eare,
 Tockje, yn Goad bly, uwt.

2.

Sjongje (yn Godsill'ge uwt-littne liette, ô
 Mingje yn borsts yn uwt-wind'ge freugd)
 d'HEER' yen steez-oon-ny lof-fjong-liet to.
 Spijlje op, meyt' fill'ge wille, yn deugd.
 Want uwz HEER' Goads fizzaen,
 Is, naet om weer-lizzen,
 Inckle rjuecht-uwz rjuecht:
 Yn sijn wirckens wond're,
 Great, brie, boppe in ond're,
 Trouw, wist' wierheyt ljuecht't.

3.

Hy ljeaft, hy minn't, hy hadt heag-wirddigh
 't Rjuecht, hy ljeav't fromme oprjuechtigheyt.
 O sijn goertiernheyt rint, firdd-firddig,
 Seyn-fol, 't brie yerdtrijck oer, ynn weyd.
 Trog sijn WIRD, fol eere,
 Macke (ô great wirck!) de HEERE
 Dd d' Hijmm'.

d' Hijmm'len bocht om bocht:
 Sijn muwl Gaest uwt-rjuechten
 Ing'len scheppe, in ljuechten,
 Mey al 't Hijmm'le heer-tocht.

4.

Hy gearre, az op yen heap, 't See-wetter,
 't Suwz-ruwz-bruwz-hol bol-hobble-tob;
 Setse igh, boerd, ran, stran, pealle; in let her
 Az ynn schat-keam're kolck duwck-dobb.
 Litt den de Yerde hosck buwgje,
 's HEER'NE ontsjochtme uwt-tjuwgje,
 Litte all wae 't dy wrad
 Het ynn bruwckma schickje
 Dat hy for Goad schrikje,
 Dy 't krefts hânz bewâdt.

5.

Want eernet hy? sjea dear!, it iz 'er.
 Hy hiet't, in 't stiet 'er, so 's hy 't wol.
 Hy naettget de Heyd'ne rie: jae lizze 'er
 Forbruwcke ynn djoey in tink, gnod dol.
 Mar, ô, d' rie uwz HEERNE,
 Dy hy æ uwt-erne,
 Stiet ynne yvigheyt
 Ja sijn hert besletten
 Tinck, wirt fest, az wetten,
 Teamm ney teamme yn-heyd.

6.

O wol-lock-sillig oer-lock-sillig
 Iz 't foltsen waems God de HEER salme iz,
 Dat de HEER him eyn-mijnnet, salm-willig,
 Ja kippet uwt to'n eyne erv'niss
 d'HEERE,

d'HEERE, uwtte hijmmle heegte,
Schoaget oon, ynn leegte,
All wradz minfche bern.
Uwt fijn fefte wengje,
Sjocht hy f', dy bewenje
d'Yerd, fen hern to hern.

7.

Allinne hy ftal-formjet de herten,
Hy ægt op all ljue wirck in dwaen.
Yen Kening wraegf'let naet uwt smerten,
Trog great heer-krefts gefjuecht, yn 't flaen.
Yen great-diedig fjuechter,
Wirt nin winft uwt-rjuechter,
Trog fijn kreg'le fefte.
't Hynzer jout nin fjuecht-seyn
Trog hoarff-kreft. O fjuecht-eyn!
Dy 't op trouw't, ynn lef.

8.

Mar loytsje uwz ljeave HEERE eag-dol-gloerjen,
Oer dy him freezje uwt herte-gruwn,
In op fijn goertiernheyt (yn 't doerjen
Lang-ftuwnig) hoopje alle uwre in ftuwn.
Om uwt deads gryp-kloeren
Herre fiel to fchoerren;
Om, ynne hongre nea,
Herre to bewadden,
Herre t' onderhadden,
Libb'ne lyvs, mey brea.

9.

Uwz fielen d'ljeave HEER God forwachtje,
Hy 's uwz haed, holp, honk, fchuwlle in fcherm.
Uwz herten bly, yn him fornachtgje,
(O hert-fwiet hymmelfch huynnig-fwerm!)

Dy Trye-in-trytigste P S A L M E.

Om 't wy de HEER fortrouwje,
 In op d' Namme bouwje
 Fen fijn heyligheyt.
 HEER jon goertiern njoeheyt
 Wezze oer uwz: ô goeheyt!
 Dear uwz hope op leyt.

G. Japix.

Dy Fjouwer-in-trytigste P S A L M E.

[Ten Psalme] D A V I D S: Az by fijn
*wezzen forandere bie for it eanfichte fen Abimelech,
 dy him wey jage, dat by trog gingh.*

I.

'k **S**il, on-ophâdd'lijck, nea
 Sleau, laerdig, all mijn libb'ne ftuwn,
 d'HEER God lof-fjongje, uyt herte-gruwn,
 'tLeyt m' yn mijn muwle, az brea.
 O fo fil 'k my ontjaen,
 Ynne HEER, dat dy feftmoedge ljue
 My herckje, in yn Godfill'ge njue,
 Gaest blier, 't fell' lof-luwd flaen.

2.

Meyts great, mey my, meyt great,
 Meyts great dy greate HEER' God, mey my,
 Lit uwz fijn oer-great Namme, hert-bly,
 Op-helje oer wijd Wrâd-kleat.

'k Hab fijke uwz ljeav mijlde HEER,
 Sijkjende fuwn, treaft-antwird-ree,
 My lofjende uwt neare ængfte in wee,
 Tanck habb' Goad, yn yv'ge eer.

3. Dy

Dy Fjouwer-ir-trytigste P S A L M E. 221

3.

Dy fromme hadde him ontsjoen,
Ja ney him sjuercke az streamm-wiets rin,
Jae wirdne nea rea schamme, yn nin
Herr dwaen, asse op him stoen,
d' Illind'ge kiermde in bea,
Luwd-rofte yn gâl: God hercke, in holp
Him uwtte ængst, See-djiepp gruwle oer-stjolk,
Wijde yp'ne tuwt fenn Dea.

4.

Goads Ing'le teg'ret him
Ruwn om dy jinge, waems from hert
Goads freeze huwzwest, dat jearm naet dert,
Hy tjochtse uwt nea-druwcx klimm.
Kijts, loyts, sjog, prieuwke in smeyts,
Ho goe de HEERE iz: wa op him set
Sijn hoop-klim, dear 's naet dat him let,
Hy swomt yn siel-formeyts.

5.

Goad-heyge, yn fromme yen-fad,
Goad-freefne ô freefje uwz ljeave HEER God;
Went dy him freefje (ô fillig lot!)
Ontbreckt nin onder-had.

't Lieuw-jong, yn 't woedjen dol,
Somms hongre lyt, ho red to jacht,
Mar, dy de HEER sijkje, dey in nacht,
't Rint herre, yn all dwaen wol.

6.

Komm jong tjierll, lien my 't ear,
Herts', swiete jeugd; Ick bin yn til
Mey Goads freez, dy 'k ontfadje fil,
Herts', bernkes, ney mijn leer.

D d 3

Iz

Iz immens hert in sin
 Lang libbjen ? deagen folle in nolck ?
 Om wolferts floede, uwt Goads feyn-kolck,
 t' Ynjen ? (ô swiet gewin !)

7.

Dy folg' mijn rie : Dat hy
 Sijn tong' fen quea kât knett ynn knôtt,
 Dat hy fjin lipp, so, fluwte, yn 't flôt,
 Datf' nea bedroch uwt-spy'.
 Wijckje œf fen quea, dog goe;
 Sijkje, eernje in folgje, (yn wol in wee)
 Dy oer-djoer, gealeaz, God-ljeav Free,
 't Wirdft dat dy Wrâd æ fjoer.

8.

Goads klear fjeande eag ftiet opp
 Rjuechtfirdige, ô fjin yp'ne ear' let
 Op jearme eernst-heftige herts-gebedt,
 Op herre, ynn neade, holp-rop.
 Mar, fjin ontstift'ne, foer
 Grijmme eanficht striel't, quea-dieders, trog,
 Snijt jerm tinf' nisse, az meyn in hogg,
 Uwtte Yerde, in wijt fe yn 't fjoer.

9.

De oprjuechte ljue, for-seyd,
 Dy roppe de HEERE, yn gaest-driftme, oon,
 Hy herketse, hy feyntse, uwt fjin troon,
 Holp yn herr swierigheyt.
 d' Holp-firdde HEERE iz nea fier;
 d' Hert-breck Suwn-bicht're, ynn gaest forfleyn,
 Behâd-mjld rjuecht hy him oereyn,
 Loytf', fo 's him de HEER' goertier!

10. d' Rjuecht-

Dy Fjouwer-in-trytigste PSALME. 223

10.

d' Rjuechtfird'ge, from in fjuecht,
Duwck't ond're 't steez-oone uwncke op uwnck,
Mar Goads hân blieuwt, all stuwne, him njuenck,
Stoan't, stjuwg't, till't, hâd 't him rjuecht.

Hy werret yen for yen,
(: Ho kin 't de op-rjuechte æ quelck œf quea!)
Sijn eyn lijck'niss, fen ljea to ljea,
Dat jearm nea breckt yen bien.

11.

Mey boosheyte wirt oer-kolpp'
Dy godleaze; eak, dy de oprjuechte haett',
Wirt trogge eyn-schild'ge dey-dolck daet,
Ynn Dea-gluwps woeste oer-gjolpp'.

Dogg't sill'ge siel loss't God
Sijs tjienners. All' wa de HEER fortrouwte
Tjuwg't hy onschuldig. Dearom bouwte
Elck fromme op him sijn flot.

G. Japix.

Dy Fijv'-in-trytigste PSALME.

Ten Psalme Dâvids.

1.

In mijn tjin-plachtjers for mijn plachtj'
O HEER, mijns dwaens lijck grwnje in achtj'
Ynn' Rjuecht war: ô rjuechtfirdig' Rjuechter!
Fjuecht for mijn rjuecht, jin mijn tjin-fjuechter.
Griipje ynne hân schuwll scherm-schild ruwndass',
To mijn help luwck jon kortteleass',

Pyk'-

Pyk'-fellje', æf fjet myn fijnn' gnod dol,
To-kattj' myn siel: Ick bin dijn wol.

2.

Litt' schann'-schamm'rea de holl'-portte oer-tjean
Fen dy my schelmsch ney 't libben stean.
Drieuw se æfter uwt, mey scheamte oer-getten,
Dy t quea hadde oer m', yn tinss', besletten.
Forstuw se az tsæf, for bliez-wyn wey
Dat jearm Goads Ing'le uwt-drieuwje in jey,
d Uwnck-wey wez tjeuster, gled in pliz,
Dear de Ing'le herre oppe hacken iz.

3.

Want dear 'k æ die, noch tocht, t'herr lee,
Dear hadde f' dobbe in tijz-not ree
d' Moard gluwp-kuwll, for mijn siel, se op-meytsje,
Dear 'k, schien on-schildig, yn mocht reytfsje.
Dat forwoest-grijmme opp neckke him sit,
Dat eyn Not him flappje eer hy 't wit;
Hy ploffje 'er yn, forrokeleazd,
So 's mijn siel, blier, yn Goads holp, treast.

4.

Den tean 't mijn bient formeyts-will blijck,
HEER 't lof-fjongt layts-wijt: wa 's jo lijck?
Y tjea d' illind'ge uwt klomm fenn kreft'ge,
Uwt schomjers roav-kloer de earm neadrift'ge.
Onrjuecht tjuwghs eerzlinge æfcks uwt-bjalz,
Wy 't my, 't jinge ick naet wit, oere halz.
For goe forjilt m' (ô dy falsck kiel!)
Fuwl quea, om buwtgjen so mijn siel.

5.

Ynn tjin-deele, ick sluwg 't eag droaf dol,
Ynn feck klaeyd, az herr sjocht-nead quol,

Mijn

Mijn meage ick 't neadrift-brea bekirtte,
 t' Wijn 'k for jearm Goad, mijn bea uwt stirtte.
 Ick bef' kесе, az 'broar az frjuen,
 Droaf dol-duwckjend yn 't swart bewuwn
 Az yen, fen jamm're 't hert trog-rieuwd,
 Dy, oer sijn mem ynn trienen drieruwt.

6.

Mar hincke ick, smertt my sjochtme oef seer,
 Den bosckje f' ticht mey hollen gear,
 Jæ sjea forsleyn, 't quanz-quijz ontwyjen
 Fen 't schoerd klaed, lijk 't droaftme yn mijn lyjen.
 Ick sloeg (t' yensadigh) merck noch acht
 Herr tong-wijld-weydjen, az to jacht,
 Yn 't bjealg-broar huwchle filschipp, dear
 Se oer my nijd tofschen knarstje gear.

7.

Ljeave HEER, ho langh schille Y to-sjean?
 Bringt t'honck mijn siel. HEER kommse oet-tjen,
 Uwt 't oermoeds woest schoer-sjeack lob-neyljen,
 Fen wrea jong Lieuw-tofck komm my feyljen.
 So fil 'k jon lof, yn 't ypenbier,
 Ynne oer-great Goads-Mient bly in blier
 Ja ond're 't kreftig-folle folck
 Lof-sjongje, az fill'ge Goads lof-tolck.

8.

Litt nea spijt-laeyts guwch-juwchje oer my,
 Dy oorsack leaz sint mijn party
 O! litse 't nijtgjende eag naet winckje
 Yn 't quea dat se, onrjuechts, my oertinckje.
 Want dy stiltme ljeafjend ljue bejeartt
 Huwz't naet yn jearm falsck huwchle hertt.
 Herre eerfling, Goad-œf-aerd forstan,
 Roav't still ljue tier, free stiltme yn 't Lan.

E e

9. Den

9.

Den fchoeref' muwllen op. Ha! ha!
 (Wijdz kiels) uwz eag dat fjocht 'et, ja
 Derr leyt uwz dwaens-dwerz-eersling minfche!
 Wy fjea, wy hadde uwz wille in winsche.
 HEER' Y fjea 't, fwy naet langer ftil,
 Wezz naet fier, wezz mey my yn til.
 Ontweytsje, HEER, nim mijn rjuecht yn acht,
 Placht, for my, t' eyn, mijns onfchildz, placht.

10.

Rjuechtj' my ney mijn gerjuechtigheyt,
 Litfe HEER', oer my nin bly will-weyd,
 Dat f' naet uwt-flaen: Ha, uwz siel-wille!
 Hy leyt, hy fchil nea holle op-tille.
 Gjealpje, oer-ftjealpje f' mey fcheamts oer-ftirt,
 Dy bly yn mijn quealcks jamm're wirt:
 Litt fchanne in fcheamt jearm perffje az lead,
 Dy greatfch bravearje oer m' yn mijn nead.

11.

Yn tjin-deel, litfe, heaglijck bly,
 Goadz lof ophelje, yn fang, mey my,
 Dy hert-luft op mijn g'rjuechtheyt lizze
 Lit fe yn gaest-wille, ynferne, fize:
 Great-mack wez de HEER, waems njue-bejeart
 Oer fijn trouw tjieners free great wirt.
 So fchil mijn tong, hert, ja herts-gruwn,
 Jon g'rjuechtigheyt meldje alle uwre in ftuwn.

G. Japix.

Dy

Dy Segs-in-trytigste P S A L M E.

d' **O** Ertredde fin dy kwæde zeyt.

Dyep yn myn hart nin freefe leyt

By him for Goad rieuchtfurdig,

Hy flayt him zelve as min fyeugt

Zyn goadlæz dwaan, in zyn onrieugt,

Dy haadt in nyed is wurdig,

Dy wurden fin fyn muwle fyn

Dy binne onrieugt in fenyn,

Hy wol fin 't goed næt witte;

Nagts tinkt hy om onrieugt toa dwaan,

Hy ftelt him op ien kwæde baan,

Wit Kwæ dwaan wol hy næt litte.

2.

Wa zoe jens goedheyt roeme næt;

Joa is toa oon dy hymmel græt,

Jens wierheyt oon dy wolken,

In as dy bergen is jou rieugt,

Jens plægen, dy me op ierden fyeugt

Dy binne dyeppe kolken.

Y forgje Heer for fee in minsch,

Jens goedheyt is ô Goad ney winfch,

Dy bern fin minfchen rinne

Derom toa zieken har byhâd

Onder jou hæflyk yleugel-fchad,

Der joa byhâdden binne.

3.

Fint fette fin jou koftlyk huwz

Kryet jou folk Heer ien swiete ruwz,

Y jaan, dat joa fwiet drinke,

E e 2

It libbens wetter is by jou,
 Yn joa liægt zyæn wy 't lyægt æk nou,
 Wol der jou kinne fchinke.
 Jens goedheyt jaan d'oprieugte lieuw,
 Jens rieugt ney har byjærte in nieuw,
 Dy foet fin dy onfromme,
 Nog hân my fchæd, dy onrieugt dwaan,
 Dy binne rekke finne baan
 Joa kinne næt opkomme.

J. Althuysen.

Dy Sâ-n-in-trytigste P S A L M E.

1.

WÆz dog's oer har, dy kwædwaan næt ontstutzen,
 Bynyed's næt, dy klære onrieugt dwaan,
 Joa wurde as 't gærs kort ôffneyn in forbritzen
 Joa zille har yn 't kort ney fallen jaan,
 As gærs spruwties trog dy hyette fordwynne,
 Sil 't græf har yn it, eyn æk wol forflynne,

2.

Fortrouwje op Goad, dwaan 't goede, in bywinje
 It ierdryk, in fied jimme ney zyn zin
 Mey trouwigheyt, wol Him mey blyedschip tyinje,
 Het eltz fin jimme dan byjærje kin,
 In het dat jimme hart æk kin bytinke,
 Dat zil Hy hoasch jimme yn Syn ginste fchinke.

3.

Weyn jimme wey op Goad, Hy zil it meytze,
 Fortrouwje op Him in dan fil jimme rieugt
 Yn 't iepenbier fin alle kanten reytze
 Allyk as op dy middey, 't finne lieugt,

For-

Forwagtje uwz Goad, in wol for Him stil fwye,
In wurd naet boas oer har, dy zeyne krye.

4.

Æk næt oer him, wâns oonslag is toa kwæde,
Lit ôf fin gramschip, wurd næt hâstig boos;
Wurd næt ontstutzen toa ien oormans schæde,
Zân dwaan is ommers sieker wier godloos,
In dy kwædwaanders wurde yn 't eyn weyjagge,
Joa wurde as stôf finne ierde offagge.

5.

Mar fokke, dy uwz liæven Heer forwagtje,
Dy zille erflyk byzitte mey ræst
It ierdryk, min zilze forzyker hæg agtje,
In nog ien bytje, in dan bin 'er wæst
Dy kwæde, min zil op zyn plætz wol lette,
Mar nærnse fil min him kinne byfette.

6.

Mar joa, dy altyt sæft fin zinnen binne,
Dy zille 't ierdryk byzitte toa læn;
In om dat it har altyt mey zil rinne,
Ziet 't harte æk har fin blyedschip ontflæn;
Dy quæde hânnelt dy fromme onrieugtfurdig,
Hy knærst oer him mey zyn toskên onwurdig.

7.

Mar Goad, yn gramschip oer him heel ontstutzen,
Bylaakkit him, om dat hy zyeugt zyn tyed,
't Godlæz folk het it glæone zwurd uwtlitzên,
Har boagge stiet spând, joa gænne toa stryed,
Om d'ærme lieuw fin boppen del toa smytten,
In d'oprieugte toa slagtien, in toa yttên.

8.

Mar 't swurd, der joa Goads folk mey woene stekke,
 Dat zil har fels yn 't eyn trog 't harte gæn,
 Har boaggen sil God trog zyn kræft forbrekke,
 Dit is har diel, dit is yn 't eyn har læn;
 Mar for dy fromme is har bytje better,
 As for ien hoopen kwæde jyeld as wetter.

9.

Want joa dy fæst fin kwædwaan hymje, in swoegje,
 Dy brekt Goad, in hy bringtze gau toa schân;
 Mar joa, dy har ney 's Hægstens wille fuwgje,
 Dy ondersteunt Hy mey Syn Rieugterhân,
 Goad wit dy dæggen fin dy fromme lieuwe,
 Har erfenis zil iewig syker blieuwe.

10.

Joa zille yn dy kwæde tyed fin plæggen
 Har næt byschamje oer har wurk in dwaan,
 Goad zil har trog Syn ginste yn dy dæggen
 Fin honger, yttten ney genuwggen jaan,
 Mar 't Goadlæz folk Goads fyene allegærre,
 Dy zille as ræk fordwynne, in forstærre.

11.

Dy kwæde lient, mar wol næt liæfst bytelje,
 Der fromme lieuw mey ien-meylyend hart,
 Trog myld toa jaan by eltz ien pryez byhelje,
 Wier trog zoa faak ien ærm minsch wolfart,
 Want zyn zeynde sille 't yerdryk byzitte,
 Mar zyn forflokke zille 't allis forlitte.

12.

Dy minsche gongen wurde fin uwz Heere
 Byfestge, in Hy het lust oon zyn wey,

As

As hy falt zoa zil uwz Goad him wol keere,
 Sok ien wurt forsmytten toa ninter dey,
 Want dy Heere, dy alle pryez is wurdig,
 Dy is om hem toa ondersteunen furdig.

13.

Ik bin jong wæst, æk bin ik gryez fin hierren,
 In âad wurden, in der toa laam fin læ,
 Mar nooyt zæg ik dy fromme yn myn jyerren
 Forlitten, of dat zyn zied zogte bræ;
 Altyt is Hy meilyend, zonder eyne
 Hy lient, in Syn zied is der trog toa zeyne.

14.

Wyk ôf fint quæde, in dwaan it goede,
 In winje yn iewigheyt bly, in stîl,
 Want Goad het nattenbyt op mey dy tyoede,
 Mar it rieugt het hy lyæf, dy Hægste zil
 Zyn folk næt forlitte, mar har bywarje;
 Mar 't zied fin Goadlæze zil Hy næt sparje.

15.

Dy oprieugte minschen zille al har dægen
 It ierdryk byzitte ræstig, in fry,
 Der zille joa ney 's Hægstens wolbyhæggen,
 Op winje yn iewigheyt stîl in bly,
 Dy fromme muwle zil wyzheyt ontdekke,
 Zyn tonge zil oors næt as rieugt uwtsprekke.

16.

Goads wet leyt ommers yn zyn hart bywarre,
 Zyn gong in tred stiet altyt tygge fæst,
 Hy zil trog 's Hægstens gunste noit kwælyk farre,
 Om uwt toa glyden lyt hy ooit nin læst,
 Dy kwæde leyt dy fromme minschen læggen,
 In siekt him toa deyen mæst alle dæggen.

17. Mar

17.

Mar Goad zil dy oprieugte noyt forlitte,
 Of oerjaan yn dy quæde lieuw har hân,
 Fin har toa fordomjen zil Hy nêet witte,
 Nog, as Hy rieugt wort, oyt bringe toa schân.
 Wâgtje op uwz Heere, gong lâns zyn paden,
 Hy zil joa forhægje trog zyn genaden.

18.

Y zille zyæn, dat joa dy kwæ bydrieuwe
 Uwtruwgge wurde mey har heele tæm,
 'k Zæg ien dy die gewelt oon oorre lieuwe,
 Dy him uwtspaatte as ien grien ynlâns bæm,
 Mar hy gyng trog, min zæg him kort fordwynnen,
 In fyog der ney wier hy nêet meer toa fynnen.

19.

Ik fôgt him wol, mar koe him nêet byzette,
 Syog, fyog op har, dy altyt fröm bin wæst,
 In wol op dy oprieugte æk reys lette,
 Want dy mâns eyn zil wæzze freede in ræst,
 Mar al dy har ney kwæddwaan flye, in fuwggje,
 Dy zil uwz Goad fordylgje, in uwtruwgge.

20.

Mar 't heyl der tyen fin dy rieugtfurdig binne,
 Is fin dy Heer, har sterkte yn dy dey
 Fin ængst, in druwk, der joa om help toa rinne,
 Dy zil har helpe, dy zil har al wey
 Bywarje, d atdy kwæde har nêet meer kwelle,
 Om dat joa op Him har bytrouwen stelle.

J. Althuysen.

Dy

Dy Agt-in-trytigste PSALME.

1.

STrâf my yn Jou gramschips hiette Oerre miette
 Liæve Heere! doggers næt,
 Wol my yn jens toorne sparje, In bywarje,
 My for plægen swier, in græt.

2.

Fin jens pylen scherp fin spitzen Bin ik stitzen
 Ommers trog myn heelle lyef
 Fin jens hân, dy 't al kin brekke, Bin ik rekke,
 Ja dy druwkt my hurd in styef.

3.

Al myn fiesch is æk fol wuwnnen, Trog myn zuwnnen
 Der Y Hær om binne kwæ,
 In trog al myn plæggen binne Æk trog hinne
 Fol fin onræft al myn læ.

4.

Want myn dieden onrieugtfurdig, Zân læn wurdig,
 Gænnæ oer myn holle fæft
 As æts dat næt is toa hurden, Binse wurden
 Ja for my ien swiere læft.

5.

'K bin ruwnom fol ætterblierræn, Dy fin fierren
 Styonke, dat it griesse mey,
 Joa bin gruwlyk, in oerstyoerig Glieon in fyoeirig
 Trog myn gekheyt dey oon dey.

Ff

6. Ik

6.

Ik bin krôm in bryk lâns hinne, Ik moat rinne
 Meye holle neye gruw,
 Ik wurd trog myn grâte plægen Alle dægen
 Ruwnom yn it swart byfuwn.

7.

Want myn termmen bin fol wuwnnen Trog myn zuwnnen,
 'k Bin fol plægen oer myn lyef
 Ruwnom is myn flesch trog stikke, Eltz moat schrikke,
 Der my fyogt, 'k bin straem in styef.

8.

Al myn kræften binne britzen, 'k Bin byditzten,
 Yn myn lyen heel forfley
 Fin it rasen fin myn harte, Trog dy smarte
 Bolje ik my hâft toa eyn.

9.

Heer for jou, for jou allinne Is trog hinne
 Myn byjarte dey oon dey,
 Ik moat manning fyeugten litte, Mar Y witte
 Zoks already, ær dat ik kley.

10.

't Harte keert my om fin binnen, In myn zinnen
 Kræft in al het my bejuwn,
 't Lyægt, dat oors myn æggen zæggen, Ja myn æggen,
 Bin nat by my disse stuwn.

11.

Frieonen stæn fin fierre wægen Oer myn plægen,
 Myn liæfhabbers ganne wey,
 Dy my oors dy neyste binne Æk dy rinne
 Fin my, der ik fyeugt in kley.

12. Joa,

12.

Joa, dy ney myn libben ganne, joa dy stanne,
Om my næt as kwæ toa dwaan,
Lisse strycken, sprekke gruwlyk Offe muwlyk
My dy dædstek koene jaan.

13.

Joa bytinke alle dagen Læse lægen,
Dy ik nau ontwykke kin,
Mar ik wol, hoe luwd se æk bærre, Har næt hærre,
Ik hâd my as doaf'er jin.

14.

'k Bin hoe, datze æk mey my tuwle, Stom fin muwle,
'k bin as immen dy næt hært;
'k Bin as of ik næt kin zisse Wer tyen disse,
Hoe 't eltz fin har tyen my bært.

15.

Want ik hoopje, in ik bouje, Ik fortrouje
Oors op nin, as Jou ô Heer!
Y zil my wol uwt dy hægte Yn dy lægte
Hærre, as ik toa jou keer.

16.

Want ik zey, dat dog dy kwæde Yn myn schæde
Næt blyed binne, as myn foet
Uwtglyed, zoen joa har opstelle, In my kwelle
Mey ien grætsch, in boos gemoet.

17.

Want trog al myn fwiere plægen Alle dagen
Bin ik reed, om mank toa gæn:
Dy oergrætte, in fwiere smarte Fin myn harte
Blieuwt fæst for myn æggen stæn.

F f 2

18. 't Kwæde,

18.

't Kwæde, dat myn hân, ôf æggen, Die of zæggen,
 Dat is ommers for jou blæt;
 'k Moat yn ængste wol weyzinke, As ik tinke
 Oon myn zuwnnen fwier in græt.

19.

Mar myn fyene gæn, in dyoeye, Libje in groeye
 Brauw yn folk, in kræften oon,
 Sokke, dy op my toa onfreden Zonder reden
 Binne, wurde græt, in schoon.

20.

In dy kwæ for goed forjyelde Gæn toa fyelde;
 Om my altyd jin toa stæn
 In joa kinne næt forfwolgje, Dat ik folgje
 't Goed, in siek jens paad toa gæn.

21.

Lit my doggers næt allinne Hinne rinne
 Heer! mar loek my uwt it stôf,
 'k Rop jou oon, om help toa kryen Yn myn lyen
 Wæz næt fier dôgs fin my ôf.

22.

Uwt har kloeren, dy my drue kke, Wol my luwkke,
 Wæz, om my toa helpen reed,
 Lit my Heer! jens goetheyt smeytze Jens æg weytze
 Oer my, dan hab ik nin need.

J. Althuyfen.

Dy

Dy Nieogen-in-trytigste P S A L M E.

1.

IK zey, ik zil bywarje nuw myn wey,
 Dat ik nin kwæ bygæn hyer ney
 Mey sprekken, 'k zil myn muwle mey ien tæm
 Bywarje, dat ik my næt schæm
 Wyl't goadlæz folk nog rieugt tyen oer my stiet,
 In næt as læst, in moeyte briet.

2.

'k Wier stom trog swyen, in ik swygge fæst
 Fin 't goed, mar swierder waard dy læst
 Myn hart waard hyet yn my, ien barnend fyoeer,
 Ontstiek, doa ik myn dwaan togt oer,
 Doa hab ik mey myn tonge rieugt uwt zeyn
 Meytz Heere! my bekend myn eyn.

3.

Dat ik dy miette fin myn dæggen wit,
 In hoe forgonkelyk ik zit,
 Myn dægen stelle Y ien hânbreed græt,
 Myn libbens tyed is for jou næt,
 Eltz mensche æk, hoe fæst hy hyer mey stæn,
 Is ydelheyt in sil forgæn.

4.

Hy ommers giet, as yn ien byeld, mar wey,
 In ydel woelt hy alle dey,
 Min hellet, in min schurt by ien al fæst,
 In wit næt wa it kryet op 't læst,
 In het forwagtje ik fin jens goetheit nou,
 Ik hoopje altydt fæst op jou.

5.

Op jou ô Heer! oon wa ik rop in kley,
 Nim Y dogs all myn zuwnen wey,
 Forlos Y my, in stel my nêst toa smaat
 Fin flieugte lieuw sol nyed, in haat,
 Ik bin nuw stom, ik kin nin luwd meer jaan,
 Ik zil myn muwle nêst op dwaan.

6.

Y habbet dien, ik lis trog Jou yn 't stôf,
 Nim Y jens plæggen fin my ôf,
 Ik bin byswykke och! ik ærme mân!
 Trog 't swier byfiegten fin jou hân,
 Kasty jou immen, dy hyer onrieugt dogt
 Mey plægen, 't is for him nin nogt.

7.

Zyn brauwigheyt raant wey trog jou byfyoer,
 As môt, in snie for barnind fyoeer,
 Eltz minfche ommers, dy hyer zit in leyt,
 Is nêst as ræk, in ydelheyt,
 Hark Heer! myn bæ, jaan op myn roppen agt,
 In nim myn triennen æk toa wagt.

8.

Swy nêst, al wurd ik fremd by jouw byfuwn
 As myn forâdders helle buwn;
 Weyn jou fin my, dat ik forkwikking kry,
 Ær dat ik stæ meys Y my bly:
 Lit trog jens ginfte my it goede fyæn,
 Ær dat ik fin hyer moat fortyæn.

J. Althuyfen.

Dy

Dy Fyertigste P S A L M E.

1.

IK hab dy Heer forwagte rieuw ien tyed,
 Nuw het Hy Him æk toa my kærð,
 In het myn bæ, in roppen hærd,
 Dat makkit nuw myn hart forhuwgge, in blyed,
 Hy het my uwt dy kuwlle,
 Wier yn ik laey byschuwlle,
 Uwt modder litzen wey,
 Myn foet is buwtten læst,
 Myn gongen stæne fæst,
 Trog zyn kræft foor in ney.

2.

Ien ny liet het Hy yn myn muwlle leyn
 Ien lôf sjong for uwz liæven Heer,
 Om op toa syongen toa zyn ær,
 Dat folle lyeuw fin 't foorste toa it eyn
 Zyæn zille, in uwz Heere
 Ontsyæn, in toa Him keere,
 Wolzillig dy fortrout
 Op Goad, in dy næt syuegt
 Ney grætscheyt, of ônruegt
 Nog him ney flouwen jout.

3.

Jou wônderwurken hab Y makke græt
 Oon uwz, jou tinsen is der by
 Zoa wyed, zoa græt ô Heer, dat wy
 Dat næt bygrypie nuw yn disse stat,
 Min kinse næt uwtlisse
 Nog zoa 't by hært fin zisse,

Zoe

Zoe ik har grætte hæp
 Uwtsprekke, 't is dog næt,
 Joa bin toa wyed, in græt,
 Derom jou ik it kæp.

4.

Y hiene oon nin slagtoffrannen lust,
 Nin spyesoffrannen woene Y.
 Jou borren trogge ærren my,
 Jou waarden næt as ynne sliep swiet lust
 Trog brân- nog zuwn-offrannen,
 Der Y woen fin har hânnen,
 Doa woarde ik oondræun,
 Toa ziften f jog ik kom
 Der is by âls derrom
 Yn 't bock al fin my fchræun.

5.

Myn lust is, om het Jou byhægt toa dwaan,
 Jou Wet leyt my zoa dyep yn 't zin,
 Yn 't hart, dat ik næt wyk 'er fin;
 Dy mie dy ik oon dy Gemeynthe jaan
 Is rieugt, in hærren wurdig,
 Myn lippen binne furdig,
 In ik byrwingse næt,
 Y wittit ommers Hær,
 Dy allis trogsjogt klær,
 Hoa dat ik bin yn stæet.

6.

Ik hâd æk jou gerieugtighet næt wey
 Bystoppe yn my, mar ik wol,
 Myn hart is fin jens wierheyt fol,
 Jens heyl, Jens lôf uwtsprekke dey oon dey,

Ik wol by folle lieuwe
Jens trouwigheyt byschrieuwe,
Jou zille næt fin my,
Jens ginst onthâdde lit,
Wier dat ik stæn of zit
Jens trouw my blieuwe by.

7.

Meer plægen, as ik ommers kin optyæn.
Mey tellen, hadde my omjuwn,
Myn onrieugt, dat by my wurt fuwn,
Het my oongrypt, dat ik næt meer koe fyæn,
Ik habze rom zoa folle,
As hyerren op myn holle;
Myn hart het my bejuwn,
't Byhæge jou dan, my
Toa helpen uwt dy ly,
Ey red my disse stuwn.

8.

Lit zokke dy myn ziele siekke, ræ
Fin schæmte wurde, litze kort
Mar æfteruwt dræun wurde fort,
Lit zokke, dy nogt hadde oon myn kwæ,
Toa læn forwoasting krye,
Lit fin byschæmtheyt fwye,
Dy mey my spottje, jaan,
Dy ney myn schânne stæn,
Har wol fortyenne læn
Fordosck har goadlæz dwaan.

9.

Mar lit al, dy jou zieke, wæzze blyed
Yn jou, dy jou lyæf hadde, lit
Dy sprekke, dat it eltz ien wit.
Uwz Goad, Uwz Heer wæz prieze disse tyed,

G g

'k Bin

Dy Fyertigste PSALME.

'k Bin wol yn nêd, in plægen
 Mar Goads alfyende æggen
 Dy binne fleyn op my,
 Y bin myn helper trouw,
 Myn trêster yn dy rouw,
 Fortoaf nêd, stæn my by.

J. Althuysen.

Dy Ien-in-fyertigste PSALME.

W Olzillig is zok ien, dy mey forstân
 Him hâdt tyen fokke yn 't lân,
 Dy yn elende zitte trogge tyed,
 Goad zil him zuwn, in blyed
 Byfreje, dat oon him toa ninter stuwn
 Nin plæg oyt wurt byfuwn,
 Goad zil him hyer ien lokkig libben jaan;
 In hoedje yn al zyn dwaan.

2.

Hy jout him nêd yn fyene hân, of kloer
 Ney har byjarte oer,
 Uwz Heer dy zil him ondersteunje wis,
 As hy op 't stêrbed is,
 As hy siek is foroorje jou zyn stêd,
 Ik zey tyen jou yn need,
 Genæz myn ziel, meyts my fin zuwnnen schien,
 Ik hab zoa folle dien.

3.

Myn fyene sprekke fin my stadig kwæ,
 Wanneer komt hy reys dæ,

W

Wanneer forgiet zyn namme, duwe's uwt
 Har onbyfchæmde tuwt,
 Byfieket 'er reys ien fin harren my,
 Dan is 'er falsheyt by,
 Zyn hart forgærret onrieugt, giet hy fort,
 Hy sprekt 'er fin yn 't kort.

4.

Myn haters sprekke fæftjes toa myn fchæ,
 Joa tinke tyen my kwæ,
 Joa sprekke liltz in sonder fchæmte wey,
 Dat eltz it hærre mey,
 Hy het ien ftik fin Belial bygien
 In ney it kwæde ftien,
 In 't zil mey him, dy leyt oyt zoa næt gæn,
 Dat hy wer op zil ftæn.

5.

Ja zels dy man, wier ik mey freede hie,
 In der ik fæft op ftie,
 Dy ik fortroude æk tot yn dy dæ,
 Dy deys yt fin myn bræ,
 Dy het tyen my zyn liltze hakken weynd,
 Dy het my huwnd, in fcheynd,
 Dy tinkt næt oors tyen my as alle kwæ,
 Dy dogt my næt as fchæ.

6.

Mar ô myn Heer! wæz my genadig nou,
 Ik weynje my toa jou,
 Rieugt Y my op, in ik zil har dan jaan
 Dy læn ney al har dwaan;
 Hier by bin ik forfykre wier in wis,
 Dat jou luft oon my is,
 In dat æk noyt myn fuwle tyenparty
 Blier blâye zil oer my.

7.

Het my oongiet yn myn opriengte stæt,
 Jou help ontbrekt my næt,
 Jou hâdde uwt jens winplæts fin omhæg
 For iewig my for 't æg,
 Ik bring jou dan jens wolfortyenne lôf
 Yn 't hægge Hymmel hôf,
 Liæuw him altyt dy Ifrels Heere is,
 Wier op ik AMEN zis.

J. Althuysen.

Dy Twa-in-fyertigste P S A L M E.

*Ten onderrjuechtinge, foor dy oerste Sjong-
 maester, ondere Bern fen K O R A H.*

1.

AZ in Hirt wirt toarst-hiet jachtge,
 Graeyt in kierz'n't ney kielme in focht;
 Allyk gâlt myn siel, forsmachtge
 Ney God, uyt herts baerne-tocht;
 Ney dy libb'ne God: wenneer!
 Och! wenneer, ô ljeave Heer!
 Sil 'k yn gean rjuecht on-byschromme,
 Sil 'k for jôn blier ænsicht komme.

2.

Och! oon trienen môet ik râne!
 Ytten, drinken meyts ik sât
 Trog mijn eag-drippe, ass' my jane;
 Dey oon dey, jerm gruwle kât;
 Az dat godleaz Dijvels brot
 My to gnierdit: Wier's dijn God?

O!

O! 't ney-tinſſjen priem't mijn ſinnen,
Hert in yngewant fen binne.

3.

O! mijn ſiel mot ick uwt-jiette!
O! mijn gaest wol my ontjean!
Az 'k oer-tinckje (ô ſee fol ſwiete!)
Ho 'k ern' plygge', oer-bly, to gean,
Mey in great heap ney Goads Tjerck',
(: O on-gruwn'-ſwiet-luwdigh wirck!;))
Om Goads heag tyds lof to ſjongen,
Onder-ming'le yn âd in jonge.

4.

Siel het bock'ſte dol, onreſt'lijck,
Hoopje op God. O 't ſil wol gean.
'k Sil (: o 'k leauwje 't, God tanck, feſt'lyck:)
Syn forloſſ' mield eanſicht ſjean.
O myn God! myn ſiel dy buwgh't,
Mits myn moed my droaſ oon-tjuwgh't,
Wylſt ick berge oer Delle, yn 't fluchtjen;
Oon Jordane in Hermon fuchtje.

5.

Dear d'œfgruwne d'œfgruwne oon guwzet;
Dear jon forzze reyn-geatt' ſtjealpt,
Dear it hol ſchom-wetter bruwzet,
Dear elck weag my de holle oer-gjealpt;
Mar d'HEER ſil m' yn leſt jaen 's deys
Syn goertiernheyt tuwzent reys,
Syn Liet ſil 'k nachts ynnig nuyntje,
In myn libbens God, hoſck ljuentje.

6.

Wierom ick, fen jo, forjitten?
Sil ick ernje oon God, mijn rotf?
G g 3 Wierom

Wierom ick yn droaf-fwart sitten,
 Onder finne foet-traepp trots?
 Mey in fwird, trog biente in hert,
 Girzet my mijn finne (ô smert!)
 Afte all' dey m', yn spiijt, to wringsge:
 Wier 's dijn God, dijn wad in winske?

7.

Siel het buwgste in kripp'ste on-reftlijk?
 Hoopje op God. O 't fil wol gean.
 'k Sil (ô 'k leauwje 't, God tanck, festlijk)
 Sijn forloff to miette fjean.
 Hoopje op God, ô fjong him lof,
 Dy m' eag-fjeanlijk rjuechte uwtt stof,
 Dy mijn eanfichts gal genezze,
 Iz mijn God, in fil 't æk wezze.

G. Japix.

Dy Trye-in-fyertigste PSALME DAVIDS.

I.

DOgh rjuecht mijn God in 't jinge Y kinne
 Mijn rjuecht; rjuecht mijn lijck-scheel-placht uwt.
 Y dy gerjuechtheyt falme binne.
 Lit d'on-goertiern' my naet oer-rinne.
 O! ly naet dat ick blieuw to buwt
 Ynne on-rjuechts tofck in tuwt.

2.

Mijn kreft en God, dear 'k op fortrouwje,
 Wierom forstiette Y my? wierom,
 Wierom moat ick yn droaf-fwart rouwje?
 Jâ fed fen trienjen droaf oonfchouwje

Dat

Dy Trye-in-fyertigste P S A L M E. 247

Dat my mijn fijne, az tsef, az schomm,
Greatsch dol-trieuwt in traep't krom.

3.

O lit jon ljeacht in wierheyt glanzgje,
Dat jae my liede, wol in wis,
Dat jae m' az fill'ge Sinne om-schanfgje;
Dat jae m' az Hijmmel-seyn kran's kranfgje;
Dat jae m' op-bringe, uwt wrâds druwck-plis,
Dear jon bergs wen-pleatse is.

4.

Op dat ik dear mijn siel fol-nuwgje,
Az 'k to Goadz Ater ynfier'n gong,
Az 'k my to God, in Goads-tjienst foegje,
Az 'k m' yn mijn blijdschips God forhuwgje;
Az d' harp' swiet luwd my tomm'-taest twong;
Az 'k God, mijn God, lof-sjong.

5.

Mijn siel het buwgste, az droaf dôl buwne!
Ho doz on-restlijck eangst'-tril-kâd!
Hoopje op God, 'k sil him, ney dizz' stuwne;
Lof-sjongje in taensfje uwt blyherts-gruwne;
Hy iz mijn tuwz'nerley behâd,
Mijn God, mijn winsck mijn wad.

G. Japix.

Dy Fjouwer-in-fyertigste P S A L M E.

W

Y hadde Heer Jou wônderwurken
Wol mey uwz ærren hard, in murwken.

Uw?

248 Dy Fjouwer-in-fyertigste PSALME.

Uwz âdders zeyne uwz het wier schyed,
Y wurken wonder yn har tyed,
Dy Heydens hab Y mey jens hân
Uwt har bysittingen weyrægge,
Mar har der tyen wer plante yn 't lân,
Y habbe 't folk aleer æk plægge.

2.

Mar har der tyen wer græt dien wurden,
Joa erfden 't lân næt trog har swurden,
Har ærmen koen nin lok har jaan,
Jens hân, in ærmen moasten 't dwaan,
't liægt fin jens liæflyk ænsigt blier
Joeg har doa romte yn har plægen,
In træste's om dat Isrel wier
Ien folk ney 's Hægstens wolbyhægen.

3.

Myn Keuning bin Y zels fol eerre,
Byfel mar dy forlossing Heere!
For Japik trog Jou wille vry,
Al dy har stelle toa party,
Tyen uwz mey hornen stietten in
Wy zille traapye yn Jens namme,
Dy tyen uwz opstæn, datze 'er fin
Kelræuwig wurde, in byschamme.

4.

Want ik wol op myn flitze bôgge,
Dy ik faak op myn ræg hab tögge,
Næt lynje nuw, ik meytz æk næt
Op 't swurd, om my toa helpen, stæt,
Mar Jou der tyen Jou meytze uwz fry
Fin dy uwz tyenpartyen binne,
In dy uwz haatje meytze Y,
Dat joa fin schæmte kort weyrinne.

5. Wy

5.

Wy roeme yn Goad alle dæggen,
Dy uwz byfryt fin fwiere plæggen,
Jens heylge namme zille wy
Yn ieuwigheyt ophelje bly,
Mar Jou habb uwz nuw Heer forstaat,
Y habbe uwz nuw brogt toa schânnen,
Uwz kryegsfolk ommers fynt nin baat
Nog help by Jou tyen fyene lânnen.

6.

Jou dwaanne, dat wy motte wykke
For uwz partyen, 't het nin lykke,
Hoe dat it folk mey uwz omgiet,
In ney uwz goed, in libben stiet,
Wy wurde Heer fin Jou oerjuwn
As Schiep, dy daadt wurde om toa yttien,
Wy wurde onder 't Heydens buwn
Trog Jou forstreud, in gled forfmytten.

7.

't Folk, dat Y woen by âds byfrye,
Forkæpje jou for nin wârdye,
Har pryez forhægje Jou æk næt,
Jou stelle uwz yn dizze stæt,
For uwz neyburren toa ien spot,
Toa schimp in smaad, dy om uwz rinne,
Y meytze uwz (dit is uwz lot)
Dat wy for har ien sprekward binne.

8.

Dat joa, fin spot, in tuwl opfolle;
Fæst oer uwz schodje mey har holle,
Mey rieugt dan is it, dat ik kley
Myn schânne is by my dey oon dey,

H h

Tin

250 Dy Fjouwer-in-fyertigste P S A L M E.

Fin schæmte wurt myn ænzigt ræ,
Om 't luwd fin fokke, dy my huynje,
In fin my sprekke næt as kwæ;
Dy my dus liltz op 't harte kluynje.

9.

Om har, dy op myn libben ganne,
In ney myn bloed toa drinzen stanne;
Dit allis is uwz oerkomd swier,
Wy hadde lykwol fykerwier,
Jou næt forgotten, tyen 't forbuwn,
Dat Y mey uwz oprieugte hiene,
Is nin kwæ died by uwz byfuwn,
Noyt bardet, dat w'er falsch tyen diene.

10.

Uwz hart is noyt zoa fier forbieustre,
Dat it wyek æfter uwt yn 't tyeustre,
Uwz gong is fin Jens pād noyt gien,
Dat Y uwz klær oonweyeze hien,
Hoa wol Jou uwz hien yn ien hol
Fin draken plettere, in trog stitzen,
In dat wy wiern, fin ængste fol,
Trog Jou mey dædschâd æk byditzien.

11.

Zoa wy Goads namme hyen forgotten,
In dat wy oyt uwz hannen zetten,
Om oon ien fremde Goad dy eer
Toa jaan, dy toakomt oon uwz Heer,
Zoe dan uwz Goad dy allis wit,
Zoks næt op 't alderklærst trog klurkje,
Want Hy dy yn dy Hymmel zit,
Dy wit al het wy tinke, in wurkje.

12. Mar

Dy Fjouwer-in-fyertigste P S A L M E. 251

12.

Mar wy, wy wurde om Jou dæde,
Dy heelle dey oerkomt uwz 't kwæde,
Min agtet uwz oors natten byt
As slagtschiep, dy min briet, in yt,
Weyts op, weyts op myn Goad for my
Want wierrom soen Y slieppe jyette,
Weyts op, lit my næt ynne ly,
Wol my for iewig næt forstiette.

13.

Wierom soen Y Jens æg forschuwlje,
Der Joa mey uwz zoa gruwlyk tuwlje,
Wierrom zoen Y forjyette 't kwæ,
Dat Joa uwz oondwaan toa uwz schæ,
Uwz ziel is ommers ynne gruw,
Ja heel æk yn it stôf del buwkke,
Uwz buwk dy kleeft zoa oonne gruw,
Dat min z'er næt fin ôf kin luwkke.

14.

Stæn op, in kom uwz dôg toa helpe,
Forlos Y uwz fin druwk oerstelpe,
Lied Y uwz om Jens goetheyt, der
Nin druwk, nog plægen komme wer.

J. Althuysen.

Dy Fijv'-in-fyertigste P S A L M E.

1.

MYn hart jout op ien praat oonhærrer wurdig,
Toa rymjen op ien Keuning bin ik furdig,

H h 2

Myn

Myn tonge is allyk ien pinne fin
 Zok ien, dy red, in furdig schrieuwe kin,
 Hoa datse æk fin môyens meye bærre,
 Jou winnet fin dy minschen allegærre,
 Genade op Jou lippen uwtstirt leyt,
 Derrom het jou Goad zeyne yn iewigheyt.

2.

Gasp oon Jens swurd, wier for eltz ien moat wyke
 O Held! in lit Jens heerlykheyt zoa blyke;
 Jens Majesteit lit dy oon eltz ien zyæn,
 Ryd Y ô Held! yn forspoet fort in tyæn
 Yn heerlykheyt op 't wurd fin wierheyt hinne,
 Rieugtfurdigheyt wæz noyt fin Jou fin dinne,
 Sæftmoedigheyt lied Jou æk trog it lân
 O Keuning! dan zil wis Jou Rieugterhân

3.

Fin al het fræsslyk is Jou onderrieugte,
 Jou pylen Heer, der Y altyt mey sieugte,
 Der zil it folk for falle toa har smart,
 Joa treffe yn uwz Keunings fyene hart:
 Jou Træn ô Goad is iewig in sil blieuwe
 Der zil Jou ooyt nin minsche fin ôfdrieuwe,
 It Scepter fin Jou græte Keuningryk
 Dat is ien rieugte Scepter, dy dogt lyk.

4.

Jou hadde lyæf, dy har ney it rieugte jaane,
 Jou haatje har dy kwæ in suwnnen dwaane,
 Derom het Jou ô Godt mey olie blier
 Goad salve boppe jou spyelfeinten fyer.
 Fin Myrrhe, in fin Aalwe, in Cassie ruwkke
 Jou moye klæn der Y yn 't klayen bruwkke,
 Uwt huwzzen boud fin klære Elpenbien,
 Der Joa uwz næt, as klære blyedschip dien.

5. Famme

5.

Famme Bern fin Keuningen fyeugt min onder
 Jou hoaflyke ftæt dogters, 't is ien wonder,
 Dy Keuninginne is oon Jens Rieugterhân
 Yn 't fynfte goudt ær helle uwt Ophirs lân;
 Hark dogter hark! het Ik dy kom toa leeren,
 Syog toa, in nyeg nou reys toa my dyn ærren,
 Forjyet dyn folk, forjyet dyn âdders huwz,
 In kom by My, dan bifte fry fin kruwz.

6.

Dan zil dy Keuning Him oon dy formeytze,
 Dyn moyens zil Syn liæfde dan opweytze,
 Om dat Hy is dyn Heer fol kræft in klim,
 Zoa buwg dy dan æk doggers del for Him,
 Æk Tyrus dogter zil fin fyerre wæggen
 Oonkomme mey dy rykfte, der min fæggen,
 Yn 't lân, dy zille Jou dan roppe oon,
 In komme mey fchinkafies græt, in fchoon.

7.

Dy Keunings dogter is fin alle kanten
 Ynwendig moy beklayd mey Diamanten,
 Mey gouden burdsel bin har klæn byfet,
 In ftikte klayeng zilze moy in net
 Laat wurde, toa dy Keuning fol fin ærre
 Dy dogters har fpylfammen allegærre,
 Dy zille dan brogt wurde op dy tyed
 Yn 's Keunings huwz heel wol fornuwgge, in blyed.

8.

Yn plæts fin Heyten, dy dan ræfte, in fwye,
 Zil y æk zoannen by de bult wer krye,
 Dy zil Y dan toa Oerften yn har fteed
 Wer zette oer it ierdryk wyed, in breed,

254 Dy Fijv'-in-fyertigste PSALME.

'k Zil meytze, datze fen Jens namme læze,
Zoa lang 'er lieuw op ierden zille wæzze,
Derrom zil æk it folk yn freugd opteyn
Jou Heer! myn Goad! wer pryzje zonder eyn.

J. Althuysen.

Dy Segs-in-fyertigste PSALME.

*Ten liet op Amaloth: foor de oerste Sjong-maester,
ondere bern fen K O R A H.*

1.

UWz to-flechte iz uwz ljeave **HEERE**
Uwz honcke al woe de Wråd om-teere.
't Is kreftig buwnig fuwnne in wis
Dat hy uwz holpe ynn' neare eangste iz.
Dearom fill' w' yn nin eang' fordoddje,
Al moast de yerd' touter-weagje in schoddje,
Al wirdden bergen uwt herr' stee
For smijtt'ne yn 't hol hert fenne see.

2.

Lit 't See schomm-woel-wiête' holje in bôlje,
In ruwzje in bruwzje in ruwn-om-rôlje.
Litt' bergen daver-droonje' ynn' trill'
Trog wetter-lofs-ljeaps heag op-til. *Sela!*
Dy kliene beken fenn' Riviere,
Dy fjuerck-seft rinn' in streamm'-fluwpliere
Forblye Goads sted, om in om,
d'Oerst'-heagste wenje, 't heyligdom.

3.

God 's mid's yn her, hy fil-fe oer-kreftgje
Dat f' onforwrigjende oon him jefstgje

God

God sil-se holp' dwaan hosck, mild, goertier,
Yn 't oon-breck fenne moarn-tijds yer.
De Heyd'nen beerd'ne az dol besitten,
d'Haed-rijcken woel'ne wread uwt-litten,
Mar da Goads tong're-luwd, yn 't brie,
Uwt-klonck, da raende de yerde az snie.

4.

d'HEER, God fen sjoene in on-sjoen' dingen,
Dy Hijmmel, yerd in see ford-bringe,
Iz mey uwz: JAPICX God iz ja
Uwz toer, uwz heag fortjog, Sela!
Komm', schoagje oon (om yn 't sin toa fieden)
Uwz HEER'-Goads wond're oer-wond're dieden,
Ho hy 't forwoest-sjeak djier, gefjuecht,
Onteamm't in oer heel de yerde oon-rjuecht.

5.

In ho hy 't fwird, dat mordde in scheyne,
Twingt, dat 't oone' yerdz eyne eyne,
Sjiet-boage in steck-speets' sticken breckt,
Fjuecht-weynen ljeacht ynn' ljeag oon-steckt.
Kort, (doz eern't de heagste) hâdde op, æf-litte,
Dat ik Goad salm' bin moat elck witte.
Mijn heachheyt schill' all' Heyd'nen sjean,
Mijn heachheyt schil al de yerd oer-tjean.

6.

De HEERE iz mey uwz, dy 't al fondearre,
Scheppe, onderhâd't, fet in ryearre,
Uwz twing-leaze on-beklieuwlijck flot,
Uwz heag fortjog iz JAPICX God. Sela!

G. Japix.

Dy

Dy Sân-in-fyertigste P S A L M E.

1.

Alle lieuw yn 't lân Klopje ynne hân,
 Pryzje âd in jong Goad nuw mey gefjong,
 Want dy Heer, der fjogt Het dy minfche dogt,
 Dy hæg is yn ftæt Is æk fræfelyk græt,
 In ien Keuning, dy It heelle ierdryk fry
 Byftyoert hyer om læg Uwt Syn huwz om hæg.

2.

d' Opperheerscher bringt Onder uwz, in twingt
 't Folk fin heyn in fier Onder uwz foet blier,
 Hy! dy uwz Goad is Tyieft ien erfenis
 For uwz, derrom wy Nuw æk binne bly
 Japiks hærlykheyt, Der eltz ien fin zeyt;
 Dat Hy him liæf hie, In altydt wol die.

3.

Goad dy reysget op Mey ien græt gerop,
 In gefchætter blyed Fin 't folk wyed in zyed
 't Is uwz Goad dy rieugt Yn dy Hymmel tyeugt,
 Wylt Bafuwn ramoer Klinkt dy wrâd heel oer,
 Sjong! uwz Liæve Heer! Sjong! op toa Syn ær!
 Sjong! uwz Keuning nou! Sjong! Him! fjong Him trou!

4.

Want uwz Goad dy is Ien græt Keuning wis
 Oer it iertryks gruw Oer dy wrâd yn 't ruwn,
 Sjong nou toa Syn lôf, Want wy habbe ftôf,
 Sjong! toa leering kort Zyn pryez ftadig fort,
 Goad dy wurdt byfuwn Oer it Heydens buwn
 Keuning, in der by Sit Hy frank in fry

5. Op

5.

Op zyn heylge træn, Dy altydt blieuwt stæn,
Onforgonklyk fæst Buwtten moeyte, in læst;
d'Ielste finne wrâd, Zoa wol jong as âd
Habbe har byjuwn By Goad Abrams buwn;
Uwz Goad komme zoa d'Ierdryks schielden toa,
Hy is brauw yn stæt, Ja uwz Heer is græt.

J. Althuysen.

Dy Agt-in-fyertigste P S A L M E.

1.

DY Heer is græt yn al zyn dwaan,
Derrom moat eltz Him eere jaan,
Eltz moat Him yn Syn stæd æk pryezje,
In op zyn berg æk loaf toawyezje,
Sjog nuw dy berg Zion oon
Hy leyt brauw, ja hy leyt schoon,
d'Ierde is om Him forhuwgge,
Hy is boud, Goad het Him fuwgge,
Oon it Noord, der eltz Him tyennet,
Jaa der Goad uwz Keuning wennet.

2.

Uwz Goad, uwz Heere winnet wis
Yn har paleysen, ja der is
Hy wol bykent, der wurt uwz Heere
For ien schuwplætz fin eltz ien eerre,
Want it heele Keunings buwn
Waarde by eltzoor byfuwn,
In ær dat it ien koe hærre,
Wiern joa trog teyn allegærre,

Ii

't Wier

't Wier ien wonder doa ze 't fæggen,
Joa wiern kel, in joa forflæggen.

3.

Joa ruwnnen doa fin ængste fort,
Ien trilling gryep æk har yn 't kort,
Ien smart zoa græt, as min kin næmme,
As fin ien wyef, as joa moat kræmme,
Tharsis schippen 't lytz of 't græft
Brek Y mey ien wyn uwt 't Æft,
Zoa 't wy hadde zyoen in murken,
Yn Goads Stæd: Hy zil har wurken
In har fels zoa fæst gruwndærje,
Dat joa for iewig næt forlærje.

4.

O Goadt wy tinke oon Jens dwaan,
Dat Y uwz woene 't goede jaan
Yn 't midden fin Jens heylge Tzerke,
Der eltz Jou heerlykheyt zil merke,
Zoa as Jens namme is ô Heer!
Zoa is æk nuw Jens roem in eer,
Forspraat oer 't heele ierdryk hinne,
Zoa fier as minschen reysgje kinne,
Jou hân is fol gerieugtigheden,
In dogt eltz lyk yn Gæë in Steden.

5.

Lit Zions berg dan disse tyed
Mey Judaâs famnen wezze blyed,
Om dat nuw Jens oordelen binne
Op ierden; gæn om Zion hinne,
Tel har turren lytz in græt,
Zet it harte op har stæt,
Sjoeg reys oon har fæste murren,
Sjoeg hær huwzzen hæg as turren,

Op

Dy Agt-in-fyertigste P S A L M E 259

Op dat jimme der fin bromme
Tyin it folk, dat ney zil komme.

6.

Want disse Goad fol pryez in eer,
Dy is for iewigheit uwz Heer,
Dy zil toa oon dy dæd uwz liede,
In nooit yn næden fin uwz schiede.

J. Althuysen.

Dy Nieogen-in-fyertigste P S A L M E.

1.

HArk lieuw ! hark folk ! hark lytz, græt, jong in ad !
Ja al dy hyer æk winje oppe wråd !
Zoa wol dy hyer op ierden binne lægh,
Fin stæt, as dy fin oonsyæn binne hægh,
Kom nuw fin heyn in fier mar toa gelyk,
Kom by eltzoor mar beyde ærm in ryk,
Myn muwle zil oors næt as wyzheyt sprekke,
In 't zil myn hart oon nin forstân ontbrekke.

2.

'k Zil ney ien spreuk myn ærren buwgge, in
Trog 't harpe luwd klær iepenje myn zin,
Wierom zoe ik æng wæze, as my kwæ
Ontmet as dy der onrieugt dwaan in schæ,
In dy my städig oppe hakken gæn,
As dy gedurig zoa ruwnom my flæn,
Oongænde, dy der op har goed fortrouwe,
In sprekke græt fin 't jyild, der joa op bouwe.

li 2

3. Næt

3.

Næt ien fin har, hoa hæg æk oors hoa græt,
 Kin oyt zyn broer forlosse uwt dy stæt,
 Wier yn hy is, hy kin 't rantzoen næt jaan,
 Oon Goad, der is toa folle oon toa dwaan,
 Dy lossing fin har ziele is toa dyoer,
 In giet derrom yn yewigheyt næt oer,
 Dat hy fortoon zoe libjen zonder stæren,
 In zonder ængst, of freefe fort fordærren.

4.

Hy ommers fjogt, dat æk dy wyeze stært,
 Dat toa gelyk ien gek minsch æk fordært,
 In omkomt mey ien onforstännig fet,
 In ney zyn dæd fin 't wrâdsch næt mey toa bet,
 In dat har goed oon oore lieuw moat gæn,
 Joa myene dat har huwzzen zille stæn
 Yn iewigheyt al oon, fin tæm toa tæme,
 Wyl 't joa dy lannen ney har namme næme.

5.

Dy minsch loekwol, dy hyer yn wurde is,
 Dy blieuwt hyer næt, mar hy wurt wier in wis,
 Allyk dy bieften, dy min fjogt forgæn,
 Dy wey fin har is dwaas in ydle wæn,
 Har wurden binne loekwol huyning swiet
 For it geslagt, dat ney dit folk opstiet,
 Min zetze as fchiep yn 't nære græf bystoppe,
 Dy dæd dy zil har schurre yn zyn roppe.

6.

d' Oprieugte zille yn d' iere moarntyed,
 Oer har dan hærschje forhuwgge in blyed,
 It græf zil æk zyn gedaante forgæn
 Eltz uwt zyn wenning, hoa fæst hy mey stæn,

Mar

Dy Nicogen-in-fyertigste P S A L M E, 261

Mar Goad fin kræften, in fin dieden græt,
Dy zil my wol bystæn yn disse stæt,
Om my fin 't gewelt fin 't græf toa byfryen,
Want Hy zil my opnimme buwtten lyen.

7.

Wurd næt ængstig as ien minsche wurt ryk,
In dy ærre fin zyn huwz toa gelyk
Græt wurt, hy nimt yn zyn stærren næt mey,
Zyn ærre dy folget him æk næt ney,
Hoawol dat hy him selber yn zyn hart
Fæst zeynegit, om dat hy zoa wol fart,
Hoawol dat dy lieuw jou nou ærre jaanne,
Om dat Y jou zels zoa folle goed dwaanne.

8.

Zoa zilse dog komme, it gæn zoa 't mey,
By al har forâdders for lang al wey,
Yn iewigheyt zilse werze æk tyæn
It goede, nog æk it liægt næt meer fyæn,
Dy minsche, dy yn wierde is yn 't lân,
In simpel is, in fin ien lytz forstân,
Dy wurt for fæst yn 't eyne zoa bylæne,
Dat hy is as dy bisten, dy forgæne.

J. Althuysen.

Dy Fyftigste P S A L M E.

Ten Psalme Asaphs.

I.

DY greate HEER' God oer all Goaden spreckt,
Hy ropt de Yerd', fen dear Sinne uwt 't bod op-weck't.

262 Dy Eftygſte P S A L M E.

To dear f', lett'juwnz, ynn' See-ſchirtt't' ſliep', dol-ſink't,
Uwt Syons ſchijnt forſchijn't God, dy gled blink't.
God glinſt're gloarit yn gloey-gleon glanz'e om-glezze.
God teant God-prealle, God ſil æk næt ſtil wezze.

2.

Fôr him giet fjoers ljeacht leag, dy 't al fortear't
Stoarm, touw re, twierr ruwn om him guwll't in beert.
Hy jout fen bopp'ne oon hijmm'l in yerd beſchie,
Befell'-luwde om to rjuechtjen ſijn ljeav' Lie,
Forgearjeſ' dy mijn gunſt-genoat'ſchipp ſmeytſje,
Dy myn forbuwn, meye hoafcke' æff'rhanne meytſje.

3.

Salm de Hijmm'len kund'gje uwt ſijn gerieuchtheyt, ja,
Jâ, want God iz de Al-rjuecht're ſalm', Sela!
Hertſe ho 'k ſil eernje, ô hertſ', mijn folck, in buwgi'.
Herckje Iſr'el herckje', het 'k onder jemmm' betjuwgi'.
Ick God, bin jiemme eyn God, dy omme 't æff'rânen
Naet ſtraffje, oermits dy for mijn eag ſteez brânje.

4.

Het 's my oon Oagſte' æf Bock, ſchien't ker uwt ſtall'?
Wrâdz tol-leaz Djiert'e iz mijn, fen berge in dâll.
All 't fuwggelt datt berg-kruwne oer-wjuwck let bly,
All 't wijld fen 't woafte in bruwckb're fjild heert my.
'k Nim't ſo, ſchien k hong're in 't jiemme onſey, 'twier dolheyt,
Want ſalmz alle Yerd iz mijn, in all wrâdz folheyt.

5.

O 't 's nead-leaz dat ik ijt meſte Oagſ'ne fleſck,
In Bock-bloed nutgje, in toarſt (dy 'k naet ly) leſck.
Æfferje oon Goade herts-fjoer'ge tancke, in bring
Trouw de Alderheagſt', 't Beleauw, dat muwll ontging.
In ropp', my oon ijn neade, eangſt in forſearjen
So hâlpje ick dy, den ſchitte mijn Namme eerje.

6. Doz

6.

Doz oon Goads folk, dat God genae-mijld weyd't.
 Nu herckje al ford, het God jinn' goadleaz feyt.
 Het âllje f' fen mijn Ynsott, wit-haetsck, blijn,
 Het giet mijn buwn jearm fuwl muwllē uwt in ijn.
 Jearm dy myn tucht-rijzbiezm, stiel-hird, jin-grijzje
 Mijn wird smaedje, æft'r' reg wye in werz æf-wijzje.

7.

Mar loaytsje se aernse in tjeav'? mey wijd ljeap rin
 Straeck ney him to, streak mey him yens fen sin.
 Meye Oer-spill'-schodde in schomme eyn-deelje f' t' fuwl
 Jearm tuwt flaebbij't ijn 't quea; jearm tonge in puwl
 Fenn' leage in ljeag'ne knet't, in nedd't, in breydjet,
 Dy tjinn' eyn broar' (eyn' Moars soon') last're-weydjet.

8.

Doz dwaenese on-tijgge; in om dat ik fwy
 Iz jearm' mäll' mienje Ick bin allijck. ô fy!
 O 'k fil se hird strâffje in onder eagen gean.
 O koenes' dit, dy God forjit', forstean!
 Op dat 'k jearm naet, ijnne biet-fall'g gleon' strafsoer'-wea
 Daer nimmen uwt-holp det, krefts hâns wey-schoer wrea.

9.

Wae, my oprjuecht ijnfierne hert, hijmm'le janck't,
 Wae my tanck-æfferjend herts-teanf'-rijp tanck't.
 Dy fil my eerje ijnne eer dy my beheag't:
 In wae sijn wey, fill'g' wey dy ney my weag't,
 Rjuecht sijn-wol lâns troayt, fil Goads sijn-wol smeytsje,
 Goads ijn sijn-wol, in him dear ijn formeytsje.

G. Japix.

Dy

Dy Ien-in-fijftigfte P S A L M E.

*Ten Psalme Dâvids for dy oerste Sjong-maester,
da dy Propbete Nathan to him kommen wier, ney
dat hy to Bathseba wier iingien.*

1.

GEnaed', ney jon goertiern'heyt, ick bejear',
Genead-mijld' God, forjouw! forjouw! forjouw! och!
Wrieuwe uwt mijn suwn fuwl, lealck, great, gruwle-grou, och!
Ney jon barmhertigheytens greatte ô Heer!
Wafckj', reynigje my, fen mijn miz-dieden, fchien,
Klinsg-bingsgje my fen mijn ontijgge in suwne,
'k Tuwgje ick hab trouwleaze oertred (Heer) begien,
Mijn suwne is for mijn eag, alle uwre in suwne.

2.

O! 'k hab tjin jo allinne, t' onbetocht,
Suwngjende, och! dien quea smerte ijn jon heyl'ge eagen,
Rjuechtfrdig bliet jon sprecken, aller weagen,
Klear binne Y ijn jon rjuecht, rjuecht sonder bocht.
Loyts', loytsfe ick bin ijn ongerjuechtheyt bern
In teyne, ynn' suwne het my mijn Mâm ontfinzen.)
Y ljeafje ynwind'ge wierheyte ijn herts kern,
Jon wijsheyte iz mijn herts oer-schuwlle ijn-ginzen.

3.

Ontsuwngje ontsuwngje, ô God, mey Yfop, my,
So wird ick lott're-fchien, klear buwtte in binne,
Spiell' m' ijn 't djoer bloed fen uwz gerjuechtheyts Sinne,
So wird ik wijtter az snie ljeacht in bly.

Litt'

Litt' ljeaflijck my to hert in ear ijn-gean
 Treast-blier' herts-laeyts' in Meywits fill'ge wille;
 Dat blyschips swiet weer mey mijn biente ijtjean,
 Dat Y tobriesle hadde ijm' nearre æng' ljea-trille.

4.

Stopp' schuwll' jon eansicht' for mijn suwne-fuwl,
 In fey' uwt all' mijn ongerjuechte on-dieden.
 Scheppje', ô God! mijn hert schien, klear, wol-berieden,
 Fornye yen fest gaest ijn mijn binne' herts kuwl.
 Stiet m', ijn jon toorn', naet, fen jon eansicht dol,
 Litte eack jon heyl'ge Gaest my næt ontferje.
 Jou my 't swiet fiell' weer fen 't fill'ge' yvig wol.
 Dat m' yen fry-moed'ge gaest, az stijpp', bewerje.

5.

So fil 'k, sjeande ho 'k so mijld ijn jon genaed
 Oon-nimd wird, ore suwners jon wey leere,
 Dat-se herre ijn ernste oprjuechtlijck to jo keere.
 Forloffje my, fen bloed-schild', Hijmmelsck' Haed!
 O God mijn wol ferts! God! den fil mijn tong',
 Den fil mijn tomme harp-slean, den fil 'k lof-sjonge,
 Den fil 'k ream-great; great op-jaen, onbetwong',
 Fen jon gerjuchtheyts lof, by âdde in jonge.

6.

Sluwt' mijn muwllē op, stirt, jiet dear ijn jon lof,
 Meyts' nolck mijn lippe, so fil 'k, jo toa eere,
 Yn 't ypenbier, forkundgje, ô ljeave Heere!
 Jon mijldheyts lof, 'k hab tancks oer-floed'ge stof.
 Y hadde nin formeyts (ick joeg'se oorz) ijn
 OEff'rann', 't brân-æffer kin jo naet forhuwgje.
 Goads æffers binne hert, gaest, droaf, weak az klijn,
 't Æng', near', forsleyn', dat fil God naet miz-noegje.

7.

Dogh Syon wol, ney jon goe ginst: Ey bouw'
 Jeruwl'ims muwr-wirck fest, heag, fill'g, oon fjeanlijck.
 Den lest jo g'rjuechtheyts œffer hosck in tean-rijck,
 Den wâlm't to jo 't ijnfiern' baern-œffers douw',
 Den ruwck Y 't œffer dat, schien t'eyn', forttert,
 Den somme Ogff', Riere, klauwe in horn-djier slagkje
 Om op jon Ater t'œfferjen, mey 't hert,
 Mey 't ijnborst', fen dy God in Goads-tjienste achtje.

G. Japix.

Dy Twa-in-fyftigfte P S A L M E.

Ten onderrjuechtinge Dâvids: fore oerste Sjong-maester.

*Az Doëg, de Edomiter komne wier, in Saul to witten
 dwaende spritzen bie: Dâvid iz komn ijn
 't huwz fen Achimelech.*

P OEHONE! ô great-op-jaende snuwwer!

Al' fwolm't, yn 't quea, dijn kropp',
 (Struys Isr'els Haeds oerst' fjilde-bouwer)

Al klieuwste oer-moeds berge op:
 All' dey bliet Goads goertiernheyt my
 Nolck (:spijt dijn toffchen:) by.

2.

Dijn tonge, ynn' tuwt, tinckt inck'le schânne,

O grouw'le! az 't slijpp'ne stiel,
 't Gled Scher-mes, dat trogg' mord'ners hannen

Opp' nin-quea-tinckerts kiel
 (Oermids him 't scher-wirck wirt fortroud)
 Dy dealfche dea-steck jout.

3. Du

3.

Du heste quea for goed uwt-kearre,
 For from, trog-teyn beleyd'.
 Du kâtste kromme leugens learre
 Den rjuechte oprjuechtigheyt. *Sela!*
 't Pittear leaffte az slag-fwird in dolck',
 Muwle az fchien fchijns mord-kolck'.

4.

God fchil dy eack, ney wirck, beleanje,
 Oef-brecke ynne yvigheyt,
 Wey-schoere in grijpje uwt Tinte in wenje:
 Tuwck', flame in wirt'le beyd
 Uwt-luwcke (yn hiet-onstitt'ne moed)
 Uwt d'libb'ne Lan, az wjoed. *Sela!*

5.

Dit fill', mey ynfiern' Goads ontsjochtme,
 d'Rjuechtfrid'ge Ljue oon-fjean,
 Dy, mey Goads-freez'ne gaest-optochtme,
 Yen blier gelaet oon-tjean
 Yn laeyts, oer 't tomm'len fen dizz' fot,
 Eerjende yn fill'ge spot.

6.

Sjea dear dy man! dy God naet stelle
 To kreft fen al fjin dwaen,
 Mar fteat djier fijld in jild oertelle,
 Dat koe him moed noag jaen:
 Hy wirdde oer-kreftig, yn fjin quea,
 Trog goe ljue bjueft're fchea.

7.

Mar ick fil yn Goads Timp'le wezze
 Az d'Olyv' grien in fet,

268 Dy Twa-in-fyftigfte P S A L M E.

Goads yn-goe gunft' fil my genezze:

'k Fortrouwje, wol in bet,
Op Goads goartiern'heyt fier in heyn
Jâ yvig buwtte uwt-eyn.

8.

'k Sil yvig HEER Jon Lof-Pfalm' fjonge,

O 't goe hadde Y my dien,
In 't quea dy fuwle falsche tonge:

(:O tanck, tanck moat jo fchien!:))

'k Fortoafj' jon Namme, ô hy iz goe
For jon ljeav' fromme ljoe.

G. Japix.

Dy Trye-in-fyftigfte P S A L M E.

1.

DY flieugte sprekt yn 't hart fin 't kwæde fol,
Der is nin Goad forsykker, joa fordærre
Joa dwaanne gruwlyk onrieugt alle gærre,
Der is nêet ien ('t is fyker mâl in dol)
Dy goed dwaan wol.

2.

Goad zæg fin uwt zyn winplætz fin om hæg
Op 't minschdom del, of hy 'er ien koe fynne,
Dy ienigfins forftânnig mogte fchynne,
Oft hy 'er ien fuwn, dy Him hyer om læg
Op ierde ontzæg.

3.

Nee, eltz fin har wier fin dy rieugte baan,
Ofwykt, in woe ney Goad yn 't minst nêet hærre,

Joa

Joa waarden for Him, ftyonkend allegærre,
Der is næt ien, dy him 'er wol ney jaan
Om goed toa dwaan.

4.

Al dy der onrieugt dwaanne, hadde dy
Dan nin forftân? in wolle joa nêts wytte,
Joa dy myn folk mar liltz in fuwl opytte
As bræ, har bæen zeynes nog der by
Toa Goad næt bly.

5.

Der trillen joa fin ængfte dey oon dey,
Der ængft næt wier, want Goad dy het forfmytten
t Gebient fin him, dy jimme togt toa ytten,
Jou makken har byfchamme foor in ney,
Goad fmietfe wey.

6.

Och dat dan mar uwt Zion nuw toa tyed
Israëls berns forloffing mogt oonlieugte,
As Goad dy finsene werbringt toa rieugte,
Dan zille Japiks bern wer wæzze blyed
Fin wyed in zyed.

J. Althuysen.

Dy Fjouwer-in-fyftigfte P S A L M E.

*Ien onderwyzinge Dâvids, forre oerste Sjong-mâster
op Neginoth, doa dy Siphiters komd wierren, in tyen Saul
zeyn biene, is Dâvid næt by uwz forfchuwle.*

1.

O Goad! jaan op myn kleyen âgt,
In help my trog Jens namme furdig,

K k 3.

Dy

270 Dy Fjouwer-in-fyftigfte P S A L M E.

Dy alle lôf, in pryas is wurdig
 In dwaan my rieugt dog trog Jens mägt
 Hark Y myn bæ, in jouw my romt;
 O Heere Goad ey nieg Jens ærren,
 Om nou dogs frienlyk oon toa hærren,
 It praat, dat uwt myn muwle komt.

2.

Want fræmde lieuw, dy ik noyt zæg,
 Stæn tyen my op, der by myn ziele
 Dy wolle liltze lieuw forniele,
 Joa stelle Goad næt for har æg,
 Sjog! Goad is my ien helper bly,
 In onder fokke is Dy Heere
 Dy stadig toa myn help har keere,
 In dy myn ziele meytze fry.

3.

Hy zil dit kwæ wer oonne huwdt
 Fin myn forspyers wol forjyelde,
 Der op myn libben gæn toa fyelde,
 Roey Y ze trog Jens wierheyt uwt
 Ik zil Jou uwt ien fry gemoet
 Mey ôfferjen myn tanck bywyezje,
 Jou namme Heere zil ik pryezje,
 Want Goad uwz Heere Dy is goet.

4.

Want Hy, Hy wier it, Dy my tæg
 Mey kræft uwt myn bynaude dægen,
 Hy redde my uwt al myn plægen,
 Zyn æg dat zæg op my om læg,
 In onderwylen glurke ik
 Mey myn æg ney myn fyenne hinne,
 Kort ruwnnen joa fin my fin dinne,
 In wiern forfleyen fol ængst in schrik.

J. Althuyfen

Dy

Dy Fijv'-in-fyftigfte PSALME.

1.

O Goad! nim dogs myn bæ toa ærren,
 Forberg jou næt, om oon toa hærren
 Myn lieuntjen, merkje op myn lyen,
 Forhær my doggers diffe dey,
 Misbaar bydrieuw ik wylts ik kley,
 In meytz getyer, om romt toa kryen.

2.

Om dat myn fyene luwd fchreæuwe,
 In yn har hânnen flaan, in wæuwe
 Fin d'ængft, (:ik moat oors fyker ftærre!))
 Dy my oonjagget 't goadlæs buwn,
 Want onrieugt habbe's op my fchuwn,
 Joa haatje my dogs allegærre.

3.

Myn hert lyt folle smart fin binnen,
 Ik bin byney as buwtten zinnen
 Fin dædsængft, dy my hâdt delbuwkke,
 Der komt my stadig moon op moon
 Oors næt as fchrik, in triljen oon,
 Ofgryesjen hâdt my onderdruwkke:

4.

Zoa dat ik zyker moat forklærje,
 Och woe my immen nuw forærje
 Duwwe fleugels, ik flæg dan hinne,
 Alwier ik blieuwe mogte, fyog
 Ik flæg dy heele wrâd dan trog,
 'k Fornagte yn dy woestyne alinne.

5. 'k Zoe

5.

Ik Zoe my dan wol hâst opmeytze,
 Dat ik ontkaam, in fry mogt reytze
 Fin storrimwynnen, dy hurd drieuwe,
 Forslynse, sny har tonge trog,
 Om dat ik yn dy stæd næt fjog
 As nyed, in twist ônder dy lieuwe.

6.

Deys, in nâgts gænze om har hinne
 Op har murren, in joa binne
 Fol fin onrieugt oerre miette,
 Fordæring, oerlæst, listen kwæ,
 Bykruwppe har, trog al har læ,
 Bydriegen, wykt noyt fin har stryette.

7.

Want 't is næt ien fin myn partyen,
 Oors wier it for my nôg toa lyen,
 Dy my mey huwnjen het oerditzen,
 't Is fyker æk myn hater næt,
 Dy him tyen my nuw makket græt
 Oors hie ik my for him forstitzen.

8.

Mar duw, duw bistet, dy zoa wurdig
 As ik oors wier, myn lietsman furdig,
 Myn kennis, dy toa gærre hânlen,
 In fwiet toa gærre pliegen rie,
 Wier op ik græt fortrouwen hie,
 Dy yn Goads huwz toa gærre wânlen.

9.

Lit dan dy dæd har mar forsynne,
 As ien schieldæsscher litze ynne

Hels

Hels gruw'n mar libbendig del duwkke,
Want kwæ dwaan is har ruwnom by,
Mar ik zil Goad oonroppe, dy
Zil my wol uwt har kloeren loeke.

10.

'k Zil moarns, middeys, in alle juwnnen,
Luw'd kleye, in bærre alle stuwnnen,
In Hy zil wol myn stimme hærre,
Hy het myn ziel yn freede blyed
Frymakke fin ien swiere stryed,
Want tyen my wierrense allegærre.

11.

Uwz Goad, as Dy fin âds het zitten,
Dy zil it hærre wol toa witten,
In har bysiekje mey zyn plægen,
Om dat joa heel foroorje næt,
In joa uwz Goad yn disse stæt,
Yn 't minst næt hâdde for har æggen.

12.

Oon har, dy hiene mey Him freede,
Slagt Hy fyn hânnen, ja dy wreede
Scheynt Goads forbuwn, zyn tuwt in wurden
Bin buwtter glæd, mar 't hart is fol
Fin kryeg, zyn wurden lykje wol
As oly fæst, mar 't binne fwurden.

13.

Wol op uwz Goad jens zorge smytte,
Hy zil joa, zoa 't wy fykker wytte,
Mey onderhâd troggæns bylænne,
Hy zil, hoa 't oors æk lykje mey,
Næt toastæn iewiglyk hyer ney,
Dat dy rieugtfurdige forgænne.

Ll

14. Mar

14.

Mar Y ô Goad! Y zille meytze,
 Dat dy yn dy fordærs put reytze
 Dy mânlieuw, dy bloedtoarftig binne,
 In joa, dy mey bydrog omgæn,
 Dy zil har tyed yn 't kort forflæn,
 Mar ik zil 't wægje op Jou allinne.

J. Althuyfen.

Dy Segs-in-fyftigfte P S A L M E.

1.

WÆz my genadig doggers liæwe Heer,
 Om dat dy minfche as ien wreede beer
 My wol forflynne, wier dat ik my keer,
 Flieugt doggers om my hinne.
 Myn fyân kwæ, in myn forfpyers rinne
 Dy heele dey, om my toa flokken finne
 Ierd ôf, want myn byftryders fykker binne.
 Magtig yn tal, in græt.

2.

As ængft my zil bykruwppe yn dy ftæt,
 Zil ik op Goad fortrouwje, in freesje næt,
 'k Zil pryezje yn Goad zyn wurden klær in blæt,
 'k Fortroutje op uwz Heere,
 'k Freesje næt, want het zoe 't fiefch my leere,
 Dy heelle dey fordraye's allegærre
 Myn wurden, Hy, Hy moat yn 't kort fordærre,
 Tinkense tyen my kwæ.

3.

Joa ruwttje by eltzoer fæft toa myn fchæ,
 Joa fchuwlje wey, joa paffe op myn læ,

As

As joa, dy wagtje op my, dat ik reyts dæ,
 Soen joa, dy 't goed forjyette,
 Om 't onrieugt dat Joa dwaanne oerre myette,
 Fry gæn, in zoe it mey har wol byfyette,
 Stirt Y it folk mar yn Jens grâmschips hyette,
 O! Goad mar ynne gruw.

4.

Jou hadde fyoen, hoe dat ik fwurf, in ruwn,
 Lis Y myn triennen, dy ik buwn by buwn,
 Stirt yn Jens felle, wurde joa næt fuwn
 Yn Jou boek lang forhinne
 Opschræun, joa dy myn fyene nuw binne
 Dy zille dan fier æfter my fin dinne
 Wey wyke, as ik fil myn bæ byginne
 Toa Goad, dy mey my is.

5.

Yn Goad zil ik zyn wurd in tyuwggenis
 Fry pryezje, want joa binne wier in wis
 Ja yn uwz Heere, jyette reys ik zis,
 Zil ik zyn wurden pryezje.
 'k Fortrouwje op Goad, hy zil my help bywyezje,
 Wier zoe ik dan for ængstig wæzze, of gryezje,
 Het zoe dy minsch, Hy mey reys kibje, in tyezje
 My hette oors dwaan? næt.

6.

O Goad op my bin Jou byloften græt,
 Ik zil Jou tanck forjyelde yn dizze ftæt,
 Myn ziele hab Y ommers finne dædt
 Hoafch redde ney byjierren.
 Hab Y der by, 't is wurdig om toa hærren,
 Myn futten næt bywarre for 't fordærren?
 Om for Jens æg toa gæn yn 't liægt der Stærren,
 Of dæd fornômd wurdt næt.

J. Althuysen.

Dy Sân-in-fyftigste PSALME.

1.

O ! Heere Goad wæz dogs bygien mey my,
 Wæz my genadig, want myn ziele dy
 Fortrout op Jou, ik nim myn toaflæcht hinne
 Toa Jou zoa lang toa dat it kwæ forby
 Is gien, in dy fordærringen wey rinne.

2.

Ik zil roppe toa dy hægste het ik mey,
 Dy fil 't oon my foleyndje as ik kley,
 Hy fil my fin dy hymmel hælpe toa seyne,
 Myn fyân fil hy fcheyne yn fyn wey,
 Goad fil zyn gunst yn wierheyt toa my weyne.

3.

Ik bin yn 't midden fin ien lieuwe buwn,
 In ftokebrânnen hadde my omjuwn,
 Fin minfche bern bin ik ruwnom bynyppe,
 Wâns tofken wurde as pieken fcherp byfuwn,
 Har tonge lyket ney ien fwurd fcherp flyppe.

4.

Forhef Jou Heer ! fier boppe 't Hymmelhêf !
 Oer 't heelle ierdryk wæz Jou eer in lôf,
 Myn gongen hadde 's netten leyde, in lægen,
 Myn ziele is delbuwkke yn it ftôf,
 Ien kuwle hadde's graven for myn æggen;

5.

Der foelen joa zels yn, dit wier har buwt,
 Zoa kaam it kwæ wer op har eygen tuwt;

Myn

Myn hart is ree ô Goad ! in æk myn tonge,
Myn hart is ree, in onbyfeynsd rieugt uwt,
'k Sil fyonge, ja ik fil Joa Pfalmen fyonge.

6.

Weyts op myn ær, weyts op yn diffe ftæt,
Myn luwt in harp ey ræftje langer næt,
Aft moarnliægt komt zil ik opweytze in fyonge,
'k Sil onder 't folk Jou namme meytze græt,
Jou zil ik pryezje Hær by âd in jonge.

7.

Jens goetheyt Heer ! is ommers zyker græt
Toa oon dy Hymmel, in Jens wierheyt blæt,
Dy rikt zoa fier dy hægste wolken drieuwe,
Forhef Y boppe 't Hymmelryk Jou ftæt,
Jou ær wæz græt ruwnom by alle lieuwe.

J. Althuysen.

Dy Agt-in-fyftigfte P S A L M E.

Door jimme wol for my forklærje,
Dat jimme jimme der ney jaan,
Om eltz ien lyk in rieugt toa dwaan
As jimme by eltzoor forgærje,
Ik freegje minfche bern ey zis,
Of 't oordeel altyt billyk is.

2

Ja het zoe 't wazze jimme plægje
Al ftadig oore toa har smart,

Ll 3

In

278 Dy Agt-in-fyftigfte PSALME.

In wurkje onrieugt yn it hart,
Ja jimme binne't, dy der wægje
It græt gewelt fin jimme hân
Op ierden ruwnom trog it lân.

3.

Joa bin forfræmd dy 't kwæde dwaanne
Fin berns schonk ôf, joa dwaalle wey
Fin memme buwk ôf, in der ney,
Dy har ney leugen sprekken jaanne,
Joa binne fol fenyne fyoe
As slangen ruwnom oer in oer.

4.

It is oft joa ien adder binne,
Dy gau fyn ærren stôppet fol
For dy der him bylæzze wol,
Schien 't hy it oors wol dwaan zoe kinne,
Brek Y dy tosken yn har bek,
Dy lieuws bak-tosken Heer! forbrek.

5.

Lit Y har dog mar smelte as wetter,
Of as dy snie for zinnieschyn,
Lit Y har drieuwe forre wyn
Mar hinne wey, har luwd geschetter,
As hy fyn pylen het oonleyn,
Meytz Y ze dan, as wiernse offneyn.

6.

Lit him mar gæn, in hinne rinne,
Allyk ien flak smelt oon ien bëm,
Lit Y ze as ien wyefs miskræm,
It liægt næt meer fyæn fin dy zinne,
Ær dat dy potten 't doorne fyoe
Wyez wurde, komt dy Heer har oer.

7. Hy

7.

Hy ſil har yn ſyn gramschips hyette,
Al libbendig mar ſtormje wey,
't Rieugtfurdig folk zil dey oon dey
Har dan forhuwgje oerre myette,
As zy dy wrake ſille ſyæn
Dy Goad har jaan ſil toa har læn.

8.

Yn 't bloed ſin har dy 't kwæde dwaane,
Sil Hy ſyn futten wiſchje, in
Dy minſche ſil 'er ziffe ſin
Der 's frugt for dy ney 't goed har jaane,
Der is, wier æk dy kwæde tyeugt,
Ien Goad, dy hyer op ierden rieugt.

J. Althuysen.

Dy Nieogen-in-fyftigfte P S A L M E.

1.

O Goad! Dy alles wit toa ſtyoeren,
Luwk Y my uwt myn ſyene kloeren,
Lit Y my yn ien hæg huwz gæn,
For zokke dy tyen my opſtæn,
Ik bid Jou Heer, dat Y my jaanne
Dogs help tyen har, dy onrieugt dwaanne,
Forlôs my ſin dy manlieuw kwæd,
Dy toarſtje ney myn bloed, in dæd.

2.

Joa ſyænne dat joa my bydottie,
't Bin ſterke, dy har tyæn my rottie,

Hoawol

280 Dy Nicogen-in-fyftigfte PSALME.

Hoawol ik hab nin kwæ bygien,
 Hoawol ik hab nin zuwnnen dien,
 Joa rinne zoa hurd affe kinne,
 In meytze kurt, dat joa klær binne,
 Tyen my buwtten myn misdied, dog,
 Weyts op Heer my toa miette, in fjog;

3.

Ja jou Goad Heere fin dy hymmel,
 Ontweytz, byfiekje Y 't gewymmel
 Fin 't Heydens folk dogs mey jens hân,
 In sparje nin fin har yn 't lân,
 Dy trouwelæz onrieugt bydrieuwe,
 In nat heel lang forfchuwlle blieuwe,
 Mar keere werom tyenne juwn,
 In tyerje as ien malle huwn.

4.

Joa gæn ruwnom dy Stæd, in guwllle,
 Joa ftirte yn oerfloed uwt har muwllle,
 Har lippen binne as ien fwurd,
 Want wa zoe 't hærre, is har wurd,
 Y doggers Heer! der tyen Y zille
 Har wer bylaytze ney Jens wille,
 Y zille spottie mey it buwn
 Fin alle Heydens yn it ruwn.

5.

Heer! tyen fyn fterkte moat Y witte,
 Sil ik my fæft op Jou forlitte,
 Want Goad is my ien hæg fortyog,
 Dy Goad, der ik it goed trog fyog,
 Dy zil my, in æk alle fromme,
 Wol, ær dat ik it wit, foorkomme,
 Goad zil my jaan, dat ik mey fyæn,
 Dat myn forfpyærs krye har læn.

6. Dey

6.

Dey Y ze næt, mar litze blieuwe,
Op dat myn folk, op dat myn lieuwe
It næt forjytte, dwaan har buwn
Trog Jens kræft omfwerve yn 't ruwn,
In smytse Heer uwz schield toa gruwne,
Om har kwæ wurd, in muwle zuwne,
Dat min har yn har hægmoed fang,
Om al har liegen buwtten twang.

7.

Fortarze yn Jou gramfchips hyette,
Fortarze, dat min har forjyette
Fortarze, dat ze binne wey,
In litze witte dey oon dey,
Dat Goad, Dy alle ding formæret,
Oer Japiks bern as Håd riggærret,
Ja wyed, in zyed, in fier in heyn,
Toa oon it heele ierdryks eyn.

8.

Lit har dan tyenne juwn werkomme,
Lit har dan as ien huwn mar bromme,
In rinne mey ien heelle buwn
Fæft mey eltzoor dy ftæd yn 't ruwn;
Jaan Y har næts, om toa ontbyttten,
Mar litze fels omfwerve om yttten,
Lit har fornagtje yn har hol,
Al hadde joa har buwk næt fol.

9.

Mar ik fil onder åd, in jonge
Geduyrig Heer! Jou fterkte fyonge,
Ik fil juwns let, ik fil moarns ier,
Jens goetheyt roeme bly, in blier,

M m

Om

282 Dy Nieogen in fyftigfte P S A L M E.

Om dat Jou my al lang foorhinne
Ien hæg fortjog altydt wæft binne,
Toa wa ik kluwk myn toaflæcht naam,
As my ien kwæde tyed oerkaam.

10.

Fin Jou derrom myn Goad! in Heere!
Wol ik luwd fyonge toa Jens eerre,
Fin Jou myn sterkte yn myn ftryed
Sil ik nuw fyonge Psalmen blyed:
Toa waa! toa waa! foe ik oors rinne?
Goad ommers, Goad, Dy is allinne
Myn hæg fortyog, ja Hy is ien
Goad, Dy my folle goed het dien.

J. Althuysen.

Dy Segstigte P S A L M E.

1.

Jou hiene uwz forftaat, forfnuwd,
Jou hiene uwz forfchurd, forgnuwd,
Jou wierne toa uwz græte fchæ,
Op uwz O Goad! uwz Heere kwæ:
Keer wer toa uwz, Y habbet lân
Hurd fchodde, in fplytten mey Jens lân,
Genæz, genæz zyn breuken jyette,
It wriggelt ommers oerre myette.

2.

Jou hadde Heer toa blyk fin wraak,
Jou folk dwaan fyæn ien hurde faak,
Jou juwggen uwz, wy dronken yn
Ien beeker fol fin fwymmelwyn,

Mar

Mar nuw, nuw hab Y oon it buwn
Fin dy Jou freesje alwêr juwn,
Om op toa rieugten ien baniere
Fin wegen 't fykere, in wiere.

3.

Op dat Jens folk, op dat al dy,
Dy Jou liêf habbe, wurde fry,
Jaan heyl Heer! trog Jens rieugterhân,
Forhær uwz bæ, in sparje 't lân,
Goad spriek ær yn Syn heyligdom,
Ik sil opspringe bly, derom,
'k Sil Sichem dyelje in dan jvette
Æk Sukkots leegte krekt of myette.

4.

Heel Gilead byhært oon my,
Manasse is mynes æk der by,
In 't græte Ephraim dat is
Dy sterkte fin myn holle wis,
Wer op ik myn fortrouwen zet,
In Hy, dy oon my jout de wet,
Is Juda, wier uwt ik kin lerre;
Hoa dat ik yn myn dwaan moat bærre:

5.

Mar Moab mey zyn heele rôd,
Dy kar ik my for myn wischpôt,
Op Edom æk, by my nin tel,
Sil ik myn schoen nuw smytte del,
In Palæstina wæz oer my
Op dizze tyed forhuwgge, in bly,
Want Ik, hoa dat it æk mey rinne,
Bin ommers Goad, ja Ik allinne.

Mm 2

6. Wa

6.

Wa is 'er fiks? wa is 'er ræd?
 Wa fiert my yn ien fæste Stæd?
 Wa zil my bringe? dat ik kom,
 Wa fiert my yn it woast Edom?
 Zil Y 't næt wæzze: liæwe Heer!
 Dy uwz forstaat hiene wol eer,
 In as uwz kryegslieuw fieugte zoene,
 Har næt toa helpe komme woene.

7.

Forlien Y uwz yn dizze tyed
 Wer help yn uwz bynaude stried,
 Want minfche help is doggers næt,
 As ydelheyt yn dizze stæd,
 Mar Goad dy kin uwz romte jaan,
 Wy sille kloeke dieden dwaan,
 Yn Goad, Hy zil uwz tyenpartyen
 Fortredde, in bringe yn it lyen.

J. Althuysen.

Dy Ien-in-segstigte P S A L M E.

1.

H Ark myn guwzjen, in myn bærren, Nim toa ærren
 Dôgs myn bæ Hær! fin 's Lâns eyn
 Rop ik toa Jou, as myn harte Trog myn smarte
 Is oerstælpe, in forfleyen.

2.

Lied my op ien rotstiens higte Uwt dy ligte,
 Dy my oors toa hæg wier bly,

Want

Want myn tuwr, in toaflægt Hærre, Fæst gruwndærre,
Wiern Y for dy fyan my.

3.

Ik, ik zil by Jou byschutte Yn Jens hutte
Blieuwe iewig toa Jens ær,
'k Zil myn toaflægt yn 't forborgen Buwtten zorgen
Fin Jens fleugels nimme Heer.

4.

Want Y hærden Goad for dizzen Ney myn zizzen,
In byloften t'aller stuwn,
Fin har, dy Jou fræsje Hærre Allegærre,
Hab Y my it erfdiel juwn.

5.

's Keunings dæggen zil Y rekke, In him strekke
Toa ien hoeder, in ien wagt,
In zyn jyerren zil Y meytze, Datze reytze
Fin geslagte toa geslagt.

6.

For Goads ænzigt boppe ditte Zil hy zitte
Iewig, meyts Y goetheyt klær,
In æk wierheyt, dy zyn dæggen Fry fin plæggen
Meytze, in him byhoedje Hær.

7.

Zoa zil ik by âd, in jonge Psalmen fyonge,
Oon Jens namme iewig wey,
Op dat ik Jens lôf forhelje, In bytelje
Myn bylôften dey by dey.

J. Althuysen.

Dy Twa-in-segstigte P S A L M E.

1.

AL tomm'let wradz djoey' hol oer bol.
 Mijne siel is ommers stil in wol
 Yn God, myn gouvne wol-fert'-fomme.
 Hy ommers iz mijn rotz' mijn seyn',
 Mijn heag-fortjog. O 'k sil naet t'eyn'
 Trog swier, weack-wanck'le on-moede om-komme.

2.

Hoa lang fill' jimme jin yen Man
 Quaed stichtje, in salm' reytse ijne tann'
 Fen Deads gijz-tuwt' (ô sijnrecht bestjoere!)
 O! jimme neack't de op-til leaz' ploff',
 Az 't moarr'-wirck, ad, mey stijp'-loff' boff',
 Trog twiere-wyn-flecht' wirt om-schoerre.

3.

Jearm' leaze iz, him uwtte heachheyt' dol
 To hompien, dy God op-tien wol.
 Dwaenz ljeagen-tjinst trog-swiet't jearm' wille:
 Jearm' muwille seyn'-kat't, ijn 't petear',
 Mar 't binne'hert giet mey flock' to keer',
 Ja 't flockt t' on-jouwlijck-gruwle. Sela!

4.

Dog du mijn siel, wezze, ijn God, stil,
 Mey Goads woll' wez dijn wolle ijn til.
 'k Toafje all' mijn tier uwt sijn goe lomme.
 Hy, ommers iz mijn rotz' mijn seyn',
 Mijn heag-fortjog: ô 'k sil naet t'eyn'
 Trog swier weack wanck'le on-moed'e om-komme.

5. Mijn

5.

Mijn glanz', mijn gloar', mijn wolferts lot,
Mijn kreft, mijn to-flechts honcke is God.
Fortrouwje op Him ijne alle uwnck stuwne
O folck dat for Goadz eansicht' leyt,
Stirte uwt herts droafte ijn ijnfiernheyt
Goad's uwz treast-mijld toflecht' befuwne. *Sela!*

6.

Het 's 't grauw' naet. het gemien' ljue? naet.
Het 's great' Hanz'? ljeagen naets schijn-aet.
Ynne' Eynfer, oef opp' Weag-scheall' wippe
Ynn' jin-wicht' fenn' salm-naetigheyt
(O naet'ge minsche bern!) dól leyd,
Schoe naet'ge neatheyt' jearm ophippe.

7.

Fortrouwje op (earm' ljue druwck) oer-moed,
Nog op ruwg' roav' dwelm-goe goed,
O litt' nin wean 't greatsche hert trog-wrotte:
Oef schien 't formoggen greater wirt,
Lit dog dijn Djier-domm' wjealdig hert
Dear op nog grwn', nog festheyt sotte.

8.

God eerne in seack, 'k hab 't duwbbeld heard',
Dat kreft in sterktme him salm to-heart.
Ja eack goertiernheyte iz jons Heere.
Wis, Y forjildje elck yen ney dwaen.
Dy quea mey 't quea, d' goe fille Y jae
't Goe, in dat oon elck to jon eere.

G. Japix.

Dy Trye-in-segstigste P S A L M E.

Ten Psalme Dâvids : da hy wier ijnne

Woestijne fen J U D A.

O God! mijn God! (: 'k hab naernse yen oor':)
 Ick sijkje moarns, for Sinne op-klaerjen,
 Mijn siels, mijn fleschs toarst-smacht' bejearden
 Luwck't ney jo, ijn 't fjild, tor, in foor.
 ('k Hab, sijcker, jo, ijn 't heyligdomme,
 Oon-schoogje, in sjoen jon eer in kreft)
 Want jon goe njue iz better jef't
 Den 't libben salm, dy wirdde blomme.

2.

Mijn lipp' sil jo prijs-sjonge ô HEER!
 Also sil 'k jo, mijn lib-stuwn', tanckje,
 In ijn jon namme loft-trog janckje,
 Uwt't gruwn' fen 't hert, mey hannen gear.
 Mijn siel fol-nuwgge, sil wol tierje,
 Ynn' wol-lust', groed in moed, smoar-fet;
 Mijn muwle, ijn layts', sjongt, wol in bet,
 Jon great lof, ja sil bly oon-blierje.

3.

Az ick opp' bod liz, djiep ijn'n' tinck
 Oon jo mey heag-ontsjogb're op-teyn' sin,
 (: O swiette oer-kojing'!) dy 'k naet t'eyn' bin
 Ynn' still' nacht-weytsings slomm're eag-pinck'.
 Y binne mijn holp-firdd'ge schuwle.
 'k Sil lof-sjongje onder jon wjueck'-schaed.
 Mijn siel oon-klarddet jo, mijn haed.
 Jon rjuechter hân tjocht m' uwt deads muwle.

4.

Mar jæ dy fijkje, oer woast', fljueg tol,
 Mijn uwt-wjoede, in ney 't hert my boarje
 Dy schille ijnne onderste yerd-dobb' smoarje,
 Dear lizzef', sonder op-til, dol.
 Dear wauweljese ijn 't wreck-fwirds tofſchen,
 Dat herre, az wetter, 't bloed ontspielt:
 Dear wirddef', (:foy!:) to buwtte uwt-dield
 Oon' ſtjonck- (:ô gruwle!:) Fôgſſe-boſſchen.

5.

Den ſil dy Kening, heaglijck bly,
 Jâ herts-gruwn' bly, ijn God forblye.
 In wae jearm' trouw, oon God feſt flye
 Sill' jearm' ſalm ſeyngje ijn-lock-ſteats fry.
 Want God ſchil dy, ſtruwſſe heag formietten',
 Fuwll' ljeugen-tôttjers, ſcheamte-leaz'
 (:Oerſt' ljeagen faers teamm', ſtjonck-poels (:
 To gruwne ijnne yv'ge ſtom-kolck ſtiette.

G. Japix.

Dy Fjouwer-in-segstigste P S A L M E.

1.

O Goad! ik rop wol my dogs hærre,
 Hark ney myn luwd yn myn gekley,
 Bywerje Y my alle dey
 For fyene ſchrik, dy gruwlyk bærre,
 Oors moat ik ſtærre.

2.

Håd my byditzten as ien dæde
 Forſchuwlle for dy ſtille ried

N n

Fin

290 Dy Fjouwer-in-segstigste P S A L M E.

Fin har, der næts as kwæ trog schied,
It oproer fin dy wurkje 't kwæde,
Lit my næt schæde.

3.

For zokke, dy har tongen binne
Fry scherper flyppe as ien swurd,
For fokke, dy ien bitter wurd
Oonlisse, dat zoa stekt trog hinne,
As pylen kinne.

4.

Op dat jou dy oprieugte fyette,
Dy fol fin ængst in schrik wey krouwpt,
Joa fyette ært dat hy wey fluwpt,
Ney him, joa witte æk næt jyette,
Het ængst mey hyette.

5.

Joa dwaan næt as har uwt toa lissen
Op 't kwæde, in joa sprekke fin
Tyesstrykken toa forbergjen, in
Wa zoe it ommers zyæn ney diffen,
Dat is har zissen.

6.

Joa ziekje trog mey al har zinnen
Het læz is, joa trogzieke wis.
Het hier ooyt trog toa sieken is,
Het yn ien man komt om toa rinnen,
Zelfs 't hart fin binnen.

7.

Mar Goad dy zil har allegærre
Wol hâstig komme oppe læ,

Dy Fjouwer-in-segstigste P S A L M E. 291

In fyette mey fyn pyl har dæ,
Har plægen bin 'er, min fil hærre,
Dat joa fordærre.

8.

Har tonge, hoa 't joa oors æk weytze,
Zil tyen har zels oonstiette, in
Eltz dy har zyogt, tyengt oppe rin,
Dat Joa yn 't kort fin har ôfreytze,
Zil Joa wol meytze.

9.

Ængst zil dan alle lieuwe hyer oppe
Wrâd yn 't ruwn bykruwpe, eltz ien
Sil fin it wurk, dat Goad het dien,
Dy Hægstens pryez by eltz uwtroppe,
In der toa boppe

10.

Zyn dwaan oonmerkje, ja dy fromme
Dy zille op Goad yn dizze tyed
Fortrouwje, in yn Him wæzze blyed,
D' Oprieugte zille 't moat zoa komme,
Har lôk uwtbromme.

J. Althuysen.

Dy Fijv'-in-segstigste P S A L M E.

1.

DY lôffjong is toa Jou ô Heere!
Yn Zion bly, in stîl,
Der jout Jou eltz in ien dy eerre,
In dy bylôfte zil

N n 2

Min

Min bly in kluwk oon Jou bytelje,
 Jou hærre it gerop,
 Toa Jou zille all' dy fyken helje,
 Het flæfck hyet, komme op.

2.

Onrieugt, in fuwle dieden hiene
 Dy oerhân fæst oer my,
 Mar al it kwæde, dat wy diene,
 Forjuwggene uwz Y,
 Der Y fortziefte, mey min hyette
 Wolsillig fry fin kruwz,
 Der Y dwaan komme, datze jyette!
 Æk winje yn Jens huwz.

3.

Wy zille wol forzædige reytze
 Mey 't goed fin Jens huwz schoon,
 Wy zille 't Heylige æk smeytze
 Fin Jens Paleys fortoon
 Jens ântwurd oon uwz zil ynhâdde
 Het træstlyk is yn rieugt,
 O! Goad, dy uwz ney winfch, in wâdde
 Uwt al it kwæde tyeugt.

4.

O! Y, dy it fortrouwen binne
 Fin d'eynen finne ierd,
 In fin har, dy der jinder rinne,
 Zoa fier dy zee him rierd,
 Dy trog zyn kræften fæst het gruwne
 Dy bergen bieuster græt,
 Om uwz toa alle uwre in ftuwnne
 Mey magt, in brauw yn ftæt.

5. Dy,

5.

Dy, hoa 't dy zee mey rase, in bærre,
 Har tæmmet oer in oer,
 In 't bruwzjen, dat Hy faak lit hærre,
 Æk al it folks ramoer
 In dy der gæn fier wey, in tjænne,
 Of winje op it eyn,
 As dy Jou grætte teykens fyænne,
 Dan binse hiel forsleyn.

6.

Jou meytze dy moarntydts uwtgongen,
 In æk dy finne juwn,
 Dat joa fin blydschip reytze oon 't zyongen,
 In 't lân op dizze stuwn,
 Byziek Y Heere mey Jens zeyne,
 Y makken yn dy stæt,
 Dat Joa byjarte hien, yn 't eyne
 Forryken Y har græt.

7.

Y bin ien Goad, dy for har weytze,
 Fol wetter is Jou zee,
 As Y it for har zoa klær meytze,
 Meytz Y har koon æk ree,
 Y meytze zyn omploegge finnen
 Forsykker dronken gâns,
 It wetter dwaanne Y del rinnen
 Yn al zyn furgen lâns.

8.

It iertryk meyts Y trog dy drippen
 Zoa wæk, as 't wæzze mey,
 In trog dy zeyne fin Jens lippen
 Spruwt it uwt dey oon dey.

N n 3

't Jyer

294 Dy Fijv'-in-segstigste P S A L M E.

't Jyer fin Jens goetheyt, moat ik roppe,
Bykroon Y ier, in let,
In Jens fustappen der toa boppe
Dy druwppet fin klær fet.

9.

Op dy woestyne gräte weyden
Druwppe Joa der nog by,
In al dy heuvels berg, in heyden
Bin forhuwgge, in bly,
Dy fyelden bin byklayt mey buwnnen
Fee, in eltz lægte blinkt
Fin stuwkken koon, ja gräte schuwnnen
Joa fjonge, dat it klinkt.

J. Althuysen.

Dy Segs-in-segstigste P S A L M E.

1.

WÆz nuw dogs blyed, in fjong uwz Heere
Duw heele ierde hyer is stôf,
Sjong nuw mar Psalmen toa zyn eere,
Jaan oon zyn namme eer, in lôf,
Sprek nuw, het bin Y fræfelyk Heere
Yn al Jou wurk, yn al Jou dwaan;
Jou fyene zille derrom bærre,
Oft Joa Jou fterkte eere jaan.

2.

Al d' yerde moat Jou Psalmen fyonge,
In bidde Goad uwz Heere oon,
Jou namme moat fin âd, in jonge
Uwtgyealpe wurde moon op moon,

Kom!

Kom! in oonfyæn Goads wonderwurken,
 Hoa fræflyk is Hy yn zyn dwaan,
 Dit habbe minfche bern wol murken,
 Wa zoe Him dan nin eerre jaan.

3.

Hy het dy zee foroorre yn 't druwgge,
 Der binne joa toa foet trog gien,
 Doa wierne wy yn Him forhuwgge,
 Der wier it, dat wy blyedschip hien,
 Mey kræft Hy iewiglyk riggærrit,
 Hy hâdt oer 't Heydens folk fyn æg,
 In dy der fin Him of lawærrit,
 Dy luwkt Hy æk næt ney om hæg.

4.

Wol dan uwz Goad dogs pryesje oer ditte,
 Al dy hyer winje oppe wrâd,
 In wol Him 't luwd æk hærre litte
 Fin zyn roem zoa wol jong as âd,
 Hy is it ommers, dy uwz zielen,
 Yn 't libben ftelt, in næt toa lit,
 Dat immen uwz komt toa fornielen,
 Of dat uwz foet æk oyt uwtglit.

5.

Wan Y bypræuwen uwz wol tygge,
 O Goad! it wier for uwz nin nogt,
 Y lotteren uwz oppe rygge,
 Allyk as min it fulver dogt,
 Y hien uwz yn dy tieffelnetten
 Dwaan kommen trog Jens fterke hân,
 Y kaammen, om uwz læ toa zetten
 Ien bieufter nau toaltizen bân.

6.

Y hien dy minsche æk dwaan ryden
 Uwz holle lâns, ja oer in oer,
 Wy wierne yn it wetter glyden,
 In yn ien tygge barnind fyoeer,
 Mar Y dôgs hadde uwz uwtlitzzen,
 In wer forfærsche yn oerfloed,
 t Het oon Jens ginst uwz næt ontbritzen,
 Wy zægen wær, dat Y wiern goed.

7.

'k Zil yn Jens heylig huwz opkomme,
 Mey brânoffrannen, 'k zil mey ien
 Al myn byloften yn ien zomme
 Bytelje, dy myn lippen dien,
 In dy myn muwle kaam toa zissen
 Yn ængste, ja ik sil dan bly,
 Brânoffer offerje ney diffen
 Fin marge bisten nog der by.

8.

'k Zil komme mey reekwurk fin rammen,
 Ik zil mey ky, of bokke bloed
 Æk for Jou komme, of mey lammen,
 Kom hyer dy from is fin gemoet,
 Dy op Goads freefe har uwtlisse,
 Kom allegærre hyer by ien,
 Ik zil fortelle, ik zil zisse,
 Het Goad het oon myn ziele dien.

9.

Ik rôp, ik bæ Him mey myn muwle,
 Onder myn tonge, waarde Hy
 Forhægge, Hy gyng næt toa schuwle,
 Nee, nee uwz Goad forhærde my,

Hie

Dy Segs-in-segstigste P S A L M E. 297

Hie ik ney onrieugt mey myn harte
Omsjoen, dy Heere zoe my næt
(: In het wier dat for my ien smarte:)
Forharke hadde yn disse stæt.

10.

Mar fyker Goad dy het syn ærren
Trouw ney my weyne, in Hy het
Æk op it luwd, in op it bærren
Fin my, in myn bæ frieonlyk let,
Uwz Goad, uwz Heer, dy wæz dan pryze,
Om dat it trog syn ginst is komd,
Dat Hy myn bæ næt het ofwyze,
Nog æk syn goedheyt fin my nomd.

J. Althuysen.

Dy Sân-in-segstigste P S A L M E.

*Ten Psalme, yen liet fore opper-sjong-maester,
op Neginoth.*

1.

WEsse uwz goe-njue-mjld, Heer' God seyngje uws;
Jon eansichts glanz' ljeacht' blier uwz oer
Dat m' oppe Yerd' kin d' wey ney jon eyn huwz.
Dat de Heyd'nen jon wol-ferte oon-gloer',
Den schil all' wrads tonge,
God, jon lof, lof-sjonge.
Jo, dy 't folck rjuecht rjuech't,
Jo sil naessje in naessje
Juwchje ijn herts heag-staessje,
Dy Y liedje op 't sljuecht.

O o

e. Dy

2.

Dy ljue fen east, west, noarde in suwden,
 Dy ljue fen heyn', dy ljue fen fier',
 Jon lof op-helje, uwt herts gruw'n', luwde, in
 Jæ meytſje yen heaglijke heag-tijds tier',
 Om dat de Yerd' gewas jout,
 Mits d' goe God fen pas jout
 Seyn', Sinn', wiette in druwgt',
 God fil feyne uwt-feyne
 Oer all' wijd wrads eyne
 Doz him de Yerde ontsjocht.

G. Japix.

Dy Agt-in-segstigste P S A L M E.

1.

Goad d' Albyſtyoerder zil opſtan,
 Syn haters zille kort forgān,
 Syn fyene fordwynne,
 Joa zille for ſyn ænſigt wey
 Rinne zoa hurd, as eltz wol mey,
 Jou zille har forſlynne:
 Jou zille har fordrieuwe kort,
 Allyk as riek fordræun wur't fort,
 As ſnie ſmelt forre zinne,
 As waags raant for jen barnind uwn
 Zil 't æk mey it godlæze buwn
 For Goads ænſigt ôfrinne.

2.

Mar joa dy wurde from byfuwn,
 Dy zille har forhuwgge yn 't ruwn,
 Joa zille âd, in jonge

Fin

Fin freugde opspringe for Goads æg,
 Dat eltz byglurket hyer om læg,
 Fin blyedschip sille s fjonge;
 Sjong Goad yn 't hægge Hymmelhof,
 Sjong Psalmen toa syn nammes lóf,
 Forhægje allegærre
 For dy yn flakke fyelden rydt,
 Dy weegen, dat Hy næt uwtglydt,
 Om dat syn namme is Heere.

3.

Spring for Him beyde jeld, in jeugd,
 Spring for syn ænsigt op fin freugd,
 Hy is zoa as wy witte,
 Ien Heyte finne Weesen bly,
 Ien Widduw Rieugter, æk dy Hy
 Noyt fil forlægen litte,
 Goad yn syn heylige winstee,
 Ien Goad, dy willig is, in ree
 Om har, dy iensim binne
 Toa plætzen yn ien huwzgezin,
 Dy 't finsen folk æk uwtfiert, in
 Har, dy yn boeyen binne.

4.

Mar dy ôffallige yn 't lân
 Dy wenje yn it torre fân,
 O Goad! der Y uwtæggen,
 For 't ænsigt fin jou folk, doa Y
 Der hinne gyngen nog der by
 Yn 't wyld bosch for har æggen,
 Doa dreunde 't ierdryk hyer om læg,
 Dy hymmels drupten for Goads æg,
 Selfs disse Sinai trille
 For 't ænsigt Goads fin Israël,
 Doa Hy har uwt dy Hymmel del
 Syn Wet joeg ney syn wille.

5.

Y diene druppen fin Jens hân
 Ien myld, in loddrig reyntje oer 't lân,
 Jou ernis hab Y sterke,
 As Joa wier wurg, wa zoe dan nê
 O Liæwe Heer! yn disse stê
 Jens græte goetheyt merke,
 Jou hêp dy wenner yn O Heer!
 Y makkens' trog Jens goetheyt klêr,
 For d'ærme, dy Jou zогten.
 Dy Heer, dy joeg toa sprekken, in
 Der wier ien græte bulte fin
 Zokke, dy goe mie brogten.

6.

Dy Keuningen fin græte stê
 Dy ruwnnen wey, in blæuwen nê,
 Yn 't korte joa wey tæggen,
 Wyl't Joa, dy stil blæuw ynne huwz
 Uwt dielde, fry fin alle kruwz
 Dy buwt, der joa om flæggen.
 It mey æk gæn zoa mal as 't mey,
 Al layen jimme al heel wey,
 Ja oer in oer byditzén,
 Tusschen twa ryggels stienen grê
 Fin alle rêst in trêst ontblê,
 Fin alle help forstitzen.

7.

Zil jimme wurde doggers nuw
 Allyk as fleugels fin ien duw
 Mey klære sulver ditzén,
 Wâns færrén binne alle heel
 As klêr uwtgraven goudt zoa geel
 Uwt al har næden litzen

As dy Almagtige mey kræft
 Dy Keuningen der yn onsfæft
 Forstruyde allegærre,
 Doa waarde joa zoa wyt as snie,
 As op Tsalmon, der joa doa hie
 Al het har hart byjærre.

8.

Dy græte berg fin Bafan is
 Ien berg fin Goad forwier, in wis
 Fin Bafan, mey min zisse,
 Dat is ien bultig berg, der by
 Der weydje Bollen, Okfen, Ky,
 Dy der yn 't gærs del lifse;
 Bultige Bergen zis reys! wel
 Wierom spring jimme op, in del
 Dy Berg het Goad byjærre,
 Om der toa wenjen der zil Hy
 Æk iewig wenje, eltz zil bly
 Him der jaan pryez, in ærre.

9.

As min reys op Goads weynen let,
 Twaa reys tyen tuwzzen Hy wol het,
 In dy forduwbble jyette,
 In ônder har is Goad dy Heer
 Ien Sinai heylig, in fol eer,
 Dy eltz moat lôf toa miette,
 Y binne omjuwn mey glâns, in lôf,
 Zelfs opklæun yn it Hymel hôf,
 Y habbe der toa boppe
 Dy finfenisse finfen fierd,
 Doz al het libbet, in him rierd,
 Moat Heer Jou namme oonroppen

10.

Der by zoa binne Y æk komd,
 In habbe gift, in gæwen nomd,
 Toa dielen onder minschen,
 Ja har, dy oors ney Jou næt jaan,
 Om dy by Jou toa winjen dwaan,
 O Heer ney wād in winschen,
 Læuwd wæz dan Goad, dy dey by dey
 Uwz oerlaed mey zyn ginst al wey,
 Dy Goad helpt uwz uwt lyen;
 Hy is dy zilligheyt for uwz,
 Uwtkomsten tyen dy dæd, in kruwz
 Bin by uwz Heer toa kryen.

11.

Forzyker zil Goad oppen baan
 Hâft komme, in dy trop forslaan
 Fin dy zyn fyene binne,
 Der zil næt ien fin komme fry,
 Dy hierge moarntop æk der by,
 In dy yn schielden rinne,
 Dy Heer dy het toa uwz yn 't eyn
 Dit liæfelyke træstwurd zeyn,
 Ik dy it al kin twinge,
 Ik zil wer helje uwt Basan,
 In uwt dy zee har trog myn hân
 Schien jyet zoa dyep werbringe.

12.

Op dat Joa traapje mey Jens foet
 Op 't fyene lyef, in yn zyn bloet
 Dy tongen meye stekke,
 Æk fin Jou huwnnen toa har schæ,
 Dat Jou oon eltz fin har it kwæ,
 Dat joa Jou oondien wrekke,

Jou

Joa hadde Goad, doa Jou opstoen
 Jou liaeffelyke gongen syoen,
 As gongen onwirdærlyk,
 Dy gongen fin myn Goad in Heer
 Myn Keuning fol fin pryez in eer
 Yn 't Heyligdom oerhærlyk.

13.

Dy Syongers gyngene foor wey,
 Dy Spyllieuw folgen æfter ney,
 Yn 't midden wiern dy fammen,
 Mey trommen, jaanne Goad dogs lôf
 Yn dy Gemeynthe, hyer is stôf,
 Dy binne uwt Ifrels stammen,
 Der is dy lytze Benjamin,
 Dy oer har hærſche, in der bin,
 Dy Forſten allegærre
 Fin Juda, in der binne by
 Fin Zebulon, in Naphtaly,
 Mey al dy der oonhærre.

14.

Jou Goad, dy het jou ſterkte in magt
 Gebæn, ey Heere nim yn agt,
 In ſterkje al Jou wurken,
 In dieden, der Y dien oon uwz,
 Hy moaſt wol rinne ynne zuwz,
 Dy har næt het bymurken,
 Heer om Jou Tzierke wille wis,
 Dy toa Jeruſalem boud is,
 Der al d'oprieugte in fromme
 Jou tyenje zil, æk 't Keunings buwn
 Mey har foræringen yn 't ruwn,
 For Jens ænſchyn opkomme.

15. Scheld

15.

Scheld al it wyld gedyert fin 't reydt,
 Dy hæg fin bollen, dy der weydt,
 't Folx kællen, dy der rinne,
 Æk dy der him for Jou delfmyt,
 Mey stikken fulver moy, in wyt,
 Dy oorlog-syugtig binne,
 Het Hy forstruyd, der zille dan,
 Uwt dat græte Ægyptenlân
 Gær komme Prinse Rieden,
 Of Boden, Morenlân dat zil
 Him hâftje, om toa Goad æk stil
 Zyn hânnen uwt toa sprieden.

16.

Kom Keuningryken! kom! ey kom!
 Kom fin dy heele ierd ruwnom!
 Sjong toa dy Hægstens ærre,
 Dy yn dy hægste Hymmel rit,
 Dy al fin âds of is, in sit,
 Sjog! Hy lit syn luwd bærre,
 Dy stimme fin syn sterke magt,
 Jaan Goad dogs sterkte, Hy hâdt wagt,
 Æk is oer Isrels lieuwe
 Zyn hægheyt, in Zyn sterke is
 Al der forfyker wier, in wis,
 Dy hægste wolken drieruwe.

17.

Y binne fræsselyk ruwnom
 O Heere uwt Jou Heyligdom,
 Goad Isrels jout ney winschen
 Oon 't folk, dat wennet heyn, in fier
 Zyn sterkte, in kræft, doz rop ik blier
 Liæuwd wæz Goad finne minschen.

J. Althuysen.

Dy

Dy Nieogen-in-segstigste PSALME.

I.

FOrlos my Heer! lit my dôgs nêet forgæn!
Want fjog ik bin yn 't wetter hâst fordronken,
It stiet reets oon myn ziel, ik bin wey fonken,
Yn gruwelâz modder, der min nêet kin stæn;
'k Bin yn dy dyepten finne wetters komd,
'k wurd hyer, in der trog hurde stroomen litzen,
'k Bin wurg fin roppen, ja byney forstomd,
Myn keel is druwg, in alleheel ontstutzen.

2.

Myn ægen bin byfwykke, der ik bin
Hoopjend op Goad, joa binne magtig folle
Dy my om nêets kwæ tinke, in kwæ wolle,
Joa binne meer, dan al dy hyerren fin
Myn holle, dy my tingje neye læ,
Bin magtig, in dy my onschieldig kwelje,
Dat ik nêet roafd hab moat ik toa myn schæ
Of ik al hæg, of læg spring, wer bytelje.

3.

Y witte Heer myn onforstânnig dwaan
Myn schielden kinne Jens æg nêet ontfluwpe,
Lit har trog my fin schæmte nêet wey krûwppe
Dy Jou zoa trouw forwagtje, jaan ey jaan
O Opperheerscher fin al 't Ing'le buwn,
Dat joa trog my nêet reytze dogs toa schânnen
Dy yn Jens tyenst wurde yverig byfuwn,
In strekke toa Jou op, beyd hart, in hânnen.

P p

4. Om

4.

Om Jou is't, dat ik huwn, in smaatheyt ly,
In schânne leyt oer heel myn ænsigt hinne,
Myn burren bærre oft joa my næt kinne,
Fræmd lykje ik nog myn mæmme bern der by,
Want d'yver fin jou huwz het my fortart,
Dy smaat fin har, dy Jou toa smaadjên læste,
Is op my fallen toa myn græte smart,
In ik, ik gierde doa myn ziele fæste.

5.

Mar 't waarde my toa smaat, in huwn, ik die
Ien sek om, der ik my yn hab byditzen,
Yn plætz fin klæn mey my fin help forsttizen,
Gyngt zoa, dat eltz fin my ien sprikwurd hie,
Joa rabbelje fin my alle uwrre, in stuwne,
Dy yn dy porte zitte (wa zil 't tinke)
In ik wurd nuw ien snare spil byfuwn,
Fin dy, dy sterke drank fuwpe, in drinke.

6.

Mar my oongænde toa Jou is myn bæ
O! Heer: der is ien tyed fin wolbyhæggen,
Forhær my trog Jens goetheyt yn myn plægen,
In red my trog Jens trouwe uwt myn kwæ,
Luwk my dôgs uwt dy fuwle mœdder wey,
Lit fin myn haatters mey har luwd geschetter
My redden wurde, ey jaan, dat ik hyer ney
Dôgs alle heel næt sink yn 't dyeppe wetter.

7.

Lit my dat Heere næt oerstroomje, lit
Dy dyeppe æk my doggers næt forswolgje,
Litze yn dy put myn libben næt forfolgje,
Ly næt dat ik der yn bysletten zit,

Forhær

Forhær my Heer! want Jens goetheyt is græt,
Sjog my dôgs oon ney Jens græte meylen,
Forberg Jou næt for my yn disse stæt,
Want my is bang, ik wit nin romt toa kryen.

8.

Hâst Jou dan Heer, in harkje ney myn bæ,
Kom toa myn ziel, in wol dy dôgs fry meytze
Jaan, dat ik næt in fyene kloeren reytze,
Om harrent halven luwk my uwt it kwæ,
Y witte het al smaate in huwn ik ly,
Myn schæmte witte Y, in æk myn schânne,
Dy my bynauje æk dy kinne Y,
Y witte dan hoe slieugt myn dingen stânne.

9.

For smaatheyt leyt myn hart forbrutzen, in
Ik bin heel swak, ik wagte ney meylen,
Mar der wier nin, ik zogte trêst toa kryen,
Mar wier ik zocht, ik fuwn dôgs nærnse nin,
Ja galle habbers my toa yttten juwn,
Dat wier myn spyze, 't is haast næt toa tinken,
In yn myn toarst waarde myn drank byfuwn
Klær yetik, dat joa juwggen my toa drinken.

10.

Har tafel wurde for har toa ien stryk
In toa forjyelding for har allegærre,
Ja toa ien falle, litze mar fordærre,
In dwaan har doz ney har kwæ wurken lyk,
Wol æk mey tyeustering har ægen slaan,
Dat joa næt syæn, wier dat joa gæn, of rinne,
Lit æk har læ fin ængst dôgs trilje, jaan
Dat joa fol schrik, in fræse for Jou binne.

11.

Stirt Heer oer har Jens hyette gramschip uwt,
In litze yn Jens toorne næt fry reytze,
Wol trog Jens kræft har wenningen woast meytze,
Jaan, dat Jou wraak har tinten iewig sluwt,
Dat der nin minsch fortoon yn wenje mey,
Want Joa forfolgje dy Y om har zuwnne
Sleyn hadde, in joa meytze alle dey
Ien praetje fin dy smart, fin jou forwuwnne.

12.

Dwaan misdied toa har misdied, litze næt
Heer toa Jou rieugt, in toa Jou libben komme,
Dylgze uwt it boek fin libben, mey dy fromme,
Lit har næt oonschræun wurde yn ien stæt,
Mar ik, ik bin elendig nuw toa tyed,
Ik bin yn smarte trog myn bitter lyen,
Jou heyl O Goad! dy meytze my wer blyed;
Dy zet my hæg, dy jaan my help toa kryen.

13.

Mey sjongen sil ik Goad dy eerre jaan,
Mey tankjen wol in zil ik Him græt meytze,
In 't zil dy Heere oongenamer smeytze,
As okfen, ky, of fette kællen dwaan,
't Sæftmoedig folk dit syænde binne bly,
In jimme dy Goad ziekje, jimme harte
Sil libje, want uwz Heer forhært al dy
Næddrustig binne, in lye græte smarte.

14.

In Hy forfmaat syn finsene æk næt,
Him læuwje dan, Him pryezje dan dy Hymmel,
Dy ierde æk, dy zee mey har gewymmel;
Want Goad zil Zion uwt zyn bange stæt

Forlosse;

Forlosse, in dy Stædden fin Juda
Opbouwe, der zille joa erflyk winje,
't Zied fin syn feynten zil har erfje, ja
Der zille winje al dy der him tyinje.

J. Althuysen.

Dy Sântigste P S A L M E.

1.

Hâft Jou O Goad! om my fin 't kwæ
Toa redden, help my uwt myn lyen!
By Jou is ommers træft toa kryen,
Lit har byschamme, in schæmræ
Dogs wurde, dy 'er sæst op ganne,
Om my toa helpen uwt dy wey,
Dy ney myn libben dey oon dey
In ney myn ærme ziele stænne.

2.

Drieuw Y ze æfter uwt, in jaan
Dat joa yn 't kort toa schânne reytze,
Dy har yn myn fortriet formeytze,
Dy nogt habbe om my kwæ toa dwaan,
Lit har dy it op my oonlisse,
Om my toa deyen toa har læn,
Mar æfter uwt byschamme gæn,
Dy guwchje, spotje, in ha ha zisse.

3.

Lit dy Jou zieke, wæzze blyed,
Lit har Jens ginste noyt ontbrekke,
Lit Jou liæfhabbers stadig sprekke
Uwz Goad wæz pryze t'aller tyed,

Mar ik bin, wier ik my mey keere,
 Elendig, hâstje Jou toa my,
 Y bin myn help, Y meys my fry,
 Fortoafje nêst myn Goad! myn Heere!

J. Althuysen.

Dy Ien-in-sântigste P S A L M E.

1.

O P Jou bytrouwje ik mey myn harte,
 Dat Heer for iewig my
 Nin schæmt bykruwp, red Y
 My trog Jens rieugt uwt al myn smarte,
 Byfry my fin 't fordærren,
 Nyeg, nyeg toa my Jens ærren.

2.

Forlos my, wæz om my toa reddên
 Ien rôts, der ik al wey
 Mey ræst yn wenje mey,
 Om der geduyrig yn toa tredde,
 Jou juwggen, wa kin 't swye?
 Læst, dat ik romt zoe krye.

3.

Myn Goad! Y bin myn rotz yn 't lyen,
 Byfry my fin dy hân
 Fin 't Goadlæz buwn yn 't lân,
 Jaan my fin zokke romt toa kryen,
 Dy eerfling yn har handel,
 In trotz bin yn har wandel.

4. Want

4.

Want Y bin myn forwagting Heere!
Fin jongs op myn bytrouw,
Ik steunde fæst op Jou,
Fin mæms buwk of woen Y al keere
Toa my in ginst bywyezje,
Ik moat Jou stâdig pryezje.

5.

'k Wier folle ien wonder, mar Y binne
Myn toaflæcht sterk, in wis,
Jaan, dat myn muwle is
Fol fin Jens lôf, dat ik mey kinne
Dy heelle dey Jens ærre
Uwtsprekke Liæwe Heere.

6.

Forfmyt my næt, lit my næt zitte
Toa tyed, as ik bin krom,
In swak trog âdderdom,
Ey wol my doggers næt forlitte
Wæz næt fin my fin dinne,
Wyl 't al myn kræft flieugt hinne.

7.

Want al myn fyenne dy zisse
Geduirig toa myn schæ
Oors næt fin my as kwæ,
In joa dy 't op myn ziel oonlizze
Dy riedsmaan allegærre,
Dat Joa my kort fordærre.

8.

Joa zisse Goad het him forlitten
Jey ney, in fatje him,

Dat

Dat hy komt ynne klim,
Want hy het nin forlosser zitten,
Wæz næt fin my tyenwurdig,
Mar wæz myn hælþ dogs furdig.

9.

Byschæmje har, lit har fortarre,
Dy toa myn grætte smart
Har stelle tyen myn hart,
Lit har mey schânne kwællyk farre,
Lit har yn smaedt wey zinke,
Dy 't kwæde tyen my tinke;

10.

Dôg 't zil my oon nin hoop ontbrekke,
In ik fil al Jou eer,
Nog grætter meytze Heer,
Myn muwle zil Jou rieugt uwtsprekke,
In Jou heyl der toa boppe,
Dy heelle dey uwtroppe.

11.

Schien ik it tal næt wit toa zissen,
Ik zil dogs loekwol gæn
Yn 's Hægstens kræft, in stæn,
Om fin dy Hægstens rieugt ney dissien
Toa spreken fortoon hinne
Fin Jouwers Heer! allinne.

12.

Fin berns schonk ôf woen Y my lærre,
Dat habbe Y æk dien,
Der hab ik wol by stien,
En jyette jyette sprek ik Heerre

Fin

Fin al Jou wônderwurken,
Dy ik zoa faak hab murken.

13.

Derrom kom my nêst toa forlitten
O Goad! wyltz ik bin âd,
In gryez reeds ynne wrâd,
Toa dat ik dwaan dit folk toa witten
Jou ærm nêst toa bytwingen,
Jou magt, dy neykoomlingen.

14.

Æk is Jou rieugt toa yn dy hægte,
Y habbe æk mey ien
Heel grætte dingen dien,
O Goad! wa is 'er yn dy lægte,
Of boppe æk wier binne,
Dy tyen Jou uwt zoen kinne?

15.

Jou dy my folle bange dagen
In kwæden diene fyæn,
Jou zille my uwtjæn,
In libben meytze fry fin plæggen,
In my uwt d' ierds ôfgruwnnen
Werhelje fry fin wuwnnen.

16.

Myn grætheyt zil Y grætter meytze,
In my, wier dat ik kom,
Fortræste fin ruwnom,
Æk zil ik nuw myn Goad! opweytze,
Ik zil Jou tank byweyje,
In mey myn luwt Jou pryzejje.

Q

17. Jou

17.

Jou heyl'ge Ifrels zil ik fyonge
 Mey 't harpe luwd fortoon
 Lof psalmen brau, in schoon,
 Myn lippen zille, in myn tonge
 Uwtgyealpie 's Hægstens ærre,
 As Y my Sjongen hærre.

18.

Myn ziele æk, dy trog Jou fry rekke,
 Myn muwle zil der by.
 Jens rieugt æk blier in bly
 Dy heelle gansche dey uwtsprekke,
 Want joa bin allegærre
 Byschæmd, dy my fordærre.

J. Althuysen.

Dy Twa-in-fantigste P S A L M E.

1.

I Aan Y Jens Keuning doggers Hærre!
 Jens rieugten nuw fortoon,
 In Jens gerieugtigheyt fol ærre
 Jaan dy æk oon zyn Zoon,
 Zoa zil hy wol toa rieugten witte
 Jou folk mey rieugt toa dwaan,
 In har, dy yn elende zitte,
 Zil Hy har rieugt æk jaan.

2.

Dy bergen zille freede bringe
 Oon 't folk fin wyed in zyed,

Dy

Dy Twa-in-fantigste PSALME. 315

Dy heuweltjes dy bin omhinge
Mey rieugt op disse tyed,
Hy zil har, dy hyer bin delbuwkke,
Ad, jong, of lytz of græt,
Forlosse, in dy har fordruwkke,
Kort bringe heel toa nat.

3.
Joa zille Jou zoa lang æk tyenje
As sinne in moanne stæn,
Zoa lang 'er lieuw op ierden winje
Zil noyt Jou ryk forgæn;
As druppen, dy op 't nygærs reyne,
In 't nygærs meytze wiet,
Zil Hy delkomme mey zyn zeyne,
Dat zil har smeytze swiet.

4.
't Rieugtfurdig folk zil yn zyn dægen
Bloeye, in folheyt mey
Fin freede ney har wolbyhægen,
Toa dat dy moanne is wey,
Hy zil fin zee toa zee riggærie,
In æk fin dy rawier
Zil Hy it alles ordinærie
Toa 't ierdryks eynen fier,

5.
Joa, dy yn torre plætzen rinne,
Dy zille toa zyn lôf
Delbuwkke, dy zyn fyene binne
Dy zille slikje 't stôf,
Æk Tharsis Keuningen dy zille,
In dy eylannen mey
Him gawen, dy min nau kin tille,
Oonbringe dey oon dey

Q q 2

6. Scheb aa's

6.

Schebaa's Keuningen allegærre
 Mey Sebaa's der nog by,
 Dy zille bringe toa zyn ærre
 Forærringen heel bly,
 Ja alle Keuningen dy zille
 Mey 't heelle Heydens buwn,
 Delbuwgge for Him ney zyn wille
 Him tyenje yn it ruwn.

7.

Want Hy zil dy næddruftig binne,
 Wol redde, dy mar rôpt,
 Æk dy har zels næt redde kinne,
 Ontblæt fin help, forschopt.
 Hy zil har, dy yn ærmoed zitte,
 Forfchoonje, in it hart
 Fin dy næddriftige æk witte
 Toa træsten, yn har smart.

8.

Hy zil har ziel fin alle plæggen
 Trog zyn alwyez bystjoer
 Frymeytze, har bloed zil yn fyn æggen
 Æk wæzze as goudt zoa dyoer,
 In hy zil libje yn freede, in ræste
 Min zil him dan æk jaan
 Fin Scheba's goudt it allerbæste,
 Min zil zyn bæen dwaan

9.

For Him, min zil Him stadig zeyne
 Ien hân fol koon yn 't lân,
 Op bergen hæg haast sonder eyne
 Dy frugt zil ruwzje dân

Dy Twa-in-fantigste P S A L M E. 317

As Libanon, 't zil brauw oongroeye
Dy Stædlieuw, 't zil ien nogt
Toa oonfyæn wæzze, zille bloeye,
As 't kruwd fin d' yerde dogt.

10.

Zyn namme dy zil iewig blieuwe
Zoa lang dy sinne stiet,
Fin bern toa bern zil Hy opklieuwe,
Joa zille nin fortriet
Oyt fyæn, mar yn Him zeine krye,
Æk zil it Heydens buwn
Him zillig næmme, in har flye
Toa zyn tyenst yn it ruwn.

11.

Læuwd wæz dan Goad, Hy is 't allinne
Dy wonderen kin dwaan,
Læuwd wæz Hy heel dy wråd trog hinne,
Eltz moat Him ærre jaan,
Dy ierde wæz oon alle huwkken
Æk fol fin 's Hægstens lôf,
Min schrieuwer fin yn alle buwkken,
't Zil noyt ontbrekke oon stôf.

J. Althuysen.

Dy Trye-in-fantigste P S A L M E.

1.

Goad is for Isrel ommers goet;
Dy binne fin ien from gemoet;
In reyn fin harten yn har hândel,
Æk rieugt, in slieugt yn al har wândel,

Q 9 3

Het

Het my oongiet, ik wier byney
 ôfglyden fin dy rieugte wey,
 Myn tredde wyekken hâft mey ien
 Fin 't goede paad, dat ik hie gien.

2.

Want ik wier nyedig ynne gruw
 Op al it grættte gekke buwn
 Syænde, dat Joa 'er wol mey stiene,
 Dat dy Goadlæze freede hiene,
 Der binne ommers toa har dæd
 Nin bannen, joa bin næt yn næd,
 Joa slaanne yn har dwaan noyt mis,
 Har kræft blieuwt altyt sterk in fris;

3.

Joa binne noyt yn moeyte, of schæ
 As oorre lieuw, joa syæn noyt kwæ,
 Joa fielle noyt æk hurde plægen,
 As oorre minfchen dwaan by flæggen,
 Derrom het hægmoed yn it ruwn,
 Allyk ien kætting har onjuwn,
 Wylt joa fol trotzheyt hinne gæn,
 Dekt it gewelt har, as dy klæn.

4.

Har æggen puwlje uwt fin fet,
 Joa gænne, as me'r wol op let,
 Har harts ynbeeldingen toa boppe,
 Dat heel fin hægmoed is opproppe,
 Joa putte 't folk uwt toa har schæ,
 Joa sprekke fin fordruwking kwæ,
 Joa snurkje, in pocche alle dey,
 Joa sprekke uwt dy hægte wey.

5.

Joa zette har muwle, in har kop
Fuwleynig tyen dy Hymmel op,
Har tonge, dy noyt goed uwtfierde,
Dy wännelt stadig op dy ierde,
Derrom keert har zyn folk fan stuwne,
Hyer toa as 'er oon har wurt juwn
Ien beker fol fin wetter schinft
Der min byney wol yn fordrinft.

6.

Dat joa mar zisse riengt uwt wey,
Hoe zo'er Goad fin witte zey
Zoe 'er, dit woen wy wol reys witte,
Wittenschip by dy Hægste zitte,
Syog dy bin goadlæz in onfrom,
In loekwol hadde's ræst ruwnom,
Hyer ynne wråd, in moeyte næt.
Joa meytze it formogen græt.

7.

Ik hab ommers forgees myn hart
Dan suyvere mey grætte smart,
Ik hab forgees dan ondertwiske
Myn hânnen æk yn onschyeld wiske,
Om dat ik zels dy heelle dey
Wurd plægge al geduirig wey,
In dat myn straffe wier, in wis
Æk alle moarn op ny wer is.

8.

As ik zoe zisse trozt in kræs,
'k Zil æk zoa sprekke, zoe 'k trouwlæz
Dan wæzze oon Jens berne tæmme?
Dy Jou har Goad in Heyte næmme,

In loekwol hab ik faak wol togt,
 Dat ik dit wurk forstæn reys mogt,
 Dat ik dit wurk reys wol trog zæg,
 Mar it wier moeyte yn myn æg.

9.

Toa dat ik yn Goads heyligdom
 Yngyng, in dat ik stil in from
 Myn æggen tygge kaam toa weynen
 Hoa dat har dwaan faak kaam toa eynnen,
 Y zette ommers har zels ræd
 Op plætzen glisperig, in glæd,
 Y dwaanze trog Jens kræft'ge hân
 Forwoaste wurde yn it Lân.

10.

Joa wurde yn ien ægenblik
 Forwoaste, in rinne wey fin schrik,
 Joa nimme ien eyn, in gænne hinne,
 Dat joa 'er hæl næt langer binne,
 Allyk as 't mey it droomen giet,
 As min opwekket, in opstiet,
 As Y ontweytze liæwe Heer
 Zil Y har byld næt agtje meer.

11.

In as myn hart yn disse tyed
 Opswollen wier fin klære nyed,
 In ik, ik moat 'er wol fin schrikke,
 Waard kræftig yn myn nyeren prikke,
 Doa wier 't forstân my lytz, in min,
 Ik wiste suyver nærnse fin,
 Ik wier by Jou ien beest heel græt,
 Fin kinnis, in forstân ontblæt.

12.

k Zi

12.

'k Zil dan by Jou, byfryd fin læst,
Geduyrig wæzze, toa myn bæst,
Hab Y, wierom ik blyed bin tyegge,
My by myn ryeugterhan nuw kryegge,
Y zille, om dat ik wol die,
My zelver liede trog Jens rie,
Y zille my, reyts ik hyer wey,
Opnimme yn heerlykheyt hyer ney.

13.

Wa hab ik nyæunke Jou O Heer
Ynne Hymmel! dy ik lyæf hab meer,
Het zoe my hyer op ierden læste
As Jou, Y binne fier dy bæste,
Byfwykt myn flæsch, in 't hart mey ien,
Zoa is uwz Heere dy rotstien,
Wier op myn hart, in ziel fæst leyt,
Hy is myn diel yn iewigheyt.

14.

Want fyog! dy fier bin fin Jou ôf
Dy sille kort forgæn as stôf,
Y zille har yn 't kort uwtroeye,
Dy fin Jou wyke, in ôfdjoeye,
Mar my oongænde 't is my bæst
By Goad toa wæzzen, ik zet fæst
Al myn fortrouwen op uwz Hær,
Om t' uwttyen al zyn wurken klær.

J. Althuysen.

Dy Fjouwer-in-fântigste P S A L M E.

1.

O Goad! wierom wierom bin wy forschuwn,
Wierom wol Y yn iewigheyt forstytte,
Wierom zoe Jou hânt rikje oerre myette
Tyen uwz? dy schiep bin fin jou weyde, in gruw.

2.

Tink oon it folk, dat Y kryeggen al ær,
Wol oon dy roede fin Jens erfdiel tinke,
Dy Y by âds forlossing woene schinke,
Oon Zions berg, wier op Y winnen Hær!

3.

Hef Heer! hef Y Jens futten op fortoon,
Om d'iewige forwoastingen lâns hinne
Dy fyan, der dy fromme æng for binne,
Het allis yn it Heyligdôm fordoon.

4.

Jou tyenpartyen hadde alle mey geweld
Yn 't midden zels fin Jou forgærrings plætzen
Luwde bromd, dat 't luwd der fin werrom kaam kætzen,
Joa hadde teykens har toa teykens steld.

5.

Eltz ien fin har, wylt it zoa mey har giet,
Wurt der bykent, as immen dy dy bylle
Om hæg oonbringt, in ôfhout manning stylle,
Der 't fwier gebæmt op 't aldertigste stiet.

6.

Zoa hadde joa æk nuw, in yn it eyn,
Dy oors næt dwaan, as datze mar fordærre,
It kostle wurk, 't graværfel allegærre
Mey hammers, in houwiellen stikken fleyn.

7.

Jou huwz dat hadde's yn it liægte fyoeer,
Jou Heyligdommen zet yn liægte flamme
Toa ierden toa dy wenning fin Jou namme
Ontheylige, in scheyne oer, in oer.

8.

Joa zeyne yn har harte, mân for mân
Lit uwz har mar uwtplunderje allegærre,
Dy plætzen, der Goad oors wurdt tyenne in ærre,
Dy hadde joa meyt fyoeer forbaard yn 't lân.

9.

Wy fyænne nuw uwz teykens fyker næt,
Der is næt ien forziffer meer toa fynnen,
Der is næt ien dy uwz wit toa ontbynnen,
Hoe lang, hoe lang nog durje sil dy stæet.

10.

Hoe lang o Goad sil toa myn græt fortriet
Dy fuwle tyenparty Jou huwnje in smaadjje?
Zil hy Jou namme yn iewigheyt oerlaadje
Mey lasterjen? dat hy tyen Jou bygiet.

11.

Wierom luwk Y Jens hân, Jens rieugterhân
Heel fin uwz ôf? wierom wol Y næt blieuwe
Mey uwz? loekze uwt, lit har Jens kræft byprieuwe,
In meys meyt har ien eyn dôgs yn it lân?

R r 2

12. Goad

12.

Goad loekwol is myn Keuning fin âds ôf,
Hy jout, dat min forlôssing mey forkrye,
Yn 't midden fin dy ierde, wa kin swye,
Wa moat nêst sprekke toa dy Hægstens lôf.

13.

Y habbe trog Jens sterkte græt, oer græt
Dy zee trogsplytten 't het Jou nêst ontbritzen
Oon kræft, Y habbe yn dy wetters britzen
Dy drakekoppen, in har brogt toa nêst.

14.

Y pletteren dy Leviathans kop,
Y juwggen him (: Y wæz o Hærre pryezze:)
It folk yn torre plætzen æk toa spyezze,
Toa folling fin har lægge maag in krop.

15.

Y klæuden dy fonteyne mey Jens hân,
Rawieren sterk in græt nog der toa boppe
Uwtdruwggen, Y, dat moat min Heer uwthroppe,
Hoa græt, hoa græt is Jou kræft yn it lân!

16.

Dy dey hært Jou, æk hært oon Jou dy nagt,
Y makkene it liægt, in æk dy finne,
Y steldene æk al dy pællen finne
Yerde, dy Y æk nimme zels toa wagt;

17.

Dy simmer æk, dy winter æk mey ien
Dy habbe Y, allinne wyez formærre,
Dy fyân dy het lastere uwz Hærre,
Ien dwaas folk het Syn namme hwn oondien.

18. Tink

18.

Tink hyer oon, wol oon 't wyld gedyert næt jaan
Jens turtelduw, wol har dogs næt forlitte,
Forjyet har næt, dy yn ellende zitte,
Mar wol dy hæg yn iewigheyt wol dwaan.

19.

Oonschoagje Heer, dat is myn bæ, 't forbuwn?
Om dat dy plætzen trog in wer trog hinne,
Dy yn it lân ruwnôm fortjeustre binne,
Fin klær gewelt nuw wurde fol byfuwn.

20.

Lit dy fordruwkte dôgs byschamme næt
Toa ræg gæn, dy hyer binne glæd forsmytten,
In dy byney næt komme kinne oon yttten,
Lit dy Jou pryezje, in Jou meytze græt.

21.

Stæn op O Goad! twist! in meytz uwtte wey
Jens twistzaak! tink oon 't smaadjten finne gekken,
Dy Jou zoa faak dy guwch komme oon toa stekken,
Jou hawnje Heer dy heelle gansche dey.

22.

Forjyet æk næt it liltz in luwd gerop
Fin Jou party, mar wol Syn dwaan bylænne,
't Getyer fin har, dy boos tyen Jou opstænne.
Dat klieuwt o Heer geduirig toa Jou op.

J. Althuysen.

Dy Fijv'-in-fântigste P S A L M E.

1.

HEere Goad wy pryezje by
 Jou, in moatte mey uwz dwaan
 Jou allinne eere jaan,
 Dat Jens namme is ney by,
 Doz fortelt min klær, in blæt
 Al Jou wonderwurken græt.

2.

As ik, dat my toaleyn is,
 Zil forkrygge hadde dân,
 Zil ik gansk rieugt rieugte 't Lân,
 In al myn ynwenners wis
 Wiern forsmolten, mâr toa læst
 Makke ik myn pyllers fæst.

3.

Ik hab tyen dy gekken zeyn,
 Wæz dog næt uwtlitten gek,
 In tyen dy goadlæze stek,
 Dôgs dy hornen næt oer eyn,
 Sprek næt mey ien styewe hals
 Wurden gruwlyk liltz in fals.

4.

It forhægjen ommers komt
 Næt uwt Aesten der dy dey
 Oonlieugt, nog uwt Wæsten wey,
 Nog uwt dy Woastynes romt
 Mar uwz Goad is rieugter, Hy
 Forlægt disse, forhægt dy.

5. Want

5.

Want ien beeker wiert byfuwn
Yn Goads hân, in der is yn
Rare, tyuwkke, mengde wyn,
In der schinkt Hy fin yn 't ruwn,
Mar it gruwnsop toa har schæ
Sille drinke, dy dwaan kwæ.

6.

Ik zil 't iewig sprekke uwt,
Ik zil Japiks Goad in Heer
Psalmen zyonge toa zyn eer,
In ik zil nog toa byfluwt
Al 't goadlæze buwn fordwaan,
't From folk zil Goad zeyne jaan.

J. Althuysen.

Dy Segs-in-fântigste PSALME.

1.

GOad is yn Judaas heelle stat
Ruwnom bykent by eltz in ien,
Hy het zoa folle goed har dien
Zyn namme is yn Isrel græt
Yn Salem is zyn hutte ræstlyk,
Yn Zion is zyn wenning fæstlyk.

2

Der het hy britzen op ien ryeg
Dy fyoege pylen fin it swurd,
Fin flitze boagge, swurd, in kryeg,
In hetze heel yn flarden schurd.

Trog.

328 Dy Segs-in-sântigste P S A L M E.

Trogloftiger bin Y o Hære!
Az dy roofbergen allegærre.

3.

Dy stoute waardene byrooft,
Joa slommeren har sliep in ræst
Dy dappre waard har moed uwtdoofd,
In nimmen buwn har hannen fæst,
Jou schelden die 't Goad Japiks Hærre
Dat hynst in weynen beyde gærre,

4.

Æk fonken ynne sliep kort wey,
Y jaan eltz, ney 't ze dwaanne, læn,
Y binne fræflyk dey oon dey,
Wa zoe for Jou ænsigt bystæn
Fin dy tyed ôf, dat Y kwæ binne,
Wa zoe for Jou bystæn oyt kinne.

5.

Y dien ien ôrdiel fin om hæg
Oonhærren uwt dy Hymmel wey,
Dy ierde fræfde doa ze 't zæg
In waarde stil hyer æfter ney,
As Goad opstoe, om toa byfryen
't Sæftmoedig folk fin læst in lyen.

6.

Want minsche grimmigheyt, dy næt
By Jou wurt agte Liæwe Heer!
Dy zil Jou lôflyk meytze, in græt,
Joa zil forstrekke toa Jens eer.
't Oerbliuwsel, dat m'er fin zil fynne,
Dat zil Y Hægste Heer opbynne.

7. Dwaan

7.

Dwaan æk bylôften, dy ruwnom
Him binne, in bytelje 's jern,
Lit joa Him gæwen bringe rom,
Dy fræslyk is for mînsche bern,
Dy Forst in Keun'gen kin fordærre,
In fræslyk is for allegærre.

J. Althuysen.

Dy Sân-in-fântigste P S A L M E.

1.

MYn luwd is toa Goad yn it lyen,
Ik Rop Him oon, om help toa kryen
Myn luwd is toa Goad uwz Hær,
Hy zil toa my nyegge 't ær,
Yn myn stryded, in bange plægen
Zogt ik Him fæst alle dægen,
Mânningmiel mey nêr gerop
Stiek ik nags myn hânnen op.

2.

Ik Houd nêt op, ik koe 't nêt litte,
Myn ziel woe fin trêst nêt witte,
Schien dat ik 'er al nêy zogt,
As ik oon dy Heere togt,
Makke ik misbaar, in gyealpe,
Peynsde ik, zoa waard' ik oerstyealpe
Yn myn ziel fin ængst in druwk,
Der ik by, in ônderbuwk.

3.

Jou Heer houdene myn æggen
Weytsend, ik wier yn myn plæggen

Ss

Ræste-

Ræstelæs, in heel forfleyen,
 Spriek ik næt, in hab næt zeyn,
 Ik oertogte yn myn lyen,
 Of 'er træst mey wier toa kryen,
 Of it my woe yn myn dwaan
 Ienig forgenuwggen jaan.

4.

Ik oertogte mey byhægen
 Al dy lang forlynne dægen,
 Oon dy jyerren, dy forruwn
 Wierne, in al lang fordwuwn,
 'k Togt oon myn spylyuwg mey smarte
 Nâgts oerlay ik yn myn harte,
 Myn gæst onderfagt mey ien
 Het dy Heer by âds hie dien.

5.

Zil Goad yn zyn gramfchips hyette
 Dan yn iewigheyt forftiette?
 Zil fortoon uwz Liæwe Heer
 Næt goedgunstig wæzze meer?
 Hâdt zyn goetheyt dan ney dissen
 Iewig op? het zyn toa zissen,
 Dy Hy âdstyds het toa zeyn,
 Fin 't ien folk toa 't oor ien eyn:

6.

Wol Goad alleheel forfchoppe?
 Het Hy dan nog der toa boppe
 Zyn genade, in zyn ginst,
 Dy Hy oon dy fromme schinst,
 Nuw æk alle heel forgetten?
 Zyn barmhartigheyt toasletten?
 Trog zyn toorne? doa spriek ik,
 Dit krenkt my, dit jout my schrik.

7.

Mar Goads Rieugterhân hægwardig
Dy forooret, ik zil furdig.

Wæzze, om toa tinken oon
Al sijn dieden græt in schoon,
'k Zil Jou wonderen hæg agtje,
Al Jou wurken wol bytragtje,
Fin Jou dieden toa Jens eer
Altyt sprekke Liæwe Heer.

8.

Grætte Goad! min moat Jou pryezje,
In Jens namme lôf byweyezje,
Ik moat zisse, wier ik kom,
Jens wey is yn 't Heyligdom,
Wa is græt as Y? Y binne
Goad, dy wônder dogt allinne,
Jou kræft hab y disse stuwn
Onder 't folk toa kinnen juwn.

9.

Jou folk heel fin help forstitzen
Hab Y trog Jens ærm uwtlitzten,
Japiks bern, in Josephs mey,
Uwt har slawernye wey,
Doa dy wetters Jou Heer zæggen
Trillen, joa fin ængst in slægen
Ja joa wierne heel oerstyoer
Schrik in beeving kaam har oer.

10.

Dy afgruwnnens dyeppe kolken
Wiern byrierd, dy tyuwkke wolken
Juwggen wetter fin omhæg,
In dy hægste luwd om læg,

S s 2

Ja

332 Dy Sân-in-fântigste P S A L M E.

Ja dy tyuwkke wolken schættē
 Heyl in fyoe, in tongerklættē,
 Uwt, dy blixem lieugte d'ierd,
 Dy doa dreunde, in waard byrierd.

II.

Jou wey dy wier for uwz æggen
 Yn zee, in wyed' wetter wæggen,
 Jou futstappen, dy Y dien,
 Wiern forburgen for eltz ien,
 Jou folk laten Y allinne
 As ien kudde for Jou hinne,
 In Y brogten har yn 't lân
 Trog Mosis, in Arons hân.

J. Althuysen.

Dy Agt-in-fântigste P S A L M E.

I.

O Myn folk nim myn læring dôgs toa ærren,
 Buwg jimme, om myn muwlle praat t'oonhærren,
 Mey spreuken zil ik iependwaan myn muwlle,
 'k Zil dingen yn it tyeuster heel forschuwle,
 Uwtstirte toa dy Hægstens grætte lôf,
 Dy het dit dien, in wurke fin âds ôf.

2.

Wy witteze, uwz zeyne it dy âdde,
 Wy zilleze æk næt forburgen hâdde,
 Wy zilleze uwz berntjes hærre litte,
 In 't neygeslagt dat zil 'er æk fin witte,
 As wy Goads lôf fortelle ier in let.
 In 't grætte wurk, dat Hy oon uwz dien het.

3. Want

3.

Want Hy kaam ien getyungenis toa zetten
 Yn Japik, Hy juwg Israël zyn wetten,
 Hy hæt har Heyten, om 'er fin toa sprekken,
 Op datze by har neyzied næt weyrekken,
 In dy der ney har jyette' opstæn zoen,
 It oon har bern wer fort fortelle koen.

4.

Dat joa har hoope op Goad zoene stelle,
 Zyn dieden næt forjyette, mar fortelle,
 Zyn wille dwaan, næt as har ådders wurde
 Ien mislyk folk, fin harten heel forhurde,
 Dat for dy Heer him houd in droeg heel flieugt,
 Wâns hart for Goad næt trouw wier nog oprieugt.

5.

Ephraims bern yn wapens allegærre
 Mey bôg' in pylen keerden tyen dy Hærre,
 Har oon, as joa tyen oorre fleugte zoene,
 Joa houden Goads forbuwn næt zoa 't ze koene,
 Joa wegeren toa wânneljen Goads wey,
 Zyn wetten æk der joegen joa næt ney.

6.

Zyn dieden, dy joa oors zoa faak hien murken,
 Forgættten joa, in al zyn wônderwurken
 Dy joa hien zyoen, hy hie for har forâdden
 Græt wonder dien, dat wol wier toa onthâdden,
 Dy hienze zyoen yn 't græt Ægyptenlân
 Dy hienze zyoen yn 't grætte fyeld Zoan,

7.

Dy zee dy klæuwde Hy der for har æggen,
 Der joa druwgsfoets trog him trog hinne tæggen,

Hy die dat for har wyek dy wetter kolke,
 Deys laatte Hy har mey ien liagte wolke,
 Nagts laatte Hy har mey ien liagt fin fyoeer,
 Zoa goed wier Goad, Hy joeg zyn folk næt oer.

8.

Hy klæude dy rotstienen mey zyn kræften,
 Joa dronkene oerfloedig, as uwt græften,
 Want Hy die, dat 'er stroomen kaamen rinnen,
 Dat eltz 't oonzæg uwt dy stienrots fin dinne
 Hy makke, dat it wetter 'er ruwn fin,
 Zoa red as ien rawier ôfrinne kin.

9.

Nog foeren joa loekwol al fort yn 't kwæde,
 Joa zuwnnigen tyen Goad toa har eyn schæde,
 Joa tergen Goad, in dien al het ze togten,
 Yn 't kort wier yn, joa Him zoa liltz forfogten,
 Byjærjende toa yttten ney har zin
 Doz sprieken joa tyen Goad der zelve fin;

10.

Zoe Goad, wylt wy yn dy woastyne binne,
 Ien tafel hyer for uwz oonrieugte kinne,
 Dy rotstien het Hy wol fleyen for uwz æggen,
 Wier uwt yn oerfloed wetter stroomen flæggen,
 Kin Hy zoa folle nog mey zyn kræft dwaan,
 Dat Hy uwz bræ, in flæfck zoe kinne jaan.

11.

Dit hærde Goad zoa gau as 't mar wier spritzen,
 Hy waarde kwæ, ien græt fyoeer waard ontstizen,
 Tyen Japik, in tyen Isrel gyng ien flamme
 Fin toorne op, om dat joa yn Goads namme,
 Næt læuden, in æk nin bytrouwen hien,
 Op Him, dy har toa dis tyed hie bystien.

12. In

12.

In der for ſchieldig wiern him oon toa roppen,
 Der Hy dy wolkenfæl gebæd fin boppen,
 Dy Hymmels dorren op die mey zyn zeyne,
 In het op har it ſwiete mân del reyne,
 Toa yttten, dat fin ſmaak wier ſwiet in ſchoon,
 In joeg har toa har ſpyze hymmels koon.

13.

Eltz ien fin har dy mogt it bræ zoa ſmeytze
 Fin magtige, in Him der mey formeytze,
 Hy joeg har koſt, dy har koe forgenuwgje,
 Hy woe har, zoa 't it lyke, yn allis fuwgje,
 Hy dræuw for har ien wyn uwt 't Æſten fort,
 Uwt 't Zuwdden æk, trog zyn kræft noyt forkort.

14.

Hy kaam op har it flæſck as ſtôf toa reynen,
 Hy kaam der by nog op har del toa zeynen
 't Gefuwggelte as zân komt op toa wâllen
 Uwt zee, Hy die it yn it midden fâllen
 Fin 't leger, dat zyn eygen hyete koe
 Ruwnom zyn huwz, der Hy zels winje woe.

15.

Doa ieten joa, in waarden zæd æk ringen,
 Zoa dat Hy har har luſt kaam toa toa bringen,
 Mar joa wiern nog fin har luſt næt forfræmde,
 Næt ien fin har dy him zoks jyette ſchæmde;
 Dy ſpyeze, dy hy har juwg toa pliffier,
 Wier yn har muwlle jyette ſyker wier.

16.

As Goads toorne tyen har opgyng toa kwæde,
 Dat Hy fin har dy fetſte yn gramſchip dæde,

236 Dy Agt-in-fantigste PSALME.

In Israels uwtlæzze smyet toa gruwne,
 Mar boppe dit dien joa nog zuwne op zuwne,
 Har hart wier hurd, joa læuden doggers næt,
 Oon 's Hægstens dwaan, in wônderwurken græt.

17.

Derrom die Hy har dægen kort forrinne,
 Yn ydelheyt, har jyerren flæggen hinne,
 Fin schrik in ængst, as Hy har die fordærren,
 In Hy ien bulte fin har die forstærren,
 Zoa freegen joa ney Him, wier dat Hy wier
 Joa keerden om, in sogten Goad doa ier.

18.

In togten, dat Goad zoe har rotstien wæzze,
 Dy Hægste Heer, dy har wer koe genæzze,
 Dy har wer koe forlosse uwt har lyen,
 By wa alær wier help, in træst toa kryen,
 Jou flaydene Him mey har leugen smuwl,
 In lægen mey har tonge liltz in fuwl.

19.

Want 't hart dat wier næt rieugt for Goad dy Hærre,
 Ontrouw wiernze yn 't forbuwn mæst allegærre,
 Mar Hy help myld, forsoende wer har zuwne,
 Fordoorse næt, nog smyetze heel toa gruwne,
 Mar weyne faak zyn toorne fin har ôf,
 Schien 't joa Him faak toa gramschip juwggen stôf.

20.

Dat joa flesck wierne togte Goad dy Heere,
 Ien wyn, dy giet, in næt werrom zil keere,
 Hoa mannigmiel forbittren joa zyn æggen,
 Yn dy woastyne, der joa Goads wurk zæggen,
 Hoa folle het Hy der fin har uwtstien,
 Joa hadde der Him folle smart oondien;

21. Joa

21.

Joa kaammen ommers har wer op toa zetten,
 Forfogten Goad, in steldene Him wetten,
 Dy heylge Isrels woenze ien perk forstelle,
 Joa togten oon zyn han næt, dy har helle
 Uwt flawerny, nog oon dy blyedde dey,
 Doa Hy har luwk uwt fyene kloeren wey.

22

Hoa Hy zyn teykens, der joa zels hien murken,
 Stelde yn Ægypten, in Syn wônderwurken
 Yn Zoans fyelden, in har floeden het foroore
 Yn bloed, dat joa fin toorst korts moasten smoorre,
 Zoa makke Hy har stroomen æk mey ien,
 Wier trog it kaam, dat joa nin drinken hien.

23.

Dy Hægste joeg, dy Albyftyoerder karde
 Ien hæp fin ongediert, dy har fortarde,
 Æk froasken joeg Hy (tink reys hette plægen!)
 Dy har fordoorren, Hy joeg for har æggen
 't Gewas fin 't fyeld oon dy kruwdwiermen oer,
 Sprinkhoarnen brogten al har wurk oer styoer.

24.

Har Wynstok wier trog heyl in wyn forbritzen,
 Har Fyegebæm waard fin zyn frugt forstitzen
 Trog fyoege heyl, har fee æk allegærre
 Liet Goad dy Heer trog heylstyennen fordærre,
 Hy liet, om har toa jaan for 't kwædde læn,
 Har bisten trog it gliconne fyoeer forgæn.

25.

Hy zeyne ônder har yn gramfchips hyette
 Forbolgentheyt, bynautheyt zonder myette,

T t

Mey

Mey 't zeynen fin dy Boden fin it kwæde,
Hy woeg ien paad for zyn toorn toa har schæde,
In Hy ontloek har ziel næt in dæds læst,
Al har gedyert joeg Hy oer oonne pæst.

26.

d' Eerst berne liet Hy yn Ægypten stærre,
It kræfts bygin in Chams tinten fordærre,
Hy fierde zyn folk uwt har bitter lyen,
In joeg har romte fin ruwnom toa kryen,
Hy laatte har, as min ien kudde dogt,
Yn dy woastyne, der Hy hie har brogt.

27.

Hy laatte har zoa wis, wylt joa fortæggen,
Dat alle ængst, in fræse kort forflæggen
Want 't wetter hie har fyene oerditzen,
Hy brogt zyn folk, doa uwt har kloeren litzen,
Toa disse berg, in toa it Heyl'ge Lân
Dat Hy forkrygge trog zyn rieugterhân.

28.

In Hy fordræuw dy Heydens for har æggen,
Wylt joa yn 't snoer fin har ernisse tæggen,
In Hy liet yn har tinten Japiks lieuwe
Dy stammen Israels wer winje, in blieuwe,
Mar joa forbitteren Goad yn dy stat,
In ônderhouden Zyn getjuwnis næt.

29.

Joa keerden wer toa ræg, in yn har hândel
Wiern joa troulæz, allyk as yn har wândel
Har âdders wiern, joa binne allegærre,
As ien bydrieglyk flitze boage omkærre,
It folk dat makke toa har eygen schæ
Dy Heere trog har byldentyensten kwæ.

30. Goad

30.

Goad hærdet, in Hy waard 'er oer ontstutzen,
In Isrel waard mey smaad fin Him oerditzen,
Dy Tabernakel, der Hy plagt toa zitten,
Het Hy derrom toa Silo doa forlitten,
Dy Tinte der zyn wenning wæzze zoe,
Der Hy fin eltz ien oonbæn wurde woe.

31.

Hy joeg Syn sterkte yn finsenis, in lyen,
Zyn heerlykheyt ynne hân fin zyn partyen,
Hy levere zyn folk, dat ôfhoerrærre
Fin Him, oon 't swurd, in lietze zoa fordærre,
Hy waarde kwæd, zyn gramschip dy ontstiek
Tyen 't erfdiel, dat troulaez fin Him ôfwiek.

32.

Wer trog it kaam, dat Hy har æk næt sparre,
Mar liet har feynten trog it fyoe fortarre,
Har jônge fammen waarden æk næt pryze,
Fin nimmen waard har ginst, ôf ær bywyze,
Har Priesters foelen trog it swurd mey ien,
Har widduwen ontschæt dôg næt ien trien.

33.

Doa kaam dy Heer as uwt dy sliep opweytzen,
In as ien helt, dy him komt toa formeytzen
Mey 't drinken fin dy wyn, dy ney it lyen
Wer 't hart forhuwgt, in Hy sloeg zyn partyen
Oon 't æfterst, datze 't fyelden, byeustre schoon,
In Hy die har ien iew'ge smaatheyt oon.

34.

Mar Hy, op har forgrimme boppe mietten
Kaam doa dy tinte Josephs toa forstietten,

340 Dy Agt-in-fantigste P S A L M E.

Ephraims stamme woe Hy næt forkarre,
 Mar het zyn ginst for Judaâ's stamme sparre,
 Dy kard Hy uwt ney zyn byfluwt, in rie,
 Mey Zion's berg, dy Goad dy Heer lyæf hie;

35.

Der wiert, dat Hy zyn Heyligdom woe bouwe
 As higten, dy min kin fin fyeren schouwe,
 As d'ierde dy Hy iewig het gruwnfæste,
 In Goad dy Heer forkarde æk toa læste
 David Syn feynt, dy Hy zyn ginst toa zey,
 In naam him æfter dy schiepskoyen wey.

36.

Hy naam him wey fin æfter dy zuwglâmmen,
 Om Japiks bern, om Israels toalf stammen,
 Dat Goads folk wier toa weydjen allegærre,
 Dat het Hy dien, Hy het oer har riggærre,
 Oprieugt fin hart, in mey ien goed forstân
 Byftyoerde Hy it folk, in 't heelle Lân.

J. Althuysen.

Dy Nieogen-in-fantigste P S A L M E.

Ten Psälme Asaphs.

I.

HOlp Goad! ho binne d' Heydnen, hiet oon-hisse,
 Yn buwt, yn wreck, yn bloed-toarst', jon erv'nisse
 Oerkomd, oerschomd! jon Timpels glanze uwt grieme,
 Ja Salems bouw' oon stien-heap' woast om-tieme.
 Jæ hadde' (ô moard-dea-wuwn'!)
 Jon tjienners lijcken juwn;

Ynn'

Dy Nieogen-in-fantigste P S A L M E. 34^r

Ynn' Hauck, Krie, Uwlls-kloeren:
O! 't fiefch (dat eer'n so mild
Jôn ginst' nutge) iz oon 't wijd
Op 't fjld juwn, to forfchoerren.

2.

Jerm' forzjend' bloed gjealpt az fteamm'-wiet yn 't rinnen
Jeruwf'lem wijd in brie om, buwtte' in binne,
O grouw'le! ô huyme', ô fmaede'! az 't gref on-wirddig
Is nimmen to jearm' lijck-bedobbjen firdig.

Smaed dwerz-drieuw', guwch, huyn, spijt,
Uwz ney-boerte' uwz to-bijt
Dy om uwz wenje in fwiermje.
Och! fil jon toarne' all' ftuwn'
Oon-hietgje' allijck in uwn'
Dear yn wy eyn-leaz kiermje?

3.

Jiet learre' oerre' Heyd'nen 't gleaun' jon grijms fen boppe,
Dy jo naet kinne, nog jon Namme' oonroppe.
Och! Japick iz fen jearm' fchock-flock op-fchobbe
In fijn fchien' Wengje' iz az yn yeffich' bedobbe.

O tinff' naet oon' miz-died
Fen uwz, foey uwz! eer'n fchied',
To, to, lit uwz foor'-komme
Jon great' barmhertigheyt':
Wy binne' yn fmertigheyt
Schreal, tor, tin, tal-lijtf' fomme.

4.

Holpje', holpje' (ô God uwz wol-ferts) red, ter eere
Jons greate' onfjogb're Namme', ô help-mijlde Heere!
Oer-ftoppje' uwz fuwn', lit jon toarn'-tong're ftille
Oer uwz mis-died, Heer, om jon Namme wille.

Wierom fchoe 't Heyd'ne brot
Fuwl-tuwtje, Wier 's jearm God?

T t 3

La

342 Dy Nieogen-in-fantigste P S A L M E.

Lit de' Heyd'nen blijckje', och! teanne
 Dat Y 't bloed wreckje' selm',
 Jons folcks, oon schelm' in schelm',
 In dat wy 't kinbaer fjeanne.

5.

Lit dogg' d'earm' finz'ne near' eang' kjealtme in schromme,
 Kierm' gâl in gil-gjealp for jon eanficht' komme;
 Hâd' libb'ne lijv' dy ynn' deads-tosck-tuwt stirte
 Ney jon earms kreft in greatheyt' nea for kirtte.
 In schoddje' uwz wrea ney-boerr'
 Rom-miettig, fân-fadde' oer,
 Lit herre schertte- oerl-laedgje
 Mey' guwch-juwchs huyn', dear mey
 Datf', ô Heer, foore' in ney,
 Jo, yn jon bern, forfmaedgje.

6.

So wirt fen uwz, jon folck, jon uwt forkoar'ne,
 Jon wirdde schiep fen jon eyn weyde' in koarne,
 Jon yvig lof, jon goe-great-diede' op-helle,
 In oon uwz bern, fen team to team, fortelle.

G. Japix.

Dy Tagtigste P S A L M E.

I.

O Ifrels Harder hark myn ziffen,
 Dy Joseph laatte as schiep for diffen,
 Dy noyt fyn folk forleegen lit,
 Dy tuffchen Cherubynen fit,
 Dy binne græt yn iewigheyt,
 Eorſchyn mey præ in Majesteit!

Kom

2.

Kom Heere! kom! wol Jou opmeytze,
 In lit jou grætte kræft opweytze,
 Der 't Ephraim oonschoagje kin,
 In for Manasse, in Benjamin,
 Kom uwz toa helpe Liæwe Heer!
 In wæz toa uwz forlossing klær?

3.

Berg uwz o Goad! wer uwt dy bannen,
 Forlôs uwz wer uwt fyene hânnen,
 In lit Jens ænschyn dizze tyedt
 Wer liægtje, in wy zille blyedt
 Forlossing krye uwt it kwæ,
 Der wy yn 't kort oors reytze dæ.

4.

Hoa lang zil Y Heer finne Hymmel,
 Fin ierde, in al 't ierdsch gewymmel
 Wol riekje tyen jens folk har bæ,
 Jou spyezje har mey triennen bræ,
 Y komme har toa drank toa jaan
 Æk triennen, om har toarst toa slaan.

5.

Jou steldene uwz o Liæwe Heere
 Toa twist uwz burren allegærre,
 Uwz fyene spottene mey uwz,
 Breng uwz Heer wer byfryd fin kruwz,
 In lit Jens ænzigt liægte bly,
 Dan reytze wy forlost, in fry.

6.

Jens Wynstok brogten Y forhinne
 Uwt 't græt Ægyptenlân fin dinne,

For:

Fordræuwene it Heydens buwn,
 In plante har wer ynne gruw,
 Y makken, in oors nimmen Hær
 Dy plæts, der Hy wer stæn foe, klær,

7.

Y makken, dat syn wortels schættan,
 Dyep ynne gruw, hy kryege lætan
 Oer 't heelle lân, in berg in wâd
 Dy wiern byditzan mey zyn schâd,
 Zyn tuwkken wierne yn dy stæt
 As Cederbæmmen Goads zoa græt.

8.

Hy kaam zyn twyeggen uwt toa strekken
 Toa oon dy zee, zyn ranken rekken
 Oon dy rawier, wierom hab Y
 Zyn muwrren brutzen? dat al dy
 Forby him gænne lânse wey
 Him ploytze zoa eltz kin, in mey.

9.

Dy wâdbaarg het him heel ompluwgge,
 It wyld gedyert het him uwtruwgge,
 Kom dan o Hymmelkeuning! kom! |
 Kom dan in keer toa him werom!
 Oonschoagje him! in sjog oer 't lân!
 Byfiek jens Wynstok mey jens hân!

10.

Byfiekje mey Jens hân dy stamme,
 Fin Jou zels plante, om jens namme,
 Dwaan Y dat Heere om dy Zoon,
 Der Y Jou sterken brauw in schoon,

Zy

Zy is forbaarnd, zy is offneyn,
Joa stærre, in forganne yn 't eyn

11.

Fin 't schelden fin Jou heylig wæzzen.

Lit oer dy man dy Y uwtlæzzen

Uwt oorre hadde op zyn tyed,

Jens hân Hær wæzze myld in blyed,

Dy wæz nuw oer dy minfche zoon,

Der Y jou sterken brauw in schoon.

12.

Zoa zille joa toa ræg nat keere

Fin jou, hâd yn it libben Heere,

Dan roppe wy jens namme oon,

Breng uwz wer, lit oer uwz fortoon

Jens ænschyn lyægte, dan zil wy

Fin alle plægen reytze fry.

J. Althuysen.

Dy Ien.in-tagtigste P S A L M E.

Z

Yong nuw! zyong nuw bly,

Jaen uwz Goad dy eerre,

Hy is 't ommers, dy

Uwz kræft nuw jyette

Diz tyed mey hyette,

Juwch Goad Japiks Heerre.

2.

Zyong for Him ien liet

In slag op dy tromme,

V v

Syong

Syong nuw Psalmen swiet,
 Wol fortoon buwtten
 Mey harp in luwtten,
 For zyn ænzigt komme.

3.

Blies basuynen bly,
 Lit trompetten harre,
 As dy moanne is ny,
 Kom for zyn æggen,
 Op uwz feestdaggen,
 Lit uwz Him jaan ærre.

4.

Dat is ommers ien
 Læst fin Goad dy Harre
 Oon Israël dien,
 It binne wetten
 Fin Goad yn zetten,
 Der Hy trog wurt ærre.

5.

Dy het Hy har juwn
 Toa ien wis getyuwgge,
 Onder Josephs buwn,
 As har mey schânnen
 Ægiptens Lânnen
 For Him moasten buwgge.

6.

Der hârd ik dat ien
 Fræmde spraak wier spritzen,
 Dy 'k nâet hab forstien,
 Ik die him ræsten,
 In hab fin læsten
 Zyn schouder ontlitzen.

7. Zyn

7.

Zyn hânnen yn 't eyn
Binne ney byhæggen,
Fin dy læst ontsleyn.
As joa forschoppe
Woen oon my roppe,
Holp ik har uwt plægen.

8.

Ik antwurde wer
Mey ien græt gekletter
Uwt dy schuwplætz, der
Dy tonger klæten
Fin dinne schæten
Oon Meriba's wetter

9.

Bypriæuw Ik har doa,
Of joa har woen buwgje
Myn folk harkje toa,
Wol dôgs âgt nimme,
'k Zil onder jimme,
Zey ik, my bytyuwgje.

10.

Uwtlâns Goad zil nin
Onder jimme winje,
Hâd der jimme fin,
Ifrel Y zille,
Dit is myn wille,
Ien fræmd Goad næt tyjnje.

11.

'k Hab Jou mey myn hân,
Dy nimmen kin keerre,
Uwt Ægiptenlân

(Hark ney myn ziffen)
Opfierd for diffen,
Ik bin Goad dy Heerre.

12.

Gapje mar Ik wol
Jimme muwle meytze
Fin goe spyze fol,
Der jimme Lieuwe,
As jimme 't priuwe,
Bieustre swiet zil smeytze.

13.

Mar myn folk woe nat
Ney myn stemme harre,
Ifrel yn dy stæt
Gyng schiewe gongen,
Adden in jongen
Woen fin my nat lærre.

14.

Doz hab ik ze oerjuwn,
Oon har zels yn diffen,
Dat eltz fin har ruwn,
Zoa as hy togte,
In yn 't hart mogte
Komme oer toa liffen.

15.

Och dat Ifrels bern
Harken ney myn wurden,
Datze blyed, in jern
Woene op myn stimme
Doggers agt nimme,
In har nat forhurden.

16. Ik

16.

Ik die dan yn 't kort
Al har fyene stærrer,
Har party moast fort,
Har haters zoene,
Dy har kwæ woene,
Alleheel fordærre.

17.

Joa dy Goad dy Hær,
Haattje, in kwæ bydrieuwe,
Zoene toa zyn ær
Wol mey dy fromme
Byfeynsd oonkomme,
Mar joa iewig blieuwe.

18.

Hy zoe for har dan
Beste weet opgroeye
Litte yn it lân,
Huynig oerfloedig
Liet Hy dan goedig
Uwt dy rotstien floeye.

J. Althuysen.

Dy Twa-in-tagtigste P S A L M E.

1.

Goad stiet as d'Oerste Opper Hærre
Yn dy Forgærring Goads fol ærre,
Hy sprekt it ôrdiel, in bysluwt
Yn 't midden sin dy Goden uwt.

V v 3

Hoe

Hoa lang zil jimme ien fonnis wyezje
Fol onrieugt, dat eltz moat mispryezje,
In 't ænfigt fin dy 't kwæde dwaan,
Oonnimme, in har ginste jaan?

2.

Dwaan rieugt zoa folle as jimme kinne
Oon har, dy ærme, in wæzen binne,
Rieuchtfurdigje 't fordruwkte buwn,
In d' ærme æk toa aller stuwn,
Lit dy ærme forloffing krye,
Lit dy byhoeftige næt lye,
Mar luwk him doggers uwt dy hân
Fin har, dy Goadlæz binne yn 't Lân.

3.

Joa witte zykker næt toa ziffen,
Næt toa forstæn, of uwt toa liffen,
Joa binne yn it tyeuster wey,
Doz wankelt d' ierde dey oon dey,
'k Zey wol, dat jimme Goden binne,
In dat min jimme hyette kinne
Bern fin dy grætte Opper Hær,
Forsyoen mey grætte glans in ær.

4.

Mar loekwol zil jimme allegærre
As oorre minschen æk forstærre,
Loekwol fil jimme hinne tyæn,
In as ien Forst yn 't kort forgæn,
Stæn op O Goad! kom uwt dy hægte
Oordielje 't ierdryk yn dy lægte,
Want alle lieuwe fin ruwnom
Byfit Y as jens eygendom.

J. Althuysen.

Dy

Dy Trye-in-tagtigste P S A L M E.

1.

SWy næt O Goad! ey hād Jou næt
As doof for uwz yn diffe stæt,
Nog wol Jou Heere æk stil hādde
Want syog Jou fyene dy sprekke
Mey græt getyer, Jou haters stekke
Dy kop op ney har winsk in wādde,

2

Har hart dat fol fin boosheyt zit,
Dat makket listig ær 't min 't wit
Ien oonslag tyen Jou folk, joa rinne,
Joa riefslaan mey eltzoor toa kwæde,
Ja tinke næt, as alle schæde,
Tyen dy by Jou forburgen binne,

3.

Joa duwden uwt har liltze tuwt,
Kom litze uwz mar roeye uwt,
Dat joa nin folk meer meye hyette
Dat æk næt meer oon Isrels namme
Oyt togt wurdt, of oon Japiks stamme,
Dat eltz har iewig moat forjyette.

4.

Jou hadde ommers d' ien in oor
Yn 't hart byriedsleyn mey eltzoor,
O Heer joa makken yn dy dæggen
Tyen Jou ien fæst forbuwn, dat slæten
Dy Edomiten mey dy Grætten
Fin Israël ney har byhæggen.

5. Dy

5.

Dy Hagareen in Moabyt
 Æk Gebals folk, dy Ammonyt
 In Amalek, dy dit wurk nuwgge,
 In Palestina's folk æk jyette
 In joa dan, nog dy Tyriers hyette,
 Der Aflur him toa læst byfuwgge,

6.

Dy bern fin Loth dy binne wæft
 len ærrem tygge sterk in fæst,
 Dwaan Y har as dy Mydianytten,
 As Sifera as Jaban fallen
 As Kifons beek oon Endors wallen,
 Joa bin as drek toa ierde smyten.

7.

Meytz Y har, in har Prinzen dân
 As Oreb, in Zeëb yn 't Lân
 In dwaan har Forsten yn it lyen,
 As Zeba in Zalmuna fallen,
 Dy zeyne, lit uwz mey uwz allen
 Dy huwzzen Goads for uwz forkrye.

8.

Myn Goad meytze as ien wârle yn 't kort
 As stoppels forre wyn flæn fort,
 ôf as it fyoeer bârnd bosch in wâdden,
 ôf as dy flammen, dy los brekke
 Dy bergen barne, in oonstekke
 Heer trog Jens kræft, næt toa werhâdden

9.

Forfolgje's mey Jens onwaar zoa
 In meytze ængstig, nog der toa

Trog

Dy Trye-in-tagtigste P S A L M E 353

Trog hurde wyn fin Jou formærre,
Meytz Y har ænschyn fol fin schânne,
Op datze 't kwæ uwt har forbânne,
In Jou wer syekje allegærre.

10.

Lit har fol schrik in schæmte stæn,
Yn iewigheyt, lit har forgæn
Op datze der uwt meye witte,
Dat Y Heer mey Jens namme binne
Dy Heere, in dat Y allinne
As Hægste oer dy ierde zitte.

J. Althuysen.

Dy Fjouwer-in-tagtigste P S A L M E.

Foor dy oerste Sjong-maester, op de Gittbith:

(Ten Psalm foor dy bern Corab.)

1.

HO ljeaflijck, blier, ho swiet, ho njue,
Jon wenjen binne' oon' fromme ljue,
O kreften Heer! oer-heer der Heeren.
Mijn siel dy smachtget, trog bejeart',
Neye' uwre, stuwne, tijd in bert,
Om ney jon huwz, in tjienst, to keeren.
Mijn hert, mijn flesck sijckt romte' in bod,
Om nækjen de' oer-tijd-libb'ne God.

2.

In swaeltje', ho lijts, in kliene Môsch,
Fijnt ærne' yen teck, yen beam, yen bôsch,

W w

Dear-se

354 Dy Fjouwer-in-tagtigste P S A L M E.

Dear-se aey in jong, yn 't nest mey lizze.
 O? ô jon Aters, kreften Heer!
 God, Kening, toflecht, treaft in eer!
 (: O, ô jon Aters, mey 'k wol fizze! :)
 Wol herre dy (yn herte-gloed')
 Jo priizje, yn jon huwz, t' wijll' 't iz joed. *Sela!*

3.

Wol, wol dy minfche wol-beret,
 Waems kreft, ynn' kreften God, hecht fett'.
 Wol herre waems hert troyt fjin paden.
 Want, gean'se trog 't torr' Moer-beamt' dol,
 Yn druwck, jæ fjinne wetter-fol,
 Goads born-dobb', mild wiet fol genaden,
 Jæ wirdde oer-dript, oer-dauwe, oer-reyn',
 Meye yewig' fwiete hymmel-seyn'.

4.

Jæ rinne al ford, fen kreft to kreft,
 Fen heap to heap, (: naet fluwg nog feft :)
 Om God yn Syons Tjerck', to neakjen.
 Hertse Heere, O kreften-God, forhear
 Uwz bea, dy lellet oon jon ear:
 O JAPICK God! litte oer uwz bleackje
 Jon frijen'lijck eags bly-ljeaflijck fjean,
 In litte uwz bea jon ear yn-gean.

5.

Loytse oon, ô God, uwz fchuwle uwz fchild,
 't Smerde eanficht', (fen jo falme yn-hild'
 Az haed, 't folcx tjuefter fcheel to klearjen.)
 Want yen dey, yn jôn huwz, iz fier
 Yn wirde oer, oor' weys jier op jier;
 Ick kerde yn jon huwz 't Doar bewearjen,
 Foor 't wenjen yn godleasheyds flot,
 Heag oon-fjoen by 't folck freamd fen God.

6. Want;

Dy Fjouwer-in-tagtigste PSALME 359

6.

Want, uwz God iz uwz schild, uwz Sinn',
Hy schinst sijn folck, om naet, uwt minn',
Gunt, oer herts tins, oer tongs bejearen.
Hy weg'ret nin winsck-wirdig goed,
Him, dy, mey from oprjuecht gemoed,
Sijn paed begiet, yn deugd in eeren.
O kreften Heer! wol sillig hy,
Waems hope anck'ret allinne yn dy.

G. Japix

Dy Fijv'-in-tagtigste PSALME.

*Ten Psalme for dy oerste Sjong-maester,
ondere bern fen Korab.*

1.

NEy stjoer eag-loyts, ney foer oon-ploer', ljeave HEER,
Ney 't grommeljen, az tong're woleke, oer uwz,
Habbe Y jon lân, gloer'-eagjende oon-sjoen weer,
In 't sinz niss' ward' fen Jâpix lest-lef huwz.
Dy miz-died fen jon folk hadde Y uwt-schopt,
In, for jon wreck-eag, all' jerm' fuwne oerstopt.
Red hadde Y jon oerbolgne oersjied'ne moed
Uwt-djiept; dol laey jon toarns fjoer-hiett'ne gloed.

2.

Bekearje uwz, God uwz wol-fearts, bringe uwz t' honck
't Hiet-fall'gjen fen jon bloed', yn kielme bet.
Sett', yvigh Y, oer-dwerz', jon fjuecht-sjeack' schonck?
Dy uwz, fen team' to teame, az tong're plet't?
In schille Y uwz naet libb'ne quickje? ô my!
Op dat jon folck jearm' weer yn jo forbly?

W w 2

Och!

356 Dy Fijv'-in-tagtigste P S A L M E.

Och! litte uwz weer jon goertierne herts-njue fjean,
In litte uwz weer jon wol-feart'-seyne oertjean.

3.

'k Sil hearckje ney 't jing' God d' HEERE eernjend' feyt.
Hy fil fen free sijn ljeav'lingen op-jaen,
Fen free, dear uwz sijn goe behaege yn weyd't:
Mar dat wy naet weer 't on-tijgg' spoare yn-slaen.
't Iz sijker dat sijn filligheyte iz ney,
In ney, dy Goad' freezje op 't smoll' lock-paeds wey.
Op dat weer yn uwz ljeav' Lân wenje, ô HEER!
Jon glanz', jon gloar', jon heagste ontsjoen-wirdde eer

4.

d'Yenfâd'ge, trouw', witt' Wierheyt' wirt ontmet
Fenn' gownn' goertiern'heyte, inckel-hertig-gol.
Gerjuechtheyt' Free ynn' ljeaff'lijcke earne om-fet't.
Jæ paetgje elck-oarm swiet. (Goad'-ljeav' frjuenschipp'-fol:)
Dy wierheit' spruwt't uwtte yerd'; gerjuechtheyt' sjocht't.
Fenn' hymm'le dol. d' HEERE uwz mey 't goe oerfocht't.
Uwz lân jouwt Frucht'. Gerjuechtheyt' for Him giet.
Doz fill'g hy uwz sijn fill'g foet-paed lanz lied't.

G. Japix.

Dy Segs-in-tagtigste P S A L M E.

E.

HEere nyeg toa my Jens ærren,
Weyn Jou, om my toa forhærren,
Want ik bin elendig dôg,
In næddrustig trog in trôg.
Wol my Heere dôgs bywarje,
Want ik bin Jou liæfeling sparje

In

Dy Segs-in-tagtigste PSALME. 357

In forlos Jou feynt, hy het
Op Jou zyn fortrouwen zet.

2.

Wol fin my dōg nāt ōfwyke,
Lit my Jens genade blyke,
Want ik rop al het ik mey
Heer toa Jou dy heelle dey,
Wylt ik for Jens troon my buwgje
Wol Jens feynt zyn ziel forhuwgje,
Want toa Jou, wyltz dat ik rop
Hef ik Heer myn ziele op.

3.

Want Y binne Heer goeddwaande,
Æk help myld, in jern forjaande,
Jens goetheyt is græt in schoon,
For al dy Jou roppe oon,
Harkje doggers ney myn stimme,
Wol myn bæ toa ærren nimme,
Merkje op myn luwd, jaan my
Dat ik nuw forhærring kry.

4.

Ik yn myn bynaude dægen
Fin ruwnom omheynd mey plægen,
Rop Jou stadig oon, want Y
Harkje, in forharkje my,
Fin dy Goden is 'er nimmē
Dy Jou lyket, wier zoe immen
Zokke wurken, as Y dwaan,
Doz moat eltz Jou eere jaan.

5.

Æk dy Heydens allegærre,
Der Y makken, zille Hærre,

W w 3

Komme

358 Dy Segs-in-tagtigste P S A L M E.

Komme in buwgge har for Jou,
In Jens namme eerre trou,
Want Y binne græt, Y kinne
Wônderwurken dwaan, allinne
Bin Y, in oors nimmen meer,
Goad dy oerste Opper Heer.

6.

Leer my Heer Jens wey lâns hinne,
Ik zil yn Jens wierheyt rinne,
Jaan, dat myn hart ynne gruw
Oon Jens freefe wurt byfuwn,
Heer myn Goad ik zil Jou pryezje
Mey myn hart, ik zil bywyezje
Oon Jens namme eer in lôf
Iewig, hyer toa hab ik stôf.

7.

Want Jens goetheyt onwirdærlyk
Is oer my æk græt in hærlyk,
Myn ziel luwkken Y æk uwt
't Onderst græf, in uwt dæds tuwt,
O Goad! dy hægwardig binne
In grætsch trog in wer trog hinne,
Binne, schien 't ik nats hab dien,
Loekewol tyen my opstien.

8.

Ien hæg twingelânnen piele,
Dat Joa my dy ziel forniele,
In joa stelle hyer om læg
Jou næt Heere! for har æg,
Mar Y binne Heer oerdadig,
Barremhartig, in genadig,
Ien lankmoedig Goad bin Y,
Græt fin goetheyt, nog der by.

9. In

9.

In fin wierheyt, wol Jou weyne
 Jaan Jou feynt Jou sterkte in zeyne,
 Och dat hy Jens ginf fornaam,
 Red dy zoon fin Jou tyenft faam,
 Dwaan ien teyken my toa goede,
 Dat myn haters, in dy 't tyoede
 Dwaan, byfchamme 't fyæn, as Y
 Meytze, dat ik træft forkry.

J. Althuysen.

Dy Sån-in-tagtigste PSALME.

ZYn gruwslag is op bergen fæft gruwndærre
 Fin heyligheyt, in Zions porten schoon
 Dy het Goad lyæf, dy ftæne Him brauw oon,
 Fier boppe Japiks huwzzen allegærre.

2.

Min hært fin Jou heel brauwe dingen fprekken,
 Stæd Goads! Ik zil Rahab, in Babel græt
 Formeldje (:fjog! zoa heerlyk is myn ftæt:)
 Onder it folk, dy toa myn kennis rekken.

3.

Dy Philiftyn, dy Tyriers, in Mooren;
 Dy binne der yn forkomt mey eltzoor,
 Min zil fin Zion fprekke ney in foor,
 Dat dy, in dy, in dy der is geboren.

c. Dy

4.

Hy dy dy Hægste Heer in Goad mey hyette,
 Zil har byfæstige, in telle's mey,
 As 't folk wurt opschraun, in der ney
 Nog zisse, dat dy der is forkomd jyette;

5.

Dy Syongers, æk dy Spyllieuw allegærre,
 Der by nog dy fonteynen lyts in græt,
 Dy zil min dan bly zyæn yn Zions stæt,
 Wylt eltz dy lôf uwtgyealpet fin uwz Hærre.

J. Althuysen.

Dy Agt-in-tagtigste P S A L M E.

1.

O Heere Goad fin myn byhåd
 Ik rop for Jou by nagt in dægen,
 Ey lit myn bæ nuw for Jens æggen
 Dôgs komme ney myn winsck in wåd,
 Ey weyn Jou dôgs, om my toa hærren,
 Nyeg toa myn guwzjen dôgs Jens ærren.

2.

Myn ziel is ommers zæd, in fol
 Fin tyenheyt, dy 'k nau kin uwtsprekke,
 Myn libben is oon 't græf nuw rekke,
 'k Bin teld mey har, dy hol oer bol
 Del falle yn kuwllen, ôf yn græften,
 'k Bin âs ien minsche sonder kræften.

3.

ôfzondre ônder har, dy dæ,
 In dy forsleyn yn 't græf weyzinke,
 Der Y O Heer! næt meer oontinke,
 (: Doz met æk my oors næt as kwæ:)
 In joa bin ôffneyn allegærre
 Fin Jou hân Hægge Hymmel Hærre.

4.

Nog der toa boppe hadde Y
 My leyn yn d'alderlægstē kuwle
 Yn dyept, yn tyeusternis wey schuwle,
 Jou grimmigheyt dy leyt op my,
 Jou hadde my forschuwn, forbuwkke
 Mey al Jou baaren heel del druwkke.

5.

Æk myn bykende hab Y fier
 Fin my wey dien, my dien Y wurden
 As ien, der 't næt by wier toa hurden,
 Dy har toa ien ôfgryezen wier,
 Ik bin bysletten, yn myn lyen
 Wit ik nin uwtkomst Heer toa kryen.

6.

Fin klære druwk guwzzet myn æg
 Ik rop toa Jou fæst heelle dæggen,
 Om help toa kryen yn myn plæggen,
 Ik stek myn hânnen ney omhæg
 Toa Jou, sil Jou oon dæde lieuwe
 O Hægste wonderwurk bydrieuwe?

7.

ôf zille dy oerlynne opstæn?
 In zille joa Jens namme pryezje?

X x

Jens

Jens goetheyt, dy Y faak bywyezje,
 Zil min dy yn it græf forstæn?
 Zil min Jens trouwigheyt uwtroppe?
 In dy fordærrings put bystoppe?

8.

Zille Jens wonderwurken Heer
 Bykend yn tyeusternisse wæzze?
 ôf zil men fin Jens rieugten læzze
 Yn 't Lân, der nin onthâd is meer?
 Ik rop moarns ier, kom Y toa hærren
 Myn bæ, myn kleyen, in myn bærren.

9.

Wierom, wierom forstiet Y my?
 In hâd Jens ænschyn for my ditzen?
 Ik bin trog dædsængst glæd forbritzen,
 Bydruwkt fin berns schonke ôf ik ly,
 In draag Jou ængsten dy my druwkke,
 Trog twyeffelmoedigheyt del buwkke.

10.

Jens toorne, in Jens gramschip gæn
 Oer my, Jens ængst (:wa zoe næt schrilje?)
 Dogt my forgæn, dogt, dat ik trilje,
 In schodje, dat ik nau kin stæn,
 Dy heelle dey binze om my hinne,
 As wetter, wier, wier zil ik rinne?

11.

Jou hadde frieon, in spylfeynt fier
 Fin my weydien, Jou Heere litte
 My ynne druwk allinne zitte,
 Dit falt my hurd, dit is my fwier,
 In myn bykende, is 't næt byeuster,
 Dy binne allegærre yn 't tyeuster.

J. Althuysen.

Dy

Dy Nieogen-in-tagtigste P S A L M E.

I.

IK, ik zil iewiglyk dy goetheyt fin uwz Hær
Opzyonge wol toa moed toa 's Hægsten's lôf in ær,
Zyn wierheyt fil ik mey myn muwle kinbaar meytze,
Zoa fier it ien geslagt toa oon it oor zil reytze,
Want ik hab ommers zeyn Jens goetheyt hæg wirdærre,
Sil iewig zonder eyen boudt wurde Liæwe Hærre.

2.

Jens hægheyt hab Y zels yn 't hægge Hymmels ruwn,
Byfæstige in zeyn, ik makke ien forbuwn
Mey David, mey myn feynt, dy Ik for My uwtkarde
Dy Ik byloften die, dy ik toa fooren swarde
'k Zil iewiglyk zyn zied byfæstigje, in opbouwe,
Zyn Træn yn eltz geslagt, dy har op My fortrouwe.

3.

Doz pryzejje Liæwe Heer dy Hymmels heyn in fier
Jou wonderwurken, der Y dwaanne iepenbier,
Æk is Jens trouwe yn dy Gemiente fin dy fromme,
Want wa mey ooyt by Goad æk yn dy Hymmel komme,
Yn wærga? wier is as uwz Heere ærnse immen
Onder dy sterke bern, dy Him is lyk? nee nimmen.

4.

Uwz Heere is ien Goad, Dy grætlyks wurt ontfyoen
Fin har, dy yn dy ried fin Heyligen ooyt stoen
In fræflyk boppe har, dy binne om Him hinne,
O Heere! dy ien Goad fin heyerkræften binne,
Wa is o Heer! as Jou yn kræft, in magten ærnse,
Jou trouw is ruwnom Jou, Jou werga fynt min nærnse.

X x 2

5. Jou

5.

Jou hærſchje oer dy zee, as hy luwd bært, in bromt,
As 't wetter him forheft, dan meyts Y, dat hy komt
Yn ſtilte; Rahab Y forbrieſlen, in fordræuwen
Jou fyene mey Jens kræft, in diene har forſtræuwen,
Dy ierde hært Jou toa, æk hært oon Jou dy Hymmel,
Dy wråd æk gruwnnen Y; har folheyt, in gewymmel;

6.

Y makkene it Noord, it Zuwden makken Y,
Thabor in Hermon Heer binne yn Jens namme bly,
Jou hadde ien ærm, dy 't noyt het oon kræft ontbritzen
Jou hân Jou rieugterhân is ſterk in hæg opſtitzen,
Rieugt, in gerieugtigheyt O Hymmel Keuning binne
Dy fæſtigheyt Jens træns, nuw, in al lang forhinne.

7.

Goetheyt, in wierheyt gæn for Jens ænfigt al wey,
Wolzillig is it folk, dat dy klang kinne mey,
O Heer! joa zille yn 't liægt Jens ænſchyns gæn in rinne,
Joa zille mey eltzoor dy heelle dey trog hinne
Forhuwgge wæzze yn Jens namme, ja joa zille
Forhægge wurde trog Jens rieugt ney wåd in wille;

8.

Y binne ommers wis dy heerlykheyt in kroon
Fin al har kræft trog Jou byhæggen zil fortoon:
Uwz hoorn forhægge wurde, in wy dy holle opſtekke,
Want uwz ſchyeld is fin Goad, het zoe uwz dan ontbrekke,
Uwz Keuning, dy wy bly uwz hyelde dwaan, in tyenje,
Is fin dy Heyligen, dy ônder Ifrel winje.

9.

Doa hadde Y yn ien gefigt ien uwtspraak dien,
In fin Jou Heylge zeyn, 'k hab help byſtelt by ien,

Dy

Dy kræftig is, Ik hab ien uwt it folk forhægge,
Dy Ik al hie forkard, doa Hy nog wier forlægge,
'k Hab myn feynt David suwn, in Ik hab Him oergetten,
Mey heylge oly, om toa Keuning Him toa zetten.

10.

Ik Stelde Him oon 't styoer fin Isrels folk in Lân,
Mey wa æk trogge tyed fæstblieuwe zil myn hân,
Æk zil myn ærm him forsterkking jaan toa kryen,
In trog zyn fyene zil Hy næt reytze in lyen;
Hy zil forsyker næt heel ligt for immen buwkke
Dy zoon fin onrieugt zil myn Feynt næt onderdruwkke.

11.

Mar zyn partyen zil ik for zyn æg forslaan,
In dy Him haatje zil Ik plæg op plæg oondwaan,
In myn getrouwigheyt zil Ik æk toa Him weyne,
Myn goedertierentheyte zil oer Him oyt næt eyne
'k Zil meytze, dat Hy noyt for immen stiet byschamme,
Mar dat zyn hoorn zels wurt forhægge yn myn namme;

12.

'k Zil meytze, dat zyn hân wurt yn dy zee byfuwn,
Zyn rieugterhân yn dy rawieren dyep fin gruw,
Y bin myn Heyte, in myn Goad fil Hy my hyette,
Dy rotstien fin myn heyl æk der toa boppe jyette
Toa ien eerst berne zoon zil Ik Him æk nog meytze
Boppe al dy Keuningen zil Hy yn Hægheyt reytze.

13.

Ik zil for iewig Him myn goetheyt in forbuwn,
Fæsthâdde, ik zil zyn zied fæst zette t'aller stuwn,
Zyn troon dy zil æk as dy Hymmels dæggen blieuwe,
In as zyn bern myn wet forlitte in kwæ bydrieuwe,
In har næt ney myn rieugt, in myn bylæsting weyne,
Mar dat joa dy forsm aadje, ontheyligje, in fcheyne.

366 Dy Nieogen-in-tagtigste P S A L M E.

14.

Zoa zil Ik om har kwæ har mey dy roede slaan,
Ik zil har plægje om it onrieugt, dat joa dwaan,
Mar fin Him zil ik noyt myn ginst nog goetheyt warre,
In dat Ik yn myn trouw zoe feylje, zil noyt barre,
Noyt zil Ik myn forbuwn, dat ik kaam fæst toa lissen,
Ontheyligje, nog æk foroorje ooyt myn zissen;

15.

Ik Hab by myn heyligheyt ien eed reys dien, in fward,
Zoa ik oon David lieg, zyn zied fin my forkard
Zil blieuwe yn iewigheyt, in hoa 't it æk mey rinne,
For My zil Davids troon æk wæzze, as dy Zinne,
In âs dy Moanne zil ik iewig Him fæst bouwe,
In dy getyungge yn dy Hymmel is fol trouwe.

16.

Mar Y, Y hadde Him o Heer op dizze stuwn
Yn toornigheyt forstaat, forsmytten, in forschuwn,
O Heer Jou waarden tyen Jou sâfde Feynt ontstutzen,
In der by myn forbuwn dat hadde Y forbritzen,
Y woen, zoa 't lyke, Him Jens ginst næt meer bytoone,
Want tyen dy ierde oon ontheylgen Y zyn kroone.

17.

Zyn muwrren hadde Y trog britzen, in forschurd,
Zyn fæste plætzen æk delsmytten heel onwurd,
Hy waard byroofd fin dy dy wey forby passærre,
Hy waarde toa ien smaad zyn burren allegærre,
In Y forhæggene dy hân fin zyn partyen,
Y dien zyn fyene blyed wurde oer zyn lyen.

18.

Dy fcherpte fin syn swurd keerden Y om dis tyed,
Y makken, dat hy næt blæuw stænde yn dy stryed,

Zyn

Zyn schienheyt diene Y ophâdden, in forjyetten,
Zyn troon dy hadde Y toa yerden æk del styetten,
Dy dæggen fin zyn jeugd forkorte, in ôfbritzen,
Mey schæmte hab Y him æk alleheel oerditzen.

19.

Hoa lang Heer fil Y Jou forbergje, in my jaan oer?
Hoa lang Jens grimmigheyt nog barne as ien fyoer?
Tink fin het zyed ik bin, wierom zoen Y o Heerre
Dy minsche bern forgees schept hadde allegærre?
Het minsche libbet hyer, dy næt dy dæd fil smeytze?
Wâns ziele fin 't gewelt fin 't græf byfrydt zil reytze?

20.

Wer is Jens goetheyt nuw, dy Y toa fooren dien?
Dy by Jou trouwe Y, oon David swoeren hien?
Tink oon Jens feynten's smaad der joa har mey oerlaadje?
Dy ik draag yn myn hart, wier mey Jou fyene smaadje,
Wier mey dat Joa Jens feynts futstappen smaad bywyezje,
Læuwd wæz uwz Hærre Goad, min moat Him iewig pryezje.

J. Althuysen.

Dy Tnicogentigste P S A L M E.

Ten gebedt Mosis des Mans Goads.

I.

O HEERE, uwz God, uwz haed, uwz al-behader,
Y binne uwz to-flecht' west fen âder t âder,
Eer bergen berne wiern', ja for' y de Yerde
Wrâds oer-great wond're-oer wond're bouwe uwt-fierde,
Ja for' æ tijd wier jier-gongs rin to-seyd,
Wierne Y uwz God fore yv'ge yvigheyt.

2. Dy

2.

Dy Minsche uwt stof formeare Y stoffchs forgruwstje.
 Y earnje: o Minsche bern keer' weer, forhuwzje.
 Flueg fljuecht de siel to God, in 't flesch to mæde.
 Want tuwzen jier iz by jo min az de âde
 Fenn' jister' Dey, dy firddig suwn sijn eyn',
 OEF az in kirt-stuwn' nacht-weyts' gauw forfleyn'.

3.

Allijck in stroom' dy wey-spielt het 'er oer-gjealpt,
 Schomje Y se œf. Jæ lijckje az mey Slieps-not oer-stjelpt:
 Dy Moarn-tijd fen herr' jeugd az gerz forschrealet,
 d' Ier Moarn bloey-grien-bly-blomme-proncke-prealet,
 Mar juwns iz 't œf-mjean, wijlet, steart fortort,
 So holp jon toorn-grijmme' Minsche bern eack fort.

4.

Y sette uwz gruw'n'-holle onrjuchts wetter-weagen,
 Uwz tjuest're gluwp (herts tinck-quea) for jon eagen.
 Uwz deagen geane in fleane ijn kirtte stuwne,
 Trog jon ontstitsene hiettene oer uwz suwne.
 Uwz jieren flea trog, ô! so ringen druwpt
 Uwz tijd ford oon az uwz yen tins ontsluwt.

5.

Oongeande uwz jieren, tsantig iz herr' miette,
 Jin tuwzzen yen nau krijt 'er tjien to jiette,
 In 't wirdst'er fen iz moeyte ængst' lest in pijnne,
 Want it wirt œf-sneyn', 't mot az schaed fordwijne,
 Wa kin dy kreft jons toorn-forbolg'ne hân,
 Ney dat hy fraeslijck' jeld't az Helsche brân!

6.

Seyngje uwz mey 't goe, ney 't hird hert-perst' benearjen
 Ney 't tjuester soer, kom 't Moarn-ljeachts swiet op-klearjen,
 O!

O! 't Moarnljchts glanze uwz, yn jon gunst, befreed'gje,
Goertierne God: so sille wy besteed'gje
Uwz libbens tijd, fen nuw oef oon uwz eyn',
Uwz hertz-gruwn' lof to sjongen for jon seyn'.

8.

Forbly uwz ney dy tjuefter-droaf druwcx deagen,
Dear ijn wy jon hâns dol-trieuw' field'ne in seagen:
O! ney dy grijmm'-tijd dy uwz 't quea to-wrinzgje
Litte uwz nu weer jon mildheyts goe beschinsgje.
Litt' jon wirck oon jon tjienners dey-ljeacht fjean,
In jon uwtimmenheyt herr' bern beschean.

9.

Dy ljeaff'lijke HEERE, uwz God wol uwz oer-reynje
Wol uwz mey Hijmmel-ljeaflijkheyten seyingje,
Befestigje O bekreftigje uwz fordbringen,
Lit, oer uwz, HEERE, uwz hann'-wirck wol-gelinge,
Ja ljeave God, uwz toflecht', treast in fchat,
Uwz hanne-wirck befestigje Y uwz dat.

G. Japix.

Dy Ien-in-nieogentigste P S A L M E.

I.

WA ynne schuylle' fenne heagste sit,
Dy schil yn 't schaed fornachtje
Fenne Hoeder dy fen slom naet wit,
Dy g'noagsam' God, de Almacht'ge.
Ick siz, ick ernje, yn mijn petear,
Mijn Stinz', dear 'k op fortrouwje,
Mijn to-flecht' binne Y, ljeave HEER!
Dear 'k fest op gruwne in bouwje.

Y y

2. Hy

2.

Hy fil dy holpje (ô fromme siel!)
 Uwt' Fuwgg'lers tijz-jerns strijcken,
 In uwt fordear-sieck' pest, 't forniel
 Dat 't tjerck-hoaf dong't mey Lijcken.
 Hy stopp't Dy, mey sijn flerck', ticht oer,
 Du sijnste, onder sijn wjuecke,
 Behâd: sijn wierheyts yvig-doer'
 Kinst az dijn scherm-schild' bruwcke.

3.

Du schitte naet, 't klien-hertig blea,
 For' Nacht-grijm-gruw'le æng schrillje.
 Du heste fen nin pijllen nea
 Dy deys de loft trog-drillje.
 For 't pest-fjoer dat oer schuwll' leag loer't,
 Dat slijpend' sluwpt ynn' tjuester:
 Nog fen 't fordear dat mid-deys schoert?
 Scheyn't, baern't in breckt to bjuester.

4.

Dy tommelje oone' listse ig for-by
 Wol tuwzen; in to rjuecht're
 Tjien tuwzen; lijck' wol blieuwste fry
 Fenne yene inne oore igs fjuechtre.
 Allinne iz 't dy om oon to sjean,
 Om eernjende t' oer-eagjen,
 Ho 't godleaz' schom schien moet forgean
 Trog on-geheard' swier pleagjen.

5.

Want mijn to-flecht' dat binne Y HEER,
 Siel wezz' naet heel miz-moedig,
 To de Alderheagste hestu dijn keer'.
 Hy 's dijn fortjog, hosck goedig.

Dy

Dy fil nin quell', nin quelck, nin quea,
 Nog s'chea, nog pleag' weerfearje,
 Nog uwnck ynn' gaest, yn goed yn ljea
 Dijn wenning'-tint benearje.

6.

Hy fil sijn Ing'len (: tinck ho goe,
 Ho goe iz God:) belest'gje,
 Dat jae dy, yn sorgfad'ge njoe,
 Yn all' dijn wey befest'gje.
 Jae sille dy, yn frjuenlijckheyt,
 Op holp-mijlde hânnen dreagje,
 Dat foor dyn foet nin dwerz-ftien leyt
 Mey seertme dy to pleagjen.

7.

Oer' wrea Lieuw', deadlijke Adder-flang,
 Oer Drake, oer' jonge Lieuwe,
 Schitte onfortseage, blea nog' bang,
 Fry s'chealeaz traepje in klieuwe.
 Oermits hy my (kat God) bemint,
 Sil 'k holp-mijld him ontmette
 Hy kin mijn Namme (ô wol-gefint!)
 Dearom fil 'k him heag fette.

8.

Hy rop m'oon, so forhear ick him,
 Ynn' neare eangst' bin ick by him
 Ick tjog him uwt neads kloere klim,
 'k Meyts him ontsjeande in 'k fry him,
 'k Lit him yn deagen fol in fed,
 Bly libbjend' lang fol-doerje,
 Ja 'k lit him yvig wol in bet
 Mijn silligheyt begloerje.

G. Japix,

Yy 2

Dy

372 Dy Twa-in-nieogentigste P S A L M E.

Dy Twa-in-nieogentigste P S A L M E.

1.

't **I**S goed, dat min uwz Hærre
Læuw, in dat âd in jong
Jens namme Psalmen zjong
O Hægste, dat Jens ærre
In goetheyt wurt uwtspitzen
Fin eltz yn dy moarnstuw, n,
Jens trouw as 't ierdryks gruw, n,
Mey tyeuster is oerditzen.

2.

Op 't Spyltyuwg, wier op binne
Tyen snaaren mey ien liet
Op luwt, in harpe swiet,
Zoa kræftig as min kinne,
Want Y hab my forhuwgge
Mey Jou dwaan, ik sil bly
Oon Jou wurk wæzze in my
Mey blytschip for Jou buwgge.

3.

Hoa græt Heer bin Jou wurken,
In Jou gedagten, dy
Dy binne dyep der by
Wa het dy oyt trogklurken?
Ien man næt wol trogflyppe
Dy wit 'er næts dôgs fin,
In ien gek minfche kin
Dit æk næt wol bygryppe.

4. Dat

4.

Dat dy Goadlæze groeye
As 't kruwd finne ierde dogt,
In dat al dy der nogt
Oon onrieugt hadde bloeye
Op datze wurde uwtruwgge
For iewig, mar Y bin
Dy Hægste Heere, in
For Jou moat allis buwgge.

5.

Want fyog Jou fyene Hærre
Dy zille kort forgæn,
In dy ney onrieugt stæn
Forstruyd wurde allegærre,
Mar Y, Y zille in wolle
Myn hoorn wer brauw yn stæt
As fin ien ienhoorn græt
Forhægje boppe folle.

6.

Ik bin byfryd fin rouwe,
Mey oly fersçh, in geel
Oergetten alleheel,
Myn æg dat fil oonschouwe
Al dy der my forspye
Myn ær zil hærre 't kwæ,
Dat Joa dy toa myn schæ
Opstæne, zille krye.

7.

Dy rieugt dogt dy zil bloeye
As palmen hæg fin top,
In as ien Ceder op
Dy Libanon æk groeye,

Y y 3

Is

374 Dy Twa-in-nieogentigste PSALME.

In joa, dy bin gruwndærre,
In Goads huwz, zil Hy jaan
Toa groeyen, ja har dwaan
Opwaagfen for dy Hærre.

8.

Joa zille yn d'âdde dægen
Frugt drage, in mey ien
Æk wæzze fet, in grien,
Om ney Goads wolbyhægen
Toa ziffen, dat Dy Hærre
Rieugt is, myn rots is Hy
Nin onrieugt is oyt by
Dy Hægste, Hy wæz ærre!

J. Althuysen.

Dy Trye-in-nieogentigste PSALME.

1.

DY Heere, dy riggærrit, wurt byfuwn
Byklayt mey sterkte, in hægheyt t'aller stuw, n,
Hy het Him self omgorde, æk dy wrâd
Byfæstige (: zoa sprekke jong in âd:)

2.

Joa zil næt wankelje, fin doa ôf oon
Is Heere æk byfæstige Jens Troon,
Dy minsche bern dy binne næt as stôf,
Mar Y O Heer Y bin fin iewig ôf.

3.

Dy wetters, in rawieren jaan geruwfch,
Forheffe har oonstieting, in gebrufch,

Mar

Dy Trye-in-nieogentigste PSALME. 375

Mar Goad Dy Heer is kræftiger om hæg,
As 't bruwzjen fin dy wetters hyer om læg,

4.

As 't rôljen fin zee-baaren græt in grouw.
Jens tyuwggeniffen binne kræftig trouw,
Dy heyligheyt is oon Jens huwz fortoon
Yn lange dægen cierlyk, brauw, in schoon.

J. Althuysen.

Dy Fjouwer-in-nieogentigste PSALME.

1.

HEer! Dy ien Goad fin wraaken binne,
Dy noyt dy kwæde fry lit rinne,
Forschyn, in stæn nuw blinkend op,
Forhef Jou Rieugter fin 't Heel al,
Bring dy howirdige toa fal,
Jaan har forjyelding op har kop.

2.

Hoa lang zilt kwæ folk oerre myette
Fin freugd opspringe, in uwtjyette
Hurd sprekke, fuwle tæl uwtflaan,
Hoa lang zil dy, dy toa eltz schæ
Oors næt, as onrieugt dwaan, in kwæ
Byroeme har, in breed opjaan.

3.

Joa meytze Heer Jou folk forbuwkke,
Jou erfdiel wurt trog har fordruwkke
Dy widduw fin har man ontblæt,
Dy fræmdeling wurt fin har daadt,

376 Dy Fjouwer-in-nieogentigste P S A L M E.

Dy weessen fin har âdders schaadt,
Formordje's, in ontsyænse næt.

4.

Wylt joa nog disse tæl uwtflaanne
Dy Heere fyogt næt het wy dwaanne,
Goad Japiks merkt it næt (ik gryez
'Er for) oonmerkje doggers dit,
Al dy, der lyts forstân yn sit,
Wanneer wurd jimme dôg reys wyez?

5.

Zoe dy, dy ærren plant næt hærre?
Zoe Hy 't næt syæn, dy 't æg formærre?
Zoe Hy næt straffe mey zyn hân?
Dy tugtiget it Heydens buwn
Hy, dy dy minschen yn it ruwn
Leert wittenschip, in jout forstân.

6.

Dy lieuws gedagten, wit dy Hærre,
Datze ydelheyt binne allegærre,
O Heer! dy man is ier in let
Wolfillig, fry fin swiere læst,
Dy Y tugtigje toa zyn bæst,
In dy Y leere uwt Jens wet.

7.

Om him reys eynling, in toa leste
Toa jaan fin kwæde dagen ræste,
Toa dat for har, dy 't kwædde dwaan,
Ien kuwle bieuster dyep in hol
Wurt graven, want dy Heere wol,
In zil æk noyt fyn folk byjaan;

8. In

8.

In zil zyn erfdiel noyt forlitte,
It oordiel ommers moat min witte
Dat zil æk toa it rieugt wer gæn,
d' Oprieugte yn har hart, in wey
Dy zille dat dan folgje ney,
Wa zil tyen 't kwæ folk for my stæn.

9.

Wa zil him nuw æk for my stelle
Tyen d'onrieugt wurkers dy my kwelle,
Zoa næt dy Heer my help hie juwn,
Myn ziel hie zyker wier by ney
Yn stilte winne dey oon dey,
Zey ik, myn foet het my byjuwn.

10.

Jens goetheyt, dy ik kaam toa kryen,
Dy ûndersteunde my yn 't lyen,
Wier my it hart bynaud, in tyoed,
In togte ik it aldermæst
Kryeg ik trog Jou myn Goad wer træst,
Dat joeg myn ziel wer nye moed.

11.

Zoe Him mey jimme, dy dwaan 't kwæde,
Forfelschipje dy stoel fin schæde,
Joa rottie gær fæst buwn, by buwn,
Tyen dy rieugtfurdig binne, in
Fordoeme het eltz mey, in kin,
It bloed, schien sonder schield byfuwn.

12.

Ien heag fortyoeg wier my dy Hærre,
Der toa myn toaflæcht, Hy sil kærre

Z z

Op

378 Dy Fjouwer-in-nieogentigste P S A L M E.

Op eyn har kop del toa byfluwt
Wis al har onrieugt toa har schæ,
In har fordylgje yn har kwæ,
Uwz Goad dy zilze roeye uwt.

J. Althuysen.

Dy Fijv'-in-nieogentigste P S A L M E.

1.

KOm! lit uwz nuw uwz Heere, dy
Dy rotstien fin uwz heyl is bly,
Nuw mey ien frolyk hart opsyonge!
Lit uwz zyn æg toa myette gæn
Mey lôf, in op ien hægge tæ
Him juwchje Psalmen âd in jonge:

2.

Uwz Heere Goad is ommers græt,
Ien Keuning fin fry grætter stæt
As alle Goden ruwnom hinne,
Dy dyepste plætzen fin wrâds gruw
Dy wurde yn zyn hân byfuwn,
Dy hægste Bergen, dy'er binne,

3.

Dy hærre Him, Him hært dy Zee,
Hy hetze ommers makke ree,
Zyn hânnen dy formærren 't druwgge,
Kom! lit uwz moarns ier, in juwns let
Him bidde Dy uwz makke het,
Lit uwz for Goad uwz knibbels buwgge:

4. Want

4.

Want Hy is uwz Goad, in wy bin
't Folk fin zyn weyde, fchiep æk fin
Zyn hân, wier trog wy furre wurde,
Joed! joed! wylt jimme luwd, in klær.
Dy ftimme hærre fin uwz Hær,
Wæz dan fin harten næt forhurde.

5.

Zoa as Joa toa Meriba dien,
Zoa 't yn Maſſaas Woaflyne is gien,
Yn dy oerlang forlyne dæggen,
Der jimme âdders onbytogt
My ftout bypræun hadde, in forfogt,
Der joa myn grætte wurken zægen.

6.

'k Hab fiertig jyer yn 't woefte lân
Fortriet oon dit geflagte hân,
In Ik hab fin har zeyn, joa binne
Ien folk, ien trop, ien hæp, ien buwn,
Dat dwaaljend wurt fin hart byfuwn,
In dy myn wet, myn wey næt kinne.

7.

Derrom, derrom zoa is it bard,
Dat ik hab yn myn gramſchip ſward
Zoa joa zille yn myn ræfte komme,
Dy ik noyt ſchinſe zil, of jaan
Oon zokke, dy it kwæde dwaan,
Mar dy allinne is for dy fromme.

J. Althuysen

380 Dy Segs-in-nieogentigste P S A L M E.

Dy Segs-in-nieogentigste P S A L M E.

1.

SYong' ien ny liet toa 's Hægstens ærre,
Dy Heelle ierde fyong dy Hærre,
Syong! jaan zyn namme lôf in pryez,
Boadschipje zyn heyl jong, in gryez
Fin dey toa dey dôgs allegærre.

2.

Forhelje fin zyn ærre ônder
Dy Heydens, in sprek fin zyn wônder
Onder it folk, want Goad dy Hær
Is græt, in wurdig pryez, in ær,
Joa Hy is fræslyk, in bysonder,

3.

Boppe alle Goden, dy'er binne,
Want alle Goden ruwnom hinne
Dat binne Ofgoden, mar uwz Hær
Dy het dy Hymmels makke klær,
Wier uwt dy lieuw zyn kræft zyæn kinne.

4.

Dy heerlykheyt is for zyn æggen,
Sieraat, in sterkte alle dæggen
Bin yn zyn heyligdom, ey jaan
Dy Heere ærre fin zyn dwaan
Lieuw fin neyby, in fierre wæggen.

5.

Jaan Him dy ærre fin zyn namme,
Forschyn for Him mey ôffer flamme,

Bring

Bring offer oon toa 'sHægstens lôf,
Kom by eltzoor yn zyn Forhôm
Al dy der binne uwt Ifrels stamme.

6.

Wol æk uwz Heere Goad oonroppe
Yn 't heerlyk heylig huwz hyer boppe,
Schrik for zyn ænzigt, wæz oer ityoer
Duw heelle ierde oer, in oer,
Hy kin byhâdde, ôf forschoppe.

7.

Zis ônder 't Heydens folk, dy Heerre
Riggærrit, æk wurt fæst gruwndærre
Dy wrâd, joa zil forwrikke næt,
Hy zil dy lieuwe lytz in græt
Rieugtmatic rieugte allegærre.

8.

Dat nuw dy Hymmels har forhuwgje,
Dy Zee, in Ierde freugd bytyuwgje,
Dat Fyeld, in Bæmmen yn 't wrâds gruw
Opspringe, in har yn it ruwn
Ney blyedschip allegærre fuwgje.

9.

For 't ænsigt fin uwz Liæwe Hærre
Hy ommers komt, om se allegærre
Toa rieugten yn it iepenbier
Ney het dat rieugt is wis, in wier,
In derrom moat min Him jaan ærre.

J. Althuysen.

Dy Sân-in-nieogentigste P S A L M E.

1.

NU de heagste HEER' stiet to roer',
 Az Haed-rejinte, in stjoer'
 Oer 't wirck fenne heel' Natuwre,
 Iz 't all' yn fjong-bly' nuwre.
 Nu's de yerd' trog-blier in blier,
 Yn laeyts-wille, yn wol-tier';
 Nu 's all' (trog See in fann'
 Fenn' wrade œf-schaete) Eylann'
 Yn feyn'-juwch', let in yer.

2.

Ruwne om him wolck' swirck' swomm't,
 Dat him ynn' tjest're om momm't;
 In (ô wond're!) uwt dat tjest're
 Gloar't sijn gerjuechtheyts ljuest're.
 Dear bleackt sijn rjuechts glanze uwt
 Dear trog hy hecht'-fest sluw't
 Sijn, oer-all'-troanen, Troan'.
 Gleon' fjoer giet Him fore oon,
 Dat all' sijn sijn' fry-buwt't.

3.

Sijn blix'me oer-ljeacht't de heel' wråd',
 Dy dwelmt, fen kjealtme, yz-kåd.
 't Bergt' raent az waegs, waems Holl'-ljea
 Fen bopp'ne œf ploffje, ynn' dol-Sea,
 Az 't HEER'NE hird eanficht-foer
 Jearme oon-grijmm't grauww in stjoer:
 d'HEER' dy d' wråd fet in klaeyt,
 In, az ynn' knieren draeyt,
 Fenne oon-fangge, oer oon oer'.

4. Salm'

4.

Salm' de hijmm'len kundg'je uwt fijnn
 Gloed' gownn' gerjuechtheyts schijn',
 Wier uwt d'ljue, loayts-ljeacht, leere
 d' Gleon'-gloar'-glanz' fen Goads eere.
 Jæ moatte all schamm'rea stean
 Dy bijld'ne eer-tjienste oon-dwaen',
 In pochje op de OEfgod'-pop'.
 Buwg', bock', dol-duwckje yn dopp',
 O goaden for Goads Trean'.

5.

Dit wicht'-Wird (ney bejeart')
 Het Zion blier oon-heard:
 Dy Goad'-sill'g' Frouwne-raeye,
 Fen Juwdæ Doagt'ren, baeyde
 Ynne hymmelsch' swieterny',
 Afse, ynn' herts-oertinff', bly
 Uwt jon wirts swiet-wiet diep't
 Jon oord'lens on-gruwn' djiept'.
 O witt'nisse oer wiridy'!

6.

O Allerheagste oer-HEER'!
 Jon heechheyte het nin keer',
 Mar giet (ô heachheyts-Sinne!)
 Oere alle Yerdz om-gong' hinne.
 Het aern' Goad'-preall'-Namm' bruwck't,
 Djiep, for jon heaght', dol-duwck't:
 Jon heachheyte' buwcket dol,
 Het heag, trog heag-moed', fwol,
 't Heag' wirt, trog jon heagt', fnuwck't.

7.

Trouw' fromm' ljeafhabbers Goads
 (Oppe HEER' festge, az opp' Roatf')

384 Dy Sân-in-nieogentigste PSALME.

Litt' litte yn wol-dwaan blijckje
 Dat jiemme' fen 't kwea werz-wijckje.
 d' HEER tjocht fjin gunst'-genoat'
 Uwt' schoer-fjeack'-neyll-kloer'-poat,
 Uwt' kners-knijpp'-knoarr'-kneag' tann',
 Uwt' goadleaz' schelmsch' moard'-hann'
 Dy dolckjet ney fjin ftroat'.

8.

Uwt uwnck het de HEERE him teyn'.
 Dear boppa wirt Goads feyn'
 Oere oprjuecht' rom uwt-spried'ge;
 Him wirt ljeachts glanz'-will fied'gje.
 Dit lock, spoed', wol-feart' fied
 Eynling' de oprjuechte yn-mie't.
 Wezz' bly rjuechtfird'ge ljue.
 Lof-fjong de HEERE, yn herts-njue.
 Sijn Heyl'gheyte huwgg'tanck bied'.

G. Japix.

Dy Agt-in-nieogentigste PSALME.

I.

SYong ien ny liet for Goad uwz Hærre,
 Want Hy die wonder dizze ftuwn,
 Zyn heylge ærm fol kræft, in ærre,
 Zyn rieugterhân het Him heyl juwn,
 Dy Hærre het zyn heyl forklærre,
 Oon alle lieuwe fin ruwnom,
 Hy het zyn rieugten allegærre
 Ontditzten for it Heydendom.

2. Hy

2.

Hy wier yndagtig yn dy dæggen
Zyn goetheyt, in zyn wierheyt blæt,
Oon Ifrels huwz, wyl 't Goads heyl zæggen;
Al d'eynen fin dy ierde græt.
Juwchje uwz Hærre Goad hyer boppe
Duw hielle ierde âd, in jong,
Wol mey eltzoor fin freugde uwtroppe,
Syong bly for Him, ja Psalmen fyong,

3.

Pfalmfyong dy Heer fin freugd oerstyæalpe
Mey harpe, in stimme fin gefang,
Wol mey trompetten æk uwtgyæalpe
Zyn lôf, in mey basuwnnen klang.
Gæn for uwz Keuning juwchjend hinne,
Dy grætte zee dy bruwzje fry,
Dy wrâd æk in dy der yn binne,
Dy wæzze dog fin harten bly.

4.

Dat dy rawieren mey har hânnen
Luwde klappe, dat min 't hærre mey,
Dat toa gelyk dy berg, in lânne,
Æk freugd bydrieuwe dey oon dey,
For 't ænzigt fin uwz Liæwe Hærre,
Dy komt, om d'ierde rieugt toa jaan,
Hy zil dy lieuwe allegarre
Rieugtfurdig rieugte ney har dwaan.

J. Althuyfen.

Dy Nieogen-in-nieogentigste PSALME.

1.

Goad, dy lôf komt toa, Dy riggærrit zoa,
Dat it minsche buwn, Triljend wurd byfuwn,
Tusschen Cherubyn Zit dy Heere yn,
Dy wrâd, in ierde dy Dy schodje har nuw fry.

2.

Goad dy Hær is græt Binnen Zions stæt,
Ja dy Heer is hæg Boppe al 't folk om læg,
Dat Jens namme dân Fræslyk is yn 't Lân,
Ja heylig, græt, in schoon Nuw pryetze wurdt fortoon.

3.

In dy kræft der by Fin dy Keuning, dy
Wis it rieugt liæf het, Fæst hab Y Hær zet,
Billikheyt mey ien Æk yn Japik dien,
Ja fin tigt by, in fier Al het rieugt is, in wier.

4.

Forhef nuw yn top Goad uwz Hærre op,
Mey luwd klær, in schel, In buwg jimme del
Mey Lôf pryetz, in tank For 's Hægstens futbank,
Want, heylig is dy Hær! Jaan! jaan Him dan dôs ær!

5.

Mofes waard byfuwn ônder 't Priester buwn,
In Aaron mey, Samuël der ney
Rôp mey oorre meer Toa uwz Goad, in Heer,
Har roppen fin om læg, Forhærd Hy fin om hæg.

6. Hy

Dy Nicogen-in-nicogentigste P S A L M E. 387

6.

Hy spriek, in Hy zey Toa har dey oon dey,
Yn ien pyler fin Hymmel wolken, in
's Hægstens wurd, in wet Habbe's klær, in net
Doa hâdden, in it buwn Ynfettingen har juwn.

7.

Y O Hærre, dy Uwz Goad binne Y
Hab Jou toa har kærð In har æk forhærð,
Ja forjuwn mey ien 't Kwæ fin har bygien
Hoawol æk dwaande faak Oer har kwæ dieden wraak.

8.

Pryezje hef yn top Goad uwz Hærte op
In buwg jimme fry For syn berge, dy
Mey zyn heyligheyt Heel byditzen leyt,
Goad ommers Goad uwz Hær Is heylig dat is klær.

J. Althuysens

Dy Hôndertste P S A L M E.

1.

DUw heelle ierde juwchje fry
In tyenje Goad uwz Hærre bly,
Kom allegærre âd in jong
Nuw for zyn ænschyn mey gesyong.

2.

Wit, dat dy Hærre Goad is, Hy
Het uwz formærre, in nat wy,
Wy wurde 's Hægstens folk byfuwn,
In schiepkes fin zyn weyde, in gruw.

A a a 2

g. Gen

3.

Gæn toa zyn porten yn mey lôf,
In mey lôffsyong yn Syn forhôf,
Læuw Him, in pryezje 's Hægstens dwaan,
Wol oon Syn namme ærre jaan.

4.

Want Goad is Goed æk dey oon dey,
Syn goedheyt iewig in hyer ney,
Syn trouwe is zoa ney, as foor
Fin 't ien geslagte toa oon 't oor.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-in-eerste P S A L M E.

I.

IK zil, ik wol, op op myn Liæwe tonge
Fin goedertierenthey, in æk fin rieugt opsyonge,
Jou zil ik syonge Psalmen brauw in schoon
O Hær fortoon!

2.

'k Zil mey forstân for alle lieuw har æggen
Nuw wânnelje yn dy oprieugte wæggen,
Wanneer zil Y toa my wer komme, 'k bouw
O Heer op Jou!

3.

'k Zil yn myn huwz oprieugt fin hart gæn hinne
Ik zil nin stik fin Belial byginne,
Nog stelle for myn æg, ik haatje 't dwaan
Fin dy har jaan

4. Ney

4.

Ney ôffal dat zil my nêd ligt bykruwpppe,
't Forkærde hart dat zil fin my wey fluwpppe,
Ik zil dy kwæde finne deugd ontblæt,
Æk kinne nêd.

5.

'k Zil har, dy fin har neyften kwællyk sprekke,
Fordylgje, 'k zil my oon dy trotze wrekke,
Ik zil him nêd formeye, dy hyer hæg
Is fin it æg.

6.

Op trouwe lieuw fil Ik myn æg gæn litte
Yn 't Lân, dat Joa by my fil blieuwe, in fitte,
Hy zil my tyenje, dy hyer dey oon dey
Is rieugt fin wey.

7.

Al dy hyer kwæ bydriegery bydrieuwe
Zille yn myn huwz nêd winje, in nêd blieuwe,
Dy leugens sprekt zil for myn æg nêd stæn
Mar kort forgæn.

8.

'k Zil alle moarnen, dy'er meye komme,
Fordylgje dy Goadlæze, in onfromme,
Om uwt Goads Stæd, dy onrieugt dwaan, hyer ney
Toa jeyen wey.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-in-twade P S A L M E.

*Ien bæ fin ien fordruwkte, as hy oerstyealpt is, in
zyn klegte wwtstirt bet for 't ænsigt fin dy Hærre.*

1.

O Heer hark myn bæ ney dizzen,
Let op myn gerop in ziffen,
Hâd Jens ænsigt, wylt ik ly
Dôgs toa schuwlle nêet for my,
Nyg in buwgje dôgs Jens ærren,
Om my fryeonlyk oon toa hærren,
As ik yn bynaude dæggen
Ruwnom bin omheynd mey plæggen.

2.

As ik kom toa Jou toa roppen,
Hær my hâstig dan fin boppen,
Want myn dæggen, tyed, in stuw
Binne as dy riek fordruwn,
In myn torre schonken binne
As ien baarnde hurd lûns hinne,
Ja myn hart fin druwek trog borre
Is forflein, in heel fortorre,

3.

As it gars, zoa dat by rytten
Ik forgeet myn bræ toa yttien,
Myn gebiente kleeft æk fæst
Oon myn flæsch fin al dy læst
For my byney nêet toa hurden,
'k Bin allyk ien Rierdomp wurden,
'k Gæn fin ængst for eltz toa schuwlle,
Zoa 't yn 't wyld dogt ien Stien-uwle.

4. Om

4.

Om dy plægen, dy my reytze,
 Hab ik ſliep nê, mar ik weytze;
 'k Bin fol plæggen boſck by boſck,
 As op 't tek ien ienſim moſck,
 Al myn fyene æk jyette
 Dwaan my ſmaad oon oerre myette,
 Al dy dey, dy tyen my bærre
 Swarre by my allegærre,

5.

Want as bræ (: wa zoe nê gryezze!)
 Iet ik iefche toa myn ſpyezze,
 In forming myn drank al wey
 Æk mey trienen alle dey,
 Fin Jou grætte gramſchips hyette,
 Dy my druwckket oerre myette,
 Want Y hadde my oplitzen,
 Mar wer delſtaat, in forbritzen;

6.

As ien ôfgænd ſchâd zoa binne
 Al myn dâgen, 'k bin trog hinne
 Tor as gærs, dat lang ôffneyn
 Yn dy Zinne op 't fyeld het leyn,
 Mar Hær fin Jou mey min ſchrieuwe
 Y, Y bin 't, dy iewig blieuwe,
 Jens gedagtenis wurt agte
 Fin geſlagte toa geſlagte.

8.

'k Wit, 't is Jens byſtuwt in wille,
 Dat Y Hærre opſten zille,
 In oer Zion ſille dwaan
 Ien æg fin ontferming ſlaan,

Want

Want dy tyed, dat Y har wolle
Ginstig wæze ney zoa folle
Lyen, dy is nuw oonbritzen,
Dy tyed fin Jou fels byspritzen:

8.

Want Jens feynten hadde Hærre
Ien byhæggen allegærre
Oon har stienen, oon har gruwz
Æk meylen bye ruwz.
't Heydens folk, by ien forgærre,
Zil uwz Heer dan freesje, in ærre,
In Jens heerlykheyt der boppe
Al dy Keuningen uwtroppe:

9.

As Goad noyt fin kræft ontstutzen
Zion hadde zil oplitzen,
In forschynd zil wæzze bly
Yn zyn heerlykheyt der by,
As Hy Him zil weyne hinne
Toa it bæ fin har, dy binne
Heel ontblæt, in nækzen zitte,
In nog ried, nog uwtkomst witte:

10.

As Hy næt zil der toa boppe
Har forsmadje, as joa roppe,
Dit dan fin uwz Goad bydræun
Zil æk wurde wol byschraun
For 't neyfolgende geslagte,
Goad zil wurde ærre, in agte
Fin it folk, dat fin uwz Hærre
Wurde zil hyer ney formærre.

11. Om

11.

Om dat Hy fin uwt dy hægte
 Fin zyn Heyligdom yn lægte
 Del het zyoen, in om dat Hy
 Uwt zyn Hymmelsck huwz op dy
 Ierde syoen zil hadde, om 't bærren
 Fin dy finsene oon toa hærren,
 Dy fæst sieugte, om toa byfryen
 Dy dæds bern uwt al har lyen.

12.

Op dat men op Zions stryette
 's Hægstens namme breed uwtmyette,
 In fortelle, dat min Him
 Lôf jaan yn Jerusalam,
 As it folk zil toa Goads ærre
 Wurde by eltzoor forgærre,
 Æk dy grætte Keuningryken
 Him toa tyenjen toa gelyken.

13.

Hy het al myn kræft deldruwkke
 Op dy wey, in my forbuwkke,
 Ja myn dæggen, læuw it fry,
 Æk forkorte nog der by,
 'k Zey myn Goad nim trog Jens plæggen
 My yn 't midden fin myn dæggen
 Dôgs næt wey, Jens jyerren binne
 Fin 't ien folk toa 't oorre hinne.

14.

Y hadde yn forlynne stuwne
 d'Yerde trog Jens kræft fæst gruwne,
 In dy Hymmels binne klær
 Æk 't wurk fin Jens hânnen Hær!

B b b

Trog

394 Dy Hòndert-in-twade P S A L M E.

Trog Jens grætte kræft formærre,
Mar dy zille allegærre
Wer forgæn, in heel fordrieuwe,
Mar Y zille stænde blieuwe.

15.

Ik wit, dat Joa ney Jens wille
As dy klæn forådje zille,
In Y Hær (:wa zoe 't oors dwaan?:)
Zille har ien foroorring jaan,
As ien klaying næunke rytten
Trog it dragen wurt forflytten,
In joa zille allegærre
Heel foroorre wæzze Hærre.

16.

Mar Y binne altydt dy zelle,
Nimmen kin Jens jyerren telle,
Want dy hadde nin bygin,
In Joa kry'er eyn noyt fin,
Jens berns feynten, dy Jou tyinje,
Zille allegærre winje,
In har zied toa iew'ge dæggen
Æk byfestge for Jens æggen.

J. Althuysen.

Dy Hòndert-in-tredde P S A L M E.

Ten Psalme Dâvids.

1.

LOf-fjong, mijn siel, lof-fjong uwz lieave **HEERE**,
O hert, ô herte-gruwn' fjong tank in eere
Sijn heylge Namme, al het iz binne my.

Lof.

Lof-fjong mijn siel, him dy dy 't fwietté oer-reyne,
Trog wolfert', goe op goe-died', feyne op feyne',
Forjit dy nin, mar mirsseljese yn Dy.

2.

Hy schinft dy quijt all' on-rjuecht' wird in diede,
Dy fen elk-oor', dijn God in dy oors, schiede.
Hy heeljet al dyn sjochte in smertigheyt.
Hy het dyn libben 't Græfs fordear onthelle.
Hy het dyn holle om-kroone. O wa schoe telle
Oer dy sijn on-gruwn' djiep' barmhertigheyt.

3.

Hy het mey fwiet', mey djoer oer-wirdde goeden
Dyn muwle proppe in sed mecke, yn oerfloeden,
Wier trog, allyk in Eern', forny 't dijn jeugd
Hy iz de Heer dy eerne, dy rjuecht rjuechte
Oer 't rjuecht dat wirt, trog onrjuechts twange oerfjuechte,
O fill'ge deugd! ô wirdde hymmel-deugd!

4.

Hy het trog Mosis, sijn trouw' tjiener, litten
Sijn wird, sijn wey, sijn wetten dwaan toa witten
Oon Israël, sijn folk, fen team' to team',
Hy iz barmhertig, frjuenlijk, fest, goe-diedig,
Hy iz to toarn' loom, traeg in lang-beriedig,
Hy iz salm-mijldheys-steez-oon-fruchtb're-Beam'.

5.

In grijpt hy twist, dy schil naet oer-lang doerje,
Sijn frjuenlijk hert kin toarn' naet lang beroerje,
Want hy naet lang dy hietten yn hem fet.
Hy fil, mey uwz ney suwn'-wirdy', naet hannelje
Nogg' ney 't wy onrjuecht, krom in œf weysch wannelje
Sil hy uwz naet forjildje al t'onberet.

6.

Want, ô so heag az Hymmels ruwnne oer-ruwnne
 Draeyt boppe d' yerd', weyn 't boppe wetters gruwae,
 So heag forheag't hy sijn goetierlijckheyd,
 Oer dy him freezj'e. O so fier Sinne op-klieuwen
 Yn 't east fen 't wêst scheelt, het hy, yn 't fordrieuwen,
 't Dwerz paed fen uwz kromm' miz-gong uwz ontleyd.

7.

Ho djiep eack aerne in bern'-mijld-ljeazend' Ader
 Eyn bern to herte giet, uwz Al-behader
 Tjocht eynleaz meer, sijn Freezers djiep to hert'.
 Hy wit, hy wit het meytfel-wirck wy binne,
 Moude, yessche, yerd, stof, sâ dat licht stuw't dear hinne,
 In liemen fet dat ringen britsen wirt.

8.

Allijck it gerz so binne uwz Minsche deagen,
 Allijck it bloey-blomm' steart trog twierre-fleagen,
 Allijck, blomm'-kirt, ford-fleande, iz Minsche tijd.
 Komt mar oer him stjoer' on-waers grijmme stribbjen,
 Dy bliest, az kerffe, uwt, jeugds fjoer, glanzjen, libbjen,
 So dat sijn pleats him, ja sijn tins, wirt quijt.

9.

Mar God schil sijn goetierlijck eag-weytf' weynje,
 Oer dy him freezje, in dat schil nummers eynje.
 Oer in oon berns-bern sijn gerjuechtigheyt.
 Jerm' dy fen herten sijn forbuwn' bewearje,
 In sijn befelne oer-koye in rjuecht befearje,
 Om so to dwaen az hy uwz dear yn feyt.

10.

God het sijn Troon ynne Hijmmel heag befestige;
 In al het iz wirt trog sijn lest belestige,

't Heele

't Heele-Al buwgt for sijn Rijcx ontsjogb're roe:
Lof-sjong God, Ing'len helden great yn kreften,
Dy steez-oon, oon sijn ker tjienst-firdig jesten,
Om to rjuechtjen 't wird dat hy æ joe.

II.

Lof-sjong God al sijn heyr-kreft great on-miett'ne,
Lof-sjong God, dy æ tjienners Goads rjuecht hiett'ne,
Dy libbje, dwaene in eernje ney sijn wil.
Lof-sjong God, al sijn wircken great in wond're,
Yn sijn on-eyn'-great hersch-pleats: Mar ynsfond're
Mijn siel, Lof-sjong God, swy dy dogg' naet stil.

G. Japix.

Dy Hôndert-in-fjouwerde P S A L M E.

I.

Ried' to, mijn siel, tjog all' dyn kreften gear,
Lof-sjong, meyts great, dy great' HEER' God, uwz Heer.
O Heer' uwz God, great binne Y, great buwtte eyne,
Glanz-gloarjend' Majesteyte hadde Y oon-teyne.
Y binne yn 't ljeacht (ô wond're oer-wond're!) oerschaed',
Yn 't ljeacht oer-schuwl', 't ljeacht iz jon teckne-klaed.
Y spriedje de hijmm'le doecke uwt, ney eag-schijnne,
Az puwck-pearll' folle ontfâd'ne pronck-gordijnne.

2.

Dy sijn Oer-sealle oer-soald'ret mey weack wiet
Rin-wetter, dat, ho raen, az wulft' fest stiet.
Dy 't wolck' swirck' to sijn weyn' bruwck't. Dy opp' wjuwcke
Fenn' wijnnen drieuwt, dy him, az hoars, fort-luwcke.
Hy makket sijn fill'ge Ing'len, wif yn roer,
Sweef-gaesten: sijn tjienst-boden flamjend' fjoer.

398 Dy Hòndert-in-fjouwerde P S A L M E.

Hy het de Yerd' fest'ge in, op eyn gruw-n-stoan', gruwne,
Jæ fil fen pleats forwriggelje 't nin stuwne.

3

Y hiene 't meye æf-gruwne, az klaed, oerstopp':
Dy wett'ren kleauwne oere heagste berge-topp',
Mar for jon luwd-rofte eerjend' tong're-sizzen
Sluwp-sjuercken f' del, om for jon foet' to lizzen.
Da tille in stijcke elck' bergs ruwgge holle om heegh,
In 't wiet roan ring' ney't for him hól-gruwn' leeg.
Dear hadde Y 't peald ('t mey ruwz-bruwz-gruwzje in bromje)
It schil naet weer 't heele Yerdrijck gjealpt oer-schomje.

4.

't Rin-wiet liede in stjoere Y twissch' bergen trog,
Dat scholp're streamm'e so ringen red az 't mog,
Fen uwt-ljeaps dobb, ney 't wrâdz oer great See-becken.
Dear komt all' Djier, fen fjild in berg', toarst-brecken.
Dear huwz-hâd't 't bly' fwiet' wiff' *Plomme*, onbeteamd,
Dear 't toereluerck tjytp'-tjyot'tet twissche beamt.
Y lauwgje 't druwgg' bergte, uwt jon oer-seals wolck'ne
Doz wirt fen jon wircks frucht', de Yerd' sed, oer-molckne.

5.

Mey gerz, dat waegst in wreyd to beeste foer,
Mey kruwd in brea dat fore earm minsch' floeyt oer,
Mey wijn dy 't minsche hert, hertlijck bly, forhuwgget,
Mey Oolje dy him glanzjend' gled folnuwgget,
Mey brea, dat minsche lea, mey kreften, stijpp't.
Doz wirt Goads wolcke heag, beamt', mey sap, trog-sijpt,
Opp' Liban', dear de HEER' Ced'r in Denn' salm set het,
Dear 't fleande op nêst'let, de Æbers kleppe op klet, klet.

6.

d' Heag' berg'-kruwn', meye onklieuwb're klipp'ne topp',
Dear weyd't d' redd' klaer-wiss'-ljeap-fix' Stienbocke op.
Ynn'

Ynn' rots-ftien, dy uwt môle in fchoerd fen ljea iz,
 't K'nijn hipp'le-wip't, dat, fen natuwre, blea iz.
 Dy wijtte Moanne iz mey heag' fteat' bejuwn'
 Om toa ftippjen, tijd, jier, dey, uwre in ftuwn',
 Dy Sinn' mit prealle in ftriell' fo ftruys to fnuwckjen
 In, rjuecht-ftuwns dol, yn See-fchoms wiet to duwckjen.

7.

Den faeyt dy kiell' near' Nacht (ney Sins oer-fchuwl')
 Wier yn 't woast' Djier', fen 't wâd, wipp't uwt't rest kuwl'
 't Wread' brieschjend' Lieuw'-jong bjealck't (al'twad moat trillje)
 Oon jô, HEER', dat y fijn fchobfche yt-greagt' ftillje.
 Az den weer 't ruwn-om gouwn' Sinne eag op-luwckt,
 Oere yerde, all't nagt djoey-wjld ynn' fchuwl-kuwl duwckt.
 Den tredt dy djier-haed-minfche uwt, ynn' moarn-ftuwne,
 Om firdgjen 't yerd wircks bodd', oon' lette juwne.

8.

Jon wircken HEER', het binne f' miett'-leaz graet!
 Ho glanzget yn dy falme jon wit'niff' bleat!
 Het habbe Y de yerd met fet in fwiet oerdauwge!
 Het habbe Y mijld d' Wrâd mey jon goed lauwge!
 Dy See, dy brie, great', wijde romme See,
 Dear duwekt, ynn' djiept', dear djoeyt, lânz' ftranne in ree,
 So folle 'er hanne Fifck, (wa fchoe fe ea fommje?)
 Dy, lijts in great, dear njuencke elck oorme om-fwommje.

9.

Der drieuwe, fijlje in hobbetje great' Schyp,
 d'Yerd-kleat ruwn-om; (d'Wijn'sjerm hoars, fpoare in fwyp')
 Dy Wal-fifck' dear bliez-borttjende lavearret,
 Dy jon hân falm', fo great fen bjealgh', formmearret.
 Jæ toavje in eagje op jo, (ô oer all' Muwn'!)
 Dat Y jearm' fpijzgje in fiedje, yn nolcke ftuwn',
 't Foer gearje fe yn, az Y fe 'er mey mijld-diedgje,
 Mey 't goe jon yp'ne oer-mijlde hân fe ea forfiedgje.

400 Dy Hôndert-in-fjouwerde P S A L M E.

10.

Schuwl't jon quicke eag' jae schrikje; alle amme het dien:
 Jæ stearre in binne oon mādde in tsæf forgien.
 Seyne Y jon Gaest weer uwt' jae wippje in woelje,
 't Ny-schepp'ne det't bliere Yerds gelaet' kryoeljen.
 Ho glanzget jon uwtimm'ne prealle in eer!
 Jæ wit ig, oerd' nog boerd': Dat Y den HEER',
 Yn wille yn goe behaeg'. jon wirck bewādde,
 Oon-quickje, in to jon salm'-formeyts', steande hādde.

11.

Oon-schoagje' y de yerd'? de Yerd' rijzbofck't, læf-lef, blea,
 Riere y 't bergte oon? rijk stoam'-fnuwt trog bergts ljea.
 Weytsje op, mijn siel, helje op, lof-psalm'-sjong de HEERE,
 So lange ick amje, (ô 't tjiene uwz Heer God t'eere!)
 Mijn oer-tins, herts oer-kôy, wird, luwd in liet,
 Wez fen myn God, in 't wez my huynig-fwiet,
 O, mey 't mar to mijn Goads behaege uwt-tye,
 (: Oer-fill'g lot:) 'k fil my, ynne HEER', forblye.

12.

O wiern' forwyll'ge all' suwners, az 't hearst'-bled,
 Dy, azze ontanckb're fjild-baergge, ykel-fed,
 Nea op 's Heern' wirck, in tol-leaz' wol-diede achtje:
 Jæ schille, az goad'-leaz' gruwle ondjier, forsmachtje.
 Hādde oon, hādde oon, mijn siel, al weer in weer,
 Lof-sjong, lof-sjong, mijn siel, ô lôf-sjong de HEER',
 Hādd' mey m'oon, all' wrādz ljue, yn lof-luwd janckjen
 Om yvig de HEER', oer al sijn wirck, to tanckjen.

G. Japix.

Dy

Dy Hôndert-in-fijfde P S A L M E.

1.

Læuw dôg! uwz Hærre Goad fin boppen,
In kom by ien, om oon toa roppen
Dy Hægstens namme jong, in âd,
In meytze trog dy heelle wrâd
Zyn grætte dieden iepenbier
Onder it folk fin heyn in fier.

2.

Syong Psalmen! syong Him! sprek fin ôndren
Oondagtig æk fin al zyn wondren!
Roem jimme yn dy namme fin
Zyn heyligheyt, zoa folle eltz kin,
It hart fin har, dat wæzze blied,
Dy Goad trouw zieke t'aller tyed.

3.

Ey freegje ney Goad allerwægen;
In ney zyn sterkte alle dægen,
Ziek æk zyn ænzigt moon op moon,
Zyn wônderwurken tink der oon,
Dy Hy het wurke dey op dey,
Tink æk oon zyn oordielen mey.

4.

Jimme zied uwt Abrahams stamme,
Dy rieugt fin Goads feynt draagt dy namme,
Æk Japiks bern fin Him wol ær
Uwt kard, Hy is uwz Goad in Hær,
Zyn oordiel giet op dizze stuw
Oer 't heelle ierdryk yn it ruwn.

C c c

5. Dy

5.

Dy Heer tinkt ney zyn wolbyhægen
 Oon zyn forbuwn toa iew'ge dægen,
 Oon 't trouwe wurd, dat Hy æk het
 Fin d'âdde tyed ôf al yn zet,
 Toa yn geflagten foor in ney,
 Wier fin min tuwzzen telle mey;

6.

Æk oon 't forbuwn fin Goad dy Hærre
 By âds mey Abraham formærre,
 In oon zyn eedt oon Ifak dien,
 Dy Hy oon Japik joeg mey ien,
 Toa ien ynsetting, in forbuwn
 Toa Israël toa iew'ge ftuwn.

7.

Ik zil, spriek Goad, 't zil næt forlærje,
 Oon jimme 't Lân Kanan forærje,
 't Snoer fin jimme erfdeel, doa ze al
 Ien byttje wiern nog mar yn tal,
 Ja weynig minschen, læuw it fry,
 In fræmd der yn 'er dan nog by.

8.

Ja wânnellen fin Lieuw toa Lieuwe,
 In hien nin plätz, der joa koen blieuwe,
 Fin 't iene Keuningryk wer fort
 Ney oorre Lieuwe yn it kort,
 Nin minsche liet Hy toa mey ien,
 Dat joa har ônderdruwkking dien.

9.

Hy bystrafte æk om har wille
 Keuningen, jimme, spriek Hy, zille

Myn

Myn gefalwde næt oondwaan,
Nog oyt æk jimme der ney jaan,
Dat myn Propheten, dy myn ried
Forklærje, ienig kwæ byfchied.

10

Hy kaam æk fin zyn troon fin boppen
Ien hunger yn it Lân toa roppen,
Dy ftok fin bræ briek Hy der ney,
Hy zeyne ien minfche for har wey,
In Jofeph waard forkoft for jyeld
Toa flaaf, dit wier zyn brurren fchyeld,

11.

Min kaam him der op fæft toa zetten,
Mey hân in foet yn yfer fletten
Toa dy tyed, dat zyn wurd kaam, het
Goads reden him troglottre net,
Dy Keuning zeyne om him toa slaan,
In kaam zyn fryheyt him toa jaan.

12.

Dy oer Ægyptens Lieuw riggarre
Dy zette Him doa toa ien Hærre,
In Hærfer oer zyn huwz, in goed;
Om al zyn Forften græt fin moed
Toa bynnen ney zyn luft, in om
Toa lærren Lieuw fin ádderdom.

13.

Der ney tæg Ifraël doa hinne
Ney 't græt Ægypten, Japik winne
Doa æk as fræmd'ling yn Cams Lân;
In Hy die trog zyn kreft'ge hân
Zyn folk oonwaagfen ftuwn op ftuwn
Fry meer yn kreft as 't fyene buwn.

Ccc 2

14. Hy

14.

Hy die har æk yn tal uwt dyen,
Fry folle meer, as har partyen,
Wâns hart Hy om toa kærren kaam,
Dat eltz fin har ien haat opnaam
Jin zyn Lieuw, dat joa listig mey
Zyn feynten hânlen dey oon dey.

15.

Hy hie op Moses d'æggen weynne,
Zyn feynt dy wier't, dy Hy har zeyne,
In Aron, dy Hy nâm for kar,
Dy dien zyn teykens ônder har,
Zy wiern't, der wonderen mey ien
Yn 't grætte Lân fin Cham æk dien.

16.

Hy zeyne æk trog zyn wurd ien bieufstre
Græt tyensternis, dy 't Lân fortyeufstre,
Joa, wiern zyn wurden, dy Hy zey
Doa næt werftribbig yn dy dey,
Hy makke 't wetter toa har schæ,
Toa bloed, in floeg har fisken dæ.

17.

Har Lân brogt frosken fort, dy fluwppen
Yn 's Keunings këmmer, der joa kruwppen
Yn oerfloet, Hy spriek, in der kaam
Oor ongedierte, min fornaam,
Æk luyzen yn har heelle Lân,
Har plæggen woegfen hân oer hân.

18.

Har reyn kaam Hy toa heyl toa meytzen,
Ien glieon fyoeer kaam har Lân toa reytzen,

Har

Har wynftok floeg Hy yn it kort,
 Har fyegebæm dy gyng æk fort,
 't Gebæmt, dat yn har Lân waard fuwn,
 Dat briek, in luwk Hy uwtte gruw.

19.

Hy fpriek, wier op Sprinkhoarnen kaamen;
 In kevers, dy joa straks fernaamen,
 Zoa tyuwk yn tel, as zied, in zân,
 Dy ietten al it kruwd yn 't Lân
 Ja flynden yn har maag in rop
 Dy frugt fin har Lânsdouwe op.

20.

Der ney forfloeg dy Opper Hærre
 Æk dy eerstberne allegærre
 Yn 't Lân, dy eerstelingen fin
 Har kræften, dat 'er blæuwen nin,
 In fierde har der ney doa uwt
 Mey fulver, goud, in grætte buwt.

21.

Der wier nin ônder har dy ftrofle,
 Of foel, of fluwg dy wey lâns toffle,
 Ægyptenlân dat wier dy tyed,
 Doa joa uwttaggen, bieufte blyed,
 Want fin zyn wurden waarden's kel,
 Ien fchrik wier op har fallen del.

22.

Hy fpraatte ien wolke uwt toa ien tekken,
 Om har by dey mey toa bydekken,
 Ien fyoer, dat nagts wier toa ien lyægt,
 Ja bæen, Hy die mey ien flyægt
 Doa kwakkels kommen op har bæ,
 Hy joeg har toa yttten hymmels bræ.

C c c 3

23. Hy

23.

Hy iepne ien ftienrots for har æggen
Der wetters by de bult uwtflæggen,
Dy gyngen ruwnom heyn in fier
Trog 't torre Lân, as ien rawier,
Want Hy togt oon Syn wurd yn 't eyn
Oon Abraham Syn feynt toa zeyn.

24.

Zoa kaam Hy zyn folk toa byfryen,
In fierde har zoa uwt har lyen,
Mey blyetschip zoa wol âd as jong,
In zyn uwtkarde mey gefjong,
In joeg har 't Lân, dat wier ruwnom
Bywinne trog it Heydendom.

25.

Zoa datze yn erfenis bezieten
Dy arbeyd der dy lieuw neylieten,
Op dat joa mey eltzoor yn 't ruwn
Zoen onderhâdde Syn forbuwn,
In joa bywarje zoen zyn wet,
Dy fin Him zelve wier ynfet.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-in-segste P S A L M E.

1.

MIn pryezje Goad uwz Hærre fry,
Want Hy is ommers goed, der by
Zil æk zyn goedheyd iewig blieuwe;
Wa zil dy Hægtens kræften græt

Uwt

Uwt sprekke? wa zil hyer byschrieuwe
Zyn lôf? wa is der toa yn stæt?

2.

Wolzillig bin joa t'aller stuwn!
Dy hâdde 't rieugt fin zyn forbuwn,
Dy rieugt, in wol dogt alle dæggen,
Tink Hær myn Goad! ey tink oon my!
Toa Jou folk ney it wolbyhæggen,
Byziek my mey Jens heyl der by!

3.

Op dat ik 't goed oonschoagje mey
Fin Jou forkarde Lieuw hyer ney,
Op dat ik my æk mey forhuwgge
Mey blyedschip, wier mey t'aller tyed!
Jens folk mey blyed is, in fornuwgge,
In roem my yn Jens erfdiel blyed.

4.

Wy hadde Hær tyen Jou misdien,
Wy, in uwz Heyten æk mey ien,
Wy hadde lâns Jens pād næt wânle,
Forkærd, in bryk wier al uwz dwaan,
Wy hadde gruwlyk Goadlæz hânle,
Het Y zeyn woen wy næt omjaan.

5.

Uwz Heyten yn Ægypten græt
Dy letten op Jens wôndren næt,
Jens goetheyt græt, in ongemetten
Bytogten joa næt, nee O! nee,
Mar hien Jens dieden gau forgetten,
In wiern werstribbig oonne zee.

6. Mar.

6.

Mar om zyn namme makke Hy
 Har (schien joa 't nêst fortyennen) fry,
 Om zoa zyn krêft bykint toa meytzen,
 Hy schold dy zee, hoaze æk mogt flæn,
 Dat joa yn 't kort kaam druwg toa reytzen,
 In dieze trogge ôfgruwnnen gæn,

7.

Allyk as trog 't forwoastge Lân,
 Hy redde har æk uwt dy hân
 Fin al har haters, in partyen,
 Dy wetters brogten har oer styoer,
 Joa rekken der trog yn it lyen,
 In nimmen fin har blæuw 'er oer.

8.

Doa læuwdenze oon zyn wurden, dy
 Hy spritzen hie, in zongen bly
 Zyn lôf, dog hien wer kort forgotten
 Zyn wurken, in woen ney zyn ried
 Nêst wagtje, by Him fêst bysletten,
 Mar zuwnigen mey wurd, in died.

9.

Joa waarden zoa wol jong as âd
 Bylust mey lust yn 't wylde wâd,
 Der kaammen joa Goad toa forsieken,
 Doa joeg Hy har trog zyn bystyoe
 Wier har byjartens ney uwtstrekken,
 Mar zeyne har zielen torheyt oer.

10.

Joa wierne nyedig dey op dey
 Op Moses, in Aäron mey,
 Wyl 't leger wier yn dy woastyne,

Der

Der ney die him doa 't ierdryk op
Dat Dathan yn it kort forflynne,
In æk oerftiealpe Abirams trop.

11.

Ien barnind fyoe kaam uwtte gruw,
Ien flamme ftiek yn brân har buwn,
Om Horeb wiekenz' fin uwz Hærre,
Der makken joa ien kæl, der ney
Der buwgden joa har allegærre
Doa for ien getten byeld mar wey.

12.

In joa foroorren, læuw it fry,
Har ærre mey ien okse, dy
Gærs yt yn 't Lân, in joa forgætten
Goad, dy har Heylân wier mey ien,
Dy grætte dingen yn Chams Stætten,
In wondren oonne Zee hie dien.

13.

Doz spriek Hy, dat Hy trog zyn hân
Har zoe fordyelgje yn dat Lân,
Zoa Moses næt for har hie spritzen,
Zoa hy næt yn dy fchur hie ftien,
In zoa zyn gramschip, hyet ontftitzen,
Fin Ifrel hie ôfkeeren dien,

14.

Dat Goad dy Hærre mey eltzoer
Har allegærre næt fordoor
It Lân forfmaadenz' fin dy Hærre
Har toazeyn, læuwden næt oon Him,
Mar murmurærren allegærre
In hærden næt ney 's Hægftens ftim.

D d d

15. Doz

15.

Doz stiek Hy zyn hân tyen har op
 In swarde, dat Hy kop for kop
 Har zoe fordyelgje yn dy woestyne,
 In dat Hy onder 't Heydendom
 Har Ziedt æk ney har zoe forflyne,
 In struyez' trog it Lân ruwnom;

16.

Æk kopplen joa har toa har læst
 Oon Baäl Peors Ofgoad fæst,
 Dæds offer habbez' toa yttten wægge,
 In makken Goad trog har dwaan kwæ,
 Zoa dat die ônder har dy plægge
 Ien grætte ynbreuk toa har schæ.

17.

Der ney is Pinehas opstien,
 In het rieugt yn Goads namme dien,
 Wier trog dy plæge waard ôfbritzen,
 In dit het him doa æk der ney
 Fin bern toa bern toa rieugt forstritzen,
 Toa yn dy iewigheyt al wey.

18.

Joa makken Him æk toa har schæ
 Oon dat twistwetter bieustre kwæ,
 In Moses moaste om har lye,
 Want doa joa Him forbitt're hien,
 Het Hy, der Hy oors moaste swye,
 Yn 't praat him onbytogt misgien.

19.

Dy lieuw, der Goad har zels zeyn hie,
 Fordylgen joa næt ney zyn rie,
 Mar joa formingden har yn 't fnode

Mey

Mey 't Heydens folk, in dien allyk
As joa, joa tyennen har Ofgoden,
Dy waarden har doa toa ien stryk,

20.

Æk offre doa nog dizze trop
Har berntjes oone dyewel op,
In hadde ontschieldig bloed uwtstirte,
't Bloed fin har berntjes, dat joa dy
Ofgoden fin Kanan yn 't kirte
Opôffre hadde myld, in bly.

21.

Zoa dat trog dy bloetschielden 't Lân
Ontheyl'ge waarde hân oer hân,
Joa hadde har æk allegærre
Ontreyn'ge trog har wurk onfrom,
Joa hadde mey eltzoor hoerærre
Trog al har dieden falsk in krom;

22.

Doz is Goads gramschip, læuw it fry,
Ontstizen tyen zyn folk, in Hy
Hie oon zyn erfdiel ien ôfgryezen,
Hy joegze toa har schæde, in schân,
Om dat joa Him nin eer bywyezen,
Yn 't zuwnnig Heydens folk har hân.

23.

Joa hadde for har haters buwkt,
Har fyene hadde har fordruwkt,
Onder har hân bin joa forlægge,
Hy redde har wer mennig stuwn,
Schient dat har oerkaam menning plægge,
Het Hy har loekwol help wer juwn;

D d d 2

24. Dôge

24.

Dôgs tergen joa Him trog har ried,
 In waarden uwtard mey har ziedt,
 Trog 't onrieugt, dat joa wurke hiene,
 Loekwol zæg Hy har ængst dy stuwn,
 As Hy har guwzjen, dat joa diene,
 Oonhærde, in togt oon zyn forbuwn

25.

Toa best fin har yn dizze stæt,
 In 't roude Him om zyn goetheyt græt,
 Doz joeg Hy har wer ginst toa kryen
 For 't æg fin dy har finzen hien,
 Forloz uwz Heer! dogs uwt uwz lyen,
 Forgærje Y uwz æk mey ien

26.

Uwt al dy Heydens, op dat wy
 Jens heylge namme pryezje bly,
 In roemje uwz yn Jens lôf, dy Hærre
 Wæz iewig iewiglyk hyer ney
 Æk læuwd, al 't folk sprek toa zyn ærre
 Amen Hallelu-Jah al wey.

J. Althuysen.

Dy Hòndert-in-fânde P S A L M E.

I.

Læuw Goad dôgs alle Lieuwe!
 Want goed is ommers Hy,
 Zyn goedtheit dy zil blieuwe
 Yn iewigheyt uwz by,

Dat

Dat zoks nuw ier, in let
Uwtroppe yn alle Lânnen,
Dy Goads kræft litzen het
Uwt har partyens hânnen,

2.

In dy Hy het forgærre
Fin ruwnom uwt it Lân,
Dy Æft, West, Noorden hærre,
In æk fin dy Zee strân,
Dy dwaalden yn ien wey
Fin ien wylde woestyne,
In koen by nacht nog dey,
Nin stædt toa wenning fynne.

3.

Joa moasten allegærre,
Fin toarft, in hunger kweld,
Byney forsmachtje, in stærre,
Har ziele wierd ontsteld,
Mar roppende yn dy
Bynautheyt, dy joa hiene,
Toa Goad, stoe Hy har by,
In kaam har help forliene.

4.

Op ien wey rieugt lâns hinne
Der laatte har dy Hær
Op dat joa zoen byrinne
Ien Stæd toa wenning klær,
Lit har dan ney in foor
Zyn goetheyt ær byweyzje
Zyn wurken mey eltzoor
For minsche bern hæg pryezje;

D d d 3

5. Want

5.

Want dy fortoarste zielen
 Het Hy zæd drinken dien,
 Hy joeg æk miel op mielen
 Zyn goed, dy honger hien,
 Har, yn 't tyeuster byduwn,
 In yn dæds schâd byditzèn
 Mey druwk, in yfer buwn,
 Het Hy der wer uwtlitzèn;

6.

Om dat joa 's Hægftens wetten
 Werfttribben, heel forhurd,
 Dy ried, fin Him byfletten,
 Forsmytten hadde onwurd,
 Derrom het Hy har hart
 Mey fwierigheyt oerftielpe,
 Joa ftroffen toa har smart,
 In nimmen koe har helpe;

7.

Mar roppende oon dy Hærre
 Yn har bynaude tyed,
 Holp Hy har allegærre
 Wer uwt har ængft, in ftryed,
 Hy luwk ney winsk in wâd
 Har trog zyn kræftge hânnen
 Uwt 't tyeuster, in dæds schâd,
 In Hy forbriek har bânnen.

8.

Lit har Goad lôf bywyezje
 For zyn ginf yn it ruwn,
 Lit har zyn wondren pryzejje
 For 't heelle minfche buwn,

Want

Want

Want Hy briek dorren wey,
Fin klærre koper makke,
Dy yfre schortels mey
Het Hy yn stikken hakke,

9.

Dy zotte yn gekke Lieuwe
Dy wurde yn it eyn
Om 't kwæ dat joa bydrieuwe
Mey swiere plægen sleyn,
Joa gryezzen yn har hart
Fin alle kostle spyezze,
In wierne yn græte smart
Toa oon dæds porten wyeze.

10.

Mar roppende oon dy Hærre
Yn har bynaude tyed
Holp Hy har allegærre
Wer uwt har ængst, in stried,
Hy zeyne Zyn wurd fort,
In helle æk har wuwnnen,
Hy loek har yn it kort
Uwt kuwllen dyep fin gruwnnen.

11.

Lit har Goad lôf bywyezje
For zyn ginst yn it ruwn,
Lit har zyn wondren pryzejje
For 't heelle minfche buwn
In litze âd, in jong
Lôf offer Him bytelje,
In litze mey gesyong
Zyn wurk in dwaan forhelje.

12.

Joa, dy mey schippen farre
 Toa Zee, in hândel dwaan
 Op grætte wetters barre
 For waaren jyeld, of jaan,
 Dy syænne mey forstân,
 Dy hadde klær bymurken
 Zoa wol op Zee, as Lân
 Dy Hægstens wonderwurken.

13.

Hy dogt, komt hy toa sprekken,
 Ien storrem wyn opstæn,
 Dy dogt dy barren brekken,
 Dat joa om hæg opstæn,
 Joa ryezje Hymmelhæg,
 Joa falle yn dy ôfgruwnnen,
 Har ziel fol ængst, om læg,
 Raant wey yn zokke stuwnnen,

14.

Joa gænné dousjend hinne,
 Eltz slingert, in forschynd,
 As lieuw, dy dronken binne,
 Har wysheyt wurt forflynd
 Mar roppende yn dy
 Bynauwtheyt, dy joa hiene
 Toa Goad, stoe Hy har by,
 In kaam har help forliene.

15.

Dy stormen, in onwaaren
 Komt Hy stil stæn toa dwaan,
 Zoa dat yn 't kort har baaren
 Har ney stilswyen jaan,
 Dit zyænnéz' oon mey nogt,
 Om dat Joa stille binne,

In om dat Hy har brogt
Toa har winsk haven hinne.

16.

Lit har Goad lôf bywyezje
For zyn ginst yn it ruwn,
Lit har zyn wôndren pryezje
For 't heelle minsche buwn,
In Him forhægje bly,
Der fromme lieuw forgærje
Yn d' Âdstens stoel, der by
Zyn roem, in lôf forklærje.

17.

Hy stelt toa ien woestyne
Rawieren trog zyn hân,
Der min oors wetters fynne,
Æk toa ien toarstig Lân;
It frugtbaar Lân dogt Hy
Toa zatte gruw forkærre
Om dy boosheyt fin dy,
Dy der yn wenje, in hærre.

18.

Hy stelt dy woaste Lânnen
Wer toa ien wetterpoel,
In æk dy torre strânnen
Toa wettertogten koel:
Dy bin mey hunger kweld
Dy dogt Hy der æk winjen,
Joa bouwe ien Stêd brauw steld,
Om toa winning toa tyinjen.

19.

Joa ziedje, in joa ploeije
It fyeld, joa zette oon

E e e

Wyn-

418 Dy Hòndert-in-sànde P S A L M E

Wynstokken, dy brauw groeije,
 In frugt fortbringe schoon,
 Hy jout har zeyne op zeyn,
 Zoa datze buwtten hinder
 Ien bulte wurde yn 't eyn,
 't Fee wurt trog Him nèt minder:

20.

Der ney wer (is 't nin wonder!)
 Forlytzje's, reytze dæ,
 Der komme folle t'onder
 Trog droefheyt, druwk, in kwæ;
 Hy stirt foragting uwt
 Oer har, dy Prinsen binne,
 Joa moatte yn 't eyn byfluwt
 Yn 't woaste Lân omrinne:

21.

Mar Hy jout help toa kryen
 Oon dy nêddrustig is,
 Dy brengt Hy uwt it lyen,
 Uwt druwk, in tyeufsternis
 Yn ien hæg huwz, der 't fry
 In feilig is toa rinnen,
 As kudden makket Hy
 Æk nog dy huwzgefinnen.

22.

d' Oprieugte zyænt, in jaanne
 Ney blydschip har derrom,
 Mar al, dy onrieugt dwaanne,
 Dy hâdde har stil in stom.
 Wa wyez is yn it Lân
 Wol hyer zyn hart opzette,
 In datze mey forstân
 Op 's Hægstens goetheyt lette.

J. Althuysen.

Dy

Dy Hôndert-in-âgste PSALME.

I.

O Goad! myn toaflægt yn dy need!
Myn hart is, om toa syongen reed,
'k Zil Psalmen zyonge æk myn ær,
Weyts op! nuw luwt in harp, stæn klær!
'k Zil, as 't bygint toa daagjen blier,
Opweytze yn dy moarntyed ier
Ik zil Jou lôf by âd, in jonge,
Ja by eltz ien mey blyedschip syonge.

2.

Want Heer Jens goetheyt zykker næt
Nôg toa wirdærjen dy is græt
In rikt boppe al dy Hymmels fier,
Jens wierheyt dy is iepenbier
Toa oon it hægste wolke buwn,
Forhef O Goad! Jou dizze stuwn
Boppe al dy Hymmels, dat Jens ærre
Oer 't heelle ierdryk wurt forklærre.

3.

Op dat Jens folk, op dat al dy,
Dy Jou lyæfhabbe, wurde fry,
Jaan heyl Heer trog Jens rieugterhân,
Forhær uwz bæ, in sparje 't Lân,
Goad spriek ær yn zyn heyligdom
Ik zil opspringe bly derrom
Ik zil Zichem dielje, in dan jyette
Æk Sukkots leegte krekt ôfmyette.

4.

Heel Gilead byhært oon my,
Manasse is mynes nog der by,
E e e 2

420 Dy Hòndert-in-ågste P S A L M E.

In 't grætte Ephraim dat is
 Dy fterkte fin myn holle wis,
 Wier op ik myn fortrouwen zet,
 In Hy, dy oon my jout dy wet,
 Is Juda, wier uwt ik kin lærre,
 Hoa dat ik yn myn dwaan moat bærre.

5.

Mar Moab mey zyn heelle rô
 Dy kar Ik my for myn wifchpôt,
 Op Edom æk by my nin tel,
 Zil ik myn schoen nuw fmytte del,
 In Palæstina wæz oer my
 Op dizze tyed forhuwgge, in bly,
 Want Ik, hoa dat it æk mey rinne
 Bin ommers Goad, ja Ik allinne.

6.

Wa is'er fiks? wa is'er ræd?
 Wa fiert my yn ien fæste Stæd?
 Wa zil my bringe? dat ik kom,
 Wa fiert my yn it woast Edom?
 Zil Y 't næt wæzze Liæwe Heer?
 Dy uwz forftaat hiene wol eer,
 In as uwz kryegslieuw fleugte zoene,
 Har næt toa helpe komme woene?

7.

Forlien Y uwz yn dizze tyed
 Wer help yn uwz bynaude ftryed?
 Want minfche help is doggers næt
 As ydelheyt yn dizze ftæt,
 Mar Goad dy kin uwz romte jaan,
 Wy zille kluwkke dieden dwaan
 Yn Goad, Hy zil uwz tyenpartyen
 Fortredde, in bringe yn it lyen.

J. Althuysen.

Dy

Dy Hôndert-in-nieogende P S A L M E.

Ien Psalme Davids forre Oerste Syongmâster.

1.

O Goad! Dy lôf fin my is wurdig,
Swy nê, mar wêz toa sprekken furdig,
Want syog dy muwllen fin dy kwêde,
In falskheyt binne toa myn schêde
Tyen my opdien, joa sprieken nog
Mey my mey tongen fol bydrog.

2.

Æk habbe joa, al dy my haatten,
Omfingele mey nyedig praatten,
In zonder orsaek wol toa rieugte
Zoa habbe's stadig my byfieugte,
For lyêfde stænze ney myn læ,
Mar ik wier't dy al stadig bæ.

3.

Joa habbe æk nog boppe dizzen
My kwê for goed komd op toa lizzen;
Joa habbe nog (wa zoe nê gryeze?)
Æk haadt for lyêfde my bywyeze,
Zet nuw oer him ien kwêde yn 't Lân,
Dy Satan stæn toa rieugterhân,

4.

As hy rieugt wurt, zoa gæn hy hinne
Dædschieldig uwt dy plæts fin dinne,
Zyn bæ, dy hy komt uwt toa sprekken;
Dy kom toa zuwnne him toa strekken,
Dat æk zyn dæggen kort forgæn,
Ien oor kom yn fyn plæts toa stæn.

E e e 3

5. Dat

422 Dy Hòndert-in-nieogende P S A L M E.

5.

Dat zyn bern weezen wurde jyette,
Zyn wyef dy mey æk widduw hyette,
In dat zyn bern yn 't wyld omrinne
In bedelje it Lân trog hinne
In fiekke nêddruft alle dey
Uwt har forwoaste plætzen wey.

6.

Dat dy fchyeld æffcher al it zyne
Fry oonflag, dat dy frænde flynne
Zyn arbeydt, dat hy nimmén krye,
Dy him wol dogt, as hy moat lye,
In dat 'er nimmén oyt fortoon
Zyn weezen æk genade toon.

7.

Dat zyn neykommers allegærre
Uwtruwgge wurde, dátze ftærre,
Har namme wurde nêts meer agte,
Ja zels uwtdylge yn 't oor geflagte,
It onrieugt dat zyn Heytten dien,
Dat wurde togt by Goad mey ien;

8.

Hyer by wurd nog zyn Mæmmé zuwnne
Æk noyt uwtdylge, nog forjuwnne,
Mar datze ftadig allegærre
For 't ænzigt binne fin dy Hærre,
In har gedagtenis der ney
Dy fey Hy fin dy ierde wey.

9.

Om dat Hy noyt togt yn zyn dæggen,
Om wol toa dwaân, mar hie bylæggen,

Om

Dy Hôndert-in-nieogende PSALME, 423

Om him, dy wier yn druwk in lyen
Nog al yn meer fortriet toa kryen,
In dy fin harten wier forfleyne
Mar heel toa deyen yn it eyn.

10.

Wylt hy dy flok hie lyæf yn 't harte
Dat dy him dan oerkom mey smarte;
Wylt hy nin lust hie toa dy zeyne,
Zoa wæz dy fier fin him ôfweyne,
Hy mey dan æk fort hinne gæn
Mey flok byklayd, as mey zyn klæn,

11.

Dy gæn toa yn zyn hart fin binnen
As wetter, ja dy kom toa rinnen,
As oly yn zyn torre schonken,
Dy wæz him as ien klaying schonken,
Der hy him mey bydekt, ja dy
Wæz him ien gordel nog der by,

12.

Om der zyn lichem yn toa flyen,
Dit wæz it læn fin myn partyen,
Dit mey toa wurklæn har forstrekke
Fin Goad, dy kwællyk fin my sprekke,
Mar Jou ô Heere! meytze Y
Om Jou nams wille 't dog mey my:

13.

Om dat Jens goetheyt goed is Hærre
Forlos my, dat ik næt mey stærre,
Want ik fol næddruft bin elendig,
Myn hart is my trogwuwne ynwendig,
Ik, ien, dy stadig hymt, in swuwgt,
Gæn as ien schad, wanneerze har buwgt;

14. Ik

424 Dy Hòndert-in-nieogende P S A L M E.

14.

Ik wurd omdræuwn fin myn partyen,
As ien sprinkhoarne yn myn lyen
Fæst alle dægen zonder ræstjen,
Myn knibbels struwkkelje fin 't fæstjen,
Myn flæsk is mægger, læuw dit wis,
Zoa dat der gans nin fet oon is;

15.

Nog bin ik har ien smaad ynne æggen,
Joa schodje al fin fiere wæggen,
As joa my fyæn, har boose holle,
Ik bid, dat Y my helpe wolle
O Heer myn Goad op dizze tyed
Uwt myn bynaude, in fwiere stryed?

16.

Forlos my ney Jens goetheit Hærre!
Op dat joa witte allegærre,
Dat dit Jens hân is, dat Y 't binne,
Dy dit Hær! habbe dien allinne,
Lit har fry flokke, mar jaan Y
Jens ginst, in zeyne wer toa my.

17.

Lit joa har mar toa my opmeytze,
Mar litze wer byschamme reytze,
Dog jaan Jens feynt wer freugd toa kryen,
Byklay mey schanne myn partyen
Har schæmte dek har toa har schæ,
Allyk ien mantel dogt dy læ.

18.

'k Zil mey myn muwle lôf bywyezje
Oon Goad by folle, 'k zil Him pryezje,

Want

Dy Hôndert-in-nieogende P S A L M E. 425

Want Goad zil him, dy hyer moat lye,
Toa rieugterhân stæn, in Him flye,
Om him toa redder uwt it net,
Fin dy zyn ziel fordomme het.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-in-tyende P S A L M E.

1.

DY Hærre Dy het sprutzen toa myn Hærre,
Zit oon myn rieugterhân, in hærfschje fry,
Toa dat ik hab Jens fyene allegærre
Ien futbank makke for Jens futten bly;

2.

Dy Hærre zil Jens Schepters sterkte zeyne,
Uwt Zion, in zil sprekke dan der ney
Riggærje Y, riggærje zonder eyne,
Yn 't midden fin Jens fyene dey oon dey.

3.

Jou folk dat zil Him willig for Jou drage
Op dy dey fin Jou kræft yn heylge klæn,
Æk zil nog uwt dy bernmoer fin dy dage
Dy dauwe fin Jou jeugd for Jou uwtgæn.

4.

Dy Hærre dy het swarren al for hinne,
In dit dit zil Him oyt byrouwe næt,
Dat Y altydt for iewig Priester binne,
Ney d'ordening fin Melchizedek græt.

5.

Dy Hærre Goad, mey Majesteit in ærre
Byklayd ruwnom, is oon Jens rieugterhân,

F f f

As

416 Dy Hôndert-in tyende P S A L M E

As hy kwæ is, zil Hy yn 't kort fordærre
Dy Keuningen, in Har forslaan yn 't Lân.

6.

Æk zil Hy onder 't Heydens folk rieugt plygje,
In meytze 't Lân fol daeden oer in oer,
Hy zil fordwaan, in trog in wer trog rygje
Him, dy het oer ien græt Lân it byftyoer.

7.

Hy zil wol fin toa foorren Him del buwkke,
In drinke uwt dy beeke op dy wey,
Mar Hy zil æk derrom wer bly opluwkke
Zyn holle trotz zyn fyene der ney.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-in-âlfde P S A L M E.

1.

IK zil dy Heer op dizze fluwr
Lofzyonge uwt myns harten gruw
Hy is it ommers dawbbeld wurdig
Yn dy forgærring, yn dy ried
Fin dy oprieugte yn wurd, in died
Zil ik zyn roem uwtsprekke furdig.

2.

Dy Hægstens wurken læuw dit fry
Bin græt, joa wurde zagt fin dy
Der fin mey lust ôf sprekke, ôf schrieuwe,
Fin Majesteyt is zyn dwaan fol,
Fin heerlykheyt, zyn rieugt zil wol
For iewig iewig stonde bliuwe.

3. Zyn

3.

Zyn wonderwurken het dy Hær
len tinken makke toa zyn ær,
Hy is barmhartig in genadig,
Hy het dy, der Him freesje juwn
Toa ytten, in oon zyn forbuwn
Tinkt Hy yn iewigheyt al stadig.

4.

Dy kræften fin zyn wurken græt
Laey Hy for 't folk iepen, in blæt,
Hy joeg har 't Heydens erfdiel jyette,
Æk bin dy wurken fin zyn hân
Ordiel, in wierheyt yn it Lân,
Zyn læsten trouw æk oerre myette;

5.

Joa binne ondersteund mey ien
Yn iewigheyt, joa binne dien
Yn wierheyt, Hy het oon zyn Lieuwe
Forlossing zeyn, in zyn forbuwn
Het Hy gebæn toa iew'ge stuw, n
Dat wankelt næt mar zil fast bliuwe.

6.

Zyn namme is heylig, wier, in wis,
Æk fræslyk 's Hægstens fræse is,
't Begin fin wyezheyt, hægwardarre,
Al dy ze dwaane, (leuw it fry!)
Dy hadde goed forstân, der by
Bystiet for iewig 's Hægstens ærre.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-in-toalvde PSALME.

1.

W

Ol him dy ynferne iz bejuwne
 d' HEERE hosck t'ontsjean all' uwre in stuwne
 Waems herts njue honk-troyt ney Goadz sizzen.
 Sijn Teamm' fil great in great formeerje,
 Dy fil oppe yerde, yn glanz rejearje,
 Goads feyn' fil op jearm' ney-komst' lizze.

2.

Sijn huwz waegst oon yn goed in have,
 Wirt rijck in wjealdig trog Goads gave
 Jâ sijn gerjuechtheyt stiet folhirdig:
 Ho schoe Goads treast d' oprjuechte æ misse?
 't Ljeacht giet him op ynn' 't tyuesternisse.
 Hy's mild, barmhertig, trouw, rjuechtfirddig.

3.

Wol, wol dy goe man dy ontfermet,
 Mey-wirdig uwt-lient: hy beschermet
 Sijn placht-dwaen ynnè war-stall' klearlijck.
 Nin tijd schil hem fen 't goe forschoddje
 Yn moed forflauwje, yn uwnck fordoddje.
 Hy bleackt ynne yv'ge huwgniss' heerlijck.

4.

Hy fil fen nin quea tyngje trillje,
 Op God fest stean kin sijn hert stillje:
 Dy stijppe alle herts eangst' schien forwijnlgjet.
 Hy fil, mey laeytsfende eag, begloerje
 Ho 't sijn quea-dieder moet besoeerje,
 Ho 't quea eyn maester salm fordijnlgjet.

5. Sijn

Dy Hôndert-in-toalvde P S A L M E. 429

5.

Sijn han iz njuencke d' earne ontsletten
Hy foltse koeren, secken, fetten;
Hy lit næt æf fen treast-mijld schinckjen:
Sijn op-rjuechtheyt bestiet on-eyne,
Dy wirt to ninter stuwne scheyne;
Sijn heagheyte fil yn oonfjean blinkje.

6.

Doz gloart hy dy godleaze ynnē eagen.
Dy swolm 't fen hyett'ne: nyd'ge fleagen
Ytte him salm op; ja trog dy pyne
To-raent sijn hert oon gleonne drippen.
Hy knerssel-tofckt, hy koyt sijn lippen,
Sijn winsck fil him, az schaed fordwijne.

G. Japix.

Dy Hôndert-in-trettyende P S A L M E.

1.

K Om brauwe feynten fin dy Heer!
Læuw Goad! in jaan dy Hægste ær!
Jaan bly toa moed, in wol toa freedden
Jaan oon Goads namme eltz om stried
Dy lôf, in pryez op dizze tyed!
In toa yn alle iewigheden!

2.

Fin der ôf, der dy Zonne opstiet
Toa der toa, datze ondergiet,
Moat eltz zyn namme lôf toa roppe,
Hy is hæg boppe 't Heydens buwn,

F f f 3

Zyn

430 Dy Hôndert-in-tretyende PSALME.

Zyn heerlykheyt dy wurdt byfuwn
Toa gæn dy Hymmels fier toa boppe.

3.

Wier ôf min immen fynne zoe?
Dy Goad uwz Hærre lykje koe,
Dy wennet yn dy Hægste Hægte,
Hy is 't, Dy læg zyogt mey zyn æg
Yn 't Sillig Hymmelryk om hæg,
In æk op ierden yn dy lægte.

4.

't Is Goad, dy toa komt alle lôf,
Dy dy geringe uwt it stôf,
Oprieugt, Hy dy græt fin kræften
Him, dy nêddruftig is, al wey
Om hæg ophellet dey oon dey,
Uwt modder, fuwllens, in uwt græften,

5.

Om har toa zitten dwaan wer by
Dy Prinzen fin Syn lieuwe bly,
Der dy æk oors onfrugtbaar binne,
Dogt winjen mey ien huwzgesin,
Ien blyede Mæm, in fiedster fin
Dy berntjes, dy ruwnom har rinne.

J. Althuysen

Dy Hôndert-in-fjiertyende PSALME.

1.

DA Isr'el struysch, 'third, slaessch Egypt uwt teag,
Da Japicx bern, 't moord-lan, fol gruwle pleag,
In 't yersne jock forsmieten',

Da

Dy Hôndert-in-fjiertyende P S A L M E. 431

Da wirdde Juda Goads eyn heyligdomm',
Goad wirdd salm haed oer sijn forkeorhe blom',
Sijn ljeav' Isracliten.

2.

Dit sjoede de See, al fleande blea fen neck',
In mecke in paed: dy Jordaen gjealpe oer beek,
Dy logge bergen hipplene
Naet ooraz az sedde Ramen ljeappje ijn 't grien,
Ja 't felle uwt-litt'ne liette d' heuveldien',
Dy Lame-dons-traep tripplene.

3

See fizz'; het die dy fluchtjen blea fen neck'?
Rin-wiet Jordaen fizz', wierom gjealp'-ste oerbeek?
Het die dat bergen hipplene
Naet oors as dert'ne Ramen ljeepje ijn 't grien?
Dat heuveldien' focke uwtlitt'ne liette dien'
In Lame-dons-traep tripp'lene?'

4.

Trillje yerde ô buwg foor't eansicht fen de oer-HEER,
For Japickx God mey heag ontsjogb're eer',
Dy naet sijnt dat him lijcket,
Dy uwt in druwgge Rots' rin-wetter stirt,
Dy mecket dat in stien swiet sjuerck-wiet wirt,
So de âd tijds died' klear blijcket.

G. Japix.

Dy Hôndert-in-fijftiyende P S A L M E.

I.

Næt uwz, O Hær, næt uwz yn dizze stat,
Mar oon Jens namme jaan dy ærre græt
In om Jens goedheyt Hærre,

432 Dy Hôndert-in-fijftiyende PSALME.

In om Jens wierheyts wille, want wierom
Zoen al dy Heydens lieuwe sprekke onfrom,
Wier is Goad? dy joa ærre:

2.

Uwz Goad dy winnet yn dy Hymmel Hæg,
Hy dogt al het dat Him bylæft om læg
Ruwnom yn alle Lânnen,
d'Ofgoden fin dy Heydens binne næt
As zulver, of âs goudt, ja flieugts mar blæt
Ien wurk fin minfche hânnen,

3.

Joa hadde wol ien muwle, dat is wier,
Mar sprekke næt, ik tel har næt ien hyer,
Joa hadde æk wol ærren,
In æggen, in æk nog ien noaz der by,
Mar binne næt bykwaam (:læuw dit mar fry:)
Toa ruwkken, zyæn, of hærren.

4.

Joa hadde æk wol hânnen oon har lyef,
Mar taaste næt, har futen stæne styef,
Der kinnez' næt mey rinne,
Joa jaanne gans nin luwd oyt trog har keel,
Dat dy har meytze har lyk wurde heel,
In dy har tyenners binne.

5.

Fortrouje op Goad dôgs Isrel t'aller ftuwn,
Hy is har help, har schyeld yn nêd byfuwn,
Zoa as wy zyker witte,
Æk Arons huwz fortrouje op Goad mar ftil,
Hy is har help har schyeld dy har noyt zil
Yn nêd forleegen litte.

6. For-

6.

Fortrouje æk al dy Goad freesje fry
Op him, Hy is har fchyeld, har help is Hy,
Dy Hærre het Him weyne,
In het æk wer yn ginfte togt oon uwz,
Hy zil zyn zeyne uwtjyette oer Ifrels huwz,
Æk zil Hy Arons zeyne,

7.

Al dy Goad freesje zil Hy dey oon dey
Mey 't goede zeynigje, dy lytze mey
Dy grætte, ja dy zeyne
Zil Goad dy Hær uwtstirte yn oerfloed
Oer jimme Lieuw, oer jimme bern, in bloed,
In dy zil oyt næt eyne,

8.

Ja jimme Lieuw dy binne, dat is klær,
Dy Goad dy Hær bin zeynge, dy al ær
Hymmel, in ierd formærre,
Dy Hymmel, in het der yn wurt byfuwn,
Hært Goad toa, mar it ierdryk het Hy juwn
Dy minfchen allegærre.

9.

Forzykker, al dy binne yn 's dæds ftæt,
Dy zille Goad uwz Hærre pryezje næt,
Nog dy yn ftilte lizze,
Mar wy, wy zille mey eltzoor yn 't ruwn
Dy Hægste iewig pryezje ftuwn op ftuwn,
In Halelu-Jah zizze.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-in-segſtyende P S A L M E.

1.

LYæf hab ik want dy Hærre harket ney
Myn luwd, Hy komt myn bæen æk toa hærren,
Hy niegt, in buwgt toa my zyn frieonlyke ærren,
Doz zil ik Him oonroppe yn myn dey.

2.

Dædsbânnen hien fin ruwnom my omjuwn,
Hels ængſten æk dy kaammen my bykruwppen,
Ien kâdde ſchrik kaam trog myn ieren fluwppen,
't Wier ruwnom næt as droef heyt het ik fawn.

3.

Mar ik oonrôp Goads namme, in ik zey,
Byfry myn ziel och Hærre doch jyenwurdig,
Dy Hærre is genadig, in rieugtfurdig,
Uwz Goad is ien ontfermer dey oon dey.

4.

d' Ienfâddige bywarret Hy yn ginſt,
Ik wier uwtard, dôg Hy holp my toa læſte;
Keer wer myn ziel, keer, keer wer toa dyn ræſte,
Want Goad dy het it goede oon dy ſchinf.

5.

Myn ziele Heer dy hadde ommers Y
Uwt 's dæds tuwt red, Y makken, dat myn æggen
Næt guwzen, dat nin triennen har ontflæggen,
Y makken æk myn foet fin oonſtiet fry.

6.

'k Zil gæn for 't æg fin Goad dy Hær myn wøy,
Ik læude, in derom kaam ik toa zizzen,
Ik wier bydruwkt, ik spriek yn hâft for dizzen,
Dy minschen al bin leugners dey oon dey.

7.

Het zil ik Goad forjyelde nuw toa tyed
For 't goed my dien? dat ik næt kin forswye,
Dy beker fin forlossing zil ik krye,
In roppe Goad zoa oon fin harten blyed,

8.

Het dat ik Goad bylooft hab, in toa zeyn
Zil ik bytelje nuw by allegærre
Zyn lieuw; dyoer is ynne æggen fin dy Hærre
Zyn berns, in ginstgenæten's dæd in eyn.

9.

Och Heer ik bin Jou feynt for wis byfuwn,
Ik bin Jou feynt, ien bern fin Jou uwtlæzzen,
Ien zoon fin dy Jou tyenstfaam plegt toa wæzzen,
Myn bânnen hab Y los makke, in ontbuwn.

10.

'k Zil offerje ien offerhânne fin
Tankziffing oon Jou Heer! ik zil oonroppe
Dy Hægstens namme, ik zil nog der toa boppe
Oon Him bytelje dat ik schieldig bin.

11.

Dat zil ik by zyn folk jinwurdig dwaan
Yn 's Hægstens huwz by al zyn fromme Tyenners,
Yn 't midden fin Jerusalems ynwenners
Der zil ik Him zyn lôf, in ærre jaan.

J. Althuysen.

436 Dy Hôndert-in-fântyende PSALME.

Dy Hôndert-in-fântyende PSALME.

K Om Heydens læuw dy Hægste Hær!
Kom! Lieuwe jaan Him pryez, in ær!
Zyn goedheyt dy is ommers græt
Oer uwz æk eyniget oyt næt
Zyn wierheyt, mar hoa 't æk mey gæn,
Dy blierwt yn iewigheyt fæst stæn.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-in-agttyende PSALME.

Læuw Goad dy Hærre alle lieuwe,
Want Hy is goed fæst dey oon dey,
Zyn goedheyt ommers dy zil blieruwe
Toa yn dy yewigheyt hyer ney,
Dat Israël nuw fry uwtsprekke,
Dat zyn goedheyt iewig bystiet
Dat him zyn ginst noyt zil ontbrekke,
Dy 's Hægstens wey in paad lûns giet.

Aarons huwz moat æk uwtroppe,
Dat 's Hægstens goetheyt iewig blierwt,
Hy, Hy zil ommers noyt forschoppe
Dy ney Goads wet zyn dwaan bydrierwt,
Dat dy Goad freesje allegærre
Nuw zizze, dat min 't hærre mey,
Dy grætte goetheyt fin dy Hærre
Blierwt iewig iewiglyk hyer ney.

3. Uwt

3.

Uwt dy bynautheyt, dy my druwkke
 Hab ik dy Hær oonroppen, dy,
 Doa ik my for zyn træn delbuwkke,
 Æk ginstig harke het ney my,
 Hy joeg my romt, dy Hær is furdig,
 In by my, om my help toa jaan,
 Doz freesje ik nimmen hyer jinwurdig,
 Het wol ien minsche my dogs dwaan.

4.

Dy Hær is onder dy my helpe
 By my, om my uwt druwk toa tyæn,
 Derrom zil ik mey freugd oerstyælpe,
 Myn lust oon al myn haters zyæn,
 Fry better is 't toaflæcht toa nimmen
 Toa Goad, as dat min slieugts mar blæt
 Fortrout yn næden op oors immen
 Al wiern 't zels Prinzen hæg fin stat.

5.

Dy Heydens hienne allegærre
 Fin alle kântén my omjuwn,
 't Is yn dy namme fin dy Hærre,
 Dat ikze smytten hab toa gruw;
 Joa hiene, om my toa onderdruwkken,
 My mey eltzoor omfingle yn 't ruwn,
 Mar ik, ik habze wer del buwkke
 Yn 's Hægstens namme dizze stuwn.

6.

Joa hiene my omjuwn as byen,
 Joa binne as ien dorne fyoe
 Uwtlessche, in al myn partyen
 Wuwn ik yn 's Hægstens nammme oer,

G g g 3

Joa

438 Dy Hòndert-in-agttyende PSALME.

Joa hien my hurd, in bieuster stieten,
Dat ik byney oon 't fallen wier,
Om dat myn foet kaam uwt toa syetten,
Mar Goad het my wer holpen blyer

7.

Dy Hær, dy alle pryez is wurdig,
Dy is myn sterkte, in Psalm, want
Hy zels, om my toa helpen furdig,
Wier my toa heyl oon alle kant,
Yn tinten, der dy fromme binne,
Der is ien stemme fin gefjong
In heyl, joa dwaanne het ze kinne,
Om Goad toa pryezjen âd in jong.

8.

Goads rieugterhân dogt kræft'ge wurken
Hy is forhægge yn it Lân,
Noyt het min grætter dieden murken,
As wurke trog zyn rieugterhân,
Ik zil nêst stêrre liêwe lieuwe,
Ik zil nêst komme yn dæds tuwt,
Mar ik zil zykker libben blieuwe,
In sprekke 's Hægstens wurken uwt,

9.

Dy Hær dy het my æk mey reden
Wol hurd kastyd, ik wier yn nêd,
Mar Hy wer fol barmhartigheden
Het my nêst oerjuwn toa dy dæd,
Ontsluwt dy Porten dy 'er binne,
Fin rieugt, in wierheyt dôgs for my?
Dan zil ik fry der trog ynrinne
In pryezje Goad dy Hærre bly,

10

Dit is dy porte fin dy Hærre,
Wier trog 't rieugtfurdig folk zil gæn,

Der

Der zille joa dan allegærre,
Om Him toa tyenjen furdig stæn,
Ik zil Jou pryezje, om dat Y 't binne,
Dy my forharken yn myn stryed;
In dy næt fier fin my fin dinne,
Mar my toa heyl wiern trogge tyed.

11.

Dy stien der dy bouwlieuwe hiene
Forfmytten, dy joa agten-næt,
Is wurden boppe alle stienen
Ien hoekstien dy 't huwz hádt yn stæt,
Dit is ien wurk fin Goad dy Hærre,
Dit is fin Him allinne dien,
Dit is for uwz Lieuw allegærre
Ien wônder yn uwz æg mey ien:

12.

Dit is dy dey fin Goad formærre
Hy het zels makke dizze tyed,
Lit uwz dan by eltzoor forgærre,
Op dizze dey æk wæzze blyed,
Och Hærre jaan nuw heyl! jaan zeyne!
Ey jaan dôg forspoet dey oon dey!
Ey wol Jens æggen ney uwz weyne!
In nim Jens ginst fin uwz næt wey!

13.

Hy, Hy wæz zeyne ney byhærren!
Dy komt yn 's Hægstens namme, wy
Wy zeyne jimme ney byjærren
Uwt 's Hægstens huwz, fin plægen fry,
Dy Hær is Goad! ney druwk in rouwen
Het Hy uwz lyægt wer juwn, in ræst,
Byn jimme offerdyer mey touwen
Toa oon dy Alters hornen fæst,

440 Dy Hôndert-in-agttyende P S A L M E.

14.

Y binne myn Goad hæg wirdærre,
 Derom zil ik Jou pryezje dan,
 Myn Goad! ik zil Jou tyenje in ærre,
 In Jou forhægje yn it Lân,
 Læuw Goad dy Hærre alle Lieuwe!
 Want Hy is goed fæst dey oon dey,
 Zyn goetheyt ommers dy zil blieuwe
 Toa yn dy iewigheyt hyer ney.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-in-nieogentyende P S A L M E.

1.

WOlzillig bin d' oprieugte Lieuw fin wey,
 In wândel, dy yn 's Hægstens wetten gænnē,
 Dy hâdde zyn getyuwgnis dey oon dey,
 Dy zil dy wol d' Alzeyniger bylænnē,
 Wolzillig binze, dat is klær in blæt,
 Dy mey har hart, om Him toa siekjen stæne.

2.

Æk zok ien minsch, dy onrieugt wurket næt
 Mar libbet from ney 's Hægstens wolbyhæggen,
 Zân minsche is yn ien gelokkig stæt,
 Næt hyer flieugt, mar æk zels toa iew'ge dægen,
 Jou habbe ien gebod uwz Hærre juwn,
 In yn Jens wurd uwz klær æk steld for æggen,

3.

Dat min zil dwaan Jou wille t'aller stuwn,
 Och dat myn wey rieugt waarde mogt lûns hinne,

Dat

Dy Hòndert-in-nieogentyende PSALME. 441

Dat ik Jens wet bywarre uwt 's harten gruw,
 Dan zoe ik nèt fin schæmte Hær weyrinne,
 Wanneer ik mey forstân mar âgt zoe slaan
 Op al Jens heyl'ge wetten, dy 'er binne,

4.

Ik zil Jou dan dy pryez, in ærre jaan
 Mey al myn hart oprieugt, as ik zil witte
 Jens rieugten, 'k zil zoa folle as ik kin dwaan,
 Wier dat ik æk mey gæn, ôf stæn, ôf zitte,
 Dat ik Jens wet bywarje alle dey,
 Wol my dan al toa folle nèt forlitte.

5.

Wier mey zil ien jong feynt zyn paad, in wey
 Bywarje rieugt? hoa zil hy dat dwaan kinne?
 As hy dat yn zyn jeugd zil hâdde ney
 Jens wurd, in ney Jens wetten, dy 'er binne,
 Ik ziek Jou mey myn hart zoa folle ik kin,
 Lit my dôgs fin Jens wetten nèt ôfrinne?

6.

Ik hab Jou reeden yn myn hart, in zin,
 Dy hab ik der dyep yn forburgen lizzen,
 Op dat ik nèt zoe zuwnnigje der jin
 Mey wurden, ôf mey dieden Hær ney dizzen,
 Y binne læuwd, æk zeyne binne Y,
 Lær my Jens wet, in fin Jens rieugt toa zizzen.

7.

Ik hab heel wol yn 't hart fornuwgge, in bly
 Dy rieugten fin Jens muwle nèt forswygge,
 Mar habze by eltzien forhelle fry,
 Ik bin æk nog yn 't hart forhuwgge tygge,
 As ik Hær gæn Jens tyuwgenissens wey,
 Fry meer, as ôf ik al 't wrâds goed forkrygge.

H h h

8. 'k Zil

442 Dy Hòndert-in-nieogentyende PSALME.

8.

'k Zil Jens gebod oertinke dey op dey
In lette op Jens paden allegærre,
Ik zil, ik wol my t'aller tyed hyer ney
Formeytze, yn Jens wetten folle lærre,
As yn ætz oors, Jou wurd dat zil ik nê
Forjyette, mar onthâdde Liæwe Hærre!

9.

Dwaan by Jens feynt dogs wol yn dizze stæt,
Op dat ik libje fry fin druwk, in plæggen,
Dat ik Jens wurd byhâd Hær! hæg yn stæt
Forklærje, in ontdek myn tyeustre æggen,
Dat ik it wônder, yn Jens wet byfuwn,
Oonschouw, in der ney dwaan mey alle dæggen.

10.

Ien fræmdeling bin ik op dizze stuw, n,
Op ierden, hâd for my dôgs nê byditzn
Jens wetten, dy Y zelve hadde juwn,
Myn hart, in ziel is alleheel forbritzen
Fin weegen it forlangen dat yn my
Is t'aller tyed ney Jens oordiel uwtstritzen.

11.

Jou scheldje dy forflokke lieuwe, dy
Hoawurdig binne, in fin Jens wetten rinne,
Jaan Y, dat ik dôgs nin forfmaatheyty kry,
In war fin my foragting æk fin dinne,
Want ik naam Jens byfellen trouw toa wagt,
In houdze fæst zoa folle as 'er binne.

12.

As zels dy Forsten hæg fin stæt in magt
Jin my hien sprutzen, hetze hien toa ziffen,
Doa nâm Jens feynt Jens wetten trouw yn âgt,

In

Dy Hòndert-in-nieogentyende PSALME. 443

In hetze dien, æk bin Jens tyuwggeniffen
Myn blytschip, myn formeytzen alle dey,
Joa binne æk myn rietslieuw Hær ney diffen.

13.

Myn ziel dy kleeft oon 't ftôf in ierde, ey
Wol my dan ney Jens wurd dôg libbend meytze,
Ik, ik hab Jou myn gongen, in myn wey
Forhelle, in ik mogt Jens ginfte smeytze,
Want Y forharken my, doa ik hab bæn,
Leer my Jens wet, jaan my? dat ik mey weytze

14.

Tyen 't kwæde, jaan Y my dan toa forftæn
Dy wey fin Jens byfellen, dy 'k hæg agtje,
Jaan my O! Hær, dat ik Jens paad lâns gæn,
Op dat ik mey Jens wônderen bytragtje,
Myn ziel druwpt wey fin droefheyt, rieugt dôgs Y
Hær ney Jens wurd my op, dy op Jou wagtje.

15.

Weyn æk dy kwæde, in falsche wey fin my,
In wol Jens wet yn ginfte my forliene,
Ik hab forkard dy wey fin Wierheyt bly,
Jens rieugten, dy Y al fin âds juwn hiene,
Dy hab ik my foorsteld fin 't eerft toa 't left,
Wolzillig joa dy der oprieugt ney diene.

16.

Ik hâd my oon Jens tyuwggeniffen fæft,
War dy byfchæmtheyt Hær fin my fin dinne?
Ik zil mey al myn hart, mey al myn bæft
Dy wey fin Jens geboden kluwk ney rinne,
As Y myn hart træft, in forftân hyer ney
Zil hadde juwn, leer my, dat ik mey kinne

Hhh 2

17. Jens

444 Dy Hôndert-in-nieogentyende PSALME.

17.

Jens wet, ey lær my liæuwe Hær dy wey
 Fin Jens gebodt, in ik zil toa Jou ærre
 Him hâdde toa it eyn toa dey oon dey,
 Jaan my 't 't forstân, in ik zil hægste Hærre
 Op al Jens wetten uwz forskræun agt slaan,
 In hâdde mey myn hart har allegærre.

18.

Wol Y my zels O Hær! dy ginsten jaan,
 Dat ik op 't paad fin Jens gebodt mey rinne?
 Want der yn hab ik lust, ik wolze dwaan,
 Zoa folle as 'er yn Jens wetbuwk binne,
 Nyeg Y æk toa Jens tyuwggenissen Hær
 Myn harte, in dôgs næt ney giergheyt hinne;

19.

Weyn æk myn æggen ôf? dat joa næt mær
 Ney yedelheyt, in kwæ om zyæn ney dizzen,
 Meytz trog Jens weegen, dat ik næt forstær,
 Mar libje mey, in meyts Y Jens toazizzen,
 Oon Jens feynt fæst kluwk op Jens tyinst bygien,
 In dy him op Jens fræse uwt komt lizzen.

20.

Weyn nog fin my dy smaatheyt ôf mey ien
 Wer for ik ængje, dy my komt toa ontstellen,
 Jens rieugten ommers, dy fin âds ôf stien,
 Bin goed, fyog ik hab lust toa Jou byfellen,
 Meytz trog Jens wurd my libbend, in yn stæt,
 Om al it goed oon my dien toa fortellen,

21.

In lit Jens ginst my dôgs ontbrekke næt,
 Mar lit Jens goetheyt my oerkomme Hærre,
 Jens heyl ney Jens toazizzen klær, in blæt,

Dar

Dy Hòndert-in-nieogentyende PSALME. 445

Dat ik myn smader, ho 't hy æk mey bærre,
Wer hette toa antwurdjen hadde mey,
Want myn bytrouw is op Jens wurd gruwndærre.

22.

Luwk fin myn muwille næt toa folle wey
It wurd fin wierheyt, dat ik Hær hæg agtje,
Ik hoopje ommers t'allerstuw in dey
Op al Jens rieugten, zoa zil ik bytragtje
Jens wet for iewig, want der yn is læn,
Ik zil fortoon my for it kwæde wagtje.

23.

In ik zil yn dy romte hinne gæn,
Om dat ik Jens byfellen zogt for diffen,
In ziekze nôg, ik zil for Keun'gen stæn;
In sprekke fry fin Jens getyuwggenissen,
Der Y uwz Hær yn ginfte hadde juwn,
In witte fin byschæmtheyt næt toa ziffen.

24.

Ik zil æk my formeytze ynne gruw
Yn Jens geboden, dy ik Hær hæg agtje,
Myn hânnen dy zil ik toa aller stuw
Opstekke ney Jens wetten, in my wagtje
For zuwnnen kwæ, ik zil, zoa folle ik kin,
Jens wetten, dy ik lyæf hab, wol bytragtje.

25.

Tink oon it wurd toa Jou feynt selver fin
Jou sprutzen, wier op Y my zelver Hærre
Dien hoopjen, dit is, wier dat ik æk bin
Myn træt Hær yn myn lyen allegærre,
Want Jens toaziffen het my oppe ny
Wer libjen dien, doz zil ik næt fordærre.

H h h 3

26. Dy

26.

Dy grætske Lieuw hadde oerre myette my
Byspotte, 'k bin loekwol noyt fin Jens wetten
ôfwykt, ik togt oon Jens oordielen, dy
Nin minfche bern yn ftæt bin toa byletten,
Fin âds ôf, in ik hab my yn myn smart
Wer træfte, in Jou wurken næt forgetten.

27.

Ien græt, in fwier byriering het myn hart
Bykruwpt fin wegen dy goadlæze lieuwe,
Dy zelve Hær har by Jou meytze fwart,
In ftadig tyen Jens wetten kwæ bydrieuwe,
Jens wetten binne toa gezangen wæft
Toa plæts, der ik as fræmdeling moaft blieuwe.

28.

Ik bin byzogt, in as ik lay toa ræft
Yndagtig oon Jens namme wæft ô Hærre!
Jens wet dy hab ik altyt hâdden fæft,
In al myn dwaan æk oonleyn toa Jens ærre,
Dat is my fchied, om dat ik ftadig wey
Bywarre Jens byfellen allegarre.

29.

Dy Hær dy is myn diel zoa foor as ney,
Doz hab ik zeyn, dat ik fortoon ney dizzen
Jens wurden zil bywarje dey oon dey,
Ik kaam my for Jens ænſchyn del toa lizzen,
In hab Jou bæn mey al myn hart, wæz my
Genadig, toon my ginfte ney Jou toa zizzen?

30.

Myn weegen, dy ik gyng, in gæn moaft, dy
Hab ik bytogt, in toa Jens tyuwggeniffen
Myn futen weyne, 'k hab fin harten bly

My

My hâfte, om toa dwaan ney 's Hægftens ziffen,
 'k Hab nêet loy wæft yn 't ônderhâdden fin
 Jens wet, dy zil ik hâdde æk ney dizzen.

31.

Dy hæppen, dy nêets hadde as kwæ yn 't zin,
 Dy hadde my beroofd, ik kaam toa letten
 Loekwol wier dat ik stoe, of naam myn rin
 Hêr op Jens wet, dy hab ik nêet forgotten,
 Mids nagt dan stæn ik op, om Jou toa jaan
 Dy lôf, in pryéz for 't rieugt fin al Jou wetten.

32.

'k Bin ien spylfeynt fin zokke, dy har dwaan
 Oonlizze yn Jens fræse, in bytragtje
 Jens wetten, wier min æk it æg mey slaan,
 Is fin Jens goetheyt, dy eltz hæg moat agtje,
 Dy ierde fol fin 't ien toa 't oorre eyn.
 Leer my Jens wurd, wylt dat ik op Jou wagtje.

33.

Ney 't wurd, dat Y ær zelver hadde zeyn,
 Zoa hadde Y by Jens feynt æk goed dien Hêrre,
 Wol Y my, wylts myn æg op Jou is sleyn
 Ien goede zin, in wittenschip æk lerre?
 Want ik hab ommers læuwd het dat Goad zey,
 Ik læude oon Jens wetten allegærre;

34.

Ær ik fordruwkt waard, dwaalde ik al wey,
 Ik ruwn mæfttyeds as yn it wyld mar hinne,
 Mar nuw hâd ik Jens wurden dey oon dey,
 Ik moat forklærje Hêr! dat Y goed binne,
 Y binne ien Goad goeddwaande æk der by,
 Leer my Jens wet, lit my der nêet fin rinne.

35. Dy

448 Dy Hôndert-in-nieogentyende PSALME.

35.

Dy trôtze lieuw fol wæn, in hovirdy
Dy hadde leugentaal tyen my stoffærre,
Mar ik der tyen, fin harten tygge bly,
Bywarje Jens byfellen allegærre.

Har hart is fet as smoor, mar ik hab ien
Formeytzen yn dy wetten fin uwz Hærre.

36.

It is my goed, ik hab 'er wol bystien,
Dat ik fordruwkt bin wæst, in smaat moast lye,
Op dat ik lærre zoe al het Y hien
Byfellen, in der mogt forstân fin krye,
Jens muwle wet dy flyet my better Hær!
As dat my goud, of silver oyt kin flye.

37.

My makkene Jou kræftge hânnen klær,
Jaan my forstân, dat ik Jens wet mey lærre,
Al dy Jou fræsje, in libje toa Jou ær
Dy zille my forhuwgge allegærre,
Oonzyæn, om dat ik yn myn bange stæt
Myn hoop, in trêst hab op Jens wurd formærre.

38.

Ik wit ô Hær! 't zil my bydriegge nêt,
Dat Jens gerieugten nêt as klær rieugt binne,
In dat Y my hadde uwt Jens trouwheyt græt
Fordruwkke, hâd dôgs nêt fin my fin dinne
Jens goetheyt, mar lit dy my trêstje ney
It zizzen oon Jens feynt al lang for hinne.

39.

Lit my oerkomme, op dat ik libje mey,
Jens ginstе, want myn nôgt is yn Jens wetten,
Dy trotze lit byschæmd dôgs rinne wey,

Om

Dy Hôndert-in-nieogentyende PSALME. 449

Om dat joa my mey leugens hadde oergetten,
Ja heel delstaat, mar ik der tyen dwaan bly
Jens wille, ja der kom ik op toa letten.

40.

Lit dy Jou fræsje, weyne har toa my,
Æk zokke, dy Jens tyuwggenissen kinne,
Lit, lit myn hart fin alle læzheyt fry
Oprieugt, in from dogs trog in wer trog hinne
Toa Jens byfellen wæzze alle dey,
Op dat ik næt byschamme wey mey rinne:

41.

Myn ziel dy is fin klær forlangste ney
Jens heyl byfwykt, 'k hab op Jens wurd'gruwndærre
Myn hoop, myn æggen bin byfwykt, ja wey
Fin lāngst ney Jens toazissen allegærre,
Wylts dat ik zey, in by my zelve spriek,
Wanneer zil Y my træstje liæwe Hærre?

42.

Want as ien zek fin leer, dy yn dy riek
Moat hingje, bin ik wurden trog myn plæggen,
Jens wet loekwol, der al myn træst yn stiek,
Forgæt ik næt, hoe lang, hoe folle dæggen
Zille Jens feynts zyn plæggen durje? zey!
Wanneer zil Y O Hærre ney byhæggen

43.

Rieugt dwaan oer har? dy my forfolgje al wey,
Dy grætske, dy tyen my dwaan hetze kinne,
Dy groewen kuwllen for my, dat næt ney
Jens wetten is, al Jens geboden binne
Wierheyt, in rieugt, mey leugens jong in âd
Forfolgjez' my, help Y my Heer allinne?

l i i

44. Joa

450 Dy Hòndert-in-nieogentyende PSALME.

44.

Joa hadde my byney æk oppe wråd
Fornættige, mar ik hab noyt forlitten
Jens wetten, meytz my libbendig ney wåd,
In winsk, in ney Jens goetheyt wol toa witten
Zil ik dan Heer Jens muwles tyuwggenis
Fæst hâdde yn al myn gæn, myn stæn, in zitten.

45.

O Hær Jens wurd bystiet for wier in wis
For iewig yn dat Hymmelryk formærre,
Trog Jou, Jens ginst, Jens trouwigheyt dy is
Fin tæm toa tæm, Y hadde fæst gruwndærre
Dy ierde, schien yn har bygryp zoa græt,
In joa blieuwt yn dy zelle stæn stæn Hærre.

46.

Joa blieuwe joed nog stæn yn d'âdde stæt,
Ney dat Y zelver hadde ordinærre,
Jens feynten bin joa ommers Hær, zoa næt
Jens wet wier myn formeytzen allegærre
Fin âds ôf wæst, ik wier for lang al wey
Forgien yn druwk, ik moast nog aanstonds stærrre.

47.

Ik zil Jens rieugt yn iewigheyt hyer ney
Ik zil al Jens byfellen næt forjyette,
Want trog har makken Y my libbend, ey
⁂ Bin Jouwes, lit nin plæggen my ontmyette?
Byhåd my? want ik zagt Jens wet toa dwaan;
Wol my dôgs fin Jens ænzigt næt forstyette?

48.

It Goadlæz folk wier ruwnom oppen baan,
In loerde op my, dat 't my mar mogt fordærre,
Wylz ik op Jens getyuwggenis agt jaan,

Yn

Dy Hòndert-in-nieogentyende PSALME. 451

Yn 't yinge, dat folmakke is allegærre,
Hab ik altydt ien eyn fyoen, læuw it fry,
Mar Jens gebodt is kræftig wyed O Hærre!

49.

Hoa lyæf hab ik Jens wet? ik dwaanze bly,
Dy heelle dey hab ik 'er yn byhæggen,
Joa is it dy trog har geboden my
Meer wyezheyt jout, as zokke dy my plæggen,
Ja meer, as al myn fyene yn it ruwn
Joa is ommers by my toa iew'ge dæggen.

50.

'k Hab meer forstân, dan al myn lærrers buwn,
Om dat ik trouw Jens tyuwggenis bytragtje,
Ik wurd æk nog foorsigtiger byfuwn,
As d'âdde lieuw, om dat ik Jou hæg agtje,
Om dat ik Jens byfellen trouw hab dien,
Om dat ik my æk nog for 't kwæde wagtje.

51.

Fin 't kwæde paad dat folle wurt bygien
Hab ik myn futten stadiɡ wart fin dinne,
Noyt hab ik, dat ik wit, ney onrieugt stien,
Op dat ik zoe Jens paad ney Jens wurd rinne,
Ik bin næt fin Jens rieugten wykt, want Y
Myn Hær! myn Goad! Y leerden my allinne.

52.

Hoa swiet wier myn forwulft Jens reden, dy
Wier swieter nog, as huyning fin dy byen,
Myn muwllle ja joa binne ien nogt for my
Uwt Jens byfellen kry ik, yn myn lyen
Forstân, derrom haatje ik, in gryezje fin
Dy leugen paadden, in ziek har toa myen.

452 Dy Hòndert-in-nieogentyende PSALME.

53.

Jou wurd is for myn foet, wier ik æk bin,
Ien lampe, in for myn paadt ien lyægt, ien zinne,
Ik, ik hab sward, in zil mey hart, in zin
Dat hâdde fæst dy heelle tyed trog hinne,
Dat ik zil onderhâdde dey oon dey,
Dy rieugten fin Jens rieugt, zoa folle 'er binne.

54

Ik bin mey kræft fordruwkke ja glæd wey,
Wol my Hær ney Jens wurd dog libbend meytze
Lit Jou O Hær! lit Jou dôgs swiet hyer ney
Dy offerhânnen fin myn muwle smeytze,
Dy ik Jou dwaan mey ien frywillig hart,
Lær my Jens rieugt? dat ik 'er næt ôfreytze.

55.

Myn ziel is stadig yn myn hân fol smart
Loekwol hab ik Jens wetten næt forgotten,
Dy hæp, dy har mey kræft yn 't kwædwaan wart,
Dy laeyen my ien stryk, in tyzelnetten;
Loekwol bin ik, dit wit Y zelve klær,
Noyt ôfdwaald fin Jens rieugten, in Jens wetten.

56.

Jens tyuwggenissen hab ik Liæwe Hær
Nomd toa ien iewig erfdiel, want joa binne
Dy blydschip fin myn hart, wier ik my kær,
Myn hart dat hab ik weyne, om allinne
Toa libjen ney Jens wet, toa iewge stuwn
Toa 't eyn toa, in ik wyk 'er næt fin dinne.

57.

Dy kwædde ranken haatje ik ynne gruw,
Mar hab der tyen yn Jens wet græt byhæggen,
In der hab ik my altyt wol by fuwn,

Y

Dy Hôndert-in-nieogentyende PSALME. 453

Y binne my ien schuwplæts yn myn plæggen,
Myn schyeld binne Y, op wa 'k fortrouw yn nêd,
Op Jou wurd hoopte ik al yn lange dæggen.

58.

Wyk fin my ôf al jimme dy dwaan kwêd,
Dat ik my ney dy wet myns Goads mey flye,
Ney Jens wurd ôndersteun my, dat dy dâd
My nêd oerfal, mar lit myn plæggen dye
Toa goede my, op dat ik libje kin,
Lit oer myn hope my nin schæmte krye?

59.

Hêr ondersteun my mey Jens hân, zoa bin
Ik buwtten læst, 'k zil dan byhâden blieuwe,
Dan zil Jens wet myn hart, myn lust myn zin
Heel wæzze, Jou fortredde zokke lieuwe,
Dy fin Jens wet ôfdwaalle dey op dey,
Want leugen is 't, bydrog, dat joa bydrieuwe;

60.

Al 't Goadkêz folk dwaan Y fin d'ierde wey,
As schom, derrom binne Jens tyuwggenissen
My oongenaam, in lyæf, ik dwaan 'er ney,
Myn hyer stiet rieugt oer eyn, om zoa toa zissen,
Fin schrik for Jou, dy Rieugter finne wrâd,
Ik freesde for Jens plæggen al for dissen.

61.

Rieugt hab ik æk gerieugtigheyt by âd,
In jongen dien, jaan my oon myn partyen
Nêd oer? mar wæz Jens feynt ney winsck, in wâd
Ien borg al him toa goede yn fyn lyen,
Lit dy howirdig binne my æk nêd
Fordruwkke, mar jaan Y my romt toa kryen.

l i i 3

62. Myn

454 Dy Hôndert-in-nicogentyende PSALME.

62.

Myn æggen bin byfwykke fin it græt
Forlangen ney Jens heyl O Hymmel Hærre!
In ney it wurd oon my dien klær in blæt
Fin Jou rieugtfurdigheyt, zoa hæg wirdærre,
Wol by Jens feynt dog ney Jens goetheyt dwaan?
In wol my Jens ynsettingen æk lærre?

63.

Ik bin Jens feynt, ey wol 't forstân my jaan,
In ik zil Jens getywggenissen kinne,
't Is tyed for Goad, dat Hy komt oppen baan,
't Is tyedig, dat Hy wurket, Hy allinne,
Want joa joa hadde al willens dog Jens wet
Forbritzen, in joa wiekken der fin dinne.

64.

Derrom hab ik myn hart, in zinnen zet
Op Jens geboden, dy ik lyæf hab Hærre,
Meer as fyn goudt, derrom zoa hab ik let
Op Jens byfellen, dy ik allegærre
For rieugt hab hådden, mar dy falske wey,
Dy hab ik haatte, as ruwnom fol onærre;

65.

Jens tyuwggenissen bin zoa foor as ney
Rieugt wônderlyk, wa kinze rieugt bygryppe?
Wierrom myn ziel in hart har dey oon dey
Bywarret, schyen fin drawk, in rouw bynyppe,
Jens wurdens iepening komt lyagt toa jaan,
In makket æk dy slyeugte Lieuw trogslippe.

66.

Myn muwle kaam ik wyed iepen toa dwaan,
Ik hymme fin fortriet, in drawk toa gærre,
Want ik hie lûngst ney Jens gebod, ey slaan

Dy Hôndert-in-nieogentyende PSALME. 455

Ien ginstig æg op my O Liæwe Hærre!

Wæz my genadig ney it rieugt om dy
Jou namme Hær lyæf hadde allegærre.

67.

Meytz, dat myn foet æk fæstigheyt forkry,

Yn 't heylig wurd fin Jou, lit næt riggærje

Dy ongerieugtigheyt in zuwnne oer my,

Mar wol yn my ien nye ziel formærje,

Forlos my, meyts my fry fin minske oerlæst,

Ik zil Jens wet dan hâdde, in hæg wirdærje.

68.

Dwaan oer Jens feynt æk toa zyn træst in ræst

Jens ænzigt lieugten ney Jens wolbyhæggen,

Lær my Jens wet, dat is my fier it bæst,

Dy triennen rinne taapling uwt myn æggen,

Om dat joa op Jens wetten nin agt slaan,

Mar zuwnnigje der tyen fæst alle dæggen.

69.

Y binne Hær rieugtfurdig yn Jens dwaan,

Eltz ien fin Jens ordielen allegærre

Is rieugt, doz mey min 'er wol agt op jaan,

Dy wierheyt, in gerieugtigheyt toa gærre

Fin al Jens tyeuwggenissen, dy 'er stæn

Byschræun, dy hab Y hæg gebæn O Hærre.

70

Myn grætte yver het my dwaan forgæn,

Om dat joa, dy myn tyenpartyen binne,

Jens wurden, dy Y hadde uwz gebæn,

Forgetten hadde, in dwars fin Jou ôfrinne,

Jens wurd is lottre, in Jens feynt dy het

Dat zykker lyæf, ja Hærre dat allinne!

71. Lyts

456 Dy Hòndert-in-nicogentyende PSALME.

71.

Lyts bin ik, in foragte ier in let
By eltz in ien, dy my fin har forstyette,
Mar op Jens wurd hab ik myn zinnen zet,
In Jens byfellen zil ik nèt forjyette,
Jens rieugt is rieugt, in blieuwt toa iewig tyed,
Jens wet dy mey min wierheyt syker hyette.

72.

Ik bin ruwnom mey ængst, in swiere stryed
Byzet, mar Jens geboden Hær formeytze
Myn ziel, ik bin trog har wol tygge blyed,
Dy rieugten fin Jens tyuwggenissen reytze
Yn iewigheyt, dwaan Y ze my forstæn,
Dan zil ik libje, in toa Jou ær opweytze.

73.

Mey al myn hart hab ik Jou Hær oonbæn,
Lit dog myn bæ by Jou forhærring krye?
In ik zil kluwk ney Jens byfellen gæn,
Ik rôp Jou oon, ik koe, ik woe nèt swye,
Forlos Y my uwt myn bynaude stryed,
Ik zil my ney Jens tyuwggenissen flye.

74.

Dy schymmering fin dy iere moarntyed
Bin ik forkomd, in guwzze yn myn plæggen,
'k Hab op Jens wurd, dat my wer makke blyed,
Myn hoop, in myn forlangen steld, myn æggen
Dy komme dy nagtweytzen foor al wey,
Om ney Jens wurd toa dwaan, ney Jens byhæggen.

75.

Hark Hær myn luwd, hark Y myn stimme ney
Jens goetheyd! dy dôgs noyt het zyns gelyken,
Jaap Y my! dat ik fortoon libje mey

Ney

Dy Hòndert-in-nieogentyende PSALME. 457

Ney Jens rieugt, joa dy ziekke kwæ praktyken,
In dy neyjeje, komme ney by my,
Joa komme fin Jens wetten ôf toa wykken,

76.

Mar Y O Hær! Y binne wis ney by,
Jens wet, in Jens geboden allegærre
Dy binne goed, dy binne wierheyt, dy
Bin rieugt, ik hab fin âds ôf witten Hærre!
Fin Jens getywggenissen stik for stik,
Dat Y ze hadde yn iewigheyt gruwndærre.

77.

Zyog myn ellende oon dit ægenblik,
In help my uwt, want yn myn bitter lyen
Forgæt ik nooyt Jens wet, mar dy houd ik,
Twist Y myn twistzaak zels tyen myn partyen
Forlos Y my, wol my it libben jaan,
Jaan ney Jens wurd my romt, in trêst toa kryen?

78.

It heyl is fier fin har, dy 't kwæde dwaan,
Joa ommers sieke noyt Jens wet, mar rinne
Lâns 't fuwlle paad, in op ien kwæde baan,
Jens ginst, in Jens barmhertigheden binne
Oerfloedig, ja dy wurde græt byfuwn,
Jaan ney Jens rieugt? dat ik mey libje kinne.

79.

Myn tyenpartyen, in forfolgers buwn
Is græt, mar Hærre fin Jens tyuwggenissen
Wyk ik nêst ôf toa aller uwrre in stuwn,
Dy troulez diene, zæg ik al for dissen,
It joeg my smart, it het myn ziel fortret,
Dat joa O Hær nêst joegen ney Jens zissen.

K k k

80. Syog

80.

Syog Y my oon, dat ik Jens heylge wet
Lyæf hab, meytz Y my libbend Lyæwe Hærre,
't Begin Jens wurd, wier op ik troulyk let,
Is wierheyt, der kin eltz it goed uwt lærre,
Æk bin fortoon yn iewigheyt hyer ney
Dy rieugten fin Jens rieugten allegærre.

81.

Dy Forsten hadde my al stadig wey
Forfolgge zonder orzaak allerwæggen,
Mar ik hab for Jens wurd freesd dey op dey,
Ik bin oer Jens toaziffen alle dæggen.
Zoa bly, as immen, dy ien buwt fry græt,
Toa fynnen komt, in der yn het byhæggen.

82.

Dy falsheyt haatje ik, in dwaanze næt,
Mar hab 'er fin ien græt ôfgryezen Hærre!
Jens wet, der tyen is my yn dizze stæt
Ien trêst dy hab ik lyæf, Jou jaan ik ærre,
Wol fânreys deys, in dat fin harten bly
Lauw ik Jou oer Jens rieugten allegærre.

83.

Joa dy Jou wurd, in wet lyæf hadde, dy
Forkrye trêst, dy hadde freedde, in ræste,
Joa binne wis fin alle oonstiet fry
Dy dwaanne ney Jens wurd fin 't ærst toa 't læste.
Ik hoopje op Jens heyl Hær! in dwaan, ney
Jens wurd, in wet, want dat is fier it bæste.

84.

Myn ziel dy ônderhâdt al stadig wey
Jens tyuwggenis, in het der yn byhæggen,
Ik ônderhâd Jens wetten dey op dey,

Ik

Dy Hòndert-in-nieogentyende PSALME. 459

Ik slaan op Jens byfellen kluwk myn æggen,
In zoa hab ik æk al forhinne dien,
For Jou, for Jou binne ommers al myn wæggen.

J. Althuyfen.

Uwtte Hòndert njueggentjiende PSALME
DAVIDS, dy efterste Letter,
T H A U.

85.

O Ljeave HEER' loyts', loyts' oon mijn wett're eeg-trien,
Och! litt' mijn gâl jon treast-mijld eanficht' neakje,
Meyts' my wol-witt'ne ney jon wird, so schien.
Litt', litt' mijn kiern-ljuentj' for jon eanficht bleakje,
Jon frjuenlijkheyt, dear al mijn hoop' op stiet,
Holp' my, ney jon to-siz, dear 'k liet ney heakje.

86.

Mijn lipp', mijn lipp' sil, mey' goll' gjealps uwt-jiet
Jon great lof-tanck, ijn tancks oer-floede uwt-stirtte,
Az Y my jon ijn-fet leere (ô so swiet!)
Mijn tong' sil eernje, ijn sill'ge kâts tijd-kirtte,
Fen jon petear, want jon geboden rjuecht
Rjuecht-firdigh goe lje treastje in quea folck snirtte.

87.

Litt' jon hân komme, ijn mijn æng gaest-gefjuecht,
Litt' jon holp-reddē hân to mijn holp' dol-komme.
'k Hab jon beselne' uwt-kerd, klear, inckel, sjuecht.
○ HEER' ick langje, az ney' heagst'-wol-fert-somme,
Ick langje ick langje ney jon silligheyt.
Jon Wet iz mijn formeys-mijld' herts-blier' blomme.

K k k 2

88. Litt'

460 Dy Hôndert-in-nieogentyende PSALME.

88.

Litt' my libbje ick fil, ijn herts-willigheyt',
Jon lof lof-fjonge, uwt-herpje, prijsje in tanckje,
Wier to my holpj' jon rjuechters billickheyt
O! 'k roon, az 't paed-spoar'-bjuest're schiep, gâl-janckjen,
HEER' sijk jon tjienner, dy iynn' filligheyt'
Jon hiet onthâdt, dat sijn gaest det ontspranckjen.

G. Japix.

Dy Hôndert-in-tweyntigste PSALME.

1.

IK kaam myn Goad in Hær fin boppen
Yn myn bynautheyt oon toa roppen,
In Hy holp myld, in fol fin zeyne,
Het Him æk ginstig ney my weyne,
Hy hærde my, Hær red myn ziele,
Dat falske Lieuw dy næt forniele,
Meytz Y O Hærre! meytz Y my
Fin dy bydriegers tongen fry?

2.

Dy tonge fol bydriegerye
Het zil dy Hærre jou toaflie,
In dy, al het rieugt is, forbuwgje,
Het zille dy dôg Joa toa fuwgje,
Pyllen scherp fin punt, in spitzen,
Der mánning ien mey wurt trogstitzen,
Fin magtige mey kræft oondræun,
In æk genever kôllen glæun.

3.

O wee my! dat ik moat forkærre
As fræmdeling yn Mesech Hærre!

Wee

Dy Hôndert-in-tweyntigste PSALME. 461

Wee my! dat ik by Keders lieuwe
Moat yn har tinten winje, in blieuwe,
Myn ziel dy het al lang forhinne
Forzykker wier by zokke winne,
By zokke dy toa aller stuw
Dy freede haatje ynne gruw.

4

Ik hâd my altyd stil, in ræstig,
Æk freedsaam, in fal nimmen læstig,
Mar as ik sprek, in my lit hærre,
Bin joa oon 't oorlog allegærre.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-ien-in-tweyntigste PSALME.

x.

IK, ik slaan ney dy bergen hæg
Myn æggen op, wier fin
Myn help zil komme, in
Goad is myn helper hyer om læg,
Myn help is fin dy Hærre,
Dy 't alles het formærre.

2.

Dy Hær zil meytze, dat Jens foet
Næt uwtglyt, læuw dat fry,
Hy zil næt sliepe, dy
Jou trouw bywarret, in byhoedt,
Sjog! Isrels Goad zil m'ynne
Slom, sliep, ôf zuwz noyt fynne;

Kkk 3

3. Dy

462 Dy Hôndert-ien-in-tweyntigste PSALME.

3.

Dy jou bywarret is dy Hær
Ien schâd for hyette, in brân
Æk oon Jens rieugterhân,
Dy zinne zil Jou deys, dat's klær,
Nog æk dy moanne stekke,
As 't deylyægt zil ontbrekke.

4.

Dy Hærre zil Jou hâdde fry,
Fin alle kwæ, Jens hart
Bywarje fry fin smart,
Jou uwt in yn-gong dy zil Hy
Bywarje fry fin plæggen,
Toa yn dy iewige dæggen.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-in-twaintweyntigste PSALME.

1.

IK bin bly, in ik forhuwgje
My Hær yn zokke, dy tyen my
Zisse yn Goads huwz zille wy
Gæn, in uwz for Him del buwgje
Uwz futten stænne dey op dey
O! Stæd Jerusalem al wey
Fæst yn Jens porten hæg wirdærre
Jerusalem is boud al ær
Allyk ien Stæd, dy kant, in klær
Fin ruwnom wol is fuwgd toa gærre.

2.

Der dy Stammen allegærre
Ney opgæn 's Hægstens Stammen, dy

Gæn

Dy Hôndert-twa-in-tweyentigste PSALME. 463

Gæn toa Isrels tyuwggenis bly,
Om dy namme fin uwz Hærre
Tank toa toa bringen ier, in let,
Want dy rieugtstoellen bin 'er zet,
Dy wiern yn Davids huwz bywarre,
Bid om dy freede dey oon dey,
Fin 't græt Jerusalem al wey,
Dat dy Jou lyæfhabbe wolfarre.

3.

Freede wæz yn jimme murren,
Dat æk dy wolfært wezze mey
Yn Jimme huwzzen dey oon dey,
Om dy wille fin myn brurren,
In al myn frieonnen yn it ruwn,
Zil ik nuw sprekke dizze stuwn
Dy freefe wæz yn jimme, 't tyoede
Wyk fin jimme ôf, in alle kruwn,
'k Zil om dy wille fin Goads huwz
For jimme stadig zieke 't goede.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-try-in-tweyentigste PSALME.

I.

IK lûk toa Jou, dy zit yn 't Hymmelryk,
Myn æggen, syog allyk
Dy Feynten syænne troggens allegærre
Op dy hân fin har Hærre
Allyk as op ien bræfrouw alle dæggen
Ien tyenstfaam hâdt har æggen.
Zoa binne æk toa Goad fin 't foorst toa 't eyn
Uwz æggen altydt fleyn,

2. Toa

464 Dy Hôndert-try-in-tweyntigste PSALME.

2.

Toa dat Hy uwz genadig wæzze mey,
Wæz uwz genadig ey!
Wæz uwz genadig doggers Lyæwe Hærre!
Want wy binne allegærre
Toa zæd fin dy foragting, ja uwz harte
Is zæd fin spot, in smarte,
Fin wældrige, fin smaad in huwn, der by
Fin Lieuw fol howirdy.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-fjouer-in-tweyntigste PSALME.

1.

ZOa næt by uwz hie wæst dy Oerste Hær
Zoa spriek nuw Israël op dizze stuwn,
Zoa næt dy Hær, dy by uwz waard byfuwn,
In toa uwz help æk furdig wier in klær,
Doa tyen uwz opstoen heelle minsche buwn,

2.

Doa zoen joa uwz zoa libbens lyef mar wey
Forflynd hadde, as har toorne wier onstien
Dat dan dy wetters uwz æk oerruwn hien
Dat wier zoa klær, as 't lyægt is finne dey,
Ien stroom wier dan wis oer uwz ziele gæn,

3.

Dy stoute wetters zoen dan, læuw dat fry,
Æk oer uwz ziel gien hadde dizze stuwn,
Dy Hær, dy wæz dan læuwd fin eltz yn 't ruwn,
Dy uwz næt toa ien roof, in buwt mar bly
Het yn har smuwl, in toskén heel oerjuwn,

4. Uwz

Dy Hôndert-fjouer-in-tweyntigste PSALME. 465

4.

Uwz ziel ontkwaam, allyk ien fuwggel fry
Ontkomt dy stryk fin fuwggelfangers zet,
Dy stryk dy briek, in wy ontkwaammen 't net,
Uwz help is yn dy Hægstens namme, dy
Dy ierde, in dy Hymmel makke het.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-fijv'-in-tweyntigste PSALME.

Ten Liet HAMMALOTH.

I.

JÆ dy fortrouwje, yn fromm' Mey-witten,
Op de HEERE, ijn lest, ijn nead,
Yn libben in ijn dead',
In gruwne op God jearm' dwaen in litten;
Dy steane az Syons bergh' stantheftig:
Ja eyn-leaz kreftigh.

2.

Ruwn om Jeruws'lim bergen strecke,
Ney wolck'ne, de Holle oer-eyn'.
So 's de HEERE eack ruwn-om-heyn'
Sijn Foltfen, het schoe herre ontbrecke?
O, dy so yvigh wirt bewerre,
Het kin hem derre?

3.

Want dy twang-stoak sil naet langh restje
Dy 't goadleaz' Heersch-haed swaeyt
(: Ho jamck him 't lock oon-waeyt:)

LII

Om

466 Dy Hôndert-fjiv'-in-tweyntigste PSALME.

Om dy rjuechfirdighe t'oon-lestgjen.
Op dat de op rjuecht' naet lofts fordomje,
In 't rjuecht naet kromje.

4.

Dogh goe, dogh goe, ijn-goe ljeave HEERE,
d'Yn 't hert oprieugte goe
Ienfâd'ge fromme ljoë.
Mar dy, mey njue, 't kromm' paed ijn keere
Schil God wey-ftjoere (ô falm'-forrieders!)
Mey' on rjuecht-dieders.

5.

Oer Ifr'el fil, (: God zil 't fo ftjoere:)
Oer Ifr'el fil ford-oon,
All' ftuwn', fen Faer to Soon,
Free, wolfert', goed in spoed', blier gloerje.
Doz fil Goads free, fijn Ifr'el, feyngje,
In 't fil naet eyngje.

G. Japix.

Dy Hôndert-segs-in-tweyntigste PSALME.

I.

DOa Goad dy Hær uwt fyene Lân
Dy finsne Zions brogt toa hân,
Zoa waarden wy allyk byfuwn
Dy droomme nagts, ôf ynne juwn,
Uwz muwllen waarden, in uwz tongen
Doa fol fin laytzen, in fin fyongen,
Dy Heydens sprieken doa mey ien
Dy Hær het grätte dingen dien.

2. Dy

Dy Hôndert-segs-in-tweyntigste PSALME. 467

2.

Dy Hær fol kræft in hæg fin stæt,
Het dingen dien mar byeustre græt
By uwz, wierom wy dizze tyed
Yn 't hart forhuwgge bin, in blyed,
O Hær! wol uwz dog help toa zeyne,
In wol uwz finsenisse weyne,
Allyk as wetterstroomen der
Yn 't Zuwden rinne hin, in wer.

3.

Joa, dy mey triennen ziedje, dy
Zille mey freugde mænne bly,
Dy 't zied draagt, om toa ziedjen, ney
It lân, giet guwzjend lânse wey,
Mar as hy wer komt zil zyn tonge
Fin blyedtschip, in fin freugde zyonge,
Byfryd fin læst, fin druwk, in kruwz
Zil hy zyn schæwen drage t'huwz.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-fân-in-tweyntigste PSALME.

Ten Lied Hammaloth, fen (æf foor) SALOMO.

1.

SO de HEER 't Huwz-bouw' naet salm uwt-rjuecht,
Het datme boddet, kritset, djoeyt,
't Iz wetter-terfck, 't iz wirck-forknoeyd.
So 's HEER 'N' nea flomjende eag naet ljuecht,
Behâd-mijld, oer yen Sted of Steat,
Al ho dy weytser mierckt, 't is neat.

L 11 2

2. Deet

468 Dy Hòndert-sân-in-tweyntigste PSALME.

2.

Dear jild nin swit, nin wrot, nin flob,
Fenn' Sinne op-gongh oon' tjest're juwn;
Noch' spear-muwljen all 't jier, all' stuwn';
All't gloarjen bret dy lege Dopp'.
't Iz so, dat Gods njue (gruwn'-leaz-djiep')
't Sijn ljeavers oer-stirt, az ijnn' sliep.

3.

Mierckje oon; dy bern, dy ljeave bern,
Dy bern dy de Hijmmel uwz forlient,
(Flesck fen uwz flaefck, bien fen uwz bient')
Sinte uwz to'n erv', fen God, beschern'.
Dy buwck-frucht' stelt hy uwz toa tean',
Yn eyndomme, az in jest'-mijld lean.

4.

Jæ binne allijck (ô jelds-stijp'-treast!
Azze Aaders jieren klieuwe yn tol)
Yen kreft'ge mans hân, pijlle-fol,
Dy moed-great œf sijn fijnn' forleaz't,
Oef oer-wint fore fest: ô freugd?
So sint' dy sonen fen uwz jeugd.

5.

O wol-lock-sillig iz dy man,
Dy mey sock' pijllen foll't sijn schie.
Jæ stea neat schamm'-rea, buwtte rie,
Mar hâd' eer, wol-fert', fjild in lân,
Alle ynne portte, for 't gerjuecht,
Mey finne reytse yn placht-gefjuecht.

G. Japix.

Dy

Dy Hôndert-âgt-in-tweyntigste PSALME.

Ten Liet HAMMAALOTH.

1.

O ! Wol-lock-silligh' minsche
Dy de HEER' God hosck ontsjocht,
In giet (ô wâd in winsche!)
Goads wey, yn 't jinge hy docht.
God sil dijn hann'-wirck seyngje.
Du ytsste 'er fied-fwied fen.
Dyn wolfert' sil nâet eyngje
Wol-sillig blieuwste den.

2.

Dijn wijv', dijn ljeave uwt-lezzen',
Dy wille fen dijn hert,
Sil dy, az wijnstoack', wezze
Teel-sillig, ney bejeartt'.
Dijn bern'-team' schil him schanffje
Ruwn om dy, great in klien,
In om dijn yt-disck' kranffje
Az Olijve altijd grien.

3.

Sjea, sijcker! so sil firdde
Goads wolfeart', goed in spoed,
Ney him (Goads ljeav' in wirdde)
Dy God freest, yn 't gemoed.
Uwt Syon sil dy de HEERE
Oer-schoddje, oer-mijld, mey' feyn
Goads goe, sill'g Salems eere,
Begloereste oon jelds eyn'.

LII 3

4. Du

470 Dy Hòndert-àgt-in-tweyntigste PSALME.

4.

Du schitte jiette 'er boppe.
Dijn berns bern blier-eagd' fjean.
Goads free, feyn-swiet-fol-proppe,
Sjochste Israël oer-tjean.

G. Japix.

Dy Hòndert-nieogen-in-tweyntigste PSALME.

Ten Liet HAMMAALOTH.

1.

FEn berns schonke oon, doz eernje earm Israël,
Wier 'k hird beneard, az 't yerzin dat me ijn 't fjoer docht.
Fen berns schonck' wier 'k forbuwcke in djiep treauwn del,
In lijck'wol habbef', Goad tanck my naet oer mocht.

2.

Naet oorz den az me op 't fjild om schoert de breack',
Naet oors, allijck dy Ploeyers greyde brecke,
Neat oorz, neat oorz wirt mijn earm' reg lanz eack
Fol forgen, forge oon forg' lanz hinne mecke.

3.

Uwt wiert mey my, hie d' heaght' rjuechtfird'ge neat
't Leaz' tijz-jean dear goadleaze oon fticken buwcke.
Wye æfterbeck, **HEERE**, all' wae Syon haet,
Litt' se ijnn' rea scheamme in eerleaz' schann' dob duwcke.

4.

Litt' se az 't gôar' gerz, dat waeght op moerre in teck,
Litt' se az 't wijld grien forwijlje, dear min Miere

Nog

Dy Hôndert-nicogen-in-tweyntigste PSALME. 471

Nog Sicht're feyne œf fichte op bruwck nog steck
Hanne uwt om schouwne œf buwnle er fen to tieren.

5.

Dat nin forby geand' minfche, ijnn' HEER' Goads Namm',
Ea wolfearte uwtte: ô nin forby-geand' Minsche
Hoafck' muwle op luwck, nog feynwird 'er oer amm',
Dat nimmén ijn 's HEER'N' Namme er lock toa winsche.

G. Japix.

Dy Hôndert-in-trytigste PSALME.

Ten liet Hammaaloth.

1.

UWt grwn'leaf' djieppe kolcken,
Dear eangst' till't 't hyer oereyn,
Dear schrik, mey tuwzen dolcken,
Grijm-grouw'let fier in heyn,
Mey fwnne-molne-ftienen
Belestge, O HEER', mey eag,
Mey hert, mey herte-trienen,
Graey ick to dy om heag.

2.

Mijn luwd lit to dy klieuwe,
Hertse HEERE God mijn rop,
Litt' loft in wolck' trog-drieuwe
Mijn herts grwn' kiernen op.
O lette, uwt djiep mey-lien,
Mey mijld ontlitsen ear,
Op 't uwtjen fen mijn lyen:
Och! heelje mijn siel-feer.

3. HEER'

3.

HEER' woene Y ernste bruwcke
 Uwz gruw'len trog to fjean,
 Jon wreck-fwird dear op luwcke,
 O God! wa schoe bestean?
 Mar by dy wirt forjuwne,
 Op datme, ijn berne tocht',
 Dy freaz'-ljeaft, schuw fen suwne,
 Waems eag trog 't tjuefter fjogt.

4.

Ick wachtje uwz ljeave HEERE,
 Mijn siel dy toavet him,
 Op sijn wird, in sijn leere,
 Dear fet mijn hoop sijn klim:
 Mijn siel, HEER', toaft in wachtet
 DY, dearse om treast to fjuecht,
 Meer az dy weytser achtet,
 In gjoer't ney moarntijds ljuecht.

5.

Hoopje op God Isra'lieten,
 Sijn gunst' iz eyn'leas great,
 Hy, swiet boppe alle swieten,
 Tjocht, dy him trouw't, uwt nead.
 Hy schil sijn Isr'el frye,
 Hy schil sijn folck uwt-tjean,
 Uwt eangste krjues in lyen;
 Alle ondiede eack ferjean.

G. Japix.

Dy

Dy Hôndert-ien-in-trytigste PSALME.

Yen Liet Hammaaloth, fen DAVID.

1.

O HEER! loyts' ljeaflijck op m' om-leeg.
Mijn hert, mijn eagen sjea naet hæg,
Ick wandelje noch breck mijn sin
Yn 't jinge ick grijpje æf fetgje kin.

2.

Ja sijcker, 'k hab mijn siels jin-wil,
Twang teamd, dol sot, in hadden stil,
Az 't fuwgh-bern luwckjend', ney sijn aad:
Mijn siel 's lijck, 't fuwgh soontje ijn yensaad.

3.

O Isr'el, fillig foltfen, komm'
Lizze Hoope op God, ô Goadz eyndomm',
O sjiette hoops anckre-klimm', ijn lest,
Op, in ijn de HEER' God, yvig fest.

G. Japix.

Dy Hôndert-twaa-in-trytigste PSALME.

1.

T Ink Hærre! tink oon David, ey
Tink oon zyn lyen ier, in let,
Dat hy dy Hærre Goad fward het,
In ien bylofte die æk mey
Oon Japiks kræftige, in zey

M m m

2. Zq2

474 Dy Hòndert-twaa-in-trytigste PSALME.

2.

Zoa ik, (it mey, zoa 't wol, bysmaan)
Dy tinte fin myn huwz yntræd,
In op dy koets blyeuw fin myn bæd,
Zoa ik myn æggen sliep zil jaan,
In myn ægslidden toa zil dwaan,

3.

Toa dat ik fuwn hab for dy Hær
Ien plæts, der Hy fæst dey oon dey
Zyn grætte glans fortoond al wey,
Ien winning ruwnom kant in klær
For Japiks Goad fol kræft, in ær,

4.

Syog! Wy, wy hadde hærd fin har,
Wy hadde kundfchip fin har hân
Yn Ephrata ien frugtbaar Lân,
Wy habbez', doa wy 't hærden mar
Fuwn yn dy fyelden fin Jaár.

5.

Wy zille yn zyn huwz gæn, wy
Zille uwz delbuwgge yn it ruwn
For 's Hægstens futbank oonne gruwne,
Stæn op Hær toa Jens ræste! Y,
In d' Arke fin Jens sterkte 'er by;

6.

Byklay Jens Priesters Hærre mey
Geriengtigheyt, in litte bly
Jens ginstgenæten juwchje fry,
War 't æg Jens Zalfde Feynts næt wey
Om Davids wille oyt hyer ney.

7. Dy

Dy Hòndert-twaa-in-trytigste PSALME. 478

7.

Dy Hær dy het dy wierheyt oon
Forst David sward, dy fæst zil stæn,
In der Hy noyt fin ôf zil gæn,
In zey, dy frugt Jens buwks, Jens Zoon
Dy zil Ik zette op Jens troon,

8.

Zoa kluwk Jens zoannen myn forbuwn
Fæst zille hâdde, in gæn dy wey,
Dy Ik har lærre zil hyer ney,
Zoa zille Joa toa iewige stuwn
Æk wurde op Jens troon byfuwn.

9.

Want Zion naam dy Hær for kar,
Dat het Hy toa zyn wænplætz fæst
Bywarre, dit dit is myn ræst
Yn iewigheyt, want Ik hab har
Byjarre, spriek Goad, læuw dit mar.

10.

Har kost dy zil Ik zeynje rom,
Har ærme zil Ik alle dey
Mey bræ forzæddigje al wey,
Ik zil har Priesters trouw; in from
Mey heyl byklaye fin ruwnom.

11.

Har ginstgenæten der nog by
Dy zille har ney juwchjen jaan,
Der zil Ik David ien hoorn dwaan
Uwtsprawtten, wol fornuwgge, in bly
k Hab Him, dy Zalve is fin My,

M m m 2

12. Ien

476 Dy Hôndert-twaa-in-trytigste PSALME.

12.

Ien lampe toarieugt brauw, in schoon,
Zyn fyene zil Ik trog myn hân
Mey schæmte klaye yn it Lân,
Mar op Him zil der tyen fortoom
Moy bloeye t'aller tyed zyn kroon.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-try-in-trytigste PSALME.

Ten Liet Hamaaloth, fen DAVID.

1.

LOyts'! loyts! ho goe, ho ljeaflijk, ho lock-silligh
Dear broar in broar, dear broarren yen-sins-willigh
To gærre wenje yn golle Free.
(O Hijmmel-ljeaflijkheyts boerd'-folle see!)
O Free, ô goune broarre-Free! wier by
Naet het al 't swiet uwt reyde oef by.

2.

Socke yenigheyts Free lijcket de Olje wirddig
Dy dol-roan fen Aärons holle, in firddig
Oer-loft'ge in fochtige Heag-Presters bird.
Ja spraede al ford (dy fett' ruwck-rijck' djoer-wirdd',)
Az mey Goads seyn'-rijck' reyn mijlde hijmmel-streamm',
Ynn' silge mans klaeds uwtter---seamm'.

3.

Dy Free dy lijcket ney 't kiel-wiet dat dauwge
Oer Hermons kruwne, in fjild in kruwden lauwege.

Dy

Dy Hòndert-trye in-trytigste PSALME. 477

Dy Free iz az dy dauw', dy doff't,
Ja seyn-fol faeyt, in sijppet uwtte loft,
Oer Syons bergen, wijd in brie, in fet
Dy mey sijn fied-wied wol in bet.

4.

Want de heagste sil sijn seyn' az reyn uwt-jiette,
Aldear, aldear ja sil-se blieuw-tjienste hiette,
Az eer-slijpp' fen dy God-ljeav' Free.
Dat naet noag; mar 't lang libben laytst, ynn' stee
Fen druwck, fen uwnck, fen sjocht' fen seertme, in weyd't
Dock Free-ljeaf folck ynne yvigheyt.

G. Japix.

Dy Hòndert-fjouwer-in-trytigste PSALME.

Ten Liet HAMMAALOTH.

1.

S Jea to, uwt ynfiern' gruw'n' fen 't hert,
Dat de HEER' Goads lof uwt-boesme wirt,
O tjienners yn dy tjienst', fol eer',
(: O fill'ge tjienst!) fen de oerste HEER.

2.

'k Mien jiemme, dy, yn nomm'le oondacht',
Goad-fjoerig weytsje nacht oon nacht.
Dy yn 't HEER'N' huwz, nea loay fen ljean,
Wil-firddig, de HEER' to tjienst, nolck stean.

3.

Tillje op, hosck d'hannen lof'-wertse oon,
Yn 't heyligdom, neye heagste troon.

M m m g

Stjoer!

478 Dy Hôndert-fjouwer-in-trytigste PSALME.

Stjoer' kiel-snaer' floyt' luwd, hert in eag,
Lof-fjong-rijp op neye HEER om heag.

4.

d' HEER' feyn fijn feyn-reyn, oer-floed' fol,
Uwt Syon weer op jiemme dol,
Dy Hijmm'l in yerde het yn bewâd,
Ja dy-fe' ear'n macke, in onderhâdt.

G. Japix.

Dy Hôndert-fjv'-in-trytigste PSALME.

I.

T Aan dy Hægstens namme lôf
Kom feynten allegærre
Fin Goad, hyer is duwbbeld stôf!
Jaan æk dy Hægste ærre!
Jimme dy yn Goads huwz stæn,
In yn zyn forhoawen gæn.

2.

Læuw uwz Hærre Goad, want Hy
Is goed ney wâd, in winschen,
Pfalme fyong zyn namme, dy
Is lyæfelyk by dy minschen,
Japik het Hy him toaleyn:
Isrel kard Hy for zyn eyn;

3.

Ik wit ommers, dat Goad great,
In boppe is fol ærre,
Æk dogt nog 't mankærret nê
Het him byhægt dy Hærre

Op

Dy Hòndert-fijv' in trytigste PSALME. 479

Op ierd, in yn 't Hymmelryk
Yn d' ôfgruwennen toa gelyk.

4.

Hy dogt dampen fin 't ierds eyn
Opklieuwen yn dy hægte,
Blixem makket Hy, in reyn,
In styoertze ney dy lægte,
Hy bringt, noyt yn kræft forkort,
Wyn uwt zyn fchatkæmmers fort,

5.

Dy d' eerft berne mey zyn hân
Yn 't great Egypten dædde,
Fee, in minfchen yn it Lân
Oerkomme liet it kwæde,
Hy die wôndren, doa toa tyed
Yn Ægypten wyed, in zyed,

6.

Dy jin Pharaô, in jin
Zyn feynten allegærre
Die wônderen, allinne fin
Dy Hægstens hân formærte,
Hy, Dy folle brogt toa næt,
Dæde Keungen hæg fin ftæt.

7.

Sihon Keuning fin it Lân,
Der winje d' Amoryten,
In Og, dy Keuning fin Bafan,
Mey al dy Kananyten,
In har Lân dy zelle ftuwn
Het Hy wer bon hfrel juwn.

8.

Iewig is Jens namme wis
O Hær æk zil allinne

Fin

Fin 't ien bern Jens tyuwggenis
Toa oon it oor fort rinne,
Want zyn folk zil Goad dy Hær
Rieugte, dat is wis in klær,

9.

Oer zyn feynten yn it ruwn
Zil 't rouwe Goad dy Hærre,
It ôfgodens heelle buwn
Is zulwer allegærre,
ôf gôudt, ien wurk dat al ær
Minsche hânnen makken klær.

10.

Muwwen hadde joa, mar dy
Loekwol nê kinne sprekke,
Æggen hadde 'f' nog der by,
Mar dy 't oon fyæn ontbrekke,
Ærren æk, mar hærre nê,
Joa bin æk fin aemme ontblæt;

11.

Dat har meytzers kort hyer ney
Wurde, as joa allegærre,
Dwaan, dy op har bouwje wey,
Huwz Isrels læuw dy Hærre,
Arons huwz kom oppen baan,
In wol Goad æk ærre jaan!

12.

Levy's huwz læuw æk dy Hær!
Kom æk al dy Him tyinnet!
Jaan dy Hægste pryez, in ær!
Dy toa Jeruws'lem winnet,
Goad wæz læuwd iwt Zion bly!
Halelujah zyonge wy!

J. Althuyfen.

Dy

Dy Hôndert-segs-in-trytigste PSALME.

LOf-sjong de Heer, uwt herts-gruwns njoe,
Hy iz goe, ja 't heagste goe:
Want sijn goehet giet so fier,
So on-eyn-brie, so goertier.

2.

Lof-sjong God; dy, wa t'Goads neamm'
Preal-fiert, twang-stjoert, az ijnn' teamm':
Want &c.

3.

Lof-sjong d'Heer dy 't heer oer-heer't
Dat, aerne Heer, heersck in rejeart:
Want &c.

4.

Dy allinne, boppa wet
Tjin Natuwre, wond're det:
Want &c.

5.

Dy, dy de Hijmm'len mey forstân,
Macke, ô wirck fen socken hân!
Want &c.

6.

Dy de yerd', fwier fen wichte, oer 't wiet
Fest, oer 't onfest weage, uwt-spried't,
Want &c.

7.

Dy de haed-Ljeachten, glanz'-gleaun' great,
Macke, al het eag bruwckt to steat':
Want &c.

N n n

8. Dy

482 Dy Hòndert-segs-in-trytigste PSALME.

8.

Dy de Sinne blier in bly,
Oerre Dey joe de heerschappy:
Want &c.

9.

Moanne in Stiert' joe Hy de macht
Wad in fadschippe oere Nacht:
Want &c.

10.

Dy Egiptens aet in naet,
Heeg, leeg, minsch, djiers eer-bern' daet:
Want &c.

11.

In kirtse Isr'el, az in buwt,
Spijt Nijls toffchen, dear midz uwt:
Want &c.

12.

Mey' hanz kreft, dy 't mord-lee wreck't,
Mey' hiet fall'gjende earme, uwt-streck't:
Want &c.

13.

Dy 't Rea Mar oon twa'en trog smiet,
Midz trogh kleauwd', sney, schaet in spliet:
Want &c.

14.

In fierde Isr'el trog dy steeg',
Trog Marz midz-hól, wetter leeg:
Want &c.

15.

Dear ijn Phar'o, fen Him wirt,
Mey sijn Krijs-ljue, gjealp, oer-stirt:
Want &c.

16. Dy

Dy Hòndert-segs-in-trytigste PSALME. 483

16.

Dy sijn Folck laet', sijcker, fry,
Trog dy wijde wòsteny':
Want &c.

17.

Dy kreft-greate Keen'gen fleyn,
In uwt-dijllge het, schien t'eyn':
Want &c.

18.

Dy trog-loft'ge Kening-stæf,
(Greatsch, ontsjoen', heag) hompe yn 't græf:
Want &c.

19.

Az Sihon, oerste Amoriet,
Dy hy, az dol-tong're, smiet:
Want &c.

20.

In de oer-greate Og, Bafans haed
Blix'me hy, oon gruys to naet':
Want &c.

21.

In hy joe, uwt mijlder han,
To erve'-eyndomm' herre Lan:
Want &c.

22.

To erve'-eyn', in plante 'er del,
Sijn ljeav' Tjenner, Israël:
Want &c.

23.

Dy mey-wirddigh uwz oon-seag,
Yn uwz dol-druwx jamm're pleag:
Want &c.

N n n 2

24. Dy

484 Dy Hôndert-segs-in-trytigste PSALME.

24.

Dy (uwz mild) krefts-hânz schoerde uwt,
Uwt dea finnn' klûwr', tofck in tuwt:
Want &c.

25.

Ja dy Heer, dy alle fiesch,
Jout, mild, fiedfel-brea, ney efch:
Want &c.

26.

Lof-fjong, al het iz, mey my
d' Himm'len God: ô lof-fjongh dy:
Want fijn goetheyt giet fo fier,
So on-eyn-brie, fo goertier.

G. Japix.

Dy Hôndert-fân-in-trytigste PSALME.

I.

^k **B**In az't folck Goads, dat, oone *Euphraet*-ig finzen
Yn Bâbel fiet, in gâlde, ijn fwier bytinfen,
Om Zions berg', dy woest laey, wijld in bleat.
Herre Herp'-spil hinge oon Wijlge-beamt', lânz' fleat,
Dy trog gjelp-trien-eag-wiet wugs, az heer' terge
t Twing-Folck, in fcheetsch blier Zion-fang æf-ferge.

2.

Ho! (kâtt'ne weer Goads Tjieners) schoen' wy fjonge
Klear Himmel-luwd, ijn freamd lânz fuwl bedonge?
O't iz on-muwlcck! Mar. az ick dy forjit
Jerusalem mijn heagste wille in wit,
So môt him salm, mijn rjuechter hân, forjitte.
Mijn tong' môt fefst, oon' muwle bopperft' fitte.

3. O

3.

O tinse, uwz God, oon Edoms berns hólſck' droazheyd!
Yn Salems Dey balcke herre oerjuwne boosheyd,
Breck', baern', ſchoer', ſcheyn', litt' ſtoack op ſtien naet ſtean.
Datme ijnne gruw'n' mey bleat in neaken ſjean.
O Bâbels bern! dy me eack wooft wirdden ſjean ſil,
(So me immen det, al folle, yen ney beſchean ſchil)

4.

O Bâbels bern! lock-fillig môt hy wezze,
Dy dy trog' wreack' ijn't pleagjen ſchil op-lezze.
Dijn mis-diede eern', oon uwz, ſo wreed, begien.
Wol-fillig, dy dijn fuwg'-bern oon' Rotz-ſtien',
Oon' Klippe klopp't, omme holle in ljea to brecken,
Om ſo uwz uwnck, ſmaed, pleage in leed to wrecken.

G. Japix.

Dy Hôndert-agt-in-trytigste PSALME.

1.

IK zil Jou pryezje t'aller ſtuwn
Uwt 's harten gruw'n
By âd, in jonge,
Wylts dat 'er bin dy Goden by,
Zil ik Jou bly
Lôf Pfalmen ſyonge.
Ik zil my yn Jens heyligdom
Oprieugt, in from
For Jou delliffe,
In om Jens goedtheyt zil ik Hær
Jens namme's ær
In lôf opziſſe,

2.

In om Jens wierheyt klær, in blæt
 Y makken græt
 Jens wurd O Hærre!
 Dat dien Y om Jens namme trouw,
 Doz moat eltz Jou
 Dan jaan dy ærre,
 Doa ik Jou rôp, doa harken Y
 O! Hær ney my!
 In ik forkrygge
 Wer yn myn ziele kræft der ney,
 Doz wol ik mey
 Jou pryezje tygge.

3.

Dy Keuningen fin d' ierd' O Hær!
 Zille Jou ær
 In lôf uwtroppe,
 Wanneer joa zille Hærre krekt
 Het reden sprekt
 Uwz Goad hyer boppe,
 Joa zille zyonge dan der ney
 Fin 's Hægstens wey,
 Want fyog zyn ærre,
 In glans is græt dy Hær is hæg
 Hy fyogt om læg
 Har allegærre.

4.

Loekwol dy nedrige oon, in Hy
 Kin har, æk dy
 Forheewen binne,
 Fin fyerrèn dôggers op har pragt
 Jout Hy nin agt,
 Mar litze rinne,

Dy Hôndert-agt-in-trytigste PSALME. 487

As ik yn ængst bin meytze Y,
Wer libbend my
Ney winsk, in wâdden,
Jens hân keer Y tyen myn fyân,
Jens rieugterhân
Dogt my byhâdden.

5.

Dy Hærre zil it wol for my
Foleynde bly,
Jens goetheyt Hærre
Is iewig, lit it wurk hyer ney
Næt farre wey,
Fin Jou Formærre.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-nieogen-in-trytigste PSALME.

Ten Psalme DAVIDS fore oerste Syong-maester.

1.

MYn yn-borste, hert', ja gruw'n fen 't hert,
Fen jo, mijn God, trog-gruw'ge wirt.
Y kinne my, yn wiss' wijz' witt',
Oef 'k gong, œf stea, œf rijzje, œf sitt'.
Mijn binne-herts tinss', fen fiere Y kinne,
Tuwck' wit Y't ho mijn paden rinne.

2.

Al flawt mijn muwle az wirdd'-leaz' hól,
Sjea! HEERE y wittet stíp, lijck'-wol.
Y ringje, om-ruwnje, oer al, mijn spoar',
Oone yene in oore ig, æfter, foor',

Jon

488 Dy Hôndert-nieogen-in-trytigste PSALME.

Jon hânz-trieuw pers't my boppe in ond're,
Dat 's mijn forstann' to heag, to wond're.

3.

Wier rin ick for jon Gaest? in wier,
Wier fjueg ick for jon eansicht' fier?
So 'k heag' de heagste hijmm'le Seale yn tæg,
Dear binne y. Bôddje ick my holl'-leeg,
Dear binne y. Noam' ick moarn stuwns wjuecken
Om yn 't uwt-eyn fenn' See to duwcken,

4.

Eack dear laet my jon hanne, in dy;
Jon rjuecht're hann-grijppe had't 'er my.
Al kâte ick den: dy tjesterniss'
Mijn swart' schuwll'-klaed, mijn stop-teckne iz:
Den iz d' nacht salme, om my to jechtjen,
Allijcke in middey-Sinne, yn 't ljeachtjen.

5.

O 't tjest're tjest'ret, nogh d' near Nacht
Iz nacht for jo. Salme 't tjest're ljeacht
't Salm' ljeacht', dat 't tjest're tjest'er schiep'
HEERE y besitt' mijn Niere hol-djiep.
Y habb' my yn mijn Moars buwck-terme
Beditfen in wol nauw' bescherme.

6.

Ick lof-fjongj' HEERE, ô 'k lof-fjongj' jo,
Oermits ick fraezlijcke, in dear to
Op wond're wijze macke bin!
Jon wond're, ô HEER', mijn siel wol kin.
Mijn bient' wier naet uwt jon eag-micke,
Da 'k yn 't oerschuwl teyn' wirde in hicke.

7. Da

7.

Da 'k, az bordoer'-wircks-ried', forçierd,
Uwt-wircke wirde, ynne onderste yerd.
Da seag jon eag mijn ming'le-klomp',
Mijn stâl-leaz', jiett' to wird'ne, romp',
Mijn knæt' daey-klont', mijn *Chaos* kleauwne,
Az wier 't yn jon boeck-bled op-schreawne.

8.

Ja æf't az op jon tol-roll' stoe
Dy dey-stuwn' dat ick wirde foe,
Lang eerse op deage, in lijck'wol wis.
Dearomm', ho koff'le koff'lijke iz
My, ô mijn God, jon djieppe oertinffen.
(O See fol swiette om yn to drinffen!)

9.

O kreftig folle! ô tol-leaz' somm'!
Ho foe 'k f'ea tollje? ô 'k bin to dom!
Jæ binne yn toll' fier boppe all 't fân.
Az ick ontweyts' fo 's mijn forstân
By jo, in mey jon wond're dieding',
Trog swiete oer-koaye, yn wijze oon-fieding.

10.

O God dat y yn kreft op-teyn',
Dy gruwle god-leaz' brocht'ne t'eyn!
Wijck fen my bloed-boalch' mannen wijck'.
Dy Goade oontaestje eer scheynelijck.
Foy! dy Goads finne yn gloare ophelje,
In fen jearme yd'le eer' ljeagne-bellje.

11.

Schoe 'k se haetje naet? ja HEERE ick haet'
Fortrietlijck' him dy jo jin-stiet't.

O o o

Ja

490 Dy Hôndert-nieogen-in-trytigste PSALME.

Ja 'k haetje se yn walg'-folle werz,
Mijn finne binnef', duwbb'le in dwarz'.
Trog gruwne in prieuw' me æf'k lanz 't schann'-paed rin,
In lied me op 't rjuecht', trog jon genaed'-Sinn'.

G. Japix.

Dy Hôndert-in-fyertigste PSALME.

1.

REd my fin minschen, dy yn 't kwædde
Byhæggen habbe, hoedje my
For zokke, dy toa oors Lieuwez schædde
Gewelt dwaan, in bydriegery;

2.

Dy folle kwæ, in læzze læggen
Yn 't harte tinke dey oon dey,
Dy by eltzoor fæst alle dæggen
Ruwtte om toa fuegten stadig wey,

3.

Har tongen scherpje joa as slangen,
In stekkez' wierze kinne, yn,
Æk schuwlet 'er ônder har wangen,
In lippen hyet adder fenyn.

4.

Bywarje my Hær fin dy hânnen
Fin dy goadlæze dôg hyer ney,
Fin dy gewelt dwaan fin dy mannen,
Dy tinke my toa stieten wey,

5. Dy

5.

Dy grætske hadde koord, in fstrykken
 For my forborgen, in ien net
 Uwtſpraak for my oon dy wey's zydden,
 Ien falſtryk hadde joa my zet.

6.

Ik hab toa Goad dy Hærre ſpritzen
 Y binne Hær myn Goad, ey nim
 Toa ærren, hâd Jou nê byditzten
 For my, mar hark myn bæ, in ſtim.

7.

O Hær! Y dy dy ſterkte binne
 Fin myn heyl al ſtâdig wey,
 Myn holle hadde Y allinne,
 Byditzten op dy waapnings dey,

8.

Jaan dy byjærtten fin dy kwædde
 Dôg nê? in lit æk noyt gæn fort
 Zyn kwæ fornimmen toa oors ſchædde,
 Joa zoene har forheffe yn 't kort,

9.

Oongænde 't Hâd fin dy onfromme,
 Dy my omheynje ien for ien
 Lit dy oerlêſt har wer oerkomme,
 Der joa zels mey har lippen dien,

10.

Kôllen fyœr moatte op har allen
 Delfchodde wurde toa har læn,
 Yn 't gliëonne fyœr dogt Hy ze fallen,
 In kuwllen, datze noyt opſtæn.

O o o 2

11. Ien

492 Dy Hôndert-in-fyertigste PSALME.

11.

Ien kwædde tonge zil nêst blieuwe
Op ierden fêst, ho 't æk gæn mey,
Ien boos man zil men zoa lang drieruwe
Toa dat hy heel fordræun is wey.

12.

Ik wit, dat Goad dy Hær zil rieugte
d'Ellendige har rieugtzaak, in
Hy zil uwtfiere, in bysleugte,
It rieugt fin dy nêddruftig bin.

13.

Wis zille dy rieugtfrid'ge Lieuwe
Jens namme pryezje hyer om læg,
d'Oprieugte zille stænde blieuwe
O! Hymmel Keuning for Jens æg.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-ien-in-fyertigste PSALME.

1.

IK rop Jou oon Hær yn myn lyen,
Ey hâstje Jou toa my, in kær
Dogs toa my, nim myn stim toa ær
As ik rop, jaan my help toa kryen,

2.

Lit æk myn bæ as riekwurk komme
For Jens ænzigt Hær for Jens æg
't Opstekken fin myn hân om hæg
As it juwn ôffer fin dy fromme.

3. Fin

3.

Fin Jou forwagtje ik Hær it goede,
Zet for myn muwle dan ien wagt,
Jaan op myn lippens door æk agt,
In nim dy yn Jens heylge hoede,

4.

Wol toa ien kwæde zaak næt niegje
Myn hart, dat ik my foe byjaan
Om handel yn it kwæ toa dwaan
Mey har dy næt as onrieugt pliegje.

5.

Dat ik æk fin har lekkre spyeze
Næt yt, dy fromme slag my fry,
It zil ien woldied wæzze, Hy
Bystraffe my mar ney zyn wyezze.

6.

It zil myn holle as oly flye
't Zil him næt brekke, want æk zil
Myn bæ for har opklieuwe stil
Yn har jinspoeden, dy joa lye.

7.

Har rieugten binne wæst frylitten
Oon dy rotz zyde frank, in fry
Joa hêrdene myn reden bly,
Datze oongenaam wiern, om toa witten.

8.

Uwz biennen bin toa oon dy Porte
Fin 't Græf forstruyd, ôf immen æt
Hie klæud op ierden, ja oors næt
As ofze wiern fordiel yn 't korte.

O o o 3

9. Mar

494 Dy Hôndert-ien-in-fyertigste PSALME.

9.

Mar op Jou Hærre bin myn æggen
Op Jou bytrouje ik ontblæt,
Ontblæt myn ziele doggers nê,
Mar hoedje my for swiere plæggen.

10.

For dy geweldstryk, dy d'onfromme
My habbe leyn, bywarje my?
In lit my dy falftrykken fry
Fin har, dy onrieugt dwaan, ontkomme.

11.

Lit dy Goadlæze allegærre,
Dy iene ney, dy oorre foor,
Falle yn har tyezjern mey eltzoor,
Toa dat ik bin forbygien Hærre.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-twa-in-fyertigste PSALME.

1.

IK rôp toa Goad fæst alle dey,
In bæ Him mey myn stim al wey,
Myn klagten stirte ik om hæg,
Al stadig uwt om 's Hægstens æg.

2.

Ik hab for Him op dizze stuw
Myn ængst, in druwk toa kinnen juwn,
Doa 't hert yn my oerstyælpe wier
Zoa koen Y myn paad op ien hier.

3. Joa

3.

Joa hadde ien ftryk forburgen leyn,
Op 't paad, dat ik zoe gæn toa eyn,
In ik zæg uwt toa rieugterhân,
Syog nimmen wier 'er yn it Lân;

4.

Dy my koe, ik wier yn dy ly,
Ontflugten wier 'er næt for my,
In nimmen forge for myn hart,
Ik rôp toa Jou Hær yn myn smart;

5.

Ik zey myn toaflæcht binne Y,
Myn ziel hyer oppe wrâd der by
Let op myn guwzjen, want ik bin
Heer uwtart, red my Hærre fin

6.

Myn fyene, wier for ik fchrik,
Want joa bin magtiger, as ik,
Fier myn Ziel uwt dy bannen wey,
Dat ik Jens namme pryezje mey,

7.

't Rieugtfurdig folk zil wier ik gæn,
Ruwnom my stadig hinne ftæn,
As Y by my, dit 's fæst, in klær,
Zil goed in wol dien hadde Hær.

J. Althuysen

Dy Hôndert-try-in-fyertigste PSALME.

I.

O Hær! toa wa 'k my kom toa kærren,
 Ey hark myn bæ, ey nieg Jens ærren
 Toa 't smeekjen, dat ik dwaan oon Jou,
 Kom Y my doggers toa forhærren,
 Ney Jens rieugt, ney Jens wierheyt trouw,

2.

Gæn mey Jens feynt, dy alle dæggen
 Fæst zuwnigt tyen Jens wolbyhæggen
 Næt yn 't Gerieugt, want hoa 't mey gæn
 Nin libbend minsch zil for Jens æggen
 Rieugtfurdig wæzze, of bystæn.

3.

Myn fyene dwaan het ze kinne,
 Tyen my dy heelle tyed trog hinne,
 Myn libben dat fortreddet hy,
 As zokke, dy lang dæ al binne,
 Leyt hy yn tyeusternisse my,

4.

In derom wurt myn gæst oerditzen
 Mey druwk, fin help al heel ontstitzen,
 Forlitten fin eltz ien, myn hart
 Dat is forbaasd, dat is forbritzen
 Yn my trog ængst, in grætte smart.

5.

Ik tink Hær oon dy âdde dæggen,
 In ik oerlis yn al myn plæggen

Æk

Dy Hòndert-try-in-fyertigste PSALME. 497

Æk al Jens dieden, wier ik bin
Jens hânnen wurk is myn byhæggen,
Der sprek ik by my zelver fin.

6.

Myn hânnen spried ik uwt O Hærre!
Toa Jou, dy eltz moat pryezje, in ærre,
Myn ziel is for Jou dey op dey,
Fæst trog myn plæggen allegærre,
Allyk ien toarftig Lân al wey.

7.

Forhær my ney Jens wolbyhæggen,
Myn gæft byfwykt, forberg Jens æggen
Næt fin my, want ik zoe allyk
As zokke wurde trog myn plæggen,
Dy falle yn dy kuwle, in stryk.

8.

Mit my Jens goetheyt moarns ier smeytze,
Want ik bytrouje op Jou, ey meytze
Y my bekend dy rieugte wey
Dat ik der næt fin ôf mey reytze,
Mar dat ik dy gæn alle dey.

9.

Want ik, hoa dat it æk mey rinne,
Ik luwk toa Jou myn ziele hinne
Red my O Hærre, in byschik
My help fin dy myn fyenne binne,
By Jou O Goad! by Jou schuwlje ik.

10.

Wol my Jens wolbyhæggen lærre
Toa dwaan, want Y O Hægste Hærre
Myn Goad binne Y, Jens Gæst in hân,
P p p Wie

498 Dy Hôndert-try-in-fyertigste PSALME.

Wier trog al 't goede wurt formærre,
Dy lied my yn ien effen Lân.

11.

Jaan Y my Hær, ey wol 't zoa flye,
Dat ik it libben wer mey krye,
Ey fier myn ziel, byzet mey rouw
Uwt dy bynautheyt, dy 'k moat lye,
Om Jens gerieugtigheyt, in trouw.

12.

Jaan, dat myn fyene fordærre,
In roeyze uwt, om Jens goetheyt Hærre,
In bringze om, litze gæn forlern,
Dy my byængstigje allegærre,
Ik ommers bin Jens feynt, in bern.

J. Althuysen.

8.

Dy Hôndert-fjouwer-in-fyertigste PSALME.

1.

DY Hær myn rotz wæz zeyne yn alle Lânnen,
Dy om toa fyeugten onderwylt myn hânnen,
Myn fingers æk toa oorlog makket klær,
Myn goetheit, in myn borg dy is dy Hær,
Myn hæg fortyog, dy my komt toa byfryen,
Myn schield, op wa ik my bytrouw yn 't lyen,
Op wa 'k altydt yn lyen fæst hab stien,
Dy myn folk æk my makket onderdien.

2.

Het is dy minsch, schien trog Jou hân formærre,
Dat Y him kinne O Alderhægste Hærre

Het

Dy Hòndert-fjouwer-in-fyertigste PSALME. 499

Het minfche bern het is dat hyer om læg?
Dat Y it agtje, in op him slaanne 't æg
Dy minfche æk, hoe trotz æk folle binne,
Is yedelheyt, zyn tyed flyeugt hâftig hinne,
Zyn dæggen binne, al wurt hy jyet zoa âd,
Oors nê, as flieugts mar ien forbygænd fchâd.

3.

Hær nyeg dy Hymmels, in kom del fin boppen,
Reyts oon dy bergen, dat joa uwt har toppen
Riek opjaan, blixemje mey blixem fyoe,
Forftruyze, zeyn Jens pyllen, bringze oerfityoe,
Jens hânnen ftek dy dôg uwt fin dy Hægte,
Ontzet my, want ik bin heel yn dy lægte,
Luwk uwt dy grætte wetters Hærre my,
In uwt dy hân fin frænde lieuw der by.

4.

Wâns muwle liegt al ftadig onbyfchæmme,
Wâns hân min mey ien hân fin falskheyt næmme,
O Goad! toa wa 'k myn muwle bly ontfluw,
'k Zil Jou ien ny lyed zyonge mey dy luwt,
Ik wol, ik zil lôf Pfalmen fyonge Hærre
Op it tyensnarig fpyltyuwg toa Jens ærre,
Jou, dy Jens æg op grætte Keungen ftaan,
In trog Jens kræft har dy oerwinning jaan.

5.

Dy David fin it booze fwurd bywarret
Ontzet my fin dy hân, dy my nê sparret,
Fin frænde Lieuw, wâns muwle leugenfprekt,
Ney falskheyt is har rieugterhân uwtftrekt,
Op dat as planten binne uwz Zoanne tæmmen,
Dy yn har jeugd græt wurden binne as bæmmen,
Uwz Dogters as hoekftienen uwthoud ney
Dy byltenis fin ien palleys æk mey,

500 Dy Hôndert-fjouwer-in-fyertigste PSALME.

6.

Dat æk uwz winkels fin dy hândel dwaanne,
Dy ienne foorried ney dy oorre uwt jaanne,
In dat uwz kudden fee, uwz schiep, ôf ky,
By tuwzzenen har jongen smytte bly,
Dy wurde op uwz lannen allegærre
By bulten, ja tyientuwzzenen formærre,
In dat dy okzen, dy eltz fin uwz het,
Wolladen gæn, in binne glæd, in fet.

7.

O Hægste Hær! Dy oer dy Oerste zitte;
Lit uwz æk noyt fin fyene ynbreuk witte,
Of fin uwtfal, dat min nin liltz gebær
By nagt of dey oyt op uwz strietten hær,
Wolzillig is it folk fin allerwæggen,
Dy 't zoa giet, want joa binne fry fin plæggen,
Wolzillig is dat folk fin heyn, in fier,
Wâns Goad dy Hærre is forzykker wier.

J. Althuysen.

[Dy Hôndert-fijv'-in-fyertigste PSALME.

1.

O Goad! Dy ik myn Keuning næm, in Hær,
'k Zil Jou forhægje, in sprekke toa Jou ær,
Jou namme Hær! dy zil ik stadig wey
Pryezje toa yn dy iewigheyt hyer ney,
Jou, in Jens namme zil ik mey byhæggen
Bly læuwe toa yn dy ieuwige dæggen,
Dy Hær is græt, ey læuw Him allegærre,
Ja ontroggruwnlyk græt is Goad dy Hærre.

Ge.

2.

Geflagte oon geflagt zil dey oon dey
Jens wurken roemme, in al stadig wey
Jens mogenthey forkuwnnigje, 'k zil Hær!
Uwtsprekke fin Jens heerlykhey dy ær,
Dy w'yn Jens Majesteyt faak hadde murken,
Der by nog æk Jens wònderlyke wurken,
Joa zille fin Jens kræftge dieden sprekke,
Wyltz ik for my Jens grætheyt zil ontdekke.

3.

Joa zille dy gedagtenisse fin
Jens goetheyt yn oerfloed uwtstirte, in
Jens rieugt forkuwnigje bly toa Jens ær,
Barmhartig, in genadig is dy Hær!
Lankmoedig in fin goetheyt græt, dy Hærre
Is myld, goed, in dogt wol oon allegærre,
Dy barremhartigheyten Goads æk binne
Uwtspraak ruwnom oer al Zyn wurken hinne.

4.

Dy wurken Hær formærre fin Jens hân
Dy zille Jou læuwe trog 't heelle Lân,
Jens ginstgenæten zille Jou jaan lôf,
Dy glans, dy fin Jens Keuningryk strielt ôf,
Dy zille joa formeldje, in ontdekke,
Jens mogenthey dy zille joa uwtsprekke,
Op dat zyn kræft by minsche bern zoe blyke,
Dy ærre æk fin 's Hægstens Keuningryke.

5.

Jens Keuningryk is iewig, in der by
Is æk fin bern toa bern Jens heerschappy,
Dy Hærre ôndersteunt fæst mey Zyn hân
Dy kræftelæz', oors falle yn it zân,

502 Dy Hòndert-fijv'-in-fyertigste PSALME.

In Hy rieugt op al dy delbuwkke gæne,
 Alle æggen wagtje op Jou, op Jou ze zyænne,
 Y jaanne har Hær ney Jens wolbyhæggen
 Har spyeze, om toa yttten alle dæggen;

6.

Jens hân ontfluwte Y ney winsk, in wâd,
 In meytze zæd het libbet ynne wrâd,
 Rieugtfurdig is dy Hær yn al zyn wey,
 In goed yn al zyn wurken alle dey,
 Dy Hærre is schien dat Hy winnet boppe,
 Luwkwol by har, dy stadig toa Him roppe,
 Dy Hærre is ney by for alle fromme,
 Dy mey har bæ, in wierheyt toa him komme.

7.

Hy is it, dy it Wolbyhæggen dogt
 Fin eltz ien, dy Him freefet, in ontsyogt,
 Hy hært har roppen, der joa toa Him dwaan,
 In Hy komt har forlossing dan toa jaan,
 Dy fromme Lieuw bywarret Goad dy Hærre,
 Mar Hy fordylgt dy kwædde allegærre,
 Myn muwle zil dy Hægste lôf bywyezje,
 In alle flæsk zyn namme iewig pryezje.

J. Althuysen.

Dy Hòndert-segs-in-fyertigste PSALME.

1.

TO, to, nu mijn siel, ontjou dy,
 Firdde dy, weyts, wezz' naet loom,
 To mijn binne-borst; (trient rouw' dy?
 Wâlje op az in gjealpe stroom:)

Lof.

Dy Hòndert-segs-in-fyertigste PSALME. 503

Lof-fjong, lof-fjong ier in let,
d' HEERE t'eere, wol in bet.

2.

'k Mot, ick fil, ick wol ontweytsje,
So lang az ick libben fiel,
In uwz HEERE God great meytsje,
Mey hert, muwle fin in fiel.
'k Sil myn God, so lang ick bin,
Lof-Psalm'-fjonge al het ick kin.

3.

Bouwje oef trouwje op Wràdsche Princen,
Nogge op holp-leaz' minsche bern.
Herre Gaest bliest uwt, foor tinsen;
Jæ wirdde yerd'. Den giet forlern
Ried, died', kreft, list, woel, wirck, dwaen,
Pochjen, snorckjen, great opjaen.

4.

O wol-fillig, fan-reys fillig,
Dy Goad Japicx stjuwgt ynn' lest.
Trouwe God, dy firdigh, willig,
Holp seynt to sijn ljeavers best.
Wa dy goe God trouw't in toaft,
Krigget wis, het him behooft.

5.

Dy God, dy da Himmel mecke,
d' Yerds bouw festge, oon-fet in quicke,
Dy da See dear ruwn-om recke
Mey 't jinge er yn djoeyt in hickt.
Dy trouw' hâdt, trouw-salme blieuwt,
Jâ yn yv'ge trouw' beklieuw't.

6. Dy

6.

Dy trouw' God, dy de earm' fordruwcke
 Rjuechtget, oere oer-lest, ynn' nea.
 God, dy de hunger-hòlle buwcken
 Jout, ynn' djoerte in komm're, brea.
 Dy de finz'ne, yn boey in bân,
 Los-ontfijtt' ret, foet in hân.

7.

d'HEER' jout ljeacht. Hy yp'ne de eagen
 Dy, stoack blijn, nea Sinne oon-blonck,
 Dat se, az sjeande Minsche seagen.
 d'HEERE holpt lame ljue to schonck.
 d'HEER' ljeaft, sijckt, treaft, stjoert, det goed,
 't Fromme yensfâde op-rjuecht gemoed.

8.

d'HEERE hoed't, d'HEER' nimt djiep to herte.
 Dy naernf' wol-komw' fræmde ljue.
 Weeze in Weduw', droaf ynn' smerte,
 Hâdt hy steande, uwt inck'le njue.
 Mar dy booze, yn herre on-paed,
 Dy fordijlget hy to naett'.

9.

d'HEERE dy heerschjet, d'HEER' rejerret,
 Iz, in wier, in blieuwt ford-oon.
 God, dy Isr'el hoed't in werret,
 Rjuechtet yvig op sijn Troon.
 Sion, ô, jon God, jon HEER',
 Het nin eyn'. **LOF-SJONG HIM EER'.**

G. Japix.

Dy Hôndert-sân-in-fyertigste PSALME.

I.

K Om læuw uwz Hærre âd, in jongen,
Want Goad uwz Hær toa Psalme syongen
Is goedt, is pryezlyk, ja oerhærlyk,
Want Hy is lyæflyk, in byjærlyk,
Dy lôf, dy past for allegærre,
Jerusalem dat boudt dy Hærre,
Ifrels fordræuwne, wierdtze æk binne,
Forgærret Goad dy Hær allinne,

2.

It folk, dat britzen is fin harten,
Dat hellet Hy, in yn har smarten,
Yn al har lyen, yn har pynnen,
Komt Goad dy Hær har toa forbynne,
Dy Hær, dy al ding wit fin fyerren,
Dy telt it tal æk fin dy Styerren,
Hy witze, ja æk næmt dy Hærre
Har by har nammen allegærre.

3.

Uwz Hær (: dit het min faak bymurken:)
Is græt, in kræftig yn Zyn wurken,
For zyn forstân moat alles wykke,
Wier fynt min ærnse zyns gelykke?
Dy Hær hâdt dy zæftmoedig binne
Yn stæt, in stænde, joa dy rinne
Ney 't kwæd, toa aller tyed, in stuwne,
Forleeget Hy, smyt Hy toa gruwne.

4.

Wol nuw Uwz Hærre Goad hyer boppe
By beurten lôf in tank toa roppe,
Ey Psalme fyong dog jong in âdden,
Goad mey dy harp ney winsk, in wâdden,
Him, dy dy Hymmels hâdt byditzen,
Mey wolken, ruwnom hæg uwtstritzen,
Dy 't iertryk byreynt op zyn stuwnnen,
In 't gars dogt waagfen op bergs gruwnnen.

5.

Dy 't fœe jout fiedfel, datze ytte,
Dy jonge rawens, asse krytte,
Dy het oyt libbe, ôf him rierde,
Trog zyn kræft ônderhâdt op ierde,
Æk hadde zyn alzyænde æggen
Oon hynzers sterkte nin byhæggen,
's Mans biennen, schienz' æk al hurd rinne,
Uwz Goad dôg næt byhægje kinne.

6.

Mar Goad der tyen het ônder allen
Oon zokken ien ien wolgevallen,
Dy Him freest, in Him jout dy ærre,
In op dy ginst hoopt fin dy Hærre,
Jerusalem dy wol opweytze,
In Goad dy Hærre dôg græt meytze,
Læuw Zion! fin Goad zels uwtlæzzen,
Læuw Goad! it Hægste opperwæzzen.

7.

Want Hy forsterket trog zyn kræften
Jens porten, in jens wyedde græften,
Hâdt Hy it æg oer, Hy lit reyne
Op jens bern del zyn mylde zeyne.

Dy Hòndert-fân-in-fyertigste PSALME. 507

Dy jou Lânpællen om jou hinne
Byfchut, dat joa yn freedde binne,
Ja Hy jout jou zonder forwyttten
It bêste fin dy weet toa ytten.

8.

Dy Hær jout ney zyn wolbyhæggen
Zyn læst op ierden alle dæggen,
Dy Allerhægstens wurd rint hinne
Zoa red, as minsken tinke kinne,
Hy dogt dy Hymmel dorren iepen,
In jout dy snie, as wol fin fchiepen,
Dy rymme struyt Hy mey zyn hânnen,
As iefche oer dy grienne Lânnen.

9.

Ja Goad dy kræftig is allinne
Smyt æk zyn yez as ftikken hinne,
Wa zoe byftæn dan for zyn kâdde?
Let doggers hyer op jong, in âdde,
't Is wonder, wer wy d'æggen flaanne,
Hy zeynt zyn wurd, in litze raanne,
Hy dogt it wayen, in dan gæenne
Dy wetters hinne, in forflænne;

10.

Zyn wurden dogt dy Hær toa witten
Oon Japik, om har dwaan, in litten,
Der ney toa rieugten zyn ynzetten
Oon Ifrel mey zyn rieugt, in wetten,
Zoa het Hy oon nin oorre lieuwe
Oyt dien, mar lietze rinne, in blieuwe,
Fin Goads wurd witte's næt, nog kinne
Dy Hægstens rieugten, dy 'er binne.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-agt-in-fyertigste PSALME.

1.

Læuw dy grætte Hymmelsche Hærre,
 Jaan Him yn dy Hægte ærre,
 Læuw uwz Goad, Læuw Him allinne,
 Al zyn Engels, dy 'er binne,
 Læuw Him al zyn heyer buwnnen,
 Æk zinne, in moanne t'aller stuwnnen,
 Styerren wol Goads lôf uwtroppe,
 Finne Hymmels æk hyer boppe.

2.

Jimme æk grætste wetter kolken
 Dy boppe al dy Hymmels wolken
 Binne, datze allegærre
 's Hægstens namme pryezje, in ærre,
 Want doa Hy mar kaam toa sprekken,
 Joa aanstonts toa forskyn rekken,
 Hy het iewig har byfæstge,
 In ien order har bylæstge,

3.

Dy Joa noyt toa buwtten kinne,
 Læuw uwz Goad dy Hærre finne
 Ierde t'aller tyed, in stuwnnen
 Walfisschen, in alle ôfgruwnnen,
 Reyn, heyl, snie, damp, storremwynnen,
 Kom hyer mey eltzoor forskynnen,
 Dy 't wurd dwaanne fin uwz Hærre
 Bergen, heuwels allegærre,

4. Alle

Dy Hôndert-agt-in-fyertigste PSALME. 509

4.

Alle frugt, in Cederbæmmen,
Al 't gedyerte nêet toa nêemmen,
Wyld, of tam, dy kruwppe, of flænne,
Keuningen, in al dy gænne,
Noord, Zuwd, Wêst, of yn it Æsten,
Dy Forsten, Rieugters mey dy Græsten,
Jongers, fammen, wierze 't hâdde
Al dy jonge mey dy âdde.

5.

Datze om Goad toa pryzejn rinne,
Want zyn namme is allinne
Hæg, zyn glans, der Hy mey priellet
Oer dy ierde, in Hymmel striellet,
Zyn folks hoorn het Hy forhægge,
Dy roem fin zyn bern, dy 't wægge,
Habbe op Him Isrels lieuwe,
Dy neyby Him binne, in blieuwe.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-nieogen-in-fyertigste PSALME.

1.

K Om fyong ien ny liet for dy Hêrre,
Zyn lof dy wêz fin eltz forklêrre,
Yn dy forgærrings plætz, wier hinne
Goads ginstgenættē rinne,
Isrel kom Him mey fornuwggen
Yn zyn Makker toa forhuwggen,
Eltz mey, dy yn Zion winje
Har Keuning bly tyinje:

Q q q 3

2. Dat

510 Dy Hòndert-nieogen-in-fyertigste PSALME.

24

Dat Isrel pryezje Stam for Stamme
Op luwt, in floyten 's Hægstens namme
Lit for Him Psalmen âd, in jonge
Op harp, in trommen syonge,
Ommers hadde's Hægstens æggen
Oon zyn folk ien wolbyhæggen,
't Zæftmoedig folk forsiert al wey
Mey heyl Goad foor, in ney,

3.

Zyn ginstgenættē allegærre
Springe op fin freugde om dy ærre
Datze allegærre âd, in jonge
Bly op har leegers syonge,
Mey har keellen zille f' ærre
In tank zille oon uwz Hærre,
In yn har hân, læuw dat mar fry;
Ien fcherp fwurd nog der by,

4.

Om har party mey toa forbrekken,
In har oon 't Heydens folk toa wrekken;
In om toa straffen alle lieuwe
Dy næt, as kwæ bydrieuwe,
Om har Keun'gen toa bydotjen,
In oon kættings fæst toa knotjen,
In al har agtb're hæg yn stat
Yn boeyens fwier, in græt.

5.

In om it rieugt al lang for hinne
Byfchræun, oer har, wier datz' æk binne;
Toa dwaan, dit zil ney dizze daggen
Goads folk toa græt byhæggen.

Wæzze;

Dy Hôndert-nieogen-in-fyertigste PSALME. 511

Wæzze, in der toa boppe jyette,
Dy zyn ginstgenatten hyette,
Wæzze toa hærlykheyt hyer ney,
Læuwd wæz Goad alle dey.

J. Althuysen.

Dy Hôndert-in-fyftigste PSALME.

Læuw! Goad Lieuwe fin ruwnom
Yn zyn heylig Heyligdom!
Læuw Him yn 't uwtspanfel fin
's Hægstens kræft zoa folle eltz kin,
Læuw Him Lieuwe allegærre
Om zyn mogentheyt al wey
Læuw dy Hægste dey oon dey!
Om Zyn grætheyt jaan Him ærre!

2.
Læuw Him âdde, læuw Him jông!
Mey ien moy basuwn gefyong!
Gyealp zyn lôf in ærre uwt
Mey dy harp, in mey dy luwt!
Læuw Him mey dy floyt, in tromme!
Læuw dy Hægste brauw, in schoon
Æk mey snarensful fortoon!
Wol mey 't orgel for Him komme!

3.
Læuw mey Cymbels t'aller stuwn
Goad dy Hær uwt 's harten gruw,
Cimbels mey ien schelle stim,
In fin freugde luwd læuw Him!

Het

512 Dy Hôndert-in-fyftigste PSALME.

Het dat libbet allêgærre!
Het dat rint, ôf flieugt, ôf krowpt,
Het 'er trog it wetter fluwpt!
Halelujah! Læuw dy HÆRRE!

J. Althuysen.

Eyn fin dy Hôndert in fyftig
PSALMEN fin
DAVID.

Dy Tyien GEBODEN.

1.
LUwk op it hart, iepenje d'ærren
Lieuw fin ruwnom, fin fier, in heyn;
Om 's Hægstens reeden oon toa hærren,
By âds fin Him toa Ifrel zeyn.

2.
Ik bin, zoa spriek Hy, jimme Hærre;
Dy Jimme uwt Ægypten luwk,
Nin fræmd Goad zille Jimme oyt ærre,
Mar My allinne tyinje kluwk,

3.
Nin bylden zille Jimme meytze
Fin ienig ding yn 't wrâdsche ruwn,
Want dan zil wis myn toorne ontweytze,
Zels oer berns bern yn 't fyerde buwn,

4. Gebruwk

4.

Gebruwk Goads namme yn it sprekken
 Næt yedel, flok, in kras oyt nêt,
 Want Goad Dy tinkt dat wis toa wrekken;
 In lit zoks ongestraft oyt nêt.

5.

Tink oon dy Sneyn ney Goads byhæggen;
 In heyligje Dy eltz zyn bæft,
 Dwaan jimme wurk ôf op sêgs dæggen,
 Nim op dy Sânde jimme ræft,

6.

Jaan heyt, in mæm æk beyde ærre,
 Freesje, in ontsyog har ynne wrâd,
 Dat jimme yn 't Lân, dat Goad dy Hærre
 Jaan zil, lang libje, in wurde âd.

7.

Slaan nimmen dæ, hoa 't æk mey rinne,
 In fcheyn æk noyt dy egte stæt,
 Stel nêt, schien dat jimme ærm binne,
 In dwaan æk falsk getyuwgnis nêt.

8.

Byjærje nêt, wol noyt 't hart zette
 Op neyftens huwz, ôf faam, ôf wyef,
 Of feynt, ôf esel, ôf oors hette,
 Dat hyet Ik jimme hurd, in styef.

9.

Wy bidde Jou O Lyæwe Hærre!
 Ey wol Jens æg op uwz del slaan?
 In jaan Y oon uwz allegærre
 Dy kræften, om hyer ney toa dwaan.

J. Althuysen.

R r r

Dy

Dy Lof-fjong fen ZACHARIAS.

Oppe teane fenne fjouwer-in-tweyntigste Psalme.

1.

LOF-fjong de Heer' God fen Isr'el.
 Hy het befijkjend djiep sjoen del,
 Uwt aller hijmm'len-hijmmel-heegte:
 Hy brocht siel-fry' forloff' to wey
 Syn Foltfen dat, yn jamm're kley
 Djiep dol-treauwn' fiet, yn druwck-poell' leegte.

2.

Hy rjuechte op-fill'gheyts hoorn, for uwz,
 Yn fjin ljeaf tjienner, Davids Huwz,
 Allyck hy 't eren die foor-fizzen
 Trogge heyl'ge ljue wier-muwllen, dear
 Hy foor-fiz gaest yn stirtte klear,
 Fenn' tijds oon-fang', fenn' wrâds gruw'n'-lizzen.

3.

Hy rjuecht' for uwz forloff'-winst' uwt,
 Uwt fjinne huyn, hân, tofck in tuwt.
 Op dat hy, mey yen frjuenlijck tinffen,
 Uwz Aaders treast-fwiet mild besocht',
 In heyligh fjin ferbuwne oertoht',
 Abr'am to-fward, om uwz to schinffen.

4.

Dat wy, uwt fjinne twangh-fest', fry,
 Him tjienje fchoene eangft-leaz in bly,
 Yn heyl'ge yen-fâd (yn dwaan yn litten)

Dy Lof-fjong fen ZACHARIAS.

stis

So lang uwz libben tijd in ftuwn'
Dear to wirt, yn gena'e-jeft' juwn':
Yn op-rjuechtheyts hert-from mey-witten.

5.

In du mijn bern, (laeyts fen mijn hert)
Dy (ô) fenne Allerheagfte wirt
Prophete neamd: Du fchitte ljuechtje
For 't eanfichte (eanfichte aller eer!)
For 't eanficht' fenne Heer', mijn Heer.
't Paed fchitte him for hinne fljuechtje.

6.

Om fijn folck wit fenn' filligheyt'
To jaen, dy ynn' fuwn' quijt-lit leyt.
Trog ynnerlijck Goads hert-ontfermjn,
Wier mey dat uwz dy Japickx Stijr,
Gerjuechtheyts Sinne, bly in blier,
Ynn' heage op-gong, fijk't to forwarmjen.

7.

Om to forljeachtjen, mey fijn fchijnn',
Dy fiett'ne droaf, ynn' tjueft're blijn,
Yn deads kâd fchaed, dod-doaf fordomme.
In om uwz fchoncken op 't rjuecht' paed
To ftjoeren, dear wy (uwt genaed)
Opp' free-wey 't HAED uwz fre'es bekomme.

G. Japix

Dy Lof-fjong M A R I Æ.

Luc. 1: 46. &c.

1.

MYn siel dy macket great,
Him, dy 't Al macke uwt neat,
Dy greate oer-Heer der Heeren.
Mijn gaest forhuwghlijck weyd't,
Yn God mijn filligheyt,
O greate Heer' God, fol eeren!

2.

Om 't hy d'earm' steat, so sijuecht,
Sijns tjienst-faems het beljuecht'
Mey God-mijlde eag ontlitsen.
Want, sjea! fen nu ford-oon
Wirt fillig mijn perfoon
Fen teamm' to teamme uwt-spritsen!

3.

O! dingen great in schien
Het dy krest'ge oon my dien.
O! heylig iz sijn Namme!
Sijn frezers hy to-seyt
Sijn great' barmhertigheyt'
Gol uwt fen stamm' to stamme!

4.

Yn wirck fen wichte in lest,
Het dien sijn krest'ge fest.
Hy het forstouwne, iynn' smerte,

8 Heag

d'Heag-moed'ge in all herr dwaen,
 Yn lit-tincks great op-jaen,
 Ynn' heag op tochtme herr's herten.

5.

Hy stiet't fen troons-steat-stoell,
 Dy kreftige ijne poell':
 Dy kliene hy forheget.
 Dy hunger-hölle buwck
 Hy foll't mey goedz gebruwck.
 d'Rijck' gier-feck hy ontleget.

6.

Hy rjuecht't Iſr'el oer eyn',
 Hy ſchinf't him yv'ge feyn',
 In ſijn bermhert'ge tinſſen.
 Lijcke hy Abra'm to-fey,
 In Abra'ms teamm', dear ney,
 'tSill'ge yvig wol to ſchinſſen.

G. Japix.

Dy Lof-fjong fen dy âde S Y M I O N.

Fen Lucas beſchreawne yn't oarde Cap.

1.

NU lit Y Heer ijn free.
 Jôn Tjinner de' yerdſche ſtee
 Forlitte, ney jon fizzen:
 Nu, oermidz mijn blier eag
 Jon ſilligheyt oonſeag'
 Yn mijn klimme earmen lizzen.

R r r 3

a. Dy

518 Dy Lof-fjong fen de âde SYMION.

2.

Dy Y, for tijd in stuw'n',
Beschaet hadde in myld juwn'
For al 't folck, om op 't eagjen;
Yen Himmelliedend' stijr
Fore Heyd'nen heyn in fier:
Yen Isr'els glanz-op-deagjen.

G. Japix.

Dy Lof-fjong fen dy âde SYMION.

For Lucas beschreuen van 't eerste Cap.

N U H. Y. Heer is in free.
Jon Tinner de, verliche hee
Tonne, ney jon hizen;
No, oetmide mijn hier ege
Jon tillichev oetdag
Yn mijn kinnne carmen hizen

Mis- R i t 3 a. Dy

Misdruwkken doz toa forbetterjen.

Blædz.	Ryg.	Stiet.	Læz.
9.	2.	in wol in yn stæt;	in wol yn stæt.
22.	15.	joa	ja
25.	22.	wier dād	wurd ād
48.	20.	doot	door
60.	20.	dar	dat
65.	19.	ik	it
67.	onder oon.	Freugde	Frieske
124.	3.	dy	dyn
209.	8.	graf	græf
228.	11.	Bynyeds	bynyedje's
229.	18.	ziet	zil
280.	4.	kurt	kort
290.	9.	jou	joa
319.	10.	zo 'er	zoe 'er
320.	16.	hæl	hecl
372.	15.	oon	oer
380.	10.	joa	ja
415.	18.	helle	hille
464.	19.	gæn	gien
474.	3.	Blieuw	klieuw
494.	16.	om	for

Zoa 'er jyette ienige lytze Misdruwkken mogten ynsluwpt wæzze, forziekje ik dat dy goetginstige Læzzer dy ney zyn eyn goetdenken bylyæwe toa forbetterjen.

By

By den Drukker defes is ook Gedrukt en te bekomen.

Frisia Nobilis, of Lyk-en Graf-Sampt Mengeldigten, enz. Op Diverse Friefche Edelen. Uit de Familien van Adelen, Æbinga, Albada, Andringa, Aylva, Bonga, Bootsma, Botnia, Burmania, Camminga, Camstra, Dekema, Donia, Douma, Doyem, Dyxtera, Eminga, Eysinga, Feitsma, Fons, Fortema, Galema, Glins, Goflinga, Grovestins, Haerda, Haersma, Haitsma, Hania, Harinxma, Heerma, Hemmema, Herbranda, Hermana, Heslinga, Hettinga, Hiddema, Hiemstra, Holdinga, Hottinga, Jaarsma, Jongema, Joulma, Juckema, Juwinga, Ludigman, Martena, Meckema, Mockema, Ockinga, Oenema, Offenhuizen, Ofinga, Poppema, Reinalda, Ringia, Rinia, Roorda, Scheltema, Sixma, Sythiema, Tjaerda, Unia, Walta, Wiarda, en Wiffema. à 1 - 10 - 0

Leeuwarder Naamwyfer, behelfende de Namen der Ed: Mog: Heeren Staten van Friesland. Voor den Jare 1755. Als mede alle Hoge Collegien aldaar hare Vergadering houdende, met derfelfer Ministers en Suppoosten. Benevens de Ed: Achtbare Magiftraat en Vroedschap, Bevelhebberen, Regenten van Wees- en Gasthuizen, Collecteurs en Amptenaren. Als ook de Kerkenraden en Kerkelyke Bedienden. Met een Byvoegzel, waar in de Oudermans en Overlieden van alle de Gilden in voorsz: Stad. enz. Alles met aanwyfing der Woonplaatfen, fo verre dienftig is; en in vervolg Jaarlyks à 4 ftuv.

De Geanatomifeerde Doctor Binnens Huis. Benevens een Antwoord op den Brief gefchreven aan A. Blom, door Val. van Thuyenen, Med. Doctor, Briefs-wyze opgeftelt door Abraham Blom, Apotheker en Practicyn te Nykerk. à een Sesteh.

De Kerken-ordeningen der Gereformeerde Nederlandfche Kerken, in de vier Nationale Synoden gemaakt en gearrefteert: Vermeerdert en verrykt met een Voorreden van G. Nauta, Prædikant tot Oudkerk, en Canonicus van Frieslandt. à 1 - 2 - 0

Aanwysinge der Schepen, Dewelke, fo des Saturdags als in de Week, van Leeuwarden Afvaren. Met melding van 't uur van haar vertrek, en derfelfer Leg-plaatfen. Seer bequaam voor Kooplieden, Schippers en Boden enz. Die na elders iets hebben te zenden of te bestellen. Volgens het Alphabeth Opgeftelt door Henricus Winfemi-
us, Merk-meester binnen Leeuwarden. à 2 ftuv.

Nog te bekomen, 's Lands Ordonnantien van Friesland. à 28 ftuv.

Konst der Notarien in Friesland. à 24 ftuv.

Konst der Procureurs in Friesland. à 16 ftuv.

H: Siccama, over de Catechismus, 2 deelen. à 44 ftuv.

En allerley Boeken die van tydt tot tydt uitkomen; in 't Nederduits als Frans en andere talen. School- en Kerkgoedt. enz. enz. enz.

Althuysen, Jan

Friesche rymlery

Liouwerd 1755

4 P.o.rel. 760

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10007650-1